

விரைவில் வெளிவருகிறது

டைசுக்கணக்கான
மக்களை பரவசத்தில்
ஆழ்த்திய வருவூரார்
நாவல்

**தீகம்பர
சாமியார்**

வல்லவனுக்கு வல்லவன்
வையாதத்தில் உண்டு என்ற
மகோன்வாத தத்துவத்தை
போதீக்கும்...

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்
**தீகம்பர
சாமியார்**

டைரக்டர்ஷன்
டி.ஆர்.சுந்தரம்

தி யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

கல்கத்தா

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 8,00,00,000
வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4,00,00,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 2,00,00,000
ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 52,50,000

டைரக்டர்கள்

G. D. பிரீலா—சேர்மன்

ஈஸ்வரி ப்ரஸாத் கோயென்கர்
(வைஸ்-சேர்மன்)

ரமண்லால் ஜி. ஸரையா
(வைஸ்-சேர்மன்)

ஆநந்த சரண் லா
பைஜநாத் ஜலான்
கோவிந்த்லால் பங்கூர்
மதன்மோகன் R. ரூயியா
மஹாதேவ் L. தஹானுகார்

மோஹன்லால் L. ஷா
மோதிலால் தபூரியா
நரீன் சந்த்ர மபட்லால்
P. D. ஹிமத்சிங்கா
R. L. நோபனி

ஜெனரல் மானேஜர்

B. T. தாகூர்

இந்தியாவிலும் ப்ரானிலும் உள்ள முக்கிய நகரங்களில்
70 பிராங்குகளுக்கு மேலும், உலகெங்கும் சேவை செய்யத்
திறமை மிக்க ஏஜன்ஸி வசதிகளும் உள்ளன.

நீங்கள் உங்கள் பற்களை

இன்று மக்ளீன் செய்தீர்களா?

வருஷக் கணக்காக நான்
மக்ளீன்ஸ் உபயோகித்து
வருகிறேன். என் பற்கள்
அழகாகவும் வெண்
மையாகவும்
இருக்கின்றன.
நான் வேறு
எந்த டூத் பேஸ்ட்
கூம் உபயோகிக்
கமாட்டேன்.

வாயை சுத்திகரித்து
முச்சின் நாற்றத்தை
போக்குகிறது.

உமிழ் தீர்
கெடுதலைத் தடுத்து
சூறுகளைப் பாதுகாக்கிறது.

மேலே உள்ள கறகளை அகற்றி
பற்களுக்கு
வெண்மை
தருகிறது.

பனபனப்பாகவும் வலிச்சொகையும் தோஷம்
பற்களை அளிக்கவல்லதும், அத்துடன்
கதிமொண்டி உத்தமும், பரதேசியும், தரத்
தகையமான டூத் பேஸ்ட் உக்தருக்கு வேண்டு
மானால் மக்ளீன்ஸ் போசுக்களைத் தே
பெஸ்டெய் உபயோகியுங்கள்.

பிரதேசமொன்றும், பிறர் பின்பற்ற முக்
யாதவொன்றை தவிர்ப்பீடு. வாயின் ன்றம்
உமிழ் தீர்வுப் பல் சொத்தை பிடிப்பதையும்
பல்மேல் பாதி படருவதையும் மக்ளீன்
டூத் பேஸ்ட் தடுக்கிறது. பல்வினமீது விசேச
மான கறை படிக்கிறதால், கறை அகற்றி
விடும் பற்களை வெண்மைப்பாசு, பல்
பனக்கச் செய்கு வகாசத்தை உக்தருவதையும்
தடுக்கிறது.

இன்றே மக்ளீன்ஸ்
வாங்குங்கள்!

List of Ist Prize Winners, names for Contest No. 33:— (1) Neelakanta Pillai, Thiruvithancode, (2) Narayana Reddy, Hyderabad, Dn. (3) Kuldev Singh, Dehra Dun, (4) Devappa, Coorg, (5) Viram Bai, Jullundur, (6) Madanlal Narula, Gurdaspur, (7) A. V. N. Reddy, Hyderabad. Dn., (8) Patanjali, Madras-18, (9) Kota Visweswara Rao, Salur, (10) R. K. Sujjan, Agra, (11) Godachhara Nayak, Cuttack, (12) Ponnuswamy Chetty, Omalur, (13) S. J. Saldamba, Bombay, (14) Ramparkash Datta, Kanpur, (15) Joseph Benedict, Tirunelvely, (16) M/s. Asoka Textiles, Nagercoil, (17) Sivsankar Sukla, Kanpur, (18) D. David Cuddalore, N.T. & (19) M. Shewak, Beawar.

ரூபாய் 25,000 பரிசு

ரிஜிஸ்டர் நெ. 249

போட்டி நெ. 55

M/S. Premier Bank of India Ltd. ஸ் சில் செய்துவைக்கப் பட்டுள்ள சரியான விடை அவர்கள் அங்கீகாரத்தின் பேரில் பிரசுரிக்கப்படும். முற்பிலும் சரியான விடை அனுப்புவார்களுக்கு முதல் பரிசு ரூ. 12,000. முதல் இரண்டு வாரிசு சரியான விடைக்கு, இரண்டாம் பரிசு ரூ. 7000. முதல் ஒரு வரிசை சரியான விடைக்கு மூன்றாம் பரிசு ரூ. 3000. முதல் மூன்று கம்பர் சரியான விடைக்கு நான்காம் பரிசு ரூ. 2000-முதல் இரண்டு கம்பர்கள் சரியான விடைக்கு 5-ம் பரிசு ரூ. 1,000-ம் அளிக்கப்படும். எங்கள் ஸில் வைத்த விடைகள்படி எல்லாம் சரியாக இருக்கவேண்டும். முடிவு தேதி 27-9-50 விடை 12-10-50

பிரசுரணக்கட்டணம்:- கூபன் 1-க்கு ரூ. 1/-

8 கூபன் கொண்ட கடை 1-க்கு ரூ. 8/-

214

மனிப்பாடர் செய்த தரிசை கூபன்களுடன் மனிப்பாடர் ரூபாய் செய்து அளிக்கப்படும். போட்டி சம்பந்தமாக மாசேஜி தீர்ப்பே முடியாது; சட்டபூர்வமாக கட்டுப்படுவதுமாகும். போட்டி முடிவு RAINBOW மாதமிகுமுறை பதிநிலைகள் பிரசுரிக்கப்படும். அவ்வாறு 8 அணுகட்டணம் அனுப்பினால் விடை அனுப்பப்படும்.

விடைகள் கண்டுபிடிக்கும் விதம்:- 48 முதல் 81 வரையுள்ள எண்களைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டண்களில், மேலிருந்து மேல், இடமிருந்து வலமாக, குறுக்காவும், எப்படிச் கூட்டினாலும் 214 வரும்படியாக அமைக்கவேண்டும். ஒரு எண்ணை ஒரே தடவைதான் உபயோகிக்கவேண்டும். விதிகள்:- தனி வெண்ணைக் காணவில்லை தேவைவராத விடைத்துடன் எந்தவிட கூப்பன்கள் வேண்டுமானாலும் எழுதி அனுப்பலாம். ஒவ்வொரு கூப்பனிலும் பெயர், விலாசம், எண்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் விளக்கமாக எழுதப்படவேண்டும். பிரசுரணக்கட்டணத்தை பிரசுர் செய்த போட்டிக்குள் மூலமேயே அல்லது மனிப்பாடர் ரூபாயை உபயோகித்து அனுப்பலாம். தகுந்தவர்களுடன் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். வகுப்புக்கு தகுந்தபடி, பரிசுபரிசு அளிக்கப்படும். போட்டி முடிவு RAINBOW மாதமிகுமுறை பதிநிலைகள் பிரசுரிக்கப்படும். அவ்வாறு 8 அணுகட்டணம் அனுப்பினால் விடை அனுப்பப்படும்.

கூபன்கள் அனுப்பவேண்டிய விவரம்:-

THE RAINBOW COMPETITIONS No. 35, 306 (6), Mint Street, MADRAS-1.

ரிஜிஸ்டர் நெ. 249

ரூபாய் 25,000 பரிசு

போட்டி நெ. 36

சரியான விடை Premier Bank of India Ltd. Madras-ல் சில் செய்துவைக்கப்பட்டுள்ளது. (மற்றவை மேலே உறப்பட்டுள்ளது போல்). முடிவு தேதி 12-10-50 — விடை: 27-10-50
பிரசுரணக்கட்டணம் கூபன் 1க்கு ரூ. 1/- — 8 கூபன் கொண்ட கடை 1க்கு ரூ. 8/-

218

விடைகள் கண்டுபிடிக்கும் விதம்:- 47 முதல் 82 வரையுள்ள எண்களைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாதவிடம் எப்படிச் கூட்டினாலும் 218 வரும்படியாக அமைக்கவேண்டும். ஒரு எண்ணை ஒரே தடவைதான் உபயோகிக்கவேண்டும். மற்ற விபரங்கள் மேற்கூறியதுபோல்.

கூபன்கள் அனுப்பவேண்டிய விவரம்:-

The Rainbow Competitions, No. 36,
306, (6) Mint Street, Madras-1

RAINBOW COMPETITIONS

cont. no. 33 44-59-206

51	44	56	55
53	58	46	49
54	57	45	50
48	47	52	52

We hereby certify that the above is the solution to original question No. 33 of the Rainbow Competitions. It was prepared in a sealed cover which was opened at our presence today and that a copy of the above solution has been lodged with the Bank for The Premier Bank of India Ltd.

V. Ramaswami
17.8.50
Mint Street

தியானத்தின் அருள்

சோதிட சாஸ்திரம் முனிவர்களின் ஆழ்ந்த தியானத்தின் பயனாகக் கிண்டியிந்த உணமை, யோகிகள் முக்காலத்துப் பயனையும் தெள்ளெனத் தெரிவிக்கும் அருள்

'ராஜ ஜோதிஷி' பண்டிட்டு ஹரிஜ் சந்திர சாஸ்திரி.

பெற்றிருந்தனர். அத்தகைய யோகிகளின் பரம்பரையில் வந்திருக்கும் 'ராஜ ஜோதிஷி' பண்டிட்டு ஹரிஜ் சந்திர சாஸ்திரி, கீழ் நாடுகளிலும், மேல் நாடுகளிலும் வழங்கும் சோதிட முறைகளை நன்கு உணர்ந்தவர். மஹாராஜாக்களாலும், இந்தியத் தலைவர்களாலும் புகழப் பெற்ற இவ்வறிஞர் தமது சோதிட ஆராய்ச்சி மூலம் உங்களது சகலவிதமான தொல்லைகளையும் நிவர்த்திப்பதுடன் டாக்டர்களால் கைவிடப்பட்ட தீராத வியாதிகளையும் குணப்படுத்தினார். எமது அபூர்வ தயாரிப்புகள்:—

சாந்தி கவசம்: கிரகதோஷங்களினின்ற கரப் பாரற்றும், வியாதிகளை நிவாரணம் செய்து, மன அமைதி உண்டாக்கும்.

சாதாரணம் ரூ. 5/- ஸ்பெஷல் (உடனே பலன் தருவது) ரூ. 20/-

பாகால கவசம்: வழக்குகளில் வெற்றி, தொழிலில் லாபம், செல்வப் பெருக்கு முதலியவை ஏற்படும். சாதாரணம் ரூ. 12/- ஸ்பெஷல் ரூ. 45/-

ந்ருவின்ஹ கவசம்: தீராத நோய் நொடிகளும் பற்றது போகும் குழந்தையில்லாத ஸ்திரிகள் புத்திர பாக்கியம் பெறுவர்.

சாதாரணம் ரூ. 10/-, ஸ்பெஷல் ரூ. 20/-

ஆகர்ஷணி கவசம்: நீங்கள் விரும்புவவரை எளிதில் அடையலாம். உங்கள் விருப்பங்கள் யாவும் கிணறவேறும். சாதாரணம் ரூ. 12/-, ஸ்பெஷல் ரூ. 50/-

ஆயிரக்கணக்கான பிரமுகர்களால் உலகெங்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு நற்சாட்சி பெற்றவை.

எதிர்கால பலன்கள் விபரமாகக் கூறுவதுடன் உங்கள் எல்லா மனக் கவலைகளையும், வியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்து மன நிம்மதியும் சந்தோஷமும் பண்டிட்டுஜி ஏற்படுத்துவார். நேரில் சந்தித்தோ அல்லது தபால் மூலமாகவோ பயனடையுங்கள். இந்த அரிய தருணத்தை இழக்கவேண்டாம்!

விபரங்களுக்கு :

HOUSE OF ASTROLOGY,

141/1c, Russa Road, Kalighat, Calcutta, 26.

(Just East of Hazra Park)

Phone : South 978.

ஹவுஸ் ஆப் அஸ்ட்ராலஜி

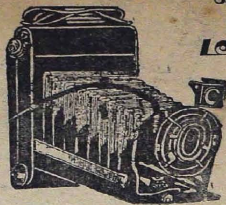
141/1C, ருஷா ரோடு — காளிகாட், கல்கத்தா 26

(ஹஸ்ரட் பார்க்குக்கு எதிரில்)

டெலிபோன் நே: 978 தெற்கு

கிராண்ட் கிளியரன்ஸ் லேஸ்

12 லக்ஸ் காமிரா

மிகக் வசிகரமாகவும் நுட்பமாயும் அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த காமிரா ரூ. 120 பிலம் உதவியால் எட்டு அழகான போஸ்கள் எடுக்கவும் இரண்டு பிரௌனியஸில் போட்டோக்கள் எடுக்கவும் உதவும்.

பாக்ஸ் காமிரா (ஜப்பான் டைப்)

பிலம், காட்டுகள், கெமிகல்ஸ் உபயோகிக்கும் விதம் இவைகளுடன்	ரூ. 8-8-0
ஸ்பெஷல் குவாஸ்டி. ரோல் பிலம் காமிரா (அமெரிக்கன் மாடல்) மிகவும் சக்திவாய்ந்த லென்ஸுடன்	ரூ. 18-8-0
பாக்ஸிங், தபால் செலவு	ரூ. 1-8-0

[பிரிட்காவிட்டால்
கிரயம் வாபஸ்]

உங்கள் விலாஸத்தை ஆங்கிலத்தில் தெளிவாக எழுதவும்.
ஸ்டாக் கொஞ்சம். இன்றே ஆர்டர் செய்யுங்கள். காட்லாக் கிடையாது.

O. K. Traders Halka No. 5 (c. k.)
JULLUNDUR CITY

இணை

இணை

இணை

மாஜிக் கண்ணாடி

மெஸ்மரிஸ ஸயன்ஸ் ஆராய்ச்சியில் செய்யப்பட்டது. இந்தக் கண்ணாடி, உங்களுடைய நிகழ்கால, எதிர்கால, இறந்தகால நிகழ்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கும். இறந்த பந்துக்களைப் பார்த்துப் பேசவும் கூடும். திருட்டு, புதையல் முதலியவற்றிற்குத் துப்புத் தெரிவிக்கும். எடுத்த காரியத்திலும் காதல், வேலை, வியாபாரம், தொழில், வழக்கு பரிசீலனை, அதிர்ஷ்டச்சீட்டு முதலியவற்றில் ஜயமா, அபஜயமா என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

ஸ்பெஷல் ரகம் வீலை	ரூ. 4-8-0
எக்ஸ்ட்ரா ஸ்பெஷல் வீலை	ரூ. 10-0-0
தபால் செலவு பிரத்தேகம்	ரூ. 1-0-0

பலனளிக்காவியில் வீலை வாபஸ்.

இணை இந்தக் கண்ணாடி வாங்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஸ்பெஷல் "மாஜிக் மோதிரம்" இணை அளிக்கப்படும். இதை அணிந்தால் கிடைத்த காரியங்களில் ஜெயம் அடையலாம். ஷே எக்ஸ்ட்ரா ஸ்பெஷல் கண்ணாடி வாங்குபவருக்கு மாஜிக் மோதிரத்தோடுகூட ஒரு "மாஜிக் மூக்குக்கண்ணாடி"யும் அனுப்புவோம் பிரதிஜிப்பிக்கச் செய்யும் நன்றி உடுத்திய பிரஞ்சு மாதர்களின் உருவப் படங்களும் அனுப்பப்படும். மாஜிக் மூக்குக்கண்ணாடியின் வழியாக ஷே படங்களைப் பார்த்தால் விசேஷமாகத் தெரியும்.

உங்களுடைய விலாஸத்தை ஆங்கிலத்தில் தெளிவாக எழுதவும்.

The Punjab Mesmerism House (c. k.)
Block No. 5, Jullundur City

பரிசு ரூ 6000

2-வது பரிசு 2000 முதல் ரூ 3000 பரிசு 3-வது பரிசு 1000

பரிசுகள் நிபந்தனைப்படி நியாநன்டியானவை.

இப்போட்டியின் சிவிட் விடை சென்னை பிரிமியர் பாங்க் ஆப் இந்தியாவில்
டிபாசிட்டு செய்யப்பட்டுள்ளது.

★ பிரவேசக்கட்டணம் கூப்பன் ஒவ்வொன்றுக்கும் அறு நான்கு மட்டுமே ★

முடிவு தேதி 10-10-50

விடைகள்

1 2

1	விட்டிலே ஒரு இருந்தால் லக்ஷியமாக இருக்குமே!	குழந்தை	மடந்தை
2	முக்கியமான ரயில்வே ஸ்டேஷன் என்னுல் பெரிய இதாகத்தானிருக்கும்.	கூட்டம்	கட்டடம்
3	பேசும்போது அடிக்கடி இதைக்கலந்து உபயோசிப்பது சிலரது வழக்கம்.	பழமொழி	பழிமொழி
4	அதிகமான இது சிலசமயம் தலைவலிக்குக் காரணமாகும்.	வாசனை	யோசனை
5	இவனது மனம் இழி செயல்களில் செல்லுமா?	மாணி	ஞாணி
6	இதில் ஆறந்து கிடப்பவர்களுக்குச் சம்பாட்டிக்கூட கவனமீராது.	கலை	கவலை
7	இதன் பலத்தினாலேயே இராஜ்யத்தையே பெரிதாக்கிக்கொண்ட அரசர்களு முண்டு.	புத்தி	கத்தி
8	இது உள்ளவர்களுக்கு எத்தவேலைதான் பிரமாந்தம்?	பயிற்சி	முயற்சி
9	எழைகளுக்கு உதவ இது தாராளமாக இருக்க வேண்டாமா?	நளம்	மளம்
10	இப்பட்டியான பொருள்களைக் காட்சிக்காணியில் சேகரித்து வைப்பார்கள்.	அருமை	பறமை

மேலே உள்ள கட்டத்தில் பத்து குறிப்புகளும் அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் இரண்டு இரண்டு விடைகளும் தரப்பட்டுள்ளன. அதில் குறிப்புக்கு மிகப்பொருத்தமான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதவும். விடைகளைச் சாதா காத்திற்றுள் எழுதலாம். அரசுக் கூப்பன்களும் தேவையானவர்களுக்கு அனுப்பப்படும். விடைகளை அப்படியே வாச்த்தைகளாகவும் எழுதலாம். வாச்த்தைகளுக்குப் பதிலாக 1, 2, என்ற எண்களை உபயோகித்தும் எழுதலாம். 'பரிமுடேஷன்' (Permutation) முறையும் அனுமதிக்கப்படும்.

கட்டணத்தை மணியாப்டர் மூலமேதான் அனுப்பவேண்டும். ம. ஆ. சரிதும் கண்டிப்பாய் கூப்பன்களுடன் சேர்த்து அனுப்பவேண்டும். ம. ஆ. பாரத்தின் அடிக்கூப்பனிலும் அனுப்புபவரின் முழு விவரம் எழுதவேண்டும். சரியான விடை ஐப்பசி கமேரேயில் வெளிவரும். மாணேஜரின் தீர்ப்பும் எழுது நிபந்தனைகளுமே முடிவானதும் கட்டப்படிக்க கட்டுப்படுத்து வதுமாகும். நிபந்தனைகள் வேண்டுமென்றே வாச்த்தெழுதவும்.

கூப்பன்களும் கட்டணமும் அனுப்பவேண்டிய விவரம் :-

மாணேஜர், வரலக்ஷ்மி கம்பெனி

"ஸ்ரீவாஸ்" பல்மநேர் P. O. (சித்தூர் ஜில்லா)

போட்டி 6-ன் சரியான விடை :-

- (1) தாளம். (2) யோக்கியதை. (3) இளமை. (4) இலாபம். (5) உடன். (6) குடை
(7) திருமணம். (மற்ற விவரங்கள் ஐப்பசி காவேரியில்)

வரலெக்ஸிம் போட்டி-5-முடிவு.

வரலெக்ஸிம் போட்டி தெ...

சரியான விடை

1. மனம் உலகத்தின்...
2. உடல் உலகத்தின்...
3. மனம் உலகத்தின்...
4. உலகத்தின்...
5. உலகத்தின்...
6. உலகத்தின்...
7. உலகத்தின்...

We hereby certify that the above is the Solution in original deposited with us by VARA LAKSHMI COMPANY on 25.12.59 in a sealed cover which was opened in our presence to day and that a copy of the above solution has been lodged with the bank.

For: FEDERAL BANK OF INDIA LTD

V. Ramaswamy

கணினி அலுவலர்

முதற் பரிசு (சரியான விடைக்கு)

தலைக்கு

ரூ. 10-4-0 வீதமும்

2வது பரிசு (ஒரு தப்புள்ள விடைக்கு)

தலைக்கு

ரூ. 1-0-0 வீதமும்

பிரிந்து வழங்கப்பட்டன.

பரிசுத்துகைகள் 24-8-50

அன்றே அனுப்பப்பட்டு விட்டன.

பரிசு பெற்றவர்கள்.

வி. பத்மநாபன் கோரணூர், துவளி, எம்.எஸ். கோபாலசுவாமிநி, எ. ஏ.பி. சுவாமி. கே. ஸரஸ்வதி மகாதானத்தெரு, மாயவரம். என். மீனாட்சி பட்டமங்கலம் தெரு, மாயவரம். ஆர். மங்களம் கோதாபுரம், மாயவரம். ஆர். வி. சரண் திருவேண்டி கல்லூர். என். எஸ். வினாயகன் கார்னாமேட்டுத்தெரு மதுரை. வி. ராமலிங்கம் பிச்சா மாணிக்கவல்லிபவரம், மதுரை. என். வி. சுப்பிரமணியம் மதுரை. என். எஸ். சங்கர்வால் மதுரை. எம். வி. சுப்பிரமணியம் மணலூர் மங்கலம், மதுரை. என். ஜெனகஜிபாரம், திருச்சி. எஸ். வெங்கடசாமி பி. சி. ஸ்ரீரங்கம். வி.எஸ். நடராஜய்யா கரூர். பி. நாகராஜன் தாமிரவருணியம். எ. வி. ராமசாமி செட்டியார் சேலம் டவுன். பி. எஸ். ரத்தினம் செட்டியார். பி. குஞ்சாபி செவ்வாடி. பி. கணலிங்கப்பட்டு. பி. குஞ்சாபி செவ்வாடி. பி. கணபதி ராஜபாளையம். என். மீனாட்சி ஸ்ரீவைகுண்டம். ஏ. மனோகாரன் திருநெல்வேலி. என். சுந்தரன் கோட்டையூர். மு. கோபாலன் திருப்பக்கம், சென்னை. கே. சக்குபட்டினிகாஷம். பி. டி. சென்னை. டி.எஸ். எதிராஜ் ஒட்டேசி, சென்னை. ச. மகாதேவன் வெப்பேரி, சென்னை. எஸ். ராதா மதுரை. பம்பாய். வி. நடராஜன் திருப்பக்கம். பார்வதி, பம்பாய். வி. நடராஜன் திருப்பக்கம். பி. கே. சுப்பிரமணியம் தைத்தராபாத் (டெக்). என். என். பிச்சை புதுடி. வி. வினோனம் தாமரவட்டூர். (இனம் பவர்)

[இதற்கென்கூடிய காரணமாக பூரா ஜாதிதாவையும் பிரசுரிக்க இயலாமல்க்கு வருந்துகிறோம். பரிசு பெற்றவர்கள் எல்லாருக்கும் தபால்மூலம் தனித்தனிவசம் வீபரம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.]

மாதவிடாய் :

சகோதரிகளே! எமது "கம்பி-ரேஷி" என்ற மருந்தை உபயோகித்தால், மாதவெளியிட்டை ஒழுங்குபடுத்திவைத்துடன் எவ்வளவு நாட்பட்ட தொந்தரவாக இருப்பினும் நிவர்த்திசெய்யும். தீங்கற்றது. 100-க்கு 100 பலன் திச்சயம்.

விலை ரூ. 6/- தபாற்செலவு ரூ. 0-14-0.

கர்ப்பத்தடை :

"தம்பதி-சகா" நிங்கள் விரும்புகிறபடி கர்ப்பத்தடைக்கு உதவுகிறது. திமை கிடையாது. 30 வருடங்களாக எல்லோராலும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. பலர் நனமை அடைந்திருக்கின்றனர்.

பூரண கர்ப்பத் தடைக்கு ரூ. 6-0-0

6 மாத காலத் தடைக்கு ரூ. 3-0-0

(தபாற் செலவு ரூ. 0-1-4-0)

வீரியம், யௌவனம் :

உடல், மனம் இரண்டிற்கும் "மீள் விவன் ரஸாயனம்" திறந்த டானிக். மயக்கம், சோர்வு, நரம்புத் தளர்ச்சி, மறதி, அஜீரணம் முதலியவைகளுக்குக் கைகண்ட மருந்து. சோர்வடைந்த மாணவர்கள், முனை வேலையில் ஈடுபடும் கவிஞர்கள், மனவாழ்க்கை தொடங்கிய காத்தலர்கள் இவர்களுக்கு இம் டானிக் ஓர் வரப் பிரஸாதம்.

விலை ரூ. 3-0-0

விரைவாதம் :

குடல் இறக்கம், யானைக்கால், கிம்வாதம், வீக்கம் வலியுடன் கூடியதாயினும், எத்தனை நாட்பட்டதாயினும் ஒரு வாரத்தில் நிச்சயம் குணமளிக்கும் எமது ஆயுர்வேத முறைப்படி தயார் செய்த "ஸ்டீன் தி". ஓர் முறை உபயோகித்துத் தபாருங்கள்!

விலை ரூ. 4-8-0 தபாற்செலவு ரூ. 0-14-0

KAVIRAJ M. KAVYATIRTHA (C.M.)
70, Cornwallis Street, CALCUTTA-6.

ஜனங்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

DEVI PILLS (தேவி பில்ஸ்)

(Patent Regd. No. CDL / 688)

ஆயிரக்கணக்கான பாராட்டுக் கடிதங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நில விவரங்கள் :

NOTE :-
Our product DEVI PILLS has been duly analysed by the Director Central Drugs Laboratory of India under Patent Regd. No. CDL/688

Ceylon—
ஐயா, நான் மழிச்சீயிடும் தெரிவிப்பது யாதெனில், தங்கனிடமிருந்து வரவழைந்த தேவி பில்ஸ் 4 நாட்களுக்குள் என்பார்ந்த குணத்தை கொடுத்தது என்பதுடன், ஜனங்களுக்கும் சிறிதாக உள்வந்து யாதெனில் இந்த மாநிலபாசன விபாதி களுக்கு தேவி பில்ஸ் ஒருவகை சக்தியுள்ள மருந்து என்பதை தெரிவித்துக் கொள் றேன்.

(Sd.) N. A. Doraiswamy Raja,
Great Grandson of the
Ex. King of Kandy.

Travancore—

என் மகனின் பல மருந்துகளை சரப் பிட்டும்கூட சைவ குணமும் ஏற்பட வில்லை. கொடலிஸ் தங்களுடைய தேவி பில்லை கொடுத்ததில் 3 ரீ மணி நேரத்தில் நன்றுபெற்ற மாத விடாய் என்று தெரிவித்து வெளிப்படுத்து என்று மழிச்சீயிடும் தெரிவிக்கிறேன்.

(Sd.) P. S. Peter, Mannar P. O.

Bombay—

ஐயா, "தேவி பில்ஸ்" உபயோகித்ததில் என் மகனவிக்கு குணம் ஏற்பட வில்லை. நல்ல திடகாத்திரத் தையம் கொடுத்தது. இது பொருள் இல்லாததிலே ஒரு அணியி என்பதும் கிளர்வொரு வீட்டிலும் அளவியும் இருக்க வேண்டியது என்பதும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Sd.) K. E. K. Sharma

Ceylon—

ஐயா, "தேவி பில்ஸ்" என்றும் மருந்தை பரவித்துப் பார்த்தோம். அது உண்மை யாய் ஒரு நிறைமக்குள் நல்ல நினைதைய தக்து. இம்மருந்துக்கு தெரிந்த பயமின்றி சரப்பிடலாய் என்பது எனது அணியாகும்.

(Sd.) J. S. Chellappa, Mathanai.

Mysore—

ஐயா, தங்களுடைய "தேவி பில்லை" உப யோகித்ததில் 2 நாளில் புரண குணத்தை அடைந்தேன் என்பதை மிக மழிச்சீ யிடும் தெரிவிக்கிறேன்.

(Sd.) B. R. Balakrishna Rao,
Eng. M. S. Co. Ltd., Mandya.

Madura—
தங்களுடைய தேவி பில்ஸ் (ஸ்பெஷல்) 4 நாட்களாக நீன்றுபோசன மாதவிடாய் யுடைய கட்டப்படும்கூட நோயாளிக் கு உபயோகித்ததில் அவர் களுக்குக் குண மடைந்து சொசெய்யமாக இருக்கிறது. என்பதை நன்றியுடன் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். மேனேமலும் வீருந்தி அடைய விரும்கூடுமேன்.

(Sd.) Dr. J. S. John, LMSH, Melur.

Colombo—

ஐயா, வேலூராட்களாக பல மருந்துகள் உப யோகித்தும் அதனால் நம்பிக்கை இல்லா என்று கையிப்பிட்டு என் மகனவிக்கு தங்களுடைய "தேவி பில்ஸ்" ஒருவகை ஆயிர வ யாசிப்பு என்று தெரிவிக்கிறேன்.

மாதுவிடாய் திகாற்ற மருந்து (தேவி பில்ஸ்) Regd. CDL / 688 ஏகாரசன த்தினுடைய, எத்தனை மாதமாகும் நீன்றுவிட்ட மாதுவிடாய் உடனே வெளியாகும். உத்தரவாத மூன்று. போலி மருந்துகளை வரவிட மருந்துக்கே. Ordinary கு. 7-0-0. (ஸ்பெஷல் கு. 9-0-0)

காய்ப்புத்தலை நிராற்ற மருந்து (ஸ்பெஷல் பில்ஸ்) Regd. / 286 12 நாட்கள் சரப்பிடலாய் சாவதற்காக 8 வரையும் கு. கருவைய தற்க்கும். மாதவிடாய் தவறுதல். (ஸ்பெஷல்) மேல்பயலியாக தற்க்கும். பில்ஸ் கு. 10-0-0. ஜெஸலி கு. 8-0-0. த. செ. தனி. **SEENU & Co. P. B. No. 1638 (3) MADRAS-I**
Branch: 134, Serangoon Road, SINGAPORE
Agents: NEW COLOMBO MEDICAL STORES, 82, Main Street, COLOMBO-II

தங்களுடைய "தேவி பில்ஸ்" கார்தம் போலி மருந்து செய்தது.

(Sd.) G. Ramaaswamy, Monaragala.

Mysore—

ஐயா, இதற்கு முன் பல மருந்துகள் சரப்பிட்டு வந்த ஒரு பெண்மணிக் 4-வது மாதம் தேவி பில்லை உபயோகிப்பட்டுத் தம்மும் சொசெய்யமாக மாறியார் சரிவர ஏற்பட்டுவிட்டது. இதனால் ஷெ. வேயாளி மிகவும் திருப்தி அடைந்தார்.

(Sd.) Dr. K. Krishnappa, LAM & S
Sri Venkatesa Pharmacy, Areekke.

Chidambaram—
ஐயா, நீன்றுபோசன மாதவிடாயிலும் கட்டப் படும்கூட என் மகன விக்கு தங்களை தேவி பில்ஸினுடைய 4-ம் நாள் ஏற்படுத்த குணம் ஏற்பட்டது. நான் தங்களுடைய மருத் தைக் குணமுடையவர்களை நன்றுக் தெரிந்து கொண்டு பிறகு இந்த வெட்டிர நரணே பலவந்தமாக ஏறுகாளைன்.
(Sd.) A. Kannaiah,
Head Clerk, Taluk Office.

Ceylon—

ஐயா, நான் 14-7-50 "தேவி பில்ஸ்" (ஸ்பெஷல்) வரவிட உபயோகித்ததில் எனக்கு புரண நம்பிக்கையையும் குணத் தையம் அளித்தது.
தங்களுடைய "தேவி பில்ஸ்" ஒருவகை ஆயிர வ யாசிப்பு என்று தெரிவிக்கிறேன்.

(Sd.) S. Ponnudurai,
Abedullaia Rozella.

Shimoga—

ஐயா, தங்களுடைய "தேவி பில்ஸ்" தடைப்பிடல் (Ammenorrhoea) மாதவிடாயிலும் கட்டப் படும்கூட பெண்மணிக் கு ஒருவகை வாய்ப்பு மூலம் என்கிறேன் சென்னைமேன். 19-மாதம் என்கிறேன் இந்த தேவி பில்லை உபயோகித்த என் சொந்த அனுபவத்தினால் என்பதை தெரிவிக்கிறேன்.
(Sd) H. V. Murthy, LAMS & AV Ayanur.

Calicut—

ஐயா, 3 நாட்க்கு மேல்நாற்போய் தங்களை தேவி பில்லை உபயோகித்ததில் என் மகனவிக்கு வென்சரி (Leucorrhoea) வடிக்க நீன்றுபெற்ற மருது இப்படி வலிசுள்ள நன்று என்பதை மனப்பிழைக்க தெரிவிக்கிறேன்.
(Sd.) D. Theophilus, Engg. Supervisor.

Kaira—

ஐயா, ஒரு வருஷமாக நீன்று போசன மாத விடாயிலும் கட்டப்படும்கூட என் மகனவிக்கு தங்களுடைய தேவி பில்ஸ் "இரண்டு புட்டிக்குக் கொடுத்ததே 15 நின்றுபெற்ற குள் நல்ல குணத்தை கொடுத்தது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

(Sd) Master Uphalos Jerome,
Methadist Mission School, Salai.

ரூ. 1000 இலும்

அமிர்தசாஸி ரூ. 2-8-0க்கு ஒரு தேலா தங்கம்

தர்மசாலா, ஜவுளி வியாபாரி எல். முன்ஷிராம் இது குறித்து எழுதுகிறார்:—
அமெரிக்கன் புதிய தங்கம் 15 தேலாக்களடங்கிய தபால் பாரசீக கிடைக்கப்பெற்றேன்.
இந்தப் புதிய தங்கத்திற்கும் அசல் தங்கத்திற்கும் எந்தவித வித்தியாசமும் இல்லாதிருப்பதைக் காண மகிழ்வுறுகின்றேன். இந்தப் புதிய தங்கத்தை உற்பத்தி செய்திருப்பதின் மூலம், பொதுஜனங்களுக்கு ஒரு பெரிய சேவையை செய்துள்ளீர்கள். அடுத்த தபாலிலேயே மேலும் 12 தேலா புதிய தங்கம் அனுப்பித்தருக. மேலும் தேவைகளுக்கு பின்னர் எழுதுகின்றேன். இந்த நற்சாஷிப் பத்திரத்தை உடனென் னிருப்பில்லீச் சேர்த்துத் தரவேண்டுகிறேன். இந்த தங்கத்தின் தன்மையைக்காட்டுவது இதை உருக்கி அசல் தங்கத்தைப் போல் இலுட்ப்படி உருவாக்கிக்கொள்ளலாம். இதனால் எல்லாவித ஆபரணங்களும் செய்துகொள்ளலாம். எங்கள் புதிய தங்கத்திற்கும் அசல் தங்கத்திற்கும், எந்த பெயர் பெற்ற நகை வியாபாரியும் எந்தவித வித்தியாசத்தையும் காணமுடியாது? இந்தப் புதிய தங்கத்தை மார்க்கட்டில் பிரபலப்படுத்தும் நோக்கத்தினால்தான். இதன் விலையை தேலா ஒன்றுக்கு ரூ. 2-8-0 ஆக நிர்ணயித்துள்ளோம்.

3 தேலாக்களின் விலை	ரூ. 7-0-0
6 "	ரூ. 13-0-0
15 "	ரூ. 30-0-0
40 "	ரூ. 60-0-0

குக்கிய கவனிப்பு:— 3 தேலா தங்கம் வாங்குவோர்க்கு 2 பம்பாய் பாஷன் மோதிரங்கள் இனாமாகவும் 6 தேலா தங்கம் வாங்குவோர்க்கு 2 பம்பாய் பாஷன் மோதிரங்கள் ஒரு இனாமாகக் கொடுக்க, மற்றும் 2 கை வளைகள். 15 தேலா தங்கம் வாங்குவோர்க்கு 2 பம்பாய் பாஷன் மோதிரங்கள், 2 ஜோடி கடுக்கங்கள், லாக்கட் உள்பட ஒரு செயின். 40 தேலா தங்கம் வாங்குவோர்க்கு 4 பம்பாய் பாஷன் மோதிரங்கள், 4 ஜோடி கடுக்கங்கள் 4 கை வளைகள், லாக்கட் மென் ஒரு செயின் இனாமாக அளிக்கப்பெறும். இன்றே உங்கள் தேவைகளைக் கருதுங்கள். மேற்கண்ட சலுகைகள் சிலநாட்களுக்கே. தபால், பாக்கிங் சிலவு பிரத்தியேகம். பிடிக்காவிடில் பணம் வாபில்.

NEW GOLD SUPPLY COMPANY (C. K.)
Post Box 86, AMRITSAR.

காம சாஸ்திரம்

உலகத்தில் மிக்க அத்யாவசியமான ஆண்-பெண் சேர்க்கையைப்பற்றிய 84 ஆசனங்களை உடைய, ரகசியக் குறிப்பு களுடன் கூடிய மிகவும் உயர்ந்த புத்தகம். 84 ஆசனங்களின் 200 வகை கிற போட்டிகொடும், தனித்தும், சேர்ந்தும் பல்வகை முறையில் போகும் துய்ப்பது போன்ற நீங்கள் இதுவரை அறிந்திராத பல ரகசியங்களை வெல்லாம் இப்புத்தகம் வெளிப்படுத்துகிறது. கலாசாரமாகாதவர்கள் இப்புத்தகத்திற்கு எழுத்தாக 1 புத்தகம் விலை ரூ. 0-12-0. ரகசிய போட்டி பலவகை தோற்றத்தில் கிடைக்கும். 25 காட்டுகளை தனித்திருப்பது ரூ. 0-12-0. 50 காட்டுகள் சேர்ந்திருப்பது விலை ரூ. 1-4-0. ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதவும்.

இலும்

எங்கள் (Red) No. 501 கருப்பு கருநல் கைக்கை உபயோகிப்பதற்குத் தீவிரமாகக் கோரும். கரு நலாயுவதுடன் எப்பொழுதும் உற்பாச வளர்ந்து அது உதிரும் மிகைந்த தரப்படுத்தும் கைக்கை நீண்ட காலம், மிகச்சலாகவும் கருநலாகவும் வளர்ச்சியுடைய, பாட்டில் இன்றுக்கு விலை ரூ. 1-4-0 மூன்று பாட்டில்கள் (ஒரு அளவு) ரூ. 3-0-0

இந்த ஆச்சரியமான கைக்கைப் பிரபலப்படுத்தும் ஒருவருக்கு ரூ. 15 விலை உட்கருவாக்கி துடன் கூடிய ஒரு அமாம் வகைகடியாசாரும், புதிய தங்கத்தால் ஆன ஒரு சிறு மோதிரமும் இனாமாக அளிக்கப்படும். 3 பாட்டில்கள் வாங்குவோர்க்கு 8 கை கெடியாசாரத்தும், 6 மோதிரங்களும் அனுப்பப்படும். திறந்தி அளிக்காவிட்டால் பணம் வசப்படும். (தயவுசெய்து ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்)

Sanyasi Ayurvedic Pharmacy (G. M.)
Post Box 95, Amritsar.

மாதவிடாய் :-

நின்றிருந்தாலும் அல்லது வேறு எவ்வித மோசமான நிலையிலிருந்தாலும் 'நித்யபந்தினி' (கவர்ன்மெண்ட் ரிஜிஸ்டர்ட்) தீமையற்றது. ஒரே நாளில் விடாயாவது நிச்சயம். விலை ரூ. 5-0-0. பரீட்சி கர்ப்பத்தடைக்கு அபாய மில்லாத சிறந்த மருந்து. தற்காலிக கர்ப்பத் தடைக்கு ரூ. 3-0-0. நிலையான கர்ப்பத் தடைக்கு ரூ. 4-8-0. (தபால் செலவு ரூ. 0-14-0)

விரைவாதம் :-

விரைவாதம், குடல்வாயு, பைலேரியா முதலியவற்றிற்கு, பி. எச். தைலம் உபயோகிப்பதால் பூர்ண குணம் கிடைக்கிறது. இவ்வியாதி களுக்கு உடனடியான குணம் அளிக்கக் கூடிய ஒரே மருந்து. விலை ரூ. 3-0-0. உட்கொள்ளும் மருந்து ரூ. 2-0-0. (தபால் செலவு ரூ. 0-14-0)

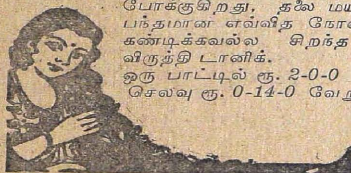
வயிற்றுக் கோளாறுகள் :-

அதிமகான ஏப்பம், அஜீர்ணம், வயிற்று வலி, வாய்பு, புண், கட்டி, குடல் வலி, முதலியன "நீபஸ்" சாப்பிட்ட ஒருநாளில் திருவதோடு நிரந்தரமாக சொஸ்தமாகும் என்பது காரணம். விலை ரூ. 3-0-0.

தபாற் செலவு ரூ. 0-14-0.

கூஞ்சா தைலம் :-

வழுக்கை, மயிர் கொட்டுதல் போன்ற வியாதிகளை நிவர்த்திப்பதற்கு மயக்கத்தையும் போக்குகிறது, தலை மயிர் சம்பந்தமான எவ்வித நோயையும் கண்டிக்கவல்ல சிறந்த கேச விருத்தி டாஸிக். ஒரு பாட்டில் ரூ. 2-0-0 தபாற் செலவு ரூ. 0-14-0 வேறு.

கடிந்தங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்.

KAVIRAJ R. N. CHAKRAVARTHI (K. M.)

24, Debendra Ghosa Road, CALCUTTA, 25

மதராஸ்:—அம்பா & கோ., 286, நேதாஜி சுபாஷ் சத் திர்போஸ் ரோடு, மதராஸ்-1.

பம்பாய்:—இண்டோ சகோபியன் கோபிகல் கம்பெனி "ஆனந்தபான்" பிரின்ஸஸ் தெரு, பம்பாய்.

டெல்லி:—ஸ்ரீமதாஸ் & கோ., சந்திளி செளக். டெல்லி.

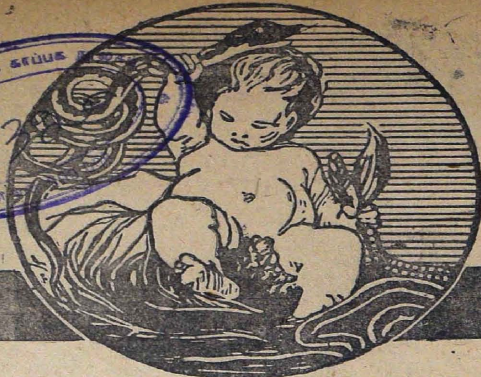
லாகூர்:—ஹெக்டார், மாதெர் & கோ., 19-21, பிரண்ட்பான், ரோடு, கோலும்பு,

பொருளடக்கம்

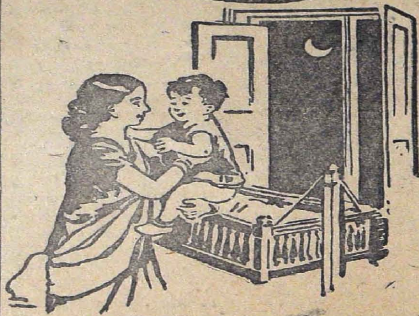
விக்ருதி } மலர் 10 }	புரட்டாசி } இதழ் 2 }
-------------------------	-------------------------

விமோசனம்.	13
மோஹனம்பான் ரங்கநாதன்	
புருஷன்	16
படித்துணறயில்	21
செளரி	
என் கடன்	25
முத்தரம் குருஸ்வாமி	
பட்டமசா-சக்தி முற்றம்	28
எம். எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்	
புற்று நோய்	34
எ. வி. ராமகிருஷ்ணன்	
மணல் மேடு	39
மாரார்	
விடியுமா ?	45
மாயாவி	
வெளியூர்க் கடிதம்	53
சாரி	
ஆடிப்பண்டிகை	58
அம்பர்	
ஜெய் ஜோம்தாத் (தெலுக்கை)	67
கே. எம். முனிஷி	
பட்டுக் கொடி	83
வை. சுப்ரமண்யன்	
பெண்களுக்கு மட்டும்	89
ஷிபாலி செனத்ரி—சாரி	
நன்முத்துமாலை	94
கோமதி சுப்ரமணியம்	
அமரகவி	100
கே. எஸ். நாகராஜன்	

குறிப்பு:—காவெரியில் வெளியாகும் கட்டுரைகளிலுள்ள பெயர்கள் கற்பனைப் பெயர்கள். அவைகளில் அடங்கிய அபிப்பிராயங்களும் அவற்றை எழுதியவர்களுடையனவே, அவைகளுக்குப் பத்திரிகா பிரியச் சொற்பாணியல்ல.

டிரேட் மார்க்கை
கவனியுங்கள்!

ஒவ்வொரு
வீட்டிலும்
உட்வார்ட்ஸ்
க்ரைப் வாட்டர்
இருக்கவேண்டும்

**WOODWARD'S
GRIPE WATER**
keeps baby well

I-WW112-111

W. WOODWARD LTD. LONDON ENGLAND

Agent:— T. T. KRISHNAMACHARI & Co.
12A, Lingha Chetty Street, — G. T. MADRAS.

காவேரி

விஞ்ஞதி மலர் 10

"சென்றிரவு ரெட்டுத்திக்கும்—கலைச்

செல்வங்கள் யாவும்கொண்டிங்கு சேர்ப்பீர்—"பாரதியார்

புரட்டாசி இதழ் 2

விமோசனம்

மோஹனம்பாள் ரங்கநாதன்

பொமுது விடிவதற்குச் சற்று முன் தூக்கம் கலைந்து விட்டதானால் உடம்பில் ஒருவிதச்சீர்தரவு உண்டாகிறது. பழைய நினைவுகள் அப்போது படத்திரை போல மனசினமுள் எழுகின்றன, தேகம் முழுதும் தளர்ந்துவிடுகிறது.

"எனம்மா, மோகனம், இன்னும் எழுக திருக்க மனசு வரவில்லையா உனக்கு?" என்று கேட்டுக்கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான் யமுனபாள். "இன்றைக்குத் தானே வெள்ளிக்கிழமை! நாளைக் காலை யில் இப்படி ஆயாசத்தான் படுத்திருந்தால் அர்த்தமுண்டு. ஒரு வேளை நேற்றே வெள்ளிக்கிழமை கொண்டாடாயிருப்பீர்கள். நான் என்னத்தைக் கண்டேன்? அதுவும் ஒருவிதத்தில்தான் சரிதான். நேற்றல்லவா ஏகாதசி!" என்று.

யமுனவின் ரசக்குறையைப் பேச்சு எனக்காதிருகு அந்தச் சமயம் எப்போதையும் விட அருவருப்பாயிருந்தது, இருந்தாலும் ஏதையான் வெளிக்காட்டிக் கொள்ள முடியும்? "எங்களுக்கு ஏகாதசி முந்தாநான். ஏகாதசி என்றால் எப்படி விசேஷம்?" என்று பதிலுக்குக் கேட்டேன்.

"இது தெரியாதா உனக்கு? சாந்தி முகூர்த்தத்திற்கு நான் பார்க்கிறவர்கள் முக்கால்வாசி ஏகாதசியாகத்தான் பார்த்து வைக்கிறார்கள்!" என்று சொல்லிச் சிரித்தான்.

"ருக்மாங்கத சரித்திரம் படித்திருந்தார்களானால் தெரியும்!.....இந்தா, நவீனம்! பிரேமா எழுந்துவிட்டான். அவளை முதலில் குளிப்பாட்டு. வெள்ளீர் சுட்டுவிட்டதா

என்று அம்மனைக்கேள்" என்று சொல்லிக்கொண்டே எழுந்தேன்.

பிரேமாவின் நகைகளைக் கழற்றிப் பெட்டியில் வைத்தேன். ஏதோ தீர்மானத்துக்கு வந்தவள்போல ஏன் மனசு நிம்மதியாக இருந்தது. என் நகைகளையும் கழற்றினேன். குழந்தை என்னெய்தியேத்துக்குளித்தானபிறகு அவள் நகைகளை எடுத்து நறுபடியும் அவளுக்குப் பூட்டினேன். என் நகைகளை நான் தொடவில்லை.

பதிலு வரவுகள் கழிந்துவிட்டன. அடியும் நனியும் தள்ளினால் ஒரு வாழ்க்கையே பெரும்பாலும் தீர்ந்தது போலத்தான். ஒவ்வொரு நாளாக எண்ணிப்பார்த்தால் எத்தனை நாளாய் ஒரு நாழிகை வினாக்கழிந்து விட்டால்கூட அதை நடுசெய்வது அசாதத்தியம் என்கிறார்கள். பதிலு வரவுத்தை நடுசெய்ய யாரால் முடியும்? யெளவனமும் உற்சாகமும் நிறைந்த என் வாழ்நாளின் மத்திய பாகம் பாலைவனம் ஆகிவிட்டதே! இதற்குப் போறுப்பானியார்? உண்டு, இல்லை, என்று ஒரு வழியாக இதை இன்றைக்குத் தீர்த்து விட்டுத்தான் மறுகாரியம்!

இந்த நிலைமையை ஒருகணம் கூடச் சிக்க முடியாது என்று முதலில் நினைத்திருந்த நான் இத்தனை நாளையும் எப்படிக்கடத்தினேன்? என் மனசு இவ்வளவு தூரம் வறண்டு போகும்படியாகவும் நேர்ந்துவிட்டதே! கடவுளுக்குந்தான் இது சம்மதமா?

என் மனசில் இப்படி விஷத்தை விதைத்தது யாராயிருந்தால் என்ன? குற்றவாளி

கள் நூற்றம் செய்யும்போது, அதை நம்மிடம் தெரிவிப்பவர்கள் மாத்திரம் நமக்கு விரோதிகளா? உண்மையில் நமக்கு உபகாரமே செய்கிறார்கள். அதைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையென்றால், நாம் ஏமாந்தது மாத்திரம் அல்ல, ஏமாந்ததையே உணராத முழுமுட்டாள்கள். நமக்கு ஒருவர் ஒருவிதத்தில் நஷ்டத்தையும் உண்டாக்கி, நம்மிடமிருந்து சாமர்த்தியமாகத் தாம் செய்த தீமையையும் மறைத்துவிடுவதென்றால், அதைவிட அசட்டுப்பட்டம் நமக்கு எது? அப்பேர்ப்பட்டவர்களோடு மறுவாந்ததை நாம் பேசலாமா?

- ஐயோ, இப்படிப் பிறரை அண்டிப் பிழைக்கும்படி தலையில் எழுதிவைத்திருக்கிறதே! இந்த நிலைமைக்கு யாரைப்போய்ச் சொல்கிறது?

பிரேமா இப்போது எப்படியோ, அப்படிச் சகுந்தலா அப்போது குழந்தை. ஒரு வயசு ஒன்றை வயசு இருக்கும். குடித்தனம் வெகுசீராக நடந்து வந்தது. ஒரு கம்பெனியில் அக்கொண்டண்ட வேலை 'அவருக்கு'. எனப்பதோ தொண்ணூறே தான் சம்பளம். ஆனால் பண்டங்கள் மலிந்திருந்த நாளில் அல்லவா அது? அதிகம் பிச்சம் வைக்காமல் தாராளமாகவே செலவு செய்தோம். ஆப்டிலும் ஆரஞ்சம் வாசனாத் தைலமும் புஷ்பமுமாக இருந்தது வீடு முழுவதும். தாம் பார்த்துவரும் வேலைக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அதற்கும் மேலான படிப்பும் தகுதியும் உடையவர் என்ற கௌரவம் அவருக்கு இருந்தது. ஆகையால் எதிர்காலத்தைப்பற்றி இன்னும் இனிமையான கனவுகளே கண்டு வந்தோம். சினேகிதர்களோடு வெளியில் செல்வதைவிட என்னை நாலு இடம் போய் வருவதில் அவருக்குப் பெருமை. நானும் எந்த விஷயத்தில் அவர் மனசு கோணும்படி நடந்துகொண்டேன்? அப்படியிருக்கத் திடீரென்று அவர் மனசு மாறிப்போனதற்கு என்ன காரணம்?

முதலில் ஒன்றும் விகல்பமாகவே படவில்லை எனக்கு. என் மனசில் கப்படுகுது இருந்தால் தானே பிறர் பேச்சில் சந்தேகம் தோன்றும்!

“மோகனா!”

“என்?” என்று உடனே கேட்டேன். அவர் பதில் சொல்லத் தயங்கினார்.

“ஒரு சினேகிதனுக்கு அவசரமாக ஐந்து ரூபாய் தேவை. என்னையே நம்பியிருக்கிறீன். நானும் தருவதாகச் சொல்லி விட்டேன். என்ன செய்யலாம், சொல்லு.”

“பாங்கில் நமக்கு எவ்வளவு இருக்கிறது? என்றேன்.

“இருநூற்றுச்சொச்சம் இருந்தது. புடவைக்காக அறுபது எடுத்ததுபோக, நூற்றைந்து தான் தேறும். அதையும் பார்த்துவிட்டேன்.”

“பின்னே எப்படித் தரப்போகிறீர்கள் ? ஐந்துநூல் பாதிக்கூட ஆகவில்லையே.”

“ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க அவனுக்கு இந்தப் பணம் அவசியம். அவனுக்கு ஒத்தாசை செய்யக்கூடியவர்கள் வேறு யாரும் கிடையாது. அதோடு, நம்முடைய கையிலிருந்து பணம் வந்தால் காரியம் உடனே கைக்கூடும் என்று வேறு அவன் நம்புகிறான்.”

“என்னிடம் சொன்னதற்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன், அந்தப்படி செய்கிறீர்களா ?”

“முடிந்தால் செய்கிறேன்.”

“அப்படிச் சொன்னால் போதாது. சொல்லிவிட்டுப் பிறகு வாய்இழக்க மாட்டேன்!”

“சரி, அவசியம் செய்கிறேன். எனக்கு ஒருவழியும் தோன்றாததால் தானே உன்னிடம் மனசைத் திறந்தேன் இன்றைக்கு.”

“சினேகிதரோ நம்பிக்கையானவர் என்கிறீர்கள். உங்களால் முன்னுக்கு வர வேண்டியவர் என்கிறீர்கள். அப்படியானால் பணம் நான் தருகிறேன். எத்தனை நாளில் அது திரும்பிவரும் ?”

“ஒரு வருஷத்துக்குமேல் ஆகாது. அதுவே ரொம்ப அதிகப்படி...அது கிடக்கட்டும். எனக்குத் தெரியாமல்கூடப் பணம் வைத்திருக்கிறாயா?... இல்லையே ? பின்னே யாரைக்கேட்டு வாங்கப்போகிறாய், உனக்குத் தெரிந்தவர்களில் ?”

“பணம் நான் தருவதாகச் சொன்னேனே தவிர, பக்கத்தில் வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லவில்லையே. இதோ, இரட்டைவாடம் சங்கிலி. அதோடு, நாஜலுதை வகையலில் இரண்டு ஜதை தருகிறேன். இருபது பவுனுக்குமேல் நிச்சயம் தேறும். யோசனை செய்யாமல் கொண்டுவைத்து அவருக்குப் பணத்தைக் கொடுங்கள். அவர் திருப்பித் தந்ததும் மீட்டுக்கொள்கிறோம். என்ன பிரமாதம் !”

“உன் நகைக்கூடத் தொட எனக்குப் பாத்தியதை உண்டா ? ஏன் சிரிக்கிறாய் ?”

“என்னைத் தொடப் பாத்தியம் இருக்கும்போது என் நகைகளைத் தானே நீங்கள் தொடக்கூடாது ? அதுதான் சிரித்தேன் ! அதிருக்கட்டும்; சீட்டாட்டத்திலேயோ

குதிரைப் பந்தயத்திலேயோ நீங்கள் இம் தப் பணத்தைக் கொண்டுபோய்ச் செல்வழிக்கப் போவதில்லை. நம்மால் ஒரு குடும்பத்தில் கிளக்கேற்றிவைக்கச் சாதியம் ஆகும்போது நாம் கையை விரித்து விடலாமா ? நாம் ஒருவருக்குச் செய்தால் நமக்கும் ஒருவர் செய்வார். தயங்காமல் மேற்கொண்டு காரியத்தைப் பாருங்கள்” என்றேன்-

[அடுத்த இதழில் முடியும்]

“புருஷன்”

(இதை ஆண்கள் அவசியம் படிக்கவேண்டும்)

[‘ஸ்திரீ’ என்ற தலைப்பின்கீழ் பிரசுரிக்கப் பட்ட ரா.மு. எழுதிய கட்டுரைக்கு எதிர்ப்பாதமாகப் பல கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. அவைகள் அனைத்தையும் பிரசுரிப்பதென்பது முடியாத காரியம். முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும், அதிலும் அவற்றின் முக்கிய பகுதி களை இங்கே பிரசுரித்துள்ளோம்; இதை நமது வாசகர்கள் ரசித்துப் படிப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.] (ஆசிரியர்)

நும்மி இரத்தினியார்:—

“ஸ்திரீ” என்னும் கட்டுரையில் பெண்களைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் புராணங்கள் பொழுதுபோக்குக்கு உகந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு துவல்வியமான மனத்தோடு உண்மையை உணர்ந்து எழுதியதாகத் தோன்றவில்லை. மேற்படி கட்டுரையில் உள்ள விஷயத்தான் முழுவதும் புருஷர்களுக்கும் பொருத்தும்.

சாதாரணமாக “ஆஸ்திக்கு ஒரு பிள்ளையும் ஆசைக்கு ஒரு பெண்ணும்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. இந்தப் பழமொழியிலேயே இந்த ஆணின் அகம்பாவத்தைப் பாருங்கள். ஆஸ்திக்கு அவன், ஆசைக்கு மட்டுமே அவள். பெண் என்றால் ஏன் அவ்வளவு கேவலம். இப்படிப் பிறந்தமுன்பே ஸ்திரீகளுக்கு எவ்வித உரிமையுமில்லாமல் அடிமையாக்கி வைக்கும் ஆண், அவர்களை “ஸ்திரீதான் ஆயின் முழுவதும் அடிமைப் படுத்துகிறான்” என்று புகார் செய்வது ஆண்களின் சக்தியற்ற தன்மையைப் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஏன் கவியாணம்தான் ஆகட்டுமே! வாஸ்தவம். ஸ்திரீ தன் 14 வயதிலிருந்தே ஒரு ஆணை அடைய முயற்சி செய்கிறான், ஆண் தன் 22 வயதிலிருந்து ஒரு பெண்ணை அடைய முயற்சி செய்கிறான். வயது மட்டும் வித்தியாசமேதவிர காரியத்தில் ஒன்றும் வித்தியாசமில்லை. போதாக்குறைக்கு விவாகத்திற்குமுன் பெண்ணுக்கு ஏன் வயது என்று விசாரித்துக்கொள்ளுகிறான். 20 வயது என்றால் ‘ஐயோ! ஏன் இவ்வளவு காட்களாக விவாகம் செய்யவில்லை’ என்று கேட்குகிறான். ஏன் பெண்களின்மேல் உள்ள பரிவாலா? இல்லவே இல்லை. ஆணுக்கு லகஜமாகவே வயது

வந்த பெண் என்றால் ஒரு கெட்ட சந்தேகம். தவிரவும் ஐயோ! 14 வயதிலிருந்து 20 வயது வரை உள்ள ஆறு வருஷகாலம் ஆண்களின் அடிமைப் பதவியிலிருந்து தப்பிவிட்டாளே என்ற வருத்தம்தான்.

சரி, ஸ்திரீ, பவுடர், ஹேர் ஆயில், பப், ஹைலில்ட் ஷூ முதலியவைகள் பெண்கள் மட்டும்தான் உபயோகிக்கிறார்களா? புருஷர்கள் மட்டும் இவைகளை உபயோகிப்பதில்லை என்று உறுதியாய்க் கூறமுடியுமா? சாதாரணமாகக் கல்லூரி செல்லும் மாணவன், அதுவும் தமிழ் மகாணத்தில் படிக்கும் ஒரு கல்லூரி மாணவன் ஸூட், ஹாட், திளம், திளம் ஒரு கவர் பூட்ஸ், கோட்டு, திளமும் முகக்ஷவரம் இவைகளை ஏன் ஸ்வயம் கைக்கொள்ள வேண்டுமோ? தவிர தலைக்குப் பிரிவியண்டளை இல்லவாவிட்டால் கிராப்பு படியாது போவோம். போதாக்குறைக்குச் சிகரட்டு ஒரு அத்தியாவசியமான பொருள். இந்த அலங்காரங்களுடன் தெருவில் எந்த அழகி தன்னை ஏறிட்டுப் பார்க்கிறாள்? யார் அழகில் என்ன குறும்? என்ற ஆராய்ச்சியில் தவம் கிடப்பதுபோல மீன்று கொண்டிருப்பதில் ஆணும் ஒரு ஸ்திரீயைப் போலத் தன்னை ஒரு கண்காட்டிப் பொருளாகச் செய்து கொள்வதாகத் தோன்றவில்லையோ? சிகரட்டு எதற்கு? ஒருவேளை புகைபோட்டுப் பெண்களை மயக்கிவிடலாமென்ற எண்ணமோ? அதற்காகப் பகட்டாகப் பெண்கள் அடக்கள் அணியவே கூடாதா? பள்ளியில் படிக்கவரும் கூடாதா? பெண்களின் மூளை விருத்தியில் கூட உங்களுக்கு இஷ்டமில்லையா, ஏன்? எங்கே படித்துவிட்டு மூளையின் சக்தியால் ஆணின் அடிமை வகையிலிருந்து தப்பி விடுவாளோ என்ற கெட்ட எண்ணம்தானே? பயம் வேண்டாம். அப்படி ஸ்திரீகள் செய்துவீட மாட்டார்கள். ஆகையால் தமக்குத் தேவையில்லாத சாமான்களை உபயோகிப்பதில் பெண்களிடம் உள்ள குறை ஆண்களிடமும் தாளிருக்கிறது என்ற உண்மையை மறந்துவிடக் கூடாது.

காரியாலயத்திலிருந்து திரும்பி வந்ததும் தினமும் இல்லைப்பாட்டுத்தான் என்கிறார். வாஸ்தவம் அது யார் பொறுப்பு? அந்தக்குறை பெண்களால்தானே? புருஷனைக் கடிப்படுத்த வேண்டும் என்று வீட்டிலிருக்கும் சாமான்களைத் தெருக் குப்பைத்தொட்டியில்

கொட்டிவிட்டு, அது இல்லை இது இல்லை என்று இல்லைப்பாட்டுப் பாடுவதாக உத்தேசமா? இருக்கட்டும். அப்படி ஒரு சாமான் இல்லை, இல்லை என்றுதான் முட்டிக்கொள்கிறோே. அதை மறுதினமாவது வாங்கிவருகிறீர்களா? இப்போது அந்த "இல்லைப்பாட்டு" அவர்கள் சேர்ந்தது. சரி அந்தச் சாமான் தானில்லை. மறுநாள் சமையலில் அது இல்லாமல் தட்டால் (உப்பு) என்று வைத்துக்கொள்வோம்) பார்க்கவேண்டுமே ஆசைக்கணவனின் ருத்ர மூர்த்தி வலருபத்தை! மனைவி கப்பமாபிநுந்தால் கப்பம் கலங்கியே உட்டும். "சே, சமைத்திருக்கிறேயே சமையல், உப்புபோடக்கூடச் சரணமில்லையா? உப்புப் போட்டுத்தான் சாப்பிடுகிறாயா அல்லது என்ன போட்டு சாப்பிடுகிறாய்?" என்று எரிந்துவிழுகிறார். ஆம், நல்லகேள்விதான். அந்த உப்பை, வாங்கிவர வாங்கிவர என்று மூன்று நாட்களாக முட்டிக்கொண்டும் வாங்கி வராத கணவன்மார்கள் மட்டும் தம் சரணைக்குச் சர்க்கரை போட்டுச் சாப்பிடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதோடு இல்லை. அன்று அந்த அரைச் சாப்பாட்டு கோபத்தில் வீர் என்று ஆயில் போய்விட்டவேண்டியது. பிறகு நான்கு நாள் மனைவியுடன் பேச்சு வார்த்தை சரிவரக் கிடைக்கிறது. வீட்டிற்கு வந்தால் தரிசைத்தவிர வீட்டில் எந்த ஆதமாவும் இல்லாததுபோல் நிறுத்துகொள்வது. ஏ என்று உட்கார்ந்திருப்பது. மனைவி எது கொடுத்தாலும் வேண்டாம். வேளைக்குச் சாப்பிட்டாமட்டும். இன்றும் இதுபோல் எவ்வளவோ கோபநிலைகள் நடைபெறும். இந்த நான்கு நாளோ அல்லது அதிகமோ புருஷர்கள் மனைவியை அடிமையிடும் செயலான வாழ்வு வாழ்வைக்கிறீர்கள் என்பதை எப்போதாவது உணர்வார்களா அல்லது உணர்கிறீர்களா? உணர்ந்தால் மறுமுறை அப்படி நடந்துகொள்வார்களா? ஆண்களின் அகம்பாவத்தில் அந்த யோசனைக்கு இடமே கிடையாது. ஒரு சாமான் இல்லை என்றால் "எப்பொழுதும் இல்லைப் பாட்டுத்தான்" என்பது. அந்தச் சாமானில்லாமல் ஒரு காரியம் செய்துவிட்டாலோ மனித ஜோம்மத்திலிருந்து மாறிவிடுவது. சே, புருஷர்களின் தன்மைதான் என்னவோ?

அதிலும் ஒரு வேடிக்கை. இதே புருஷன் கலியாணமான சில வருஷங்களவரை தேவையில்லாத, மனைவிபேட்காத வஸ்துக்களை எல்லாம் வாங்கி நிரப்புவதில் மஸ்தர். சில வருஷங்களுக்குப்பின் உப்பு இல்லை என்று மனைவி சொன்னாலும்கூட "பணமும் இல்லை" என்று தான் சொல்லவேண்டுமாம். கடன்தான் வாங்கவேண்டுமாம். ஆனால் புது மோஹத்தில் வாங்கிய சாமான்களுக்கு மட்டும் எந்த மஹாராஜா கடன் கொடுத்தாரோ, அது அந்தப் புருஷனுக்குத்தான் தெரியும். இப்போது

அந்த ராஜா இறந்துவிட்டான் அல்லது மேல் கொண்டு கடன்தர மறுக்கிறான், அல்லது இப்போது கணவனுடைய சம்பளத்தில் "உயர்மோஷன்" (Depromotion), அப்படித்தானே ஸ்வாமி! இப்படிப் புது மோகத்தில் அவளுக்குத் தான் அடிமைத் தனத்தைப் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கவும் வேண்டாம். பின்பு நியாயமான காரணங்களில், கையாலாகாதபோனால், யோசனையில்லாமல் ஆண்கள் பெண்களின் அடிமை என்று மனம் நொந்து டாம் டாம் அடிக்கவும் வேண்டாம்.

காரியாலயம் போய் வரும் புருஷர்களை மட்டும் எடுத்துச் சித்திரித்துவிட்டார் கட்டுரையான். ஆனால் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு வேளா வேளைக்குச் சாப்பிட்டுத் தூங்கும் புருஷர்களை என்னவென்று சொல்லுவது? அவர்கள் மட்டும் எதைச் சாதித்து விடுகிறார்கள்? வேளைக்குச் சாப்பிட்டு தவறாமல் சமையல்கூடச் செய்யமுடியாமல் மஹாவேலையோ உனக்கு என்று குதிக்கிறார். ஆனால் இதே புருஷர், ஸ்திரீ வீட்டுக்கு விலக்காகும்போது இவர்கள் கைவரிசையும் வாய் வரிசையும் எங்கே போகிறது? வேலாதானில்லை. நிதானமாகச் சமைத்துப் போட்டோம். ஒரு காலன் சீமையென்னெய் ஆனால் கூட அப்படி பற்றுதலற்றே கண்டிப்பாய் நிறுத்துவிடுகிறது. பின்பு ஆத்திரம் பசியும் அடங்க ஹோட்டல் சாப்பிட்டு வயிற்றை நிரப்புகிறது. ஒரு நாள் கூடச் செய்யமுடியாத இந்த வேலையும் மனைவி மட்டும் ஏதோ சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு சிறு தாமதம் செய்துவிட்டால் மிக எளிதாகக் கோபித்துக் கொள்ளவும் வலையுமில் முன் வந்துவிடுகிறார்கள். பெண், அவர்கள் கோபம் வசவு எல்லாவற்றையும் எதிர்வாதாடாமல் பொறுமையாய்க் கேட்டுக் கொள்வதுடன் மனநிலை பயத்துடன் தன் அடிமையாவை எண்ணி மறுமுறையும் தவறாமலிருக்க முடிய வேண்டும்.

இப்போது யாரோ ஒருவர் சொன்னதுபோல், போக்குவரவு ஸ்வதந்திரத்தைப்பற்றி ஆராய்வேண்டும். ஒரு ஸ்திரீ, என்னிமர், டிராடா அல்லது ஆளுமுது போக்காகக் கடைவிதிக்குப்போக அனுசரப்பட்டால் புருஷன் உத்தரவோ இன்னும் சில வீடுகளில் புருஷத் துணையோ இல்லாமல் போகக்கூடாது என்பது ஒரு அத்திக்குமுறைச் சட்டம். உண்மையில் இந்த ஏற்பாட்டை யூகமுள்ள ஸ்திரீகள் வரவேற்கத்தான் செய்துகிறார்கள். ஆனால் அதில் அடங்கியிருக்கும் தாப்பிரியத்தெத்தான் ஆராய வேண்டும். அதாவது அந்த விஷயத்திலும் பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடிமை என்பதே அடிப்படை தப்பித்தவறி ஒரு ஸ்திரீ புருஷனிடம் தெரியப்படுத்தாமல் வீட்டிலேயல்லாத ஒரு சாமான் வாங்கிவர, கடைவிதிக்கே அல்லது

ஸ்டீல்கிதர்களைப் பார்த்து வர அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்ற விட்டால் இது கணவனுக்குத் தெரிந்தவுடன் ஏனாமாள் பேச்சு, கோபம், வாந்தித்தகன் இவைகள் எல்லாப் பிற்போய் விடுவதும் உண்டு. தனக்குச் சிரமமில்லாமல் மனைவி ஒரு சாமானை வாங்கி வந்தாளே என்ற நகர்நி விசுவசமில்லா விட்டாலும், குற்றம் குறை சொல்லவும் மனம் முறிந்து போகும் அளவில் வாந்தித்தகனைக் கொட்டி ஸ்திரீயை மனம் புழங்கச் செய்யவும் மட்டும் முன்வந்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கணவரிடம் மனைவி அடிமையா அல்லது மனைவியிடம் கணவன் அடிமையா என்பதை யார் விளக்குவது? எல்லாவற்றிற்கும் உடையும் மனத்தையும் இடக்கித்தான் ஸ்திரீ ஆயின் முழுவதும் வீட்டில் சேரவும் புரிந்துவளைய வருகிறாள். அவளுக்கே எங்கே புகழும் நல்ல பெயரும் கிடைக்கப் போகிறது?

ஆனால் நாகரிகம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் தற்கால உலகில் சில பெண்கள் தலைகாட்டுகிறாயிவம் தந்தறியாக அடியாவாம். அதை ஒரு அடிப்படை என்று ஆதாரமென்றே ஏடுத்துக்கொண்டு பொதுவாக ஸ்திரீகள் எல்லோரையுமே அந்த ஸ்தானத்தில் வைத்து, "ஸ்திரீகள் ஆண்களை ஆள்பவியந்தம் அடிமைப்படுத்துகிறார்கள்" என்று புகார் செய்ய உசிதமாகத்தோன்றவில்லை.

ஸ்திரீகள் வருஷம் ஒன்றே அல்லது இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறையோ குழந்தைகள் என்ற பரிசை ஆண்களுக்குக் கொடுத்து அதை ஆண்களின் அடிமைத்தனத்தை அதிகப்படுத்துகிறார்களாம். என்ற வேட்கக்கோடான பேச்சு? னயோ! வேண்டாம் ஸ்வாமி. அந்தப் புனிதமான வேலை யமுந்தால் இனிதாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் பிரபு! பின்பு அதைத் தங்கள் பரிசாகவே ஸ்திரீகளிடம் தங்கள் கட்டளைகளையும் தெரிவித்து விடுங்கள். ஸ்திரீகள் அவர்கள் அடிமைத்தனத்து அதை யும் ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் ஸ்வாமி. ஒரு குழந்தை விடிய விடியக்கத்தி, அதைத் தாயர் உடலும் கையும் அசந்து போகும்படி கண் விழித்துத் தாலாட்டுப்பாடி ஓய்ந்துபோய், அப்பாடா என்று தன் சினைமில்லாமல் கண்ணயர்ந்தாலும் குழந்தை மறுபடியும் சிறுமை ஆரம்பித்தவுடன் அதைச் சமாதானப்படுத்தலோ தாங்களே வைக்கலோ அப்படி ல்வாலம் உடனே சிறிதும் சிரமமின்றி "அடி..... அடியே.....உன்னைத்தான்..... ஏழ்மட்டும்..... குழந்தை கத்தினது பார், தானிய ஆட்டு" என்று தெருகெய் சரமில்லாமல் இருந்த இடத்தை விட்டு அசையாமல் உத்தரவிலிவல் மட்டும் ஆண்கள் சமர்ந்தர்கள். பெண் மட்டும்தான் பெண்ணைப் பிறந்த விதியை சினைத்து அடிமை வாழ்வை எண்ணி

மறுபடியும் அவள்தான் குழந்தையைச் சமாதானம் செய்யவேண்டும். இந்த லக்ஷணத்தால் குழந்தையால் பெண்கள் ஏதோ ஆண்களை அடிமைப்படுத்தும்படுகிறார்கள் என்ற அந்த தமில்லாத முறையீட்டுக்கு ஆதாரம் ஏதாவது உண்டா?

சிறிது நாள் முன்பு ஆங்கில நாவல் ஒன்று படித்தேன். அது புகழ்பெற்ற நாவல்கிரியர் லர் வால்ட்ஸ்காட் அவர்கள் எழுதியது. அதில் ஒரு இடத்தில் சொல்லுகிறார்? "பெண்கள் ஆண்களின் ஓய்ந்த நேரத்தில் அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தும் ஒரு விளையாட்டுக் கருவியே" என்று. (Women are but toys simply to amuse our lighter hours) இதிலிருந்து யார் அடிமை வாழ்வு வாழ்கிறார்களென்று தெரிகிறதா? மற்றொரு நாவல்கிரியர். "ஒரு புருஷன் ஒரு முறை சிறு வயதில் தவறுதலாய் ஒரு பெண்ணைக் கொடுத்திருந்தாலும் அதன் பின்பு வேறொரு பெண்ணை அந்த நரங்கத்தோடு புனிதமாக விவாகம் செய்து கொள்ள ஆசைப்பட்டால் அதனால் பாதகமில்லை" என்று. (A youthful error does not necessarily incapacitate a man from aspiring for an honourable marriage), எப்படி புருஷ நியாயம்? இவைகளிலிருந்து "ஸ்காட்" காலம் முதல் பெண்கள்தான் அடிமை என்பதற்கு வேறு அந்தாக்கி உள்ள வேண்டும்?

இப்படியாகப் பெண்கள் தங்கள் அடிமைத்தனத்தையும் அவர்களிடம் அகப்பட்டு விழி பிதுங்கி சிறுநம் பிரதாபத்தையும் எண்ணி, "ஈசுவரா! எங்களை ஏன் இந்த வாழ்வு வரம்பு படைத்தாய். உனக்குக்கட எங்கள் மீது இருக்கமில்லையா" என்று பிரலாபிப்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்யமுடியும்?

பொதுவாகவே எந்தப் புத்தகத்திலும் பெண்கள் ஆண்களின் அடிமையாகத்தான் இருக்கத்தகுதி உள்ளவர்கள் என்ற அர்த்தம் தொண்டிக்கும்படி, மறைமுகமாகவோ வெளிப்படையாகவோ எழுதி வருவதை அநேகர் கவனித்திருக்கலாம், பெண்களைக் கேலிசுவலேது ஆண்களின் பொழுதுபோக்கு, அவர்களை நிரந்தரமாக அடிமைப்படுத்துவதே ஆண்களின் விளையாட்டின் (ஏன் பிறந்த பிறவியின்) எல்லை என்று கூடச் சொல்லலாம், ஆனால் ஆண்கள் தாங்களாகவே தங்கள் அடிமைத்தனத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொள்ள முன் வந்தால் அதற்குப் பெண் என்ன செய்யலாம்? அது அவள் குற்றமா?

முடிவாகச் சொல்லப்போனால் பெண் இளம்புருஷரிடம் அடிமை வாழ்வைத்தான் விரும்புகிறது. உதாரணமாக, சிலமாதங்கள் முன்பு அமெரிக்காவில் கூடிய மாதர் மறையாட்டில்

கூட (நாகரிகம் முதிர்ந்த தேசம், ஞாபகமிருக்கடும்.) பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சரிசீகராக ஸ்வதந்திரம் அனுபவிக்க இஷ்டமில்லை என்றும், ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்கு அடங்கி அவர்கள் திருப்திப்படி நடப்பதிலேதான் பெண்கள் சந்தோஷம் அடைவதுடன் பெண்களின் உன்னதத்தன்மை பிரதிபலிக்கும் என்று ஒரு தீர்மானம் கிறிஸ்தேற்றப்பட்டது புருஷர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம். இந்தத் தீர்மானத்தை எந்த யுகமுள்ள ஸ்திரீயும், அதுவும் இந்நிய ஸ்திரீ கண்டிப்பாய் ஆதரித்து வர வேற்பாய். உண்மையில் பெண்கள் ஆண்களின் முன்னேற்றத்திலும், புகழிலும், கீர்த்தியிலும் அவர்கள் சந்தோஷத்திலும் தான் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்களே யோமிய அவர்கள் எவ்வீரத்திலும் அடிமைப் படுத்தவோ கஷ்டப்படுத்தவோ எள்ளளவும் முயலவில்லை என்பதை அறியவேண்டும்.

ஸ்ரீமதி ஸாலோசுஜ பட்டாபிரமன் :—

ஆண் என்பவன் ஸ்திரீகளை அடக்கி ஆள முயலும் ஓர் பிரகிருதி. அவன் தன் வந்தனியிருந்தாலும் சரி, ஏழையானாலும் சரி. பெண் என்றால் அவளுக்கு இயற்கையிலேயே இனக்காரம் உண்டாய்விடுகிறது.

ஆண்களுக்கு விவாகமாகி மனைவி வந்துவிட்டாலோ கேட்கவேண்டியதில்லை. அவன் தன்னுடைய அடிமை என்பது ஆணின் மனப்பான்மை. பெண்ணைவள் எவ்வளவோ சாஸுத்தியமாய்ப் குடும்பக் கஷ்டங்களை நிர்வகித்து வந்தாலும், அவனுக்கென்னவோ தன்னைபோலக் குரியன் உதிக்கிறது என்ற எண்ணம். பெண்ணைவள் அதிக காலியீண்டுதல் வீட்டுவேலைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். இவளுக்கு எட்டு மணிக்குப் படுக்கையில் இப்படியும் அப்படியும் புரண்டுகொள்ள, ஏழுநிந்துக்கொடா வேண்டாமா என்று யோசிப்பான். காப்பி சாப்பிட்டானது தான் அவனுக்கு மணி எட்டரைக்குமேல் ஆகிவிட்டது என்பது விளங்கும். உடனே சத்தம் போட ஆரம்பிப்பான். 'ஏண்டி, என்னை முன்னாலேயே எழுப்பவில்லை, எனக்கு இன்று ஆபீஸ் உண்டு என்று உனக்குத் தெரியாது, ஏன் நான் மாணேஜரிடம் இடிபாட்டுமனு எண்ணமா?' என்பான்.

"ஐயோ, நேற்றே கோபித்துக்கொண்டாரே இன்றைக்குச் சிக்கிரம் எழுப்புவோம்" என்று மறநாள் அவனைச் சிக்கிரமாக எழுப்பினால் அப்போது தன் கவாட்டாதான். "உனக்கு முடியில்லை, மனுஷனைச் சற்று நிம்மதியாய் விட்டாட்டென்கிறாயே! உனக்கென்ன மத்தியான மெல்லாம் வீட்டில் தூங்குகிறாய். காலைக்கு நான் சற்றே கண்ணயர்ந்தால் அது உனக்கு கண்ணை உறுத்துகிறது" என்று சிறுவான்.

மொத்தத்தில் ஆண்களைப் பரம்பு என்று தாண்டவும் முடியாது, பழதை என்று மிக்கவும் முடியாது.

ஆண்களுக்கு ஸ்திரீ புத்தியே இருப்பதில்லை. சந்தோஷமாய் இருக்கும் சமயத்தில் பெண்களைத் தலையில் வைத்துக் கூத்தாடுவார்கள், மறு கிழியும் 'தொப்' பென்று அதல்பாதா எத்தில் தள்ளிவிடுவார்கள்.

பெண்ணுக்குத் தானாக எந்த காரியத்தையும் செய்ய உரிமை கிடையாது. கடைத்தெருவுக்குப் போகவேண்டும். புருஷன் உத்தரவு இருந்தால்தான் நகரலாம். பச்சையளகாய் வாங்கவேண்டும் புருஷன் மனிமீரங்கினுல்தான் உண்டு. ஆனால், இவனே இரவு பன்னிரண்டு மணி வரையில், கண்பர்கள் வீட்டில் சீட்டாடிக்கொண்டே, அல்லது சினிமாக்க் கொட்டகையில் சினிமாதிரிகொண்டு 'கைட் ஷோ' வில் காலத்தைப் போக்கிக்கொண்டே இருக்கலாம். ஏதடா, வீட்டில் ஒரு மனுஷி தனியாயிருக்கிறாளே என்று சிந்தனையே எழாது.

"என்று, ரேஷன் அரிசி வாங்கவேண்டுமே, இன்னிக்காது மறக்காமல் வாங்கிக்கொண்டுவராளா" என்று மனைவி கூறுவாள்.

"இன்றைக்கு என்று முடியாது, நாளைக்குப் பார்த்துக்கொள்" என்பான் கணவன். மறு நாள் கேட்டாலோ, "நேற்றே கேட்டுத் தொலைப்பதுதான் இன்றைக்குத் தம்பிடிக்கடென்னிடம் கிடையாது" என்று வீட்டையே அமளி துமளி ஆக்குவான். "நேற்றே சொன்னேன், நீங்கள் தானே இன்றைக்கு ஆக்டிவ் என்றீர்கள்," என்று அதற்குப் பதில் ஒரு உறுமல்தான். இதுதான் ஆண்களின் ஞாயம்.

சில சமயங்களில் முன்னெச்சரிக்கையின்றி நாகு இந்நிதிகளை அழைத்துவருவான் ஆண். வந்ததும் வராததுமாய், "ஏய், திக்காய் நாகு கப் காப்பி கொணரலா" என்று ஆர்ப்புறம்கும். வீட்டிலோ காப்பிப்போடி மருந்துக்கும் இராது. என்ன செய்யது? மனைவி மெதுவாய், காப்பிவைக்கவேண்டிய இடத்தில் மோரைவைத்துச் சமாசிக்கப் பார்த்திருந்து. இந்தச்சூசனையை அவனுக்குப்பிரிந்துகொள்ளத்திறனுண்டு என்று நினைக்கிறீர்களா? ஊஹலும் துளிகூட கிடையாது. நாகுவுப் இருக்கிறார்களே என்று சிறிதேஜும் யோசனை பண்ண மாட்டான். "ஏண்டி, நான் உன்னைக் காப்பி கொணரவரச் சொன்னேனா, மோர் கொணரவரச்சொன்னேனா" என்று மானத்தை வரங்கி விடுவான். கடைசியில் பக்கத்து வீட்டில் கடன் வாங்கியவரை காப்பி போட்டுக் கொடுத்தால்தான் அன்று அவள் பிழைத்தாள். இல்லாவிட்டால், கணவனின் கோபத்திற்கும் அந்த

நாலு நண்பர்களுடைய (அவர்களும் ஆண்கள் தானே) ஏசுக்கும் ஆளாகவேண்டியதுதான்.

ஒரு நாள் வீட்டில் வற்றல் குழம்பு செய்து வைத்திருப்பாள் மனைவி. கூட அப்பளம் சுட்டு ஒரு துவையைல் அரைத்து வைத்திருப்பாள். அன்று கணவனுக்கு நல்ல பசி. சாப்பிட உட்கார்ந்ததும் வற்றல் குழம்பையும் அப்பளத்தையும் பார்த்தவுடன் அவனுக்குப் பற்றிக் கொண்டு வரும். "என்னடி தரித்திரம் வேண்டுக்கிக்கிறது? சம்பாதிக்கிறவன் காணா? நீயா? யானக்காகச் சேர்த்தவைக்கிறாயோ தெரி யவில்லையே! ஏதடா, புருஷன் சாப்பிடனுமே என்ற நினைவு இருக்கா, உனக்கு" என்று எரிந்து விழுவான். மறுநாள் இத்தகாக மருந்துக்கைய சாம்பர், உருளைக்கிழங்கு வறு முல, டோமடோரஸ், முட்டைக்கோஸ் கறி பருவியவைகளைப் பண்ணினால், அன்றைக்கும் பலன் வசும் திட்டுந்தான். "என்ன இது? இங்கு பணம் என்ன செய்து கொடியில் காய்க்கிறது என்ற எண்ணமா என்று? ஊம், உன் சேர் சொல்வதில் சூற்றமென்ன? கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிப்பது நான்தானே. உனக்கு அதிலுள்ள சிரமம் எப்படித் தெரியும்?" என்று கத்துவாள். இதற்குக் காரணம் வேறொன்று மில்லை. ஹோட்டல் டிபன் அன்று பலமாய் இருந்ததுதான்.

"நீங்களே, இனிமேல் தினம் என்ன சமை யல் பண்ணுவது என்று சொல்விடுங்கோ" என்று மனைவி கேட்டால், "ஏன் அதைவிட உனக்கென்ன காரியம்" என்று அதற்கும் இணங்க மாட்டாள்.

மொத்தத்தில் ஆண்களால் பெண்களுக்கு எவ்விதமான உதவியும் கிடைக்காது. குழந்தை அழுதுகொண்டிருந்தால், அதைச் சற்றுஎடுத்து வைத்துச் சமாதானப்படுத்தவேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றுது. "ஏய், இங்கே வந்து இதை எடுத்துக்கொள்" என்று குழந்தையைச் சுட்டிக் காண்பிப்பாள். உள்ளே என்ன வேலை இருந்தபோதிலும், அதை அப்படியே போட்டு விட்டு மனைவி ஓடி வரவேண்டும், இல்லா விட்டால் வீடு இரண்டு படும்.

ஆண்களுக்குச் சில விஷயங்களில் பொறுமைமே இருப்பதில்லை. அதிலும், மனைவியின் உறவினர்கள் யாராவது நாலு நண்பர்களுக்கு வீருந்திராய் வந்துவிட்டால், போதும்! வந்தது ஆபத்து! காரணமில்லாமல் கோபித்துக் கொள்ள ஆரம்பிப்பாள். "ஏன் இந்தக் கண்

னுடி இங்கே இருக்கிறது? என்னுடைய சீப்பு எங்கே காணும்?" என்று அலுவலியமாய்ச் சத்தம் போடுவாள். பார்க்கப்போனால் கண்ணாடிப் பழைய இடத்தில்தான் இருக்கும். சீப்பு அவன் கோட் பாக்கெட்டிலேயே இருக்கும். ஆனால் இந்தச் சிற்றத்திற்குக் காரணம் வீருந்திராய்களான மனைவியின் உறவினர்.

ஆனால் இது அவனுடைய உறவினர்களாயிருந்தால் வீடு ஒரே அமாக்களப்படும். அவர்களுக்கு வீட்டில் ராஜோபசாரம். அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு தினிமா என்ன, சர்க்கஸ் என்ன கண்காட்சி என்ன என்று சுற்றுவான். இதுவும் ஆண்களின் ஒரு விசேஷ குணம்.

அதோ என் கணவர் கூப்பிடுகிற சத்தம் கேட்கிறது. எப்படியும் இந்தக் கட்டுரையை அவருடைய கண்களில் படாமல் பத்திரிகையை அனுப்பவேண்டும். இல்லாவிட்டால்..... அவரும் ஆண் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர் தானே!

* * *
[குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் சில கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. அவைகளைப் பிரசுரம் செய்ய இயலாததற்கு வருந்துகிறோம். அக்கட்டுரையாளர்களின் பெயர்களை மீட்டும் இங்கே தருகிறோம்:-
ஸ்ரீமதி அலமேனு சிவராமன், பம்பாய்.

- " ஜி. எஸ். கமலாதேவி, பொன்மலை.
" மிஸஸ். லீ. வி. ராமகிருஷ்ணன், பங்காள்.
" சசிகலா, நியூடெல்ஹி.
" லி. சாவிரி விச்சுவாதன், பனூரில்.
" ஆர். ஜயா, நியூடெல்ஹி.
" கமலா 'ஸ்திரி' என்ற கட்டுரையாளரின் மனைவி, பாடலூ.
" எல். ஜி. பதி, திருநெல்வேலி.
" மிஸஸ். டி. எஸ். நாகமணி, மேட்டுர் அணை.
" ஹரிணி, சென்னை.
" கோமதி சுப்பிரமணியம், திருச்சி.
" வி. ஆர். புலகு, பம்பாய்.
" மிஸஸ். லக்ஷ்மி நாகராஜன், திருவல்விக்கேணி.]

(ஆசிரியர்)

படி த்துறையில்

சௌரி

“அம்மா! வாயேன் போகலாம்”

ஆறு வயதுபெண் ராஜி, பத்மாவின் கழுத்
தைக் கட்டிக்கொண்டு நச்சரித்தாள். அவள்
அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்தாள்.

“எல்லாரும் போயாச்சு. உனக்குத்தான்
இளம்ப மனசு வரவில்லை. எழுந்திரேன்
அம்மா!” என்று அதட்டினுள் மூத்தபிள்ளை
ராஜப்பா. அவனுக்கு வயது ஒன்பதுதான்.
பொல்லாத்தனமும், பிடிவாதமும் அந்தக்
குழந்தைகளுக்கு நிறைய இருந்தன.

ஏதோ யோசனையிலாழ்ந்திருந்த பத்மா இந்த அதட்டைக் கேட்டதும் தன் நிலைக்கு வந்தான். "போகலாமேடா, ராஜப்பா! வெயில் தனியவில்லை. சாயந்திரம் போய்ச் சாப்பிட்டாதான் நன் னையிருக்கும். இப்போ அங்கே ஒருவரும் வந்திருக்கமாட்டா."

ராஜப்பாவிற்குச் சமாதானம் ஏற்படவில்லை. அவனது ஆசை யுள்ளம் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. "எல்லாம் எங்களுக்குத் தேவலை. நீ ஏழெந்துவாயேன். எதிராத்து கோபு, மணி யெல்லாம் அப்பவே போயிட்டான்கள். ஏ, ராஜி! குரங்குமாதிரி உக்காந்திருக்கியே, வந்தி அமுடி! அப்போதான் அம்மா கிளம்புவான்." என்று கண்ணைக் கசக்கினான். தன்னுடைய தேவையில்லாத ராஜிக்கு அது தாற்றுக் குச்சி செலுத்தினதுபோல இருந்தது. அம் ஆரம்பித்துவிட்டான். பத்மாவிற்குச் சிரிப்பு, கோபமுமாக வந்தது. அவர்களுடைய பிடிவாதத்தையும், விசிந்திர குற்றமையையும் பார்த்து, தன் வேதனையைக் கூட்டி மறந்து சிரித்தான். "பிசாசாக்க..... வெயில் தனியாய்ந்துக்கு முந்தி படித்துறைக்குப் போய் என்ற செய்தற்காம். உங்கள் பிடிவாதம் பறக்கும். இதிலே மட்டும் ஒத்துமை" என்று கடிந்துகொண்டே சேற்று முட்டையுடன் கிளம்பினான்.

* * *

பிம்மணியாறு பெருகிக் கொண்டிருந்தது. பெரிய குளம் கிராமத்துப் படித்துறை அழகாகவும், அகலமாகவும் இருந்தது. கரையிலுள்ள மண்டபத்தில் பெருகி, மெழுகிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறு பிள்ளைகளும், பெண்களும் கிரவரத் தலைசாய ஆரம்பித்ததுமே அங்கே விளையாட வந்துவிட்டார்கள். வீழுகள் வீட்டுப் பரவி வளர்ந்திருக்கும் அம்மூன்று ஆலமரத்தடியில் விளையாட அக்குழந்தைகளுக்கு மிக ஆர்வம். அன்று பதினெட்டாம் பெருக்கு. குழந்தைகளின் கும்மாளத்திற்குக் கேட்கவா வேண்டும்?

பத்மா சாத முட்டையை மண்டபத்தில் சற்று மறைவான இடமாகப் பார்த்து வைத்தான். "கொஞ்ச நேரம் விளையாடிவிட்டு வாங்கோ. சண்டை போடாமல் விளையாடணும்." என்று எச்சரித்து இரண்டு பேரையும் அனுப்பினான். தனியாக உக்காந்திருந்த பத்மாவிற்கு எங்கெல்லாமோ எண்ணம் அலைந்தது. நதியைப் பார்த்துக்கொண்டு தன் உள்ளத்து வழியில் ஒருத்தியாக அலைந்து கொண்டிருந்தான்.

"வறமையின் வறட்சி நாங்காமல் தவிர்த்துப் பெருமச்சவீடும் பெரும் குடும்பிகளைப்போல,

கோடையில் வறண்டு அனல் காற்று விகிக் கொண்டிருந்தபோது இப்பாமணியாறு 'ஐயோ பாவம்!' என்றிருந்தது. இப்போது திமிர் சொத்தாக் கிடைத்தவன் திமிர் நடைபோடுகிற மாதிரி பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது, எல்லோருக்கும் ஒரு 'காலம்' இருக்கத்தான் இருக்கிறது.

"நானும் பத்து வயது வரை எவ்வளவோ சிறப்பாக வாழ்ந்தாயிற்று. அப்பொழுதெல்லாம் அப்பாவிற்கு நான் ஒருத்திதான் செல்லக் குழந்தை. பூர்வீகச் சொத்தும் கொஞ்சம் இருந்தது. கூட ஒரு பெரிய பண்ணையில் காரியம் பார்த்து வந்தார். ஊரில் எல்லாருக்கும் எங்களிடத்தில் தனி மதிப்பு. எப்போதும் கைகட்டி நாலு ஆட்கள் காத்திருக்க, பேழிப்பும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தால் யாருக்குத்தான் பெருமையிருக்காது? ஆனால், நல்லதும், கெட்டதும் நீண்டு நிலைத்திருக்காது என்பது சரியாயிற்று. என் பத்தாவது வயது முடிவதற்குள்ளேயே அம்மா பரவோகை போய்ச் சேர்ந்தான். ஊராரும், உற்றுமும் சேர்ந்து என் அப்பவை உலகத்தாரைப்போல வாழவைத்தார்கள். ஒரு வருஷத்திற்குள்ளேயே சித்தி வந்ததை அப்போது பெருமையாகவே எண்ணி ஆனந்தப்பட்டேன். வருகிறவன் நல்லவளாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் என் அப்பாவும் எல்லாப் பெருந்தமும் பார்த்துக் கவியாணம் பண்ணிக்கொண்டார். வந்த சித்தியும் நல்ல பெயர் ஈர்க்கவேண்டுமென்றுதான் வந்திருப்பான். அவள் காலடி வைத்த வேளையோ, அல்லது என் அப்பாவின் போதாத காலமோ, இல்லாவிட்டால் என் தலைச்சழிதானே, வேற ஏதுவோ எனக்குத் தெரியாது, கஷ்டகாலம் ஆரம்பித்துவிட்டது. வீண்சண்டைகளும், அரியாய்ச் செலவுகளும் அடிக்கடி அப்பாவிற்கு ஏற்பட்டே கொடிருந்தன, வேலையும் போயிற்று. சொத்தும் கொள்கு கொள்குருந்தது. அப்பா உள்ளம் வெதும்பி வேதனைப்பட ஆரம்பித்தார். சித்தி ஆங்காரப்பட்டு அலமோத ஆரம்பித்தாள். நான் அமுது கொண்டிருந்தேன்.

"என் பருவம் ஆனதுதனியீன்றி வாழமுடியாத பிரயாசத்திற்கு வந்தது. என் கவியாணத்திற்கு அப்பா எத்தனையோ ஆசைத்திட்டங்கள் போட்டு வைத்திருந்தான். கை சண்டத்துப் போனபோது அதையெல்லாம் நீண்க்கையில் அவருக்கு விக்கமாயிருந்தது. கடைசியில் ஏழை உபாத்தியாயருக்குப் பத்தினியாக வந்து சேர்ந்தேன். கிராமப்பள்ளிக்கூடத்தில் என்ன வரும்படி கிடைத்துவிடும்? தினம் நாலு மைல் அலைந்து ஏதோ பட்டினிச்சாவு இல்லமாம் குடும்பத்தை நடத்துகிறோர் அதுதான் பெரிய சாதனை. மணிமணியாக இரண்டு குழந்தை

கள் பிறந்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு எவ்வளவோ மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இவைகளே பெரிய பெரிய பணக்காரர் வீட்டில் பிறந்தால் பாலும் பழமுமாகச் செழுமையாக வளரலாம். இங்கேதான் சேரது கிடைக்கிறதே பெரும் வீருந்தாக இருக்கிறதே!....."

"அம்மா! அம்மா! இங்கே பாரேன்,"

பத்மாவதி திருக்கிட்டுத் திரும்பினாள். ராஜிதன் தோழியின் முதுகில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறாள்.

"ஓ, பைத்தியம். என்னடி வினாயாட்டு இது?" பத்மா கொஞ்சமாகக் கண்டித்தாள்.

"உப்பு மூட்டை அம்மா, உப்பு மூட்டை! ஏரோப்பளேன் பண்ணடி வினாயாடினோம். நான் ஜயிச்சேன். இவள் தோத்துப் போயிட்டாள். அதுதான் உப்பு மூட்டை தூக்கருள்." "போருண்டி, ராஜம்! கீழே இறங்கு."

குழந்தைகள் இரண்டும் பத்மாவிடம் ஓடிவந்தன. இரண்டையும் அணைத்து முத்தமிட்டாள். "அம்மா! ராஜத்தாத்திலே எல்லா சாதமும் பண்ணியிருக்காளாம். பஜ்ஜி, குணுக்கு எல்லாம் பண்ணியிருக்காளாம். பெரிய பாத்நிரத்திலே கொண்டு வரப் போகுகளாம். நீ பஜ்ஜியெல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கியோ?"

பத்மாவிற்குச் சங்கடமாக இருந்தது. என்ன பதிலை சொல்வதென்று தெரியவில்லை. வாயில் வந்ததை அடக்காமல் சொல்லிவைத்தாள். "அவாத்திலே நீயைப் பணியிருக்கு. எல்லாம் நீயைப் பண்ணுவா. நாம் ஏழைதானேடி கண்ணு!"

ராஜிக்கு அந்தப் புரியாத—புரியக்கூடாத பதில், பஜ்ஜி குணுக்கு கொண்டு வராததை மட்டும் உணர்த்திவிட்டு மறைந்தது.

"போ, அம்மா! பஜ்ஜி இல்லாட்டால் நான் அந்த சாதத்தை சாப்பிடமாட்டேன்." ராஜி கண்ணைக் கசக்க ஆரம்பித்துவிட்டான். பத்மாவிற்கு ஏன் அப்படிச் சொன்னோமென்றிருந்தது. "போடி, அசடு! வினாயாட்டுக்குச் சொன்னேன். பஜ்ஜியெல்லாம் தரேன். நீ போய் வினாயாடு, போ!" என்று தாற்காலிகமாகத் தேறலை சொல்லிவைத்தாள். ராஜி குதித்துக்கொண்டு தோழியுடன் ஓடிவிட்டான். பத்மா குழந்தைகள் மறை நெடுவரை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். நெடுசை ஏதோ அழுத்திவிடாமா திரி இருந்தது. தன் கலக்கத்தையும், கண்ணிரையும் யாராவது

பார்த்துவிடப் போகிறார்களே என்று முகத்தை ஆற்றுப்பக்கம் திருப்பிக்கொண்டான். மறபடியும் மனது அலை ஆரம்பித்துவிட்டது.

"பாவம், குழந்தை எதைக் கண்டான். குடும்பக் கஷ்டத்தைப்பற்றி அதுகளுக்கு என்ன கவலை, ஏன் கவலைப்படவேண்டும்? நமக்குத் தான் திராது. அந்தப் பூசலும், புழுதியும் மாசுபடாத குழந்தையுள்ளத்தை எதற்காக அண்டவேண்டும்? வேண்டாம். கூடவேகூடாது!"

"இன்று காலையில்....." என்பிசுதான். விடிந்ததும் விடியாததுமாக அவர் மனதைப் புண்படுத்திவிட்டேன். அரிசிக்கடன் வாங்கி அன்றாடம் காய்ச்சியாகப் பிழைப்பதுதான் வழக்கமாகிவிட்டதே. அதற்கு யார் யாரிடத்தில் ரோஷப்பட்டுக்கொள்வது? ஏன் வாயும் அப்படியும் படபடத்திருக்கவேண்டாம். அவரும் காரித்துப்பாத தோஷமாக எரித் திட்டிவிட்டு, பட்டியியாகப் போயிருக்கவேண்டாம். நானும் கோபித்துக்கொண்டு எத்தனை நாட்களைதான் படுத்திருப்பது. நானும் கிழமையுமாகக் குழந்தைகள் ஏமாறிக் கண்ணைக் கசக்கினால் பரிக்கப் பொறுக்குமோ! கூடையை எடுத்துக் கொண்டு நானே போனேன், அரிசி கடன் வாங்க. உத்தமி யென்றால் பண்ணையாந்து மாமிதான். ஏழையென்கிற அங்கலாய்ப்பு, சும்சாரி என்று இறக்கம். இந்தக் காலத்திலே அது யாருக்கு வரும். புண்யவகி குறைவில்லாமல் கொழிந்து வாழ்ணும், எந்தனையோ தடவை கடன் வாங்கித் திருப்பித்தரவில்லை. அதற்காகத் துளிகூட சிணுங்கவில்லை. உடனே இரண்டுபடி அரிசியைக் கொட்டிக் கொடுத்து, குழந்தைகளைச் சாயந்திரம் ஆந்தரக் கரைக்கு அனுப்பி, மறந்துபாதே என்று உள்ளேபோடு சொன்னோ! அந்த மாமி நன்னையிருக்கணும். அவர் மத்தியானங்கூடச் சாப்பிட வரவேயில்லையே, எங்கேயும் கைநனைக்க மாட்டாரே. பட்டியிதான். என்ன கஷ்டகாலம், ஈசுவரா! காலம் இப்படியேவா போயிடுமோ....."

"அம்மா! கிழத்தெரு மாமியெல்லாம் வந்தின்றுருக்கான். வண்டியெல்லாம் வரது, அம்மா! ராஜப்பா கத்தினான். முகத்தை லேசாக அலம்பிக்கொண்டு வேதனை யவெளிக்காட்டாமல் புன்சிரிப்போடு மண்டபத்திடுகு வந்தான்."

"ராஜியையும் கூட்டிக்கொண்டு, சாப்பிடவா!" ராஜப்பா தங்கையைக் கூப்பிட ஓடினான். தேருப் பெண்களெல்லாம் சாத மூட்டையோடு வந்து சேர்ந்தார்கள். இரைச சல்கன்க்கிடையே குழந்தைகள் சாப்பிட உட்கார்ந்தன. ராஜப்பாவும்; ராஜியும் வந்து

சேர்ந்தார்கள். பத்மா மூட்டையை அவிழ்த்து இருவருக்கும் இலையைப் போட்டான். எதிரிலும், பக்கத்திலும் பல குழந்தைகள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தன.

"அம்மா! பஜ்ஜி போடேறேன்னியே. அதை முதலிலே போடு." ராஜி ஆவலோடு கேட்டான். பத்மா ஒரு கணம் சிந்தித்தான்.

"ராஜி! சமத்தோலியோ, அப்பளம் வாடாமெல்லாம் பெரிச்சக் கொண்டுவந்திருக்கேன். பஜ்ஜி நாளைக்கு நிறையப் பண்ணித்தரேன். இதைச் சாப்பிடு!" என்று இருவர் எதிரிலும் இலைகளில் சாதங்களை எடுத்து வைத்தான். "பஜ்ஜி இல்லாட்டா, எனக்கு இதெல்லாம் வேண்டாம்." ராஜி முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான். ராஜப்பா சினுங்கினான். "சக்கரைப்பொங்கல் பண்ணலிய்யா, அம்மா? எல்லாராத்திலேயும் கொண்டு வந்திருக்காளேமமா." அவனுக்கு அழகையும், ஆத்திரமொக வந்தது, பத்மா எரிச்சலோடு "அதெல்லாம் பண்ணலலை. இதைச் சாப்பிடுங்கோ, போறும். நெய்யுக்கும், வெல்லத்துக்கும் எங்கே போறது." என்று கடிந்துகொண்டான்.

"அப்படியானால் எனக்கு இதெல்லாம் வேண்டாம்."

"சாப்பிடாவிட்டால் தொலையுங்கோ, பிசாசுகள்!"

ராஜப்பாவுக்கு ரோஷம் பொத்துக்கொண்டது. இலையிருந்த சாதத்தை ஆற்றில் எறிந்தான். முனுங்கிக்கொண்டிருந்த ராஜியும் அதைப் பார்த்துத் தன் இலையை தண்ணீரில் தள்ளினான். அவ்வளவுதான். பத்மாவிற்கு ஆத்திரம் பொங்கியது. இருவர் முதுகிலும் நாறு அமை வைத்தான். இருவரும் அழ ஆரம்பித்து விட்டனர். பக்கத்துக் குழந்தைகள் இரக்கத்தோடு பார்த்தார்கள். சில தெருப் பெண்கள் பத்மாவைப் போலீக் கோபத்தோடு வைது கண்டித்தார்கள். பத்மாவின் உள்ளம் மிகவும் சங்கடப்பட்டது. எவ்வளவோ ஆறதல் சொன்னான். குழந்தைகள் அதையெல்லாம் ஏற்கவில்லை.

சற்றுத் தொலைவில் களைத்து, வதங்கி, களை யிழந்த முகத்தோடு சோர்ந்து வந்துகொண்டிருந்த ஒரு நடுத்தர மனிதரைப் பார்த்ததும் இருவரும் அழகையை நிறுத்தினர். "அப்பா!" என்ற மறைத்துக்கொண்டு அவரை நோக்கி ஓடி

னார் ராஜப்பா. ராஜியும் தன் குறையை குறையிட எழுந்துவந்து கையையாட்டி, "இங்கே வா, அப்பா." என்றழைத்தார். பத்மாவிற்குப் புது சாம்ராஜ்யம் கிடைத்துவிட்ட மார்போல இருந்தது. தன்னையும் மறந்து கொஞ்சநூரம் எதிர்போக்கிப் போனான். உங்களுக்குள் சேர்த்துக் கொண்டுவந்திருக்கேன். கையையலம்பிக்கொண்டு சாப்பிட வாங்கோ. இப்படிப் பட்டப் பட்டினியாக....." வந்தவர் ஏதும் பேசவில்லை. கைகளையலம்பிக்கொண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தார். முகத்தில் பசி மயக்கம் சுழலிவிட்டது. "எனக்கு சக்கரைப் பொங்கல் வேண்டாம், அம்மா! இதுவே போறும்." ராஜப்பா கெஞ்சிய குரலோடு கையை நீட்டினான்.

"எனக்கும் கொடு அம்மா!" ராஜி குழைந்து கொண்டு முன்னால்வந்து உட்கார்ந்தான். பத்மாவிற்கு ஆனந்தம் அலை மோதியது. வாயில் சாதத்தையடைத்துக்கொண்டு கேள்விக்குறியோடு நோக்குந்து தன் கணவனக்கூட அவர்களவிக்கவில்லை. "ராஜப்பாவுக்கும், ராஜியுக்கும் இருக்கிற சமத்து யாருக்கு வரும். சக்கரைக்கட்டி." பத்மா புகழ்ந்துகொண்டே பாத்திரத்தைக் கையிலெடுத்தான். "எவ்வளவு நாழியா உன்னைத் தேடும் பத்மா! இந்தா, இதைக் குழந்தைகளுக்குக் கொடு." ஒரு கிழ அம்மான் சாதக் கூடையைப் பத்மாவிடம் கொடுத்தான். இரு குழந்தைகளும் எட்டிப் பார்த்தன.

"அம்மா! அதோ சக்கரைப் பொங்கல் கொடுக்கே. எனக்கு நிறைய அம்மா!" ராஜப்பா கெஞ்சினான்.

"அம்மா! அதோ பஜ்ஜி! எல்லாம் எனக்குத்தானே, போடு அம்மா! எனக்குப் போடு!" ராஜி துடித்தான்.

"எல்லாம் உங்களுக்காகத்தான் பண்ணையாத்து மாமி கொடுத்திருக்கார். மெள்ளச் சாப்பிடுங்கோ" பத்மா பரிவோடு சொல்லிக் கொண்டு புதிதாக வந்ததை முன்றுபோர்களுக்கும் பரிமாறினான்.

குழந்தைகள் இரண்டும் இலையில் லயித்து விட்டன. மேகப்பலகத்தைவிட்டு விலகின கதிரவன்போல அவர் முகம் பொலிவுற்றது. அதைக் கண்டு பத்மா மலர்ந்து நின்றான்.

வினாக்கள்

சென்னை 600 008

புத்தரம் குருஸ்வாமி

நுமீன் பெரிய திருவடியின் மகிமையே மகிமை!" என்று பெரியவர். பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன் அந்த ஊரை நான் முதல் முதலாகப் பார்த்தேன். நான் சிதிகு கோக இரட்டை சாரித்தெரு. அத்தனை வீட்டுக்காரர்களுக்கும் என்னை அப்போது அறிமுகம் செய்தாயிற்று. கோயிலைச் சுற்றி அமைத்துப்போனார்கள். ஸேவை கிடைத்தது, பிரஸாதமும்தான்! அப்புறம் பதினைந்து வருஷமாக எப்படியோ அங்கே போகமுடியாமல் போயிற்று.

கோயிலை வலம் வரும்போது பார்த்தேன். மதிவிலம் மண்டபத்திலும் ஆலங்கன்று அடர்ந்து தழைத்துச் செழுமையாக மண்டி வளர்ந்திருந்தது. "இதை அப்போதைக்கப்போது வெட்டி எவ்வகையதா?" என்று கேட்டேன். "எவ்வளவு வெட்டினாலும் அது அப்படித்தான். அதை வெட்டித் தீர்த்து ஒழித்துவிடுவது என்பது மனிதனால் ஆக்கக் கூடிய காரியம் ஆல், நானும் கொஞ்ச நாள் பார்த்தேன். இனிமேல் அதோடு போராடிக்கொண்டு நிற்பதென்பது முட்டாள்தனம்!" என்று ஒரு இளைஞர். அவர் சாதுர்யமாகப் பேசினார். எனக்குச் சானக் கியரின் நினைவு வந்தது, தம்மதைத் தடுக்கி விழ்ச்சியை ஒரு சிறு புண்டை வேருடன் கல்வி எடுத்துச் சிதைத்துக் காற்றில் பறக்க விட்டவர்கூட அவ்வளவு உற்சாகமாகப் பேசியிருக்கமாட்டார்!

நான் வசித்து வந்த பட்டணத்தில், என் வீட்டுக்கு அருகில், ஒரு கோவில். அவ்வேட்பு பத்தியுடன் பிரதானியம் செய்பவர்கள் பத்து நாளுக்கொருதரம் அந்த மண்டபத்தின் மேல் நான் ஒரு பன்னீர் மரக்கிணையப் பிடித்துத் தொத்தி ஏறவதைப் பார்த்துத் திகைத்து நிற்கிறார்கள். ஸ்வாமியின் தலைக்கு மேலே தன் கால் படும்படி அந்தக் கட்டிடத்தில் நான் நிற்பது மஹா அபசாரம் என்பார்கள். பலவிதத்தில் அவர்கள் என்னைப் பற்றியும் கவி முற்றிவிட்டதைப் பற்றியும் விமரிசனம் செய்துகொண்டு போவது என் காதில் விழும். நான் உன்றறச் சிரித்துக்கொள்வேன்; ஸ்வாமியும் அதைக் கேட்டுப் புன்முறுவல் புத்து நிற்பார். அந்த வேட்புரத்தில் நான் வசித்த எட்டு வருஷமும் கோயில் சுவர்களில் எந்த இண்டு இடுக்கிலும் ஒரு விர்

லத்தனை உயர்வுகூட அரசங்கள்தோ ஆலங்களுக்கு வளர்ந்துவிடாது. ஒரு சுவை எவ்வளவு விரட்டினாலும் மறுபடியும் திரும்பத் திரும்ப அது வந்து பண்டத்தை மொய்க்கிறது. அதற்கு உள்ள விடாமுயற்சி நமக்கு இல்லாமல் போகலாமா?

திருச்சிக்கு மேற்கில் நாலைந்து மைல் தூரத்தில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் நன்செய் நிலம் ஒரு காணி திருச்சி மலைக்கோவிலுக்கு மான்யமாக விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் வருவாய் எதற்குப் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது தெரியுமா? செங்குத்தான பாறை மீதுள்ள சுவரில் அதற்கென்று அனுபவப்பட்டு சில பணியாட்கள் வருஷந்தோறும் கயிறைக் கட்டிக்கொண்டு துணிகரமாக இறங்கிக் கல்வீட்டுகிற முனைத்துவரும் செடிகளை ஒழிப்பதற்காகத்தான். அது பார்ப்பதற்கே பயமுண்டாகும் காட்சி. அப்பணி இன்றும் நடந்துவருகிறது. நீதிக்கதை ஒன்று கேட்டிருக்கிறோம்; சிறு பிள்ளைகளுக்கு அதைச் சொல்கிறோம்; ஒரு ஊரில் ஒரு தெருமத்தியில் ஒரு கல் சற்று மேலே தெரியும்படி புதைந்திருந்தது. அந்த வழியில் போகிறவர்கள் அதில் இட்டுக்கொள்வார்கள்; விழுவார்கள்; திட்டிக்கொண்டே போவார்கள். ஒருவராவது அதை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று முன்வந்ததில்லை. ஆயல் ஊரார் ஒருவர் அந்தப் பக்கம் வந்தார்; பார்த்தார். இந்தனை ஐயங்கள் கஷ்டப்படுவதாவது என்று அவருக்குத் தோன்றியது. அதே வேகமும் அப்பொழுதே செய்துவிட்டுத் தான் மறுகாரியம் என்று தீர்மானித்தார். கடப்பாறையும் மண்வெட்டியும் வாங்கி வந்தார். இரண்டு நாழிகை ஆய்ற்று, கல்லைப் பெயர்த்து அப்புறப்படுத்தக் கல்வின் அடியில் ஒரு பெட்டி இருந்தது. அதில் பொன் நானயங்களும் "இந்தக்கல்லை அகற்றும் பரோபகாரிகள், இவ்வூர் அரசன் வீரமணியைக் கொடுக்கும் பிரசு" என்று குறிப்பும் இருப்பதைப் பார்த்தார்; தெருவைச் சம்பந்திவிட்டுப் போனார். என்று.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுப் பட்டணங்களில் சிலவற்றில் ஹெல்தில் ஒருநாள் நகர பரிபாலனத்தார் ஒரு கொண்டாட்டம் நடத்தினார்கள். அந்த வருஷம் முழுவதிலும் மறியல் பட்டண வாசிகளுக்குப் பிரத்தியேக முறையில்

ஆடம்பரம் இல்லாமல் உபகாரம் செய்துவந்திருக்கும் இல்திரி புருஷர்களைப்பற்றி ரஹஸ்யமாகப் புலன் விசாரிக்கிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவரைப் பொறுக்கியடுத்துப் பிடித்துக் கொண்டுபோய், அவர் செய்த வேலைகளையெல்லாம் பத்திரிகையிலும் பிரஸங்கத்திலும் பாராட்டி, அவருக்குத் தங்கள் நன்மதிப்பீட்டின்மேல் ஒன்றை வழங்கி உபசரித்துப் பஹிர்ஸ்கமாகக் கொள்வீக்கிறார்கள். பட்டணம் முழுவதும் அன்று பொதுஜன வேலை செய்வதைப்பற்றித்தான் உற்சாகமான பேச்சு, சிந்தனை, கற்பனை, பிரசாரம்!

அது அமெரிக்கப் பண்பாடு. பிரசாரவன்மை அங்கே கைத்தொழிலுக்கும் வியாபாரத்திற்கும் தான் பயன்படுகிறது என்று எண்ணவேண்டும். சீரிய குணங்களுக்கு எந்தச் சமூகமும் தலை வணங்குகிறது. தீவிரமான முற்போக்கு முறைகள் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் தன்னலமற்ற முறையில் அங்கே கையாளப்படுகின்றன.

நம் நாட்டினரைப்பற்றி மேலை நாட்டினர் ஒருவர் பரிஷலமாக ஒரு விஷயம் முன்பு ஒரு முறை பிரத்தியேகம் எம்பாவணியின்போது குறிப்பிட்டார்: "ஆங்கிலேயர் பஹிர்ஸ்கமாக (பலர் கண்ணிலும் படும்படி) உண்வருந்துகிறார்; ஆந்தரங்கமாக (யார் கண்ணிலும் படாமல் மறைவில்) உடல் பளுவைக் குறைத்துக்கொள்கிறார். இந்தியன் அதிரஹஸ்யமாக (மறைவில்) உண்வருந்துகிறார்; பஹிர்ஸ்கமாகப் பலர் எதிரில் உடல் பளுவைக் குறைத்துக்கொள்கிறார்" என்று. நம் தெருக்களையும் சுத்து பொந்துகளையும் ஆந்தரோங்களையும் நாம் வைத்திருக்கும் நிலையே இதற்குச் சாஷி.

இந்தியன் துணிதலைத்துக் குளிக்காத நாள் இல்லை. ஆனால் அவன் வீட்டுக் குப்பையையும் அழுக்கையும் நாவுபேர் நடக்கும் தெருவில் கொண்டு சேர்த்துவிட்டால் அவன் மனம் நம்மதி அடைந்துவிடுகிறது. மேலை நாட்டினர் அவ்வாறு தினம் குளிப்பதில்லை, துணிதலைப்பதில்லை. ஆனால் அவன் தன் சுற்றுப்புறத்தைத் தூய்மையாக, பண்பளப்பாக, வைத்துக்கொள்கிறார். தொத்து நோயும் கொசுவும் எங்குண்டு? சமூக ஆரோக்யம் எங்குண்டு?

காந்தியடிகள் நவகாளியில் மஹோன்மத மாளயாத்திரை செய்திருார். ஒருவாறு நடந்து செல்வக்கடிய குறையும் ஒற்றையடிப்பாதை. பாதையோரத்திலுள்ள எச்சிலும் மலமும் அவர் கண்ணில் படாமலிருக்கமா? இலைக் கொத்துகளைச் சேர்த்து, மலத்தை அது சேரவேண்டிய இடத்தில் கொண்டுபோட்டுப் பாதையைச் சுத்தப்படுத்துகிறார். உலகம்

போற்றும் உத்தமர் தம் திருக் கையிலும் செய்வக்கடிய காரியமா இது? கிராமவாசிகள் திகைத்து கிற்கிறார்கள்.

"நான் செய்யமாட்டேனென்று இந்தக் காரியத்தை? இப்படித் தாங்களே இதைச் செய்வது என்னை? அவமானப் படுத்துவதாகாது?" என்று முறையிடுகிறார் கூடவரும் பூமிதி மறைபென். இப்படி நடப்பது ஒருமுறை இருமுறையல்ல. அடிகள் பதில் சொல்லவேண்டின? அழக்கை அகற்றித் தாய்மை உண்டாக்குவது என்னுடைய கோட்பாடு, என்னுடைய தர்மம். எனக்குப் பசி எடுக்கும்போது நீ சாப்பிட்டு வீட்டால் என்பதின அடங்கி விடுமா? நாளை அதைச் செய்தேனால்தான் எனக்குத் திருப்பி ஏற்படும். நாளைக்கு வந்து இந்த நாட்டுப்புறப் பாதையை மறுபடியும் கவனித்துப்பார். மறுபடியும் ஜனங்கள் இதை அசுத்தப்படுத்திவிட்டால் என்னிடம் வந்து சொல், நான் வந்து சுத்தப்படுத்தி விடுகிறேன்" என்றுகூர் அடிகள், அவருக்கே உரிய உறுதியோடும் உற்சாகத்தோடும்.

சமூகம் என்பது நம்முடைய பரந்த உடம்பு. அதில் எங்கே அழுக்குத் தங்கினாலும் நம்முடைய உடம்பில் ஒருபுறம் தினவு ஏற்படும், அரிக்கும். அரிக்கும் இடத்தைச் செறிந்து விட்டால் ஆறுதல் உண்டாவதைப்போல, அழுக்கு அகற்றப்பட்டால் நம் உடலிலும் ஒரு ஆறுதல் பீடுக்கும்; அமைதி உண்டாகும்.

"What is everybody's business is nobody's business." சமூகத்தின் பொதுக் காரியம் என்றால், அது எந்தத்தனி நபரின் பிரத்தியேக காரியமும் அல்ல, என்று சொல்லும் நிலைக்கு நாம் அதைப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

"என்னுடைய முட்டாள்தனம் அது, அப்பொழுதே நான் குப்பைத்தொட்டியில் எடுத்துப் போட்டிருக்க வேண்டும்" என்று பாட்டினர் வருந்திப் பிரயோஜனம் என்று உடைந்த கண்ணாடி தெருவில் கிடந்தது. செருப்பின் திருந்த பாட்டினர் அதை அலகியமாக மிதித்துக்கொண்டு நடந்து தம் வீட்டிற்குள் போய்விட்டார். அந்த நிலைவு மறுபடி அவருக்கு எப்போது வந்தது? தம்முடைய அருமையான பேரப்பிள்ளை செருப்பில்லாத காலுடன் தெருவில் விளையாடப்போய்க் கண்ணாடியைக் குதிக்கொண்டு வரும்போதுதான். அப்புறம் பாட்டினர் வீட்டுக்குக் குற்றையைத் தூக்கிக்கொண்டு எத்தனை நாள் நடந்தார், பாவம்!

ஒருவர் பழத்தை விற்றுக் கவலையில்லாமல் தெருவில் தோலை விரித்துக், தாலை அதில் பிறகு வழுக்கி" வீழும்போது, "எந்த மடை

யனோ நடுத்தெருவில் தோலைப் போட்டிருக்கிறான்" என்று ஆத்திரம் தீர்க் காரசாரமாகத் திட்டிக்கொள்வதில்லையா?

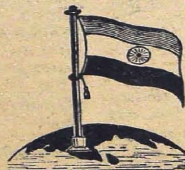
சிலவடியார்களுள் நாவுக்கரசருக்குத் தனிப் பெருமைதான். செல்லுமிடமெல்லாம் சிவாலயத்தில் முனைக்கும் புல் செடி முதலானவைகளை முதலில் அகற்றி அவ்வாலயத்திற்குப் புத்தயிர்தரும் உழவாரப் பணி செய்தவரல்லவா அவர்! அவர் வாக்குப் பிரகாசம் பெற்றது அப்பணியின் சிறப்பினாலே. "சம்பந்தன் தன்னைப் பாடினான், சுந்தரன் பொன்னுக்குப் பாடினான், என் அப்பன் என்னைப் பாடினான்" என்று சிவபெருமானே மனமுவந்து அவரை வீசேஷித்துப் பாராட்டியதும் அச்சேவையின் சிறப்பினால் தான் அல்லவா!

பதினைந்து வருஷம் கழித்து மேலே ஆரம்பத்தில் சொன்ன சிறிய ஊருக்கு இரண்டாவது தடவையாகப் போனேன். ஊர் எல்லையிலே நண்பரைச் சந்தித்துவிட்டேன் அவரோடு பேசிக்கொண்டு, தெருவில் அவர் முன்பு வசித்துவந்த வீட்டு வசதியில், சினிமேன். வீடு பெயரளவில் பூட்டியிருந்தது. துருப்பிடித்த அந்தப் பூட்டு தொட்டதும் உதிர்வதற்குத் தயாராக இருந்தது. வீடு உட்புறம் முழுதும் இடிந்து விழுந்திருந்தது. மேலே சாகோபசாகையாக றுண மரம் மற்றச் செடி கொடிகளுடன் கூடக்கூரைபோல் பார்த்து நின்றது. "நான் இப்போது இந்த வீட்டில் இல்லை. வீட்டும் தொடர்ச்சியாக நான் குடியிருந்து விட்டால் அனுபோக பாக்தியம் கொண்டாடி விடுவேன் என்று யாரோ போய் விட்டுக்காரர்களைக் கலைத்துவிட்டார்கள். நான் இருந்த மட்டும் கறையான் தலைகாட்டாமல் பார்த்துவந்தேன். நல்ல கட்டிடம்—இப்படியாயிற்று!" என்று சொல்லி நண்பர் நாயு வீடு தானைபத் தாம் தற்சமயம் குடியிருந்த வேறு ஜாகைக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். அந்தத் தெருவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வீடுகளின் கதி இப்படியேதான். கொஞ்

சம் பழுது பார்த்தால் மறபடியும் வாலயோக்கியம் ஆகிவிடும் என்றும் சிலையிலிருந்து வெறும் குட்டிச் சுவர் வரை பல சிலையினும் அங்கே வீடுகள். அதில் ஸ்வாரஸ்யம் என்ன வென்றால், ஜனங்கள் வசித்து வந்த வீடுகளுள் இரண்டு மூன்று, பூட்டப்பட்டிருந்த வீடுகளில் சிலவற்றைவிடச் சிலைமாகப் போயிருந்தது தான்! தனக்குப் பயன் இல்லை; ஆனால் அப்பண்டம் பிறடுருவருக்குக்கூடப் பயன்படக்கூடாது, என்னும் மனப்பான்மை இருக்குமட்டும்தான் தனக்கே வரப்போகும் பெரிய நஷ்டம் ஒருவன் அறிவிற்கு எட்டிவிட்டது.

வீடுகள் குறைந்தால் ஜனத்தொகையும் குறையும் அல்லவா? அங்கே இரண்டொருவர் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் சீட்டாட்டத்தில் முனைந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். பழைய சினைவுகளுக்கு உயிரூட்டிக்கொண்டே ஏழெட்டுப்பேர் என்னுடன் லம்பாவதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மேலைக் கோடியில் கோவில் இருந்தபக்கம் திரும்பிடுளேன். வெறிச்சென்றிருந்தது, ஊன்றிக் கவனித்தேன். பின்புறம் இடிந்த கட்டிடத்தின் சுவர்களில் பாசி படர்ந்திருந்தது. முன்புறம் மண்டபம் இருந்த அடையாளமே காணாமல் வீட்டப் போனேன். கருடாழ்வார் மாத்திரம் மேற்கு நோக்கிக் கைகூப்பி சின்று காட்சியளித்தார். "பாருங்கள், லார், இந்த அநிசயத்தை! பிரம்மாண்டமான மண்டபம் அத்தனையும் படபடவென்று இடிந்து விழுந்தது. ஓடிவந்து எட்டிநின்று பார்த்தோம். இந்த வீக்ரஹத்திமீது கையகலம் காரைகூட விழவில்லை. விழுந்திருந்தால் கல் சிலை சின்ன பின்னமாகியிருக்கும். இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? நம் ஊர் பெரிய திருவடியின் மஹிமையே மஹிமை!" என்றார் அர்ச்சகர்.

இப்போது அக்கோயில் திருப்பணிக்கு மூவாயிரரூபாய்க்கு மேல் வசூல்செய்து பக்தகோடிகள் உதவியிருக்கிறார்கள்.

பட்டகர-சக்தி முற்றம்

எம். எஸ். சுப்பிரமணிய அய்யர்

ஊரிலே என்ன இருக்கிறது? பேரிலே என்ன இருக்கிறது? என்பார் இலேசாக! ஊர்ப்பெயரிலே ஒரு பொருள், ஒரு கதை, ஓர் அதிசயம் பொதிந்து கிடக்கும், ஊடுருவி நோக்கினால்.

ஊர்களின் பெயரிலே அகம், வாயில், முற்றம் என்னும் பதங்கள் அமைந்திருக்கும், திரு ஏரகம், திருமுல்லைவாயில், திருச்சக்திமுற்றம் முதலியன உதாரணமாக.

கோழவன் நாட்டிலே. கும்பகோணத்துக்கு அருகே, தென் மேற்கிலே சுமார் நான்கு மைல் தூரத்தில் சக்திமுற்றம் என்ற ஊர் ஒன்றுண்டு. ஆகியிலே அதனைச் சக்திமுற்றம் என்றே அழைத்து வந்தனர்.

முற்றம் என்றால், திறந்த வெளி என்று அர்த்தம். பெரிய மைதானம், படுகளம் என்றும் பொருள் உண்டு. சங்க இலக்கியங்களிலே, குளமுற்றத்து வென்றவன், குளமுற்றத்துத் துஞ்சியவன், என்று அரண் வென்றோ, பொன்றியோ போன இடத்தைக் குறிப்பிடுதல் வழக்கம், எனவே முற்றம் என்பது பிரசித்திபெற்ற இடமாக.

நகவரியை சக்தி, சக்திதேவி என்பர். சக்தியாய்ச் சிவமாகி என்றார் பரஞ்சோதி முனிவர். சக்தி இன்றேல் சிவம் ஏது? சிவம் இன்றேல் சக்தி ஏது? சிவமும் சக்தியும் சேர்ந்தால்தான் அண்ட, பிண்ட சராசரங்களெல்லாம் நிலைக்கும், பரிமளிக் கும் எனப் பதத்துவம் வல்லார்.

முன் நாளிலே சக்திதேவியின் ஆராதனையும் பூஜையும் நம் நாட்டிலே மிகவும் பிரபலமாகியிருந்தன. சாக்த மதம் என்பதும் பிரசித்தமாயிருந்தது. சாக்த மதக் காரரைச் சாக்தர் என்பர். சக்தி பூஜை பண்ணுவோரே சாக்தர். நெற்றியிலே குங்குமத் திலகம் இடுவது சாக்தரின் வழக்கம். சக்திபூஜையில் உயிர்களைப் பலியிடுதலும் உண்டு.

சக்திபூஜையில் சாதனிகம் கிடையாது அனாசாரமே மிகுதி. ஆதலின் அப்பூஜை வேண்டாம், என்று புண்ணியசீலர் ஒதுக்கித் தள்ளினர். ஆயினும், பெரும்பாலோர் அதனைக் கைவிடவில்லை. ஆங்காங்கே மாரியம்மன் கோவிலும், பத்திரகாளி கோவிலும் பார்க்கலாம். இவை ஆகி சக்தி பூஜையின் சின்னங்களே.

அக்கோயிலிலே திருநாள் மிக ஆடம்பரமாக நடக்கும், பயபக்தி விசுவாசத்துடனும் கொண்டாடப்படும். உயிர்ப் பலியும் நடைபெறும். சமீபகாலமாக உயிர்ப்பலி நின்றிருக்கிறது என்னலாம். தூர்க்கை, அம்மன், பிடாரி கோயில்கள் ஊர்தோறும் உண்டு. தேடியுனைச் சரணடைந்தேன், தேசமுறத்துமாரி, கேட்ட வரந்தருவாய் என்று பாரதியாரும் பாடியிருக்கிறார்.

மாரியம்மன் மிக்க வரப்பிரசாதி. இதுவே சாமானியர் என்போரின் கொள்கை. நம்பினார் கெடுவது ஏது? நன்மையே பெறுவர் என்பது தீண்ணாம். நான்கு மறைகனம் அவ்வாறே தீர்ப்புக் கூறும். ஆதிபராசக்தியின் ஆலயம் ஆதிநாளிலே எங்கும் நிரம்பியிருந்தன.

அத்தகைய சக்தி கோயிலொன்று சிறந்து நின்ற இடமே சக்திமுற்றம் என்றும் ஊராம். ஆங்குள்ள ஆலயத்துக்கு முன்னே, பரந்த பெருவெளி யொன்றுண்டு. அதனையே முற்றம் என்றனர். சாக்தமதம் சாலச் சிறந்த நின்ற காலத்திலே, அச் சக்தி முற்றத்தின் ஆயிரக்கணக்கான சாக்தர் கூடுவர்; சக்தி தேவிக்கு மிக்க சிரத்தையுடன் பூஜை செய்வர். பலவிதமான படையலும் பாடுவர்.

இனி, முன்னம் வாள் வீரர், வேல் வீரர், வில் வீரர் மிகுந்திருந்தனர். அன்றை சாலத் திரப் பயிற்சியில் அன்னார் தேர்ச்சி பெற்றதும், ஒத்த வீரரையும் அம்முற்றத்திலே கூட்டிவைத்து, அவர்களின் முன்னிலை

யில் தமது தேர்ச்சியைப் புலப்படுத்துவர். இதனை அரசங்கேற்றதுல் என்பர். இப்போது பரதநாட்டிய அரசங்கேற்றம் மலிந்திருக்கவில்லையா? அவ்வாறுதான் அந்த அரசங்கேற்றமும்.

மேலும், விஜய தசமியன்று அத்தேவிகுமிக ஆடம்பரமான பூஜை நடக்கும். பிரமாதமான சிலம்ப விளையாடல்களும் நடைபெறும். அரசரும் பெருமக்களும் அப்போது பிரசன்னமா யிருந்து, பெருமை கொள்வர்.

அல்லாமலும், சண்டை தொடங்குமுன்னம், அரசராவோர் வெற்றியை நாடி, தேவியை வேண்டி, களப்பலி கொடுத்தலும் முந்தைய வழக்கமாம். பாதத்தில் களப்பலி என்பது மிகவும் விசேஷமாம். அரசர்வான் களப்பலிக்கு இசைந்தான் என்பது பலரும் அறிந்ததே. அந்நாளிலே அரசர் களப்பலி கொடுக்கும் கண்ணிய தலமாகவும் விளங்கியது சக்திமுற்றம்.

எனவே, சக்தியின் ஆலயம் இருந்தது ஒன்று; வீரரின் அரசங்கேற்ற ஸ்தலம் என்பது இரண்டு; அரசர் களப்பலி கொடுக்கும் இடம் என்பது மூன்று. இக்காரணங்களால் சக்தி முற்றம் என்ற பெயர் எழலாயிற்று. சோழநாட்டிலே அந்நாளில் சக்தி முற்றத்தைப்போல் மிகவும் பிரபலமாயிருந்த கோயில் வேறொன்றுமில்லை.

யாருக்கும், எதற்கும், யோகம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலம்வரையில்தான். அவ்வாறே சக்தி பூஜையும் சாக்தமதமும் சாக்தரும் குன்றுங்காலம் தொடங்கியது. சைவம் ஓங்குங்காலம் உதித்தது. உதிக்கவே, பிரசித்தமான சக்திமுற்ற ஆலயத்தைச் சைவர் தங்களுக்கு அனுகூலமாக மாற்றிக்கொள்ள முற்பட்டனர்.

ஆனதுபற்றி, சக்திதேவி, ஐகதம்பிகை, உமாதேவி தவங்கத்தினர்; பரமசிவன் கருணாகூர்ந்து காட்சி கொடுத்தான்; கொடுக்கவே, சக்திதேவி அப்பரமனை முத்தமிட்டான், அந்த ஸ்தலமே சக்திமுற்றம், என்று பிரசித்தஞ் செய்தனர். இதற்கு ஆதாரமான சிலா மூர்த்தத்தை யும் ஆங்கே அமைத்தனர். இன்றும் பார்க்கலாம் அம் மூர்த்தத்தை.

உடனே சைவசமய ஆசாரியர்களும் பாடல்பாடி அத்தலத்தைச் சிறப்பிக்கப் புகுந்தனர். அங்கே எழுந்தருளியுள்ள சசனது திருநாமம் சிவக்கொழுந்து. அம்மையின் பெயரோ பெரியநாயகி,

மட்டும் குழவி மலைமகள் பூசை மகிழ்ந்தருளும் சிட்டா! திருச்சக்தி முத்தத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

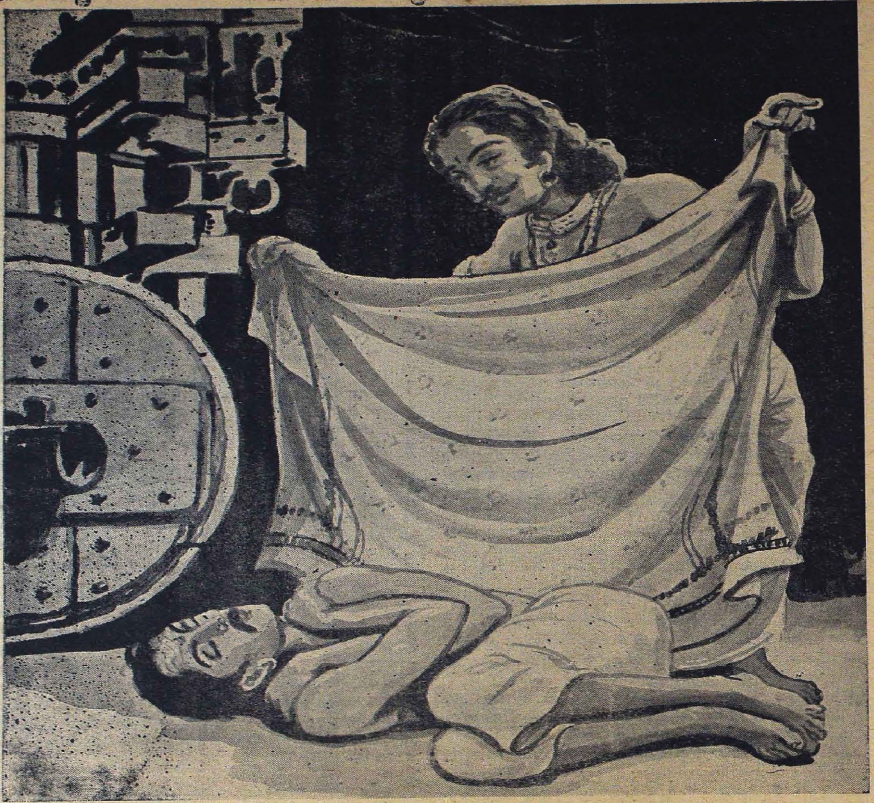
என்பது தேவாரம். அப்பர் சுவாமிகள் அத்தலத்தைக் குறித்து அருளியுள்ள பாசரம் சதாரகம்:—

கோவாய் முடுகி அடுதிரல் கூற்றம் குமைப்பதன்முன் பூவார் அடிச்சுவடு என்மேல் பொறித்தவை, பேசு விடின் மூவா முழுப் பழி மூளும் கண்டாய்; முழங்கும் தழல் கை தேவா! திருச்சக்தி முத்தத்து உறையும் சிவக்கொழுந்தே!

தேவியைப் பெரியநாயகி என்றனர் அவளது பெரும் பெருமைகருதி. சிவக்கொழுந்து என்னும் பெயர் அப்பக்கத்தில் மிகவும் பிரபலம். பலரும் விருப்புடன் சூட்டிக்கொள்வர். வீரம் செறிந்த தேவியைச் சார்தம் நிறைந்தவளாக ஆக்கி விட்டனர் பிரகாலத்தார். இது கிடக்கட்டும்.

இலக்கியத்திலே திருச்சக்திமுற்றம் அழியாப் புகழ்பெற்றுள்ளது. இலக்கியம் உள்ளவரையில் அப்பெயர் மறையாது. அந்த ஊரிலே வீரர் பரம்பரையில் வந்த ஒருவன், யானைக்குட்டிகளை ஆகாயத்திலே பந்துபோல் வீசியெறியக் கூடியவன்; அத்துடன் தமிழ்ப் புலமைமயம் பிறவியிலேயே வாய்க்கப்பெற்றோன், இருந்தார். வீரம் குன்றி, சைவம் ஓங்கிவரும் சமயம்.

வீரத்தை மதிப்பார் இல்லாது போயினர். வேறு தொழிலில் அவன் புத்தி போகவில்லை. இளமனையான், அருமைக் குழந்தை, இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இருந்து தினரல், குன்றும் கரையும் அல்லவா? எவல்வேலை புரியவும், இரந்துன்னவனும், அவன் விழுமவில்லை. புலமைத் திறங்காட்டிப் பரிசு பெறலாம் என்று பாண்டி நாட்டுக்குப் போனான்,

தென்மதுரை சேர்ந்தான்; அரண்மனை வாயிலையும் அடைந்தான். காடில் கடுக்கனில்லை, கையிலே மோதிரம் இல்லை, இடுப்பிலே பட்டாடை இல்லை. இத்தகைய ஏழைக்கு ராஜ சபையில் இடமேது? என்று வாயில் காவலன் தடுத்தது விட்டான். காசிக்குப் போயும் கர்மம் தொலை

வில்லையே என்பதுபோலக் கருத்தழிந்தான் அவ் வீரமகன்.

இரவு புகுந்து விட்டது. படுக்க இடம் ஏது? ஒரு வீதியிலே தேர் முட்டியிலே தரையில் படுத்துக் கிடக்கிறான். வாடைக் காற்று வீசுகிறது. குளிர் தாங்கவில்லை,

போர்த்திக் கொள்ளவோ துணி கிடையாது. இரண்டு கையுங்கொண்டு மார்பை மூடிக்கொண்டான். காலிரண்டையும் மடித்து உடம்பை மறைத்துக் கொண்டான்.

தூக்கமோ பிடிக்கவில்லை. மனைவியின் நினைவு வந்துவிட்டது. அவளது நிலையை நினைத்து வருந்தலானாள். அப்பொழுது நன்றிரவு. வான விதிமீலை நாரைகள் ஆண்டு ஆணும் பெண்ணுமாய்ப் பறந்து போகின்றன. அது கண்டதும், மனைவியைப் பற்றிய துயரம் இன்னும் மெலிட்டு விட்டது. அந் நாரைகளை நோக்கிப் பாடத் தொடங்கிவிட்டான். அப் பாடல் இது:-

நாராய்! நாராய்! செங்கால் நாராய்! பழம்படு பணியின் கிழங்கு பிளந்தன்ன பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்! நீயும் நின் மனைவியும் தென் திசைக் குமரி ஆடி, வடதிசைக்கு ஏறுவராயின் எம் ஊர் சத்திமுற்ற வாஷியன் தங்கி நனைகவர்க் கூரை, களை குரல் பலலி பாடு பார்த்திருக்கும் எம் மனைவியைக் கண்டே

எங்கோள் மாறன் வழிதி கூடலில் ஆடையின் றி வாடையின் மெலிந்து கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக் காலது கொண்டு மேலது தழீஇப் பேழையுள் இருக்கும் பாம்பென உயிர்க்கும் ஏழையானைக் கண்டனம் எனுமே,

நகர் சோதனைக்கு வந்த வேந்தன் பாண்டியன் அப் பாடல் கேட்டான்; ழூரிப்புக் கொண்டான்; தான் போர்த்தியிருந்த சால்வையை அவன்மீது போட்டான். பாமாணந்தக்கொண்டான். நகர் சோதனை தீர்ந்தது. மாளிகை குறுகினான், உறக்கம் வரவில்லை. பாடலின் சுவையோ பரவசம் ஊட்டுகிறது.

“நாரையின் முக்கினுக்கு உவமை கூறின, ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பொன் தருவோம் என்றோம், புலவரெவரும் இன்றளவும் உவமை கூறவில்லை. விழிக்கின்றனர். இத்த உழையோ அற்புதமான உவமை கூறியுள்ளார். இவனை புலவன்! இவனே பரிசுக்கு உரியோன்!” என்ற மகிழ்ச்சி ஒரு புறம்.

மற்றொரு புறத்திலோ, “வாழ்க்கைத் துணைவியின் மீது என்ன பற்று! தன் வருத்தம் பார்க்கவில்லை. மனைவியின்

பாட்டை நினைத்தே பரிதவிக்கிறான். தானும் வருந்துவதைப் பின்பே தெரிவிக்கிறான். உணமைக் காதலரின் உள்ளம் ஏழமையிலும் தனிமையிலும் தளிர்த்தும்,” என்று வியப்படைகிறோம்.

இன்றொரு புறத்திலோ, “நானே தமிழ் வளரப்போன்? நானே பாண்டியன்? இப்பெரும் புலவன் நம் சபைக்கு ஏன் வாராது போனான்? இவனை முன்னமேயே நாம் ஏன் அறியாமல் போனோம்? தமிழுக்குப் பிழை செய்து விட்டோமே. அந்த தமிழ்த் தாய் தயவு கூரவேண்டும். தண்ணைவி காட்ட வேண்டும். இன்றே நம் உய்யும் வகை எப்படி?,” என்று தேசியும் துடிப்புக் கொண்டான்.

இதற்குள் பொழுதும் புலர்ந்தது. வாயில் காலவாளனைக் கூவி, அடையாளக் கூறித் தேர்முட்டி சென்று, அவனை அழைத்துவா என்று ஆணையிட்டான் அப்பாண்டியன். புலவனும் வந்துசேர்ந்தான். ஆடையும் அணியும் கொடுத்து அவனை ஊருக்கு அனுப்பினான் அரசன்.

“காசொன்றும் கொடுக்கவில்லையே கொற்றவன். அணிகளை விற்றுக் காலந்தள்ளுவோம், அரிய மனைகிக்கு ஆறுதல் அளிப்போம்,” என்று கருதிச் சென்றான் அப்புலவன். “சத்திமுற்றம் சேர்ந்தான். அரண்மனையைக் கண்டான்; ஆடையாபரணம் மிகுந்த மனைவியைப் பார்த்தான், மனமகிழ்ந்தான். பாண்டியனது கொடை நேர்த்தியைப் புகழ்ந்தான்.

அப்புலவன் பாடியது ஒரே பாடல்தான் என்று புலல்கிறதது. அவன் தான் இன்னதென்று தெரியவில்லை! ஒரு பாட்டுப்பாடி உயர்வமிருந்த அப்புலவன் சத்திமுற்றப்புலவர் என்று இலக்கியம் இசைக்கும். என்னே சத்திமுற்றம் எய்திய சிறப்பு!

ஒரு புலவரின் பெருமையை ஆயிரக் கணக்கான பாடல்களால் அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதில்லை. உண்மைக் கவித்துவம் என்பது ஒரு பாட்டிலும் பிரகாசிக்கும். ஓர் அடியிலும் புலப்படும். பதினாயிரக் கணக்கான பாடல் செய்து குனிப்பதைவிட, ஒரு சில பாடல் செய்தாலும் பிழையிலிராமல் சுவை பிரம்பியதாகச் செய்யவேண்டும்

என்பார் மகாமகோபாத்தியாய சாமிரா
தையர். ஒரே பாடல் பாடி, பிறந்த
ஊரை விளங்கச் செய்தான் அப்புவன்.

பட்டசுரத்துக்கும் சத்திமுத்தத்துக்
கும் என்ன சம்பந்தம், என்று சிலர்
கேள்விகளாம். பட்டசுரமும் சத்திமுத்
தமும் நெருங்கியிருக்கின்றன. பட்ட
சுரத்தின் வடக்குவீதியே சத்திமுத்தத்
தின் தெற்கு வீதி.

பட்டசுரத்துக்கும் சத்திமுத்தத்துக்கும்
இடையே மிகவும் உயரமான இடிந்த
கட்டிடம் ஒன்றுண்டு. இரண்டு சுவர்
கூடும் மூலையாக அது தோன்றும்.
அதன் உயரம் ஒரு பனைமரத்துக்கு
மேலிருக்கும். பல படைகளையுடைய
மதிவின் சிறந்த பகுதியே அது.

அந்த இடத்திலே அவ்வளவு பெரிய
கட்டிடம் இருக்கக் காரணம் என்ன?
பட்டசுரத்தைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களில்
ஒன்று கோழன்மாளிகை என்பது. அம்
மாளிகையின் மதிச் சுவரே அது. சோழ
மன்னருக்கு அங்கே அரசன்மனை இருந்
தது. அந்தப்பரமம் இருந்தது.

பட்டசுரத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்களின்
செல்லாம் பழங்கால சரித்தத்தை விளக்கும்
சின்னங்கள் நிரம்பியிருக்கும். சோழவேள்
தரின் ராஜதானியாகத் துவங்கும் இடத்
தைப் பழையாறை என்பர். அப் பழைய
யாறை நகரத்தின் பல பகுதிகளே இப்
போது தனித்தனி ஊர்களாக உள்ளன.

“பாரில் நீடிய பெருமைசேர் பதி பழைய
யாறை” என்று சேக்கிழார் தாம் பாடிய
பெரிய புராணத்தில் கூறியுள்ளார். பட்
டசுரத்துக்கு அருகே கிழப் பழையாறை
என்பும் ஊர்தான் அப்பழம்பெயரைக்
காப்பாற்றி வருகிறது.

சரித்திர விசேஷங்களால் பெருமை
பெற்ற அவ் விடங்களோ பின்னாலில் தல
விசேஷங்களால் சிறப்புக் கொண்டன.
ஐயங்களும் அவற்றினின்று அன்பு வைத்
தார்கள். இப்போதோ சரித்திர விசேஷம்.
தல விசேஷம் இரண்டும் குறைந்து வரு
கின்றன. மக்களின் போக்கே போக்கு!

பட்டசுர ஆலயத்தில் ஒரு விசேஷம்
உண்டு. அது யாதெனில், அந்த ஆலயத்
திலே நந்திதேவர் சந்நிதியை விட்டு விலகி
யிருக்கின்றார். திருப்புளக்கூரிலே நந்தி
விலகினார் நந்தனருக்காக, என்று சொல்

வர். பட்டசுரத்திலே யாருக்காக நந்தி
விலகினார்?

திரசு சத்திமுற்றத்திலிருந்து திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், சிவபெரு
மான் தந்த முத்துப்பந்தலின்கீழ் வருகு
கோலத்தைக் காணவே அக்கோயிலில்
எழுந்தருளியுள்ள தேனுபூசுவார், அந்
நந்தியை விலகும்படி கட்டையிட்டார்
என்று சைவ புராணங்கள் பேசும்.

தஞ்சையிலே மகாராஷ்டிராருக்கு முன்பு,
நாயக்கர் என்போர் அரசு செலுத்தினார்.
அவர்களிடம் மந்திரியாக இருந்தார்
கோவிந்த திட்சிதர் என்பார். ஐயன்கடை,
ஐயன்குளம், ஐயன்பேட்டை என்பன எல்
லாம் அவர் பெயரை நினைநாட்டவே எழுந்
தவை. அத்தகைய கோவில்தையனது
உருவச்சிலையை அந்த ஆலயத்திலே அம்
மன் சந்நிதியில் காலனாம், களிக்கலாம்.
அவரது மனைவியின் சிலையும் அங்கே
இருக்கிறது.

தொட்டதொட்ட இடத்தோற்றம் நான்
தோன் பிறவேன் என்றுள்ள பூர்வநராய
யணன் பிரகலாதனுக்கு! அவ்வாறே
கும்பகோணத்தைச் சுற்றிய—என்; தமிழ்
நாட்டிலுள்ள—இடமெல்லாம் ஒரு சரித்திர
சம்பவம், ஓர் இலக்கிய நிகழ்ச்சி, தல
விசேஷமொன்று, இவற்றுள் மிளிரும்.

இனி, திருக்குடந்தை நகருக்கு அருகே
திருப்புறம்பியம் என்னும் இடமொன்று
பார்க்கலாம். அது ஆதி சரித்திர
பாரிபட்ட எனப்படும் பாணிபட்டம் நகரைப்
போல, பெரிய யுத்தரங்கமாம். பாணிபட்
சண்டையிற் றம் தேசத்தின் தலைவிதி
நிர்ணயமாயிற்று.

திருப்புறம்பியத்திலோ தமிழ் மூவேள்
தரின் தலைவிதி உருவாயிற்று என்ன
லாம். யுத்தங்களத்திற்குக் காவல் தெய்
வம் என ஒன்றுண்டு. திருப்புறம்பியப்படு
கனத்திற்குச் சத்திமுற்றத்துத் தேவியே
காவல் தெய்வமாக விளங்கி வந்தாள்.
சத்திகோயில் சிவன்கோயிலானதை
மேலே சொன்னோம்.

குடியரசு கொண்டுள்ள நாம் புராதன
வரலாறுகளையும் விசேஷத்தை யும்
அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். இப்
போது மாணவர்களை ஊர்க்காட்சிக்காகப்
பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்கின்
றனரே, கும்பகோணத்தைப்போட்டுத் தீண்டி
யுள்ள சட்டம் காட்டி, அவற்றின் வர
லாறுகளை விளக்கியுரைத்தல் நலமல்லவா?

ஜலதோஷம்,
மார்-சளி
உடம்பு வலிக்குத்
நிவாரணமளிக்கிறது

'ஜீவான்ஜன்'

சரிந்தின் மேல் தடவி
தேய்ப்பதற்கும் ஆவியாக
சுவாசிப்பதற்கும்
உபயோகமானது
ரஸாயனக் களிம்பு மிருக
கொழுப்பு சேராதது

தயாரிப்பவர்கள்
ஜீவான்ஜன் லாபொரடரிஸ் லி.
மதராஸ்-14

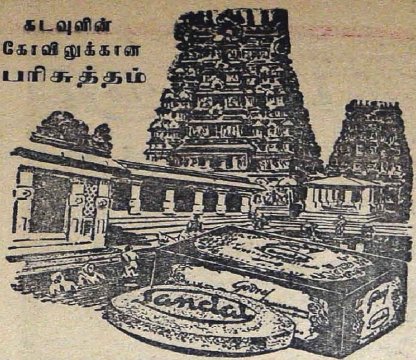

ஜீவான்ஜன்

ரெஸல் ஏஜன்டுகள்
கே.கே.பிளாசு கோ
ராய்ப்பேட்டை...மதராஸ்-14

ஜீவான்ஜன்

கடவுளின்
கோவிலுக்கான
பரிசுத்தம்

தெய்விகத்திற்குப் பரிசுத்தம் இன்றியமையாதது மிகவும் சுத்தமளிக்கும் சடங்குச் சாரணநானங்களுக்கு, சுயமான சேர்ப்பை மட்டுமே நாம் உபயோகிக்கவேண்டும். ஸோப்பில் ஏது கலப்புமிருக்கலாம்; ஆனால் கோத்திரஜ் ஸாண்டலில் நன்மைதரும் கலப்பற்ற நாவர என்னெயர்ச் சத்துக்களே. கோத்திரஜ் சௌந்தரியப் பொருட்களிலெல்லாம் உள்ளன போன்று, தனிமைப்பட்ட உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வெறுக்கத்தக்க மிருகக்கொழுப்புகள் யாதும் அவைகளில் இல்லை. சுய மைசூர் சந்தனைத்தலைம் ஏதேஷ்டமாய்ப் பொருந்தப்பெற்ற கோத்திரஜ் சந்தனை சோப்பானது இன்பமான குளிர்மை, இதம், மணம் இவைகளையுடைய நிலையை யளிக்கும்.

கோத்திரஜ் லீம்டா - கிராம்களைக்
கொல்லவும் சொஸ்தமளிக்கும்
வல்ல வேம்பின் குணங்களையுடைய
ஸோப்.

Godrej Sandal

கோத்திரஜ் ஸாண்டல்
(மார்சு) (சந்தனை)
டாய்ஸ்ட் (ஸ்நான) ஸோப்
குறைந்த விலையில் மற்றைய
ஸோப்புகளைவிட மிகவும்
உயர்ந்த மான ஸோப்புகள்.

கோத்திரஜ் சோப்பின் விலைகள்
மதராஸ்: 164, பிராட்வே: கோச்சின்: 6/30, கல்வாடி.

புற்று நோய்

ஸி. வி. ராமகிருஷ்ணன்

கதவை, 'படார்', 'படார்' என்று தட்டினேன். 'மணி எட்டுத்தான் ஆகிறது. அதற்குள் கடன்காரன் கதவைத் தாழ்ப்பான் போட்டு விட்டான்' என்று வசை புராணம் பாடிக்கொண்டே என் ஆத்திரத்தை மறுபடியும் கதவின்மேல் காண்பிக்க ஆரம்பித்தேன்.

"எவன்டா அவன் கதவை உடைக்கிறது?" என்று கத்திக்கொண்டே விட்டுக்காரன் மாடியினின்றும் கீழே இறங்கி வந்தான். கதவைத் திறந்துவிட்டு என்னை ஒருமுறை முறைத்தான். அவனுடைய கண்கள் கோவைப் பழம்போல சிவந்திருந்தன. அவனுடைய முறுக்கிவிட்ட மிசையில் ஒரு துடிதடிப்பு. "வாட்டுசாட்டமான ஒரு காட்டுப்பயல் வந்தானுங்க" என்ற பாட்டை என் வாய் தாகை முணுமுணுக்க ஆரம்பித்தது.

"ஏய், எட்டு மணிக்குள் வீட்டிற்குள் வந்தால் வா, இல்லாவிட்டால் வராதி" என்று கத்திக்கொண்டே மாடிகையை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான்.

நல்லவேளை, குடியன் நம்மை இத்துடன் விட்டானே என்று நினைத்துக்கொண்டே என் அறையை நோக்கி நடந்தேன். அறையைத் திறந்தவுடன் முகுகன் படம் எதிரே தெரிந்தது. "ஆண்டவனே, விட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் காலகண்டனுக்கு அண்ணாண்மர்கனாக இருக்கின்றார்களே, இந்தக் குடிக்காரக்கிழவன் சாகமாட்டானே. நாளுக்கு நாள் குண்டோதரனுக்கொண்டு வருகிறானே ஒழிய, சுரம் என்றுகூடப் படுக்க மாட்டேன் என்கிறானே. அவன் உயிர் போகாவிட்டால் போகிறது, என்னை அவனைப் போல ஒரு வீட்டுக்காரனாக வாஸ்து மாற்றமாட்டாயா" என்று முகுகனிடம் ஒரு குறும் அமுதுவிட்டுப் படுக்கச் சென்றேன்.

மறுநாள் காலை படுக்கையை விட்டு எழுந்தவுடன் வீட்டுக்காரக் கிழவன் கூப்

பிடுவதாக ஒரு ஆள் வந்து சொன்னான். குடிக்காரன் 'வீட்டைவிட்டுப்போ' என்று சொல்லப்போகிறானே என்று பயந்து கொண்டே மாடிக்குச் சென்றேன். அவனைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியமும், பயமும் ஒன்றுசேர்ந்து என்னை உலுக்க ஆரம்பித்தான். இந்தக் கலிகாலத்திலும் கடவுள் நமக்கு அருள் புரிவார் போல இருக்கின்றது! இரவு கல்மாதிரி இருந்த கிழவன் படுக்கையில் கிடந்தான். வயிற்று வலி என்று துடித்துக்கொண்டிருந்தான். எவ்வளவுதான் வீட்டுக்காரனுடன் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருந்தாலும், பதின்ந்து வருஷங்களாகப் பழகிய தோஷத்தினால், அவன்மேல் இரக்கம் தோன்ற ஆரம்பித்தது. அவனுக்கு ஆறுதல் கூறிவிட்டு டாக்டரைக் கூப்பிட்டுவிட்டு, டாக்டர் வந்து பார்த்து விட்டு அவனை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கும் படி சொல்லிப் போய்விட்டார். ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து 10 நாடாகியும் குணம் தெரியவில்லை. டாக்டரைப் பார்த்து அவனுக்கு வந்திருக்கும் வியாதியின் பெயரை என் குட்டேன்.

"அதுதான் ஐயா, புற்றுநோய் (cancer) எனப்படும். வைத்தியர்களுக்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் புதிர் போடும் வியாதியான உன் வீட்டுக்காரனுக்கும் புதிர் போட வந்திருக்கிறது!" என்று கூறிக்கொண்டே அவனுடைய வார்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். "டாக்டர்" என்று ஆஸ்பத்திரி அதிகுப்படி கத்திவிட்டுக் கடைசியாகத்திரையைத் துவக்கிவிட்டான். "ஓ"வென்று அவனைக் கட்டிக் கொண்டு அழ ஆரம்பித்தேன். டாக்டர் என்னைச் சமாதானம் செய்து தம் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

"டாக்டர், அவனுக்கு இதுவரை ஒரு வியாதியும் வந்ததில்லை. அவனுடைய குடும்பத்திலும் இது இருந்ததாக தெரியவில்லை. ஆனாலும், பீமன் போல இருந்

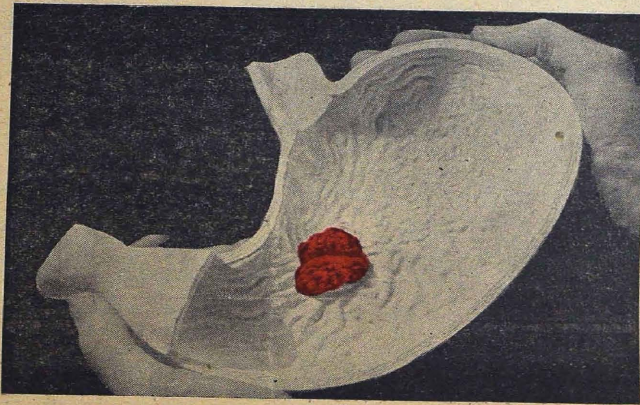
தான். குடி தனிர் வேறு கெட்ட பழக்கமும் கிடையாது. அவனுக்கு எப்படி டாக்டர் இந்தப் புற்றுநோய் வந்தது என்று கேட்டேன்.

“அப்பா, இந்தப் புற்றுநோய் வருவதற்குச் சரியான காரணம் இன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. சிலருக்குப் பரம்பரை காரணமாகவும், புண் ஆரம்ப புரைபோய் அதே இடத்தில் அடிக்கடி அடிபட்டுக் கொண்டிருப்பதின் காரணமாகவும் சில கிருமிகள் (Venis) காரணமாகவும் இந்தப் புற்றுநோய் வருகின்றது.”

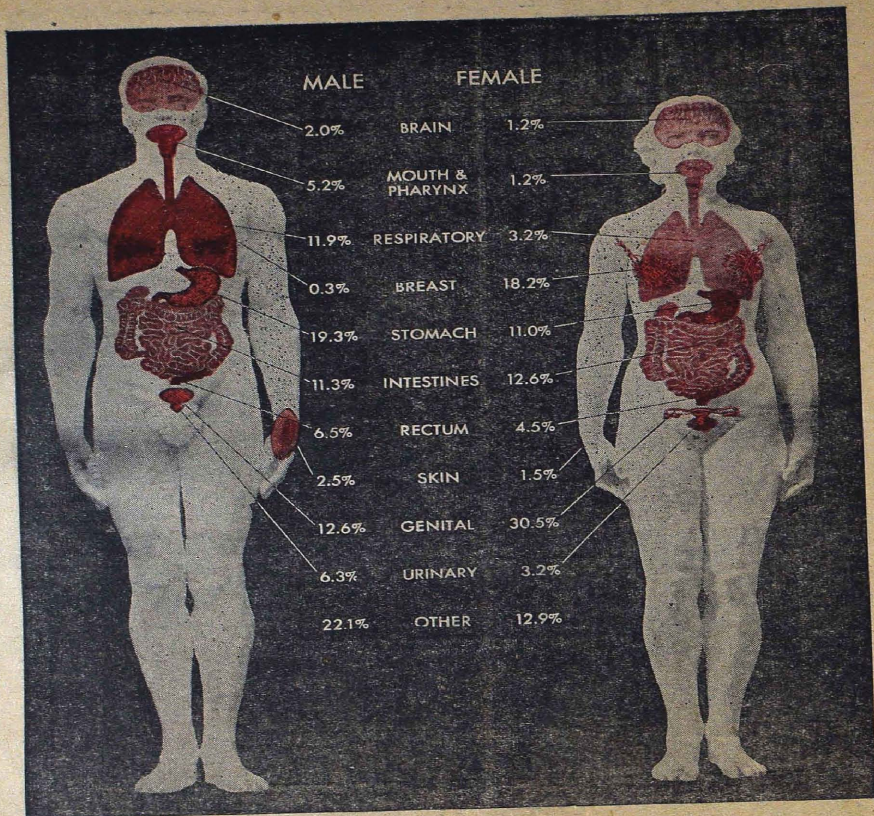
“டாக்டர், இந்த வியாதி மிகவும் விசித்திரமாக இருக்கின்றதே. இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள் கேட்கலாம்.”

“இந்த வியாதி உலகெங்கும் பரவி யிருக்கின்றது. இதைப்பற்றிக் சரியாக யாருக்கும் எதுவும் தெரியாது. இது தோலின் மேல் மச்சம் போலவோ, புண்ணாகவோ, கட்டிபோலவோ தோன்றலாம். அல்லது உடலுக்குள் ஈரல், இரைப்பை, சிறுகுடல் சுவர்களில் புண்ணாகத் தோன்றலாம். உடலிலுள்ள சாதாரண உயிர் அணுக்களைப்போல் (cells), இவைகளும் உயிர் அணுக்களாகும் (cancer cells). இவைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடலெங்கும் பரவி, இருதயம், மூளை முதலியவைகளைத் தாக்கி, சாதாரண உயிர் அணுக்களைக் கொன்று, தங்கள் ஆதிக்கத்தைத் ஸ்தாபிக்கும் பொழுது, மனிதன் இறந்தோடுகின்றான். எப்படி புற்று வெகு ஆழமாகப் பரவி நீண்டுகொண்டு போகிறதோ அதே மாதிரி இந்த வியாதியும் பரவுவதால் இதற்குப் புற்று நோய் (cancer) என்று பெயர் கொடுத்தனர்.”

“இந்த வியாதியினால் பெண்கள்தான் ஆண்களைவிட அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இக்காரணத்தினால் சிலர் இதை, “பெண்கள் வியாதி” என்று கூட்டினைக்கின்றனர். தவிர வயதானவர்கள்தான் இது பெரும்பாலும் பிடிக்கின்றது. வயதானவர்களில் எட்டுப் பேர்களில் ஒருவருக்குப் புற்று நோய் வருவதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புற்று நோயினால் கஷ்டப்படும் பெண்களில் 100க்கு 50 பேர்களுக்கு உதன பாரத்திலும் (breast) பேரகம் அனுபவிக்கும் அவயங்களிலும் (Reproductive organs, e. g. uterus) புற்று நோய் வருகின்றது. ஆண் மக்களில் 100க்கு 60 பேர்களுக்கு இரைப்பையில் புற்று நோய் வருகின்றது. இந்த வித்தியாசங்களுக்கு இது வரை காரணம் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

“இந்த வியாதியை அசுற்றவழியில்லை ய என்று கேட்கலாம். வியாதி ஆரம்ப திசையில் இருந்தால் முயற்சி செய்யலாம். ஆனால் அது புற்று நோய் என்று கண்டு பிடிக்கப் படுவதே அது முற்றும் திசையில் தான். தோலின் மேல் புற்று நோய் வந்தால் ஆரம்ப திசையில் பார்த்து சேடியம் சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்தலாம். சேடியம் என்ற தாதுப்

பொருளினின்றும் வெளிவரும் கிரணங்களுக்குப் புற்றுநோய் அணுக்களைக் கொல்லும் சக்தியிருக்கின்றது. தோலின் மேல்வரும் புற்று நோயில் 100க்கு 90 குணமாகிவிடுகின்றது. அதே மாதிரி ஸ்தனபாரத்தில் வரும் புற்று நோயில் 100க்கு

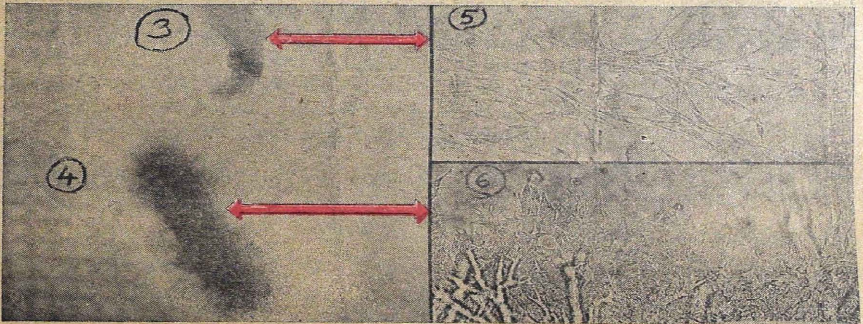
50 குணமாகிவிடுகின்றது. ஆனால் உடலுக்குள்ளே இரைப்பை முதலியவைகளில் வருவன 100க்கு 2 கூடக் குணமாகவில்லை. காரணம் ஆரம்ப திசையில் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. வயிற்றைக் கீறி, சதைபின் ஒரு துண்டை

ஜரக்கிரதையாக எடுத்து, அணுதிருஷ்டிகனி (Microscope)யில் வைத்துக் கைதேர்ந்த வைத்தியர்கள் பார்த்தால் புற்றுநோய் அணுக்கள் (Cancer tissue) காணப்படும். அவைகளைக் கண்டு பிடித்து விட்டால் ஆபரேஷன் மூலம் புற்றுநோயால் பிடிக்கப்பட்ட அந்தச் சதையை அறுத்து எடுத்து விடுவதின் மூலமும், ரேடியம் சிகிச்சை மூலமும் குணம் செய்து விடலாம். ஆனால் வியாதியிருப்பதை அது மற்ற இடங்களுக்குப் பரவுதற்கு முன்பு கண்டு பிடிப்பதுதான் கஷ்டமான காரியமாகும். இதின்மீதும் புற்றுநோயைக் கண்டு பிடிப்பதற்குச் சரியான வழி இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அமெரிக்கா முதலிய இடங்களில் நோயின் காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், அந்த நோயைப் போக்க வழிகளைத் தேடவும் ஆயிரக்கணக்கில் பணம் செலவழித்து ஆராய்ச்சியாளர்கள் தீவிர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடச் செய்திருக்கின்றனர். நம் நாட்டிலோ புற்றுநோய்க்காகப் பம்பாயில் ஒரே ஒரு ஆஸ்பத்திரியிருக்கிறது. அங்கும் காத்துக்கிடக்க வேண்டியிருப்பதால், வியாதியஸ்தன் இறந்த பிறகுதான் அவனுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் இடம் கிடைக்கும்.”

“என் டாக்டர், பட்டணத்திலே அது மாதிரி ஆஸ்பத்திரி ஒன்றும் கிடையாதா?”

“நம்முடைய தர தீர்ஷ்டம் இதுவரை அதுமாதிரி ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் இல்லை.

அமெரிக்கா சென்று புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில் பழக்கமடைந்து திரும்பிவந்த டாக்டர் நம் மாகாணத்தில் அந்த ஆராய்ச்சியில் இறங்க வசதியில்லாது கம்மாளிருக்கின்றனர். டாக்டர் முத்துலெக்ஷ்மி ரெட்டி அவர்களும் அவரைச் சேர்ந்த மாதர் சங்கமும் முன் வந்து புற்றுநோய் நிவாரணத்திற்காக ஒரு நிதி திரட்டி வருகின்றார்கள். நம் மாகாணத்திலுள்ள எல்லா மக்களும் தங்களால் இயன்றதை மனமுவந்து கொடுக்க முன்வருவார்களாயின் நம் மாகாணத்தில் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் அதை யொட்டி ஒரு ஆராய்ச்சிச் சாலையும் கிடைப்பாடும். பின்னர் அதில் பல டாக்டர்களுக்குப் பயிற்சியளித்து, கருமானவரையில் புற்றுநோயை வெகு விரைவில் கண்டு பிடிக்கச் செய்து ஆபரேஷன் மூலமோ, அல்லது ரேடியம் சிகிச்சை மூலமோ குணமாக்கச் செய்யலாம். அதே சமயத்தில் ஆராய்ச்சியாளர்களைக் கொண்டு வியாதி வருவதற்கு உள்ள காரணங்கள், வியாதியின் பொழுது உடலில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் முதலியவைகளை ஆராய்ச்சி செய்விக் கலாம். ரசாயனிகளைக் கொண்டு பூண்டுகளை ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளினின்று சரக்கும் தீர்வத்திற்குப் புற்றுநோய் அணுக்களை மட்டும் கொண்டு நல்ல அணுக்களை விட்டுவைக்கும் சக்தியிருக்கின்றதா என்று கண்டுபிடிக்கச் செய்யலாம். அமெரிக்காவில் நைட்ரஜன் மஸ்டர்ட் (Nitrogen mustard) என்ற பொருளைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குச் சில

புற்று நோய்களைக் குணம் செய்யும் சக்தி இருக்கின்றது என்று கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர். அதே மாதிரி நம் நாட்டிலுள்ள மூலிகைகளை ஆராய்ந்து, இந்த நோயைத் தீர்க்கும் சக்தியுள்ள மூலிகையைக் கண்டுபிடிக்கப் பாடு படலாம். வைத்தியர்கள் ரசாயனிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து, மக்களின் ஆதரவும் (பொருளினாலும், மனத்தினாலும்) இருந்து உழைப்பார்களாயின் புற்று நோயைக் கண்டுபிடிக்கும் வழியையும், புற்று நோய் அணுக்களை மட்டும் கொல்லும் மருந்தையும் கண்டுபிடிக்க வழியுண்டு. வியாதியும் தெரிந்து, மருந்தும் இருந்தால் வியாதி குணமாவதற்குக் கேட்கவாவண்டும்?"

“டாக்டர், நீங்கள் சொல்லுவது ரொம்பவும் உண்மை. இன்றே டாக்டர் முத்து லெக்ஷ்மி ரெட்டிக்கு ஏன் காணிக்கையை அனுப்பிவைக்கிறேன். இது மாதிரி ஒவ்வொருவரும் உதவி செய்தால் புற்று

நோய் ஆராய்ச்சி ஆரம்பித்து அதை ஒழிக்க வழிபிடுகும்” என்று கூறிவிட்டு வீட்டை நோக்கி நடந்தேன்.

வீட்டு வாசந்தத்து திறந்திருந்தது. மறுபடியும் விட்டுக்காரன் ரூபகம். நேராக என் அறைக்குச் சென்றேன். அறையைத் திறந்தும் முருகன் படத்தைப் பார்த்தேன்.

“ஸ்வாமி, அடியேன் அறியாமையால் முன்னொரு நாள் கேட்ட வரத்திற்கு மன்னிப்பாயாக. நான் குடிகாரக் கிழவன் போல் விட்டுக்காரனாகவும் ஆக வேண்டாம். அவனைப்போல் புற்று நோயால் துடித்து, புழுத்துச் சாகவும் வேண்டாம். எங்கள் நாட்டில் புற்று நோயால் வருந்துவோருக்குக் குணமளிக்க நல்ல மருந்தைக் கண்டுபிடிக்க ஆராய்ச்சியாளருக்கு அருள் புரிவாயாக” என்று வேண்டிக்கொண்டு நிம்மதியாக உறங்க ஆரம்பித்தேன். ●

பாட்டுவின் பால சஞ்சீவினி (Regd.)

(இது ஒன்றுதான் அசல் விஜயநகர மருந்து)

குழந்தைகளின் கால்குலைக்கட்டி வியாதிகளுக்குச் சிறந்த மருந்து
சொற்ப காலத்திலேயே நிச்சய குணமளிக்கும்

58 வருஷகாலமாகப் பல்லாயிரக் கணக்கான குழந்தைகளை இக்கொடிய குலைக்கட்டி வியாதியினின்றும் காப்பாற்றியிருப்பதனால் பல பிரயாதி பெற்ற டாக்டர்கள் இச்சஞ்சீவினியை உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எல்லா மருந்து ஊப்புகளிலும் சிடைக்கும்.

போலி மருந்துகளைக்கண்டு ஏமாருதீர்கள்
டாக்டர் பிள்ளா பாய்ய பாட்டு & பிரதர்,

11, தெற்கு மாடவீதி, மயிலாப்பூர், மதராஸ்.

கும்பகோணம் கிளை :—

7, சார்ப்பாணி கோவில்
சீழவீதி.

திருச்சி கிளை :—

15, புகழியபிள்ளை தெரு,
தெப்பக்குளம் போஸ்ட்.

மணல் மேடு

மாரா

சுதரிசனம் ஐயங்கள்: குருகேத்திர யுத்தம் போல் கொரியாவில் யுத்தம் ஆரம்பித்து விட்டதே. உலகத்திற்குப் பெரிய ஆபத்து வந்திருக்கிறது. நம் காலத்தில் இரண்டு யுத்தங்களால் வந்த கஷ்டங்கள் போதாவென்று இன்னொன்று விளம்பியிருக்கிறது.

ஐராலி ரத்னம்பயர்: வந்தால் வரட்டுமே. ஆபத்துகள் வந்தால்தான் பிறகு ஏதேனும் நன்மை உண்டாகும். ஆபத்து என்று பயம்படுகிறோம். கொஞ்ச காலம் ஆனதும் அதிலிருந்து சில லௌகரியங்கள் உண்டாகின்றன. நாம் இவ்வளவு ஆனந்தமாக இந்த மணல் மேட்டில் சாயங்கால வேளைகளில் காற்று வாங்கிக் கொண்டு வம்பளக்கிறோமே, இந்த மணல் மேடு எப்படி ஏற்பட்டது? காவிரியாறு எழுபது என்பது வருஷத்துக்கு முன்பு இவ்விடத்தில் உடைப்பு எடுத்து வீடு வயல்கள் எல்லாவற்றையும் அடித்துக் கொண்டுபோய் மணலைக் கொண்டுவந்து தள்ளி மேடாக்கிற்று. அந்தக் காலத்தில்

இருந்தவர்கள் “ஐயோ, என்ன வீடு நாசமாயிற்றே—என் வயல் எல்லாம் திடலாகி விட்டதே—பிழைப்புக்கு நாசம் என்ன செய்வேன்” என்றெல்லாம் அலறியிருப்பார்கள்.

வியாஸார்: நன்னாயிருக்கிறது நீங்கள் சொல்வது. நம்மைப்போல் சுட்ட குழாய்களும்—சீட்டுக்கச்சேரியில் பொழுதுபோக்கும் ஆலாபிகளும் சாயங்காலத்தில் கூடுவதற்காகக் காவிரியாறு கரை புரண்டு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு மகத்தான நஷ்டத்தைச் செய்ததே? நஷ்டமும் நாசமும் அளவற்றவை. அது மூல்பிறகு கிடைத்த நலன் மிகச் சொற்பம் தானே! அது போலத்தான் இந்த யுத்தத்திற்குப் பின் வரக்கூடிய லாபமும், ரணசிகித்சை விருத்தியாகலாம்—பெனிஸின் மாதிரியான மருந்துகள் புதிதாக ஏதாவும் கண்டு பிடிக்கலாம்—வேறென்ன? அதோ குருதால் நாயுடு வராப்போலிருக்கே; ஏன் இன்று நேரமாயிற்று அவர் வருவதற்கு?

ஐராலி ரத்னம்பயர்: வாருமையா நாயுடு நீர்லேட என்று உம்பேரில் குற்றப் பத்திரிகை படிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

குருதால் நாயுடு: ஒன்றுமில்லை. வியாழக் கிழமை லாயங்காலம் அல்லவா? இங்கேதான் வந்துகொண்டிருந்தேன். வழியில் கூட்டமாக முப்பது நூற்பது பேர் ஆகாசத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தென்கை மாத்தில் கருடன் ஒன்று உட்கார்ந்திருந்தது. அது எப்போதும் பறக்கும். பறக்கிற கருடனை வியாழக் கிழமை சாயங்காலம் தரிசனம் பண்ணினால் புண்ணியம் எங்கிலுர்கள். நாமும் பார்த்துப் போகலாம் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ஐராலி ரத்னம் ஐயர்: தரிசனம் ஆச்சோல்யோ? இலவசமாகப் புண்ணியம் சம்பாதித்துவிட்டீர். ஒரு தம்பிடி செல

வில்லை. உபவாசம் மாதிரி கஷ்டமும் இல்லை. சலபமாகத் தட்டிவிட்டீர்.

குருதர் நாயடு: உங்களுக்குப் பரிசாகமாயிருக்குது. என்னமோ பெரியவர்கள் சொல்வதை உண்மை என்று நம்புகிறதில் என்ன தவறு? நான் அங்கே நின்று கருடதரிசனம் செய்யும்போது காலேஜில் வாசிக்கிற பையன்கள் இரண்டுபேர் என் காது கேட்கும்படியாக, “டேய், கெண்டைக்குச் சின்ன பட்சியைச் சாமி என்று கும்பிட்டுக்கொடுக்க இத்தனை பேர்.” என்று ஏன்வம் பண்ணினார்கள். நீங்களும் அவர்களைப்போல் ஏன்லாமாய்ப் பேசுகிறீர்கள்.

ஐராவதி ரத்னம் ஐயர்: ஆமாம்ஐயா, கடவுளுக்குக் கருடன் வாகனமாம். அதன்மேல் ஏறிக்கொண்டுதான் பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வருகிறாராம். கடவுள் எங்குமிருக்கிறார். எல்லாம் வல்லவர் என்றால் அவர் வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? வாகனம் இல்லாமல் அவருக்குப் போக்கு முடிவாது? அவருக்கும் மமக்கு நோவது போல் கால் நோகாமா. இதெல்லாம் நம்பக்கூடிய விஷயமா? அதனைப்பாட்டி கதைபோல் இல்லையா? புராணங்களில் என்னென்னவோ கதைகளையெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நிஜம் என்று நம்பலாமா?

வியாஸசாரி: “புராணம் ஒழிக்;” என்று ஒவ்வொரு வீதியிலும் வீட்டுச் சுவர்களில் யாரோ ஒருவன் பெரிய கொட்டை எழுத்தில் எழுதியிருக்கிறான். அவன் பரம் உபகாரி என்று நீங்கள் நினைக்கிறப்போலிருக்கு. புராணங்களை எழுதிய நம் பெரியோர்கள் மூடர்களா என்று? அவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் அவர்கள் கற்பிக்கும் தத்துவத்தையும் மமக்கு அறிய முடியவில்லை. அவர்களைத் தூஷிக்க மாத் திரம் தயாராயிருக்கிறீர்.

ஐராவதி ரத்னம் ஐயர்: கருட தத்துவத்தை நீர்தான் சொல்லுமேன் கேட்போம்.

வியாஸசாரி: என்னமோ எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லுகிறேன். ஆகாயத்தில் பறவைகளுக்குள் கருடனே கண்ணுக்கு எட்டாத தூரம் பறக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. மற்றவைகளால் எட்டமுடியாத தூரம் சென்று பிறர் அறியமுடியாத தத்துவங்களை மமக்குக் காண்பித்துக்

கொடுப்பது வேதங்கள் என்று நம் ரிஷிகள் நம்பினார்கள். கடவுள் ஒருவர் உளர். அவரைப் பக்தியுடன் தியானித்தால் பிறப்பு இறப்பு என்ற துக்கங்களிலிருந்து விடுதலையடைந்து ஆனந்தம் பெறலாம். இந்த விஷயம் நம் யுக்திகளிலுலா, பிரத்தியட்சத்தினாலோ அறிய முடியாது. அந்த மமக்கு அறிவித்துக் கடவுளை நம் மனத்துக்கு முன்காட்டுபவை வேதங்களே. அதனால் வேதத்தைக் கருடன் என்று நம் ரிஷிகள் புராணங்களில் வருணிக்கிறார்கள். கஜேந்திர மோட்சம் என்றும் புராண கதையின் தாற்பரியம் இதுவே. யானைக்கு ஆதிமூலம் என்று கதறமுடியாது என்பது புராணம் எழுதியவருக்குத் தெரியாமல் இல்லை. கஜேந்திரன் என்பது ஜீவன். அது ஸம்ஸாரம் என்ற பொய்கையில் இறங்கி, சகம், துக்கம், இன்னல் என்ற முத்தலையின் வாயில் அகப்பட்டுத் தவிக்கிறது. விடுதலை பெறவேண்டுமானால் வேதங்கள் கொண்டுதான் அறிவிக்கும் கலேவதம் தியானம் செய்யவேண்டும், இதுவே அக் கதையின் தொனிப்பொருள்.

ஐராவதி ரத்னம் ஐயர்: கருடன் என்றால் வேதம் என்கிறீர். நீர் சொன்னால் மாத் திரம் போதாமா? வேறு பிரமாணம் வேண்டாமா?

வியாஸசாரி: வைஷ்ணவர்களின் ஆசாரிய பரம்பரையில் பிரசிக்கித் பெற்றவரும், ராமானுஜசாரியரால் போற்றப்பட்டவருமான ஆனந்ததாரர் என்ற யாழஞ்சாரியர் “வேதாத்மாவா விஹேகேசுவரமூ” என்று ஒரு அழகிய சுலோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறாட்பட்சிராஜனாக கருடன் வேத ஸவகுபி என்கிறார். இவர் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்.

சுதரிசனம் ஐயங்கள்: அப்படியானால் கருடனின் இரண்டு சிறகுகளும் வேதத்தின் இரு பக்கங்களான கருமகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்று சொல்லலாம் போலிருக்கே.

வியாஸசாரி: பொருத்தமாயிருந்தால் சொல்வதற்கு ஆட்சேபனையில்லை.

ஐராவதி ரத்னம் ஐயர்: கருடனை வேதமாக்கி விட்டீர்—விஷ்ணுவின் படுக்கையாகிய ஆயிரந்தலை கொண்ட ஆதிசேஷனை என்னவென்று சொல்லுகிறீர்? ஒரு பார்

புக்கு ஆயிரந்தலை எங்கேயாவது உண்டா? புளுகிலுவம் பொருந்தப் புளுக வேண்டாமா?

விவரணாசரி: ஆதிசேஷன் என்பது ஜீவன் தான். ஜீவாத்மாவின் உள்ளே அவனாகும் ஆத்மாவாகக் கடவுள் சயனித் திருக்கிறான் என்று உபநிஷத்துக் கூறுகிறது. அதுதான் விஷ்ணு சேஷசாயி என்ற நம்பிக்கைக்குக் காரணம். ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரந்தலைகளும் மம்போளன் ஜீவன்களின் மனத்தில் தோன்றும் ஆயிரக்கணக்கான எண்ணங்களும் மனோபாவங்களந்தான். இவைகளில் பல கெட்டவைகள் விஷம் போன்றவை. ஆனால் நல்ல எண்ணங்களும் பாம்பின் சிரஸிலுள்ள ரத்தங்கள்போல் ஜீவலிக்குள்ளே. இதுதான் உட்பொருள் என்று தோன்றுகிறது.

சுதிரசம்: அப்படியானால் பரமசிவன் பரம்பை அணியாகக் கொள்வதின் தாத்தப்ரியம் என்ன?

விவரணாசரி: ஜீவனை அன்புடன் தன் மார்போடு அனைத்து அவன் இருதயத்திலுள்ள விஷத்தை யகற்றி அவனைத் தன் போல் பரிசுத்தமாக்க வேண்டும் என்றே பரமசிவன் திருவுள்ளம். அன்பே சிவம் என்று கேட்டதில்லையா?

ஜூலா: நீர் புது அர்த்தம் கற்பிக்கிறீர். அது சரி என்று எப்படி எண்ணுவது?

விவரணாசரி: நான் புதிதாய் ஒன்றும் சொல்லிவிடவில்லை. அப்பர் முதலிய நாயன்மார்கள் இந்த உட்பொருளைத் தங்கள் பாடல்களால் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

சுதிரசம்: அப்படியானால் காலிய மர்த்தனைக் கதைபின் பொருள் என்ன? சொல்லும் பார்ப்போம்.

விவரணாசரி: காலியன் ஆயிரம் தலை கொண்டவன். ஒவ்வொரு ஆயிரிருந்தும் விஷத்தைக் கக்கித் தான் வசித்து வந்த மடுவின் நீரையும் பக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களையும் நாசமாக்கி வந்தான். அவனை யடக்கி மடுவின் நீரைச் சக்திமம் செய்து எல்லா ஜீவராசிகளும் மகிழ்ச்சியடையுமாட்டி கிருஷ்ணபகவான் காலியன் பட்டங்களின் மேல் குதித்துத் தாண்டவம் ஆடினார். காலியன் அடங்கி அடிமையானான் என்றல்லவா கதை. மடு

வென்பது பாற்கடல். என்பது மனுஷ்யனின் மனத்தையென்றே கொள்ளவேணும். காலியனின் விஷத்தைக் கக்கும் ஆயிரம் வாய்க்கரும் மனிதனின் ஆயிரக்கணக்கான கெட்ட எண்ணங்கள். கோபம்—லோபம்—அருகையு—பொருமை கொடுமை—பிறர் கஷ்டத்தில் மகிழ்ச்சி இப்படிப் பல. இவற்றுல் அவன் மனம் கெட்டுப்போய்ப் பக்கத்திலுள்ள ஜீவராசிகளுக்குத் துன்பம் இழைக்கிறான். பகவான் மனிதனின் இருதயத்தில் தாண்டவம் ஆடாமல், அதாவது பக்தியுடன் பகவானைத் தியானம் செய்வானால் விஷத்தைக் கக்கமாட்டான். எல்லோருக்கும் உதவி புரிந்து உலகை ஒரு பூங்காவாகச் செய்வான். இதுதான் தொனிக்கிற பொருள் என்று எங்குக் தோன்றுகிறது.

ஜூலா: இருக்கட்டும் புராணங்களில் ஏன் சில அசந்தர்ப்பமான கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சந்திரன் தன் குருவாகிய பிருஹஸ்பதியின் மனைவி தாரையைக் கெடுத்து, குரு சாபத்தை யடைந்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறதே; அத்தற்கு என்ன அர்த்தம்?

விவரணாசரி: இதன் பொருள் சுலபமாக அறியலாம். குரு என்ற ஸம்ஸ்கிருத வார்த்தைக்குப் பெரிது என்றும் ஆசாரியன் என்றும் பொருள். கிரகங்களுக்குள் பெரிது ஜூபிடர் அல்லது வியாழன் என்பது. அதை ஸம்ஸ்கிருதத்தில் குரு என்று சொல்வது வழக்கம் அல்லவா? தாரா என்ற வடமொழிச் சொல் அந்தப் பாகையில் பெண்பாலாக வழங்கப்படுகிறது. அத்தற்கு அர்த்தம் நட்சத்திரம் என்பதுதான். சந்திரனின் பிம்பம் சில காலங்களில் குருவின் சமீபத்தில் காணப்படுகிறது. குருவின் அருகே ஒரு சிறு நட்சத்திரம் காணும். அதைக் கவிகள் குருவின் மனைவி தாரா என்று வருணித்தார்கள். சந்திரன் குருவன்னை காணுவதைச் சந்திரன் பிருஹஸ்பதியினிடம் வித்தை கற்க வருவதாக வருணித்தார்கள். சில காலங்களில் அந்தச் சிறு நட்சத்திரம், தாரா குருவைவிட்டு விலகித் தோன்றுகிறது. மேலும் அது அப்போது சந்திரனுக்கு அண்மையில் காண்கிறது. இதன்மூலம் கதைபிறந்தது. ஜ்யோதிஷக்ரான்டிரம் அஷ்டிராமி படித்தவர் நான்

சொன்னதைவிட ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்ல முடியும். அந்த நட்சத்திரத்தின் பெயர் என்ன, அது எந்த மாதங்களில் குருவின் அண்டைகாணும், எந்தெந்த மாதங்களில் சந்திரனின் அருகில் நோன்றும் என்று அவர்கள் விசயமாகச் சொல்லக்கூடும். சந்திரனுக்கு கத்யராகம் என்பது தேய் பிறையில் குறைவதைக் குறிக்கிறது.

ஜயலி: சரி ராமாயணகதைக்கு என்ன சொல்லுவீர். பத்துத்தலை ராவணன். மாரீசன் என்கிற பெருமான், குரங்கு சொசரின் ராமனுக்கு ஒத்தாசை செய்தது இதையெல்லாம் எப்படி நம்புகிறது? இதற்கும் ஏதாவது அந்தரங்கமான கருத்து இருக்கிறதா சொல்லும்.

ஷியாஸாஃர்: லீதை அயோனிஜை பூமியில் கலப்பைக் கொழுவிவிருந்து வெளிப்பட்டவன் என்று ராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. அது இவ்ருந்து தொல்லிக்கும், தத்துவம் லீதை ஜீவாத்மா என்பதுதான். ஜீவாத்மாவுக்கு ஆதியும் இல்லை அந்தமும் இல்லை. ஆனால் பிரகிருதி என்ற ஜடஸத்துவின் ஸம்பந்த மடைந்து மெய்மறந்து தன் ஸ்வரூபம் எப்படிப்பட்டது என்றறியாமல் ஜீவஸத்து போல் கிடக்கிறது. பிறகு ஆத்ம குணம் சிறிது சிறிதாக உதித்தவுடன் தனக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள நித்தியமான ஸம்பந்தத்தை அறிகிறது. அதுதான் வேதாந்தியான ஜனாகலைப் பெண்ணென வளர்க்கப்படுவது. பிறகு லீதை பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுக்குப் பத்தினியாகிறார். ஈகவானுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தை நம் கவிஞர் நாயகனுக்கும் நாயகிக்குமுள்ள தொடர்பாக வருணிப்பது ஸம்பிரதாயம். ஜீவன் இந்தச் சம்பந்தத்தையறிந்த பிறகு, உலகத்திலுள்ள பூஷ்பம், சந்தனம், அன்னம், பாளம், உடை, தளம், வாகனம், கிருகம் என்றெல்லாம் உள்ள அனுபவப் பொருள்களால் மயங்கி அவைகளை வேண்டி ஆசைப்படுகிறார். அவைதான் விசித்திரமான அறகுவாய்ப்பு மடியாகுகிய மாரீசன். இந்த ஆசையினால் பகவானிடமிருந்து ஜீவனுக்குப் பிரியும் துன்பமும் விளைகின்றன. இந்த ஆசைக்குக் காரணம் பிரகிருதியின் ஒன்று குணங்களுள் ஒன்றாகிய ரஜோகுணம். இந்த ரஜோகுணம் தான் ராவணேசுவரன். அவனுக்குப் பத்துத்தலைகள். நம் புராணகதைகளில்

ஜந்து தலைகள் உள்ள ஜந்துவெல்லாம் பஞ்சேந்திரியங்கள் கூடிய ஜீவனைச் சொல்லும். பத்துத்தலைகள் உள்ளது குரானைத் திரியம் ஜந்து, கருமேந்திரம் ஜந்து, ஆக பத்து இந்திரியங்களைக் குறிக்கும். ரஜோகுணத்தின் வசமாதல் இந்தப் பத்து இந்திரியங்களும் மனிதனைக் கேட்ட வழிகளில் போகும்படி தூண்டும். ஜீவனாகிய லீதை ரஜோகுணமாகிய ராவணன் வசமாகி ஸம்ஸாரம் என்ற ஸமுத்திரத்தின் நடுவேயுள்ள லங்கையில் சிறைபிடுங்குகிறார். பிரகிருதிக்கு ரஜோகுணந்தவிரமற்றும் இரண்டு குணங்களுண்டு. ஒன்று ஸத்துவம். இது நற்புத்தி, நற்செய்கை, தெய்வபத்தி முதலியவைகளை விரும்பும் செய்யும். மற்றொன்று தமோகுணம். தமோ குணம்—சோம்பல், அஞ்ஞானம், உறக்கம் முதலியன தருகிறது. ஸத்துவ, குணம் பரமாத்மாவின்விடம் ஜீவனுக்குப் பத்தியை விருத்திசெய்கிறது. பரமாத்மாவும் ஜீவனிடம் தருகின்ற நிறைந்தவலு கையால், எப்படியாவது அவனைக் காப்பாற்றி அவன் ரஜோகுணம் தமோகுணம் இரண்டையும் ஒழித்து, ஜீவனைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்கிறார். மறுபடியும் தன்னை அடையும்படி ஆனந்தம் என்ற முக்தியைத் தருகிறார். இதுதான் ராவணன், கும்பகர்ணன் இருவரின் ஸம்ஸாரம். ஸத்துவம், என்ற விபீஷணன் லீதை யின் சிறை மீட்சிக்குப் பலன் தராக உதவுகிறார். பட்டாபிஷேகமென்பது ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் ஸாயுஜ்யம் பெறுவது தான்.

ஸந்திரீசன் ஐயங்கர்: குரங்குகள் எதற்காக வருகின்றன?

ஷியாஸாஃர்: மனிதன் மனைலைக் குரங்கென்று குரானிகள் கூறுவது பிரசித்தம். நம்முடைய மனோபாவங்களில் சில கெட்ட குணங்கள் உள்ளவையானாலும், பெரும்பாலும் நல்ல எண்ணங்களும் அவைகளில் பல உண்டு. அந்த நல்ல மனோபாவங்கள் தான் நம்முடைய விடுதலைக்கு உதவி செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

ஜயலி: நல்ல செயலையெதிர்தீர். நீர் வியாக்கியானம் செய்தது வியானுல் ராமன், லீதை என்பதெல்லாம் சரித்திரத்தில் இருந்தவரல்ல. பரமாத்மா, ஜீவாத்மா என்ற தத்துவங்களென்கிறீர். ராமன், லட்சுமணன், லீதை இவர்கள் முன்னே அயோத்தியில்

இருந்தவர்களா, இல்லையா? கேட்ட கேள்விகளுக்குச் சரியான பதில் சொல்லும்.

வியாஸாசர்: ராமாயணத்தில் எந்த அம்சங்கள் கட்டுக்கதை, கற்பனை என்று பிரித்து என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. அயோத்தி என்ற நகரம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் தான் உம் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முடியும். சரித்திரத்தில் நடந்த ஸம்பவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு சிற்சில கற்பனைகளைக் கலந்து உபநிஷத்திலுள்ள ஆத்மஸம்பந்தமான உண்மைகளை விளக்கிக் காட்டுகிறார் மகாகவி வால்மீகி. புராணங்கள் வேதங்களை விளக்கிக்காட்டுகின்றன என்பது தெரிந்த விஷயம்.

ஸுதரிசனம் ஐயங்கர்: எங்கள் ஆசாரியர் வெதாந்த தேசிகர் எழுநூறு வருஷங்

களுக்கு முன்னேயே ராவணன் ஜீவன், அவன் பத்துத் தலைகளும் பத்து இந்திரியங்கள் இது இராமாயணத்தின் தொனிப்பொருள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

வியாஸாசர்: ஆதிசங்கராசாரியார் தம் உபநிஷத் பாஷியத்தில் தேவாஸுர யுத்தம் என்று புராணங்களில் வருணிக்கப்படுவதெல்லாம் மனுஷியனின் மனத்துக்குள்ளேயுள்ள நல்லெண்ணங்களுக்கும் கேட்ட எண்ணங்களுக்கும் நடக்கும் போராட்டந்தவிர வேறில்லை என்று விபாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்.

ஸுதரிசனம்: கொரியா யுத்தத்தில் ஆரம்பித்தது தேவாஸுர யுத்தத்தில் வந்து முடிந்தது—மணி எழுரையிருக்கும்போலிருக்கு—எழுந்திருப்போம்.

Coffee
Ours for Quality

(MADRAS), LTD.

Retail Branches 285, China Bazaar 71, Pondy Bazaar T. Nagar,

Agencies: Luz, Mylapore. No. 2, Neeli Veerasami Chetty Street, Triplicane, MADRAS.

இலம்

எமது நெ. 501 கறுப்பு மயிர் தைலத்தை (ரிஜிஸ்டர்டு) உபயோகிப்பதன் மூலம் எல்லாவிதமான மயிரும் மைக்கறுப்பாக மாறி, பின்னர் எப்பொழுதுமே கறுப்பாக வளரும், இது மயிர்கள் உதிர்ந்துபோவதைத் தடுத்து, மிகவும் நீண்டதாகவும், பிரகாசமாகவும், சுருண்டதாகவும், செய்கிறது. புட்டி ஒன்று விட ரூ. 2—4—0; 3 புட்டிகள் (பூரா ருறை) ரூ. 5—15—0.

இந்த அதிசயத் தைலத்தை எங்கும் பரப்ப, ஒவ்வொரு புட்டியுடனும் அழகிய பாள்ஸி ரிஸ்டுவாட்கம், மோதிரமும் (நியூ கோல்டு) அளிக்க நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். வாட்சின் அழகும் உறுதியும் 15 வருஷங்களுக்கு உத்தரவாதம். 3 புட்டிகள் வாங்குவோருக்கு 6 பாள்ஸி ரிஸ்டுவாட்க்களும், 6 நியூ கோல்டு மோதிரங்களும் இலம். அங்கேரிக் காமல் போனால் பணம் வாபஸ்.

ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதவும்.

AMRIT PHARMACY (c.k.)

JULLUNDUR CITY. Ph.

1950-51ல்

என்ன நேர இருக்கிறது

புத்தாண்டாகிய 1950 க்குள் ஏற்படக்கூடிய பன்மை தீமைகளை முன்கூட்டி அறிய விரும்பினால் ஒரு தபால் கார்டில் ஒரு புஷ்பத்தின் பெயரும், முழு விலாசமும் அனுப்பி வைப்புகள், 12-மாதத்திற்குள் ஏற்படக்கூடிய லாப கஷ்டங்கள், வியாபாரத்தில் வெற்றி, எந்த விதத்தில் பணம் கிடைக்கும், உத்தியோகம் எப்பொழுது கிடைக்கும், வழக்கில் வெற்றி, உத்தியோக மாற்றம், தேகாரோக்கியம், மனைவி, மக்கள் க்கம், தேக அசௌக்கியம், தூரதேசப் பிரயாணங்கள், பரீட்சையில் வெற்றி. கவியாணம், அதைப்பற்றிய பேச்சுகள் நிலபுலன்களின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய லாப கஷ்டங்கள், புதிய கட்டி, அதனால் உண்டாகும் பலன், குதாட்டதின் மூலமாகவும், புலப்பாத இதர வழிகளினால் ஏற்படக்கூடிய லாப கஷ்டங்களையும், ஜோதிட முறைப்படி கணித்து அறிவிக்கப்படும். இதற்கு ரூ. 1—4—0 (வி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும்) தபார் செலவு தனி.

இத் தடவ் தூதிருஷ்டத்தை அதிருஷ்ட வழியில் செலுத்தும் உபாயங்களும் அனுப்பப்படும். இதனால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்களில் இருந்து இது தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள உதவும். ஒருமுறை பரீக்ஷித்துப் பார்த்தால் எம்முடைய ஜோதிட அனுபவம் விளங்கும். பெயர் என்று நிரூபித்தால் பணம் வாபஸ் செய்யப்படும்.

Shri

Swami Satnarayan Jotish Ashram

(C. K.) HOSHIARPUR.

“அந்த இரவுப் பொழுது விடியாமலே போய்விடாதா?” என்று சஞ்சலத்தில் சிக்கிய என் மனம் எண்ணிற்று.

‘விடிந்தால் அவர்கள்—என்னைப் பெற்றவர்களைக் காணவேண்டும்; இரண்டு வருடங்களாக மறைத்து வந்த அந்தத் துயரத்தை அடியிலிருந்து கிளப்பி அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும்’ என்ற தாங்க முடியாத மன வேதனையில் ‘இராப் பொழுது விடியாமலே இருந்துவிடாதா?’ என்ற நினைவு சிறிது ஆறுதலைத் தரத்தான் தந்தது.

அன்று, அவனைப் பிரிந்தபொழுதே அவர்கள் என் அருகில் இருந்து இப்பொழுது பங்கு போடவிருந்த துக்கத்தைப் பங்குபோட்டுப் போயிருந்தால், இன்று இந்தச் சஞ்சலம் என் விடம் ஏற்பட்டிராது. ஆனால் அகாததாரம் என்ற இடைவெளி அச்சமயத்தில் எங்களை விலக்கி வைத்திருந்தது. “உன்னால் இதைத் தாங்கவே முடியாது; இனி ஒரு கணம்கூட உன்னை அங்கே விட்டிருக்கவும் எங்களால் ஆகாது; உடனே புறப்பட்டு வந்துவிடு” என்று தான் பெற்றோர் எழுதினர். ஆனால், பொங்கி வந்துகொண்டிருந்த இரு துக்கப் பிரவாகங்

களை அவற்றின் உச்ச நிலையில் ஒன்று கலக்க விட்டு அங்கு ஒரு பிரளயத்தை எழுப்ப எனக் குத்துணிவு வரவில்லை. 'இந்தப் பிரவாகத்தின் வேகம் இருதலைப்பிலும் சற்று வடியட்டும். இத்துக்கம் இருவருக்கும் சற்று மறக்கட்டும்; பிறகு அவர்களைச் சந்திக்கலாம்' என்று அவளைப் பிரிந்த இடத்திலே நிலைத்திருந்தேன்.

இரண்டு வருடங்களை இந் நிலையில் கடத்தி விட்டு, பெற்றோரின் இடைவிடா வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற இன்று அவர்களிடையே வந்துகொண்டிருந்தேன். இந்தச் சந்திப்பு முன்போல அவ்வளவு சோகக் கனலைக் கிளரது என நான் அடிக்கடி என் உள்ளத்துக்

குத் தைரியமூட்டினாலும், ஊரை நெருங்க நெருங்க, அவர்களைப் பார்க்கப் போகிறோம் என்ற நினைவு எழ எழ என் தைரியம் இற்றுப் போய்க்கொண்டிருந்தது. 'அந்தச் சந்திப்பு நிகழாமலே இருந்து விட்டும்' என்றுகூட இசிந்த என் மனம் இச்சித்தது.

ஆனால் என் இச்சைக்காக, என் சஞ்சலத்துக்காகப் பொழுது விடியாமல் நிற்கவில்லையே! பெற்றோரைப் பார்க்கத் தயங்கிய அந்தச் சோதனை நாளின் உதயத்தைப் பிறந்த மண்ணில் காண, என்னை இறக்கி விட்டுச் சென்றது, இரவு முழுவதும் என்னுடன் என் வேதனையையும் சேர்த்துச் சமர் துவந்த ரொபில்.

ஸ்டேஷனிலே முதல் அதிர்ச்சியை எதிர்பார்த்தேன். அப்பா அங்கு வந்திருப்பார் என எண்ணினேன். நல்லவேளையாக அவர் வரவில்லை. வண்டிக்காரன் முனியாண்டிதான் என்னை எதிர்கொண்டான். நான் பிறக்குமுன்பிலிருந்து எங்கள் வீட்டில் உழைத்துவரும் உண்மையான பணியாளன் முனி

யாண்டி... என்னைக் கண்டதும் முகத்தில் சோகம் கலந்த ஓர் மலர்ச்சியை வரவழைத்துக்கொண்டு..." வாங்க; உடனு ரோம்ப விட்டுப் போயுடிக் கே. மவராசியாட்டமா பட்டணக்கையிலே வாளைக் கொடுத்து வைக்காம, வந்த காலோடா இப்பயப் புறப் பட்டுப் போயுடுமின்று யாருதான் நெனெச்சாங்க....."

அவன் பேசிக்கொண்டே என் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தான். என்ன தோன்றிற்றே, தெரியாது. சட்டென்று பேச்சை நிறுத்தி விட்டு, வண்டியைத் தட்டிவிட்டான்.

வீடு வந்தது; அம்மா இரண்டாம் கட்டில் மறைவாக கின்று நான் வண்டியிலிருந்து இறங்குவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பா ரேழியிலிருந்த ஊஞ்சலில் வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தார்.

"அம்மா" என்று அவளை நமஸ்கரித்த போது என் குரல் உணர்ச்சியையினி, தழுத்தழுத்தது. "இரண்டுபேராகச் சென்றீர்கள்; மூவராகத் திரும்பப் போகிறீர்கள் என்று இன்புற்று இறுமாந்திருந்தேனோடா மாது; தன்னந்தனியாய், காய்ந்த சரகாய், இரண்டு வருடங்கள் ஏங்கிய பிறகு உன்னைத் திருப்பி அனுப்பிய அந்தக் கடவுளுக்குக் கண்ணில் லாது போய்விட்டதோடா, மாது, கண்ணில் லாது போய்விட்டதே."

நான் எதிர்கொள்ள அஞ்சிய அக் கணம் வந்தேவிட்டது. பல நாட்களின் துயரத்தேக்கம் அம்மாவின் உள்னத்தை உடைத்துக் கொண்டு பிரிட்டது. நான் கெட்டியாக நெஞ்சைப் பிடித்துக்கொண்டேன். ஆயினும் அது என் துக்க மடைக்கு அடைப்பாகிவிடவில்லை; அவருடன் சேர்ந்துகொண்டு தேம்பினேன்.

"அருகிலிருந்து அவள் கடைவாய்க்குக் கடைசி நீர் வார்க்கும் பாக்ரியத்தைக்கூட இழந்துவிட்டேனோடா பாவீ"

அம்மா பிலாக்கணமேபோட்டு அழ ஆரம்பித்துவிட்டான்.

ரேழியிலிருந்த அப்பா எழுந்து வந்தார்.

"மாது" என்ற ஒரு வார்த்தையில் தனது வியரகூலம் அனைத்தையும் பொறித்து வெளியிட்டார். அவரை வணங்கி எழுந்தபோது குடாவ கண்ணீர் துளி ஒன்று என் கிரகை நனைத்தது.

"போறாமட போறும்; நாம் அழுது கதறி விட்டால் போனவன் திரும்பிவிடப் போகிறானா? மாது பசியோடு வந்திருப்பான்? முதலில் அவனைப் பல்விளக்கி வரச்செய்து காப்பி கொடு."

அப்பா இவ்வாறு பக்குவமாக அந்தச் சோகக் காட்சிக்குத் திரைவிட்டிருக்காவிட்டால், உணர்ச்சிப் பெருக்கால் நானும் அம்மாவும் காலத்தை மறந்து கதறிக்கொண்டிருப்போம்.

கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு அம்மா உள்ளே சென்றாள். நானும் கொல்லிக் கிணற் றடிக்கு நடந்தேன். கண்ணீர்க்கரை படிக்க முகத்தைத் துடைத்து, அழகையை அடக்க இறுக்கிய பற்களைத் துலக்கி, என் துயரத்தைக் கிணற்றுத் தண்ணீரில் கரைத்து மறைத்து விட்ட பாவனைபுடன் அடுக்களையில் நுழைந்த போது—

இளவயதுடைய விதவைப் பெண் ஒருத்தி விசும்பலுடன் விருட்டென்று ரேழிக்குப் பாய்ந்து ஓடினாள்.

காப்பித் தமிழரை நீட்டிய அம்மாவின் முகத்தை நான் விழுந்துக் குறியுடன் நோக்கினேன்.

"நம் பொன்னம்மாளடா மாதா" அம்மா கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள்.

"யார்? பொன்னம்மா? " நான் திடுக்கிட்டு நின்றேன். வாய் விட்டு இறங்கி கொண்டிருந்த காபி தொண்டையிலே நின்ற விட்டது. "அம்மா, பொன்னம்மா; இங்கே இப்படி, இந்தக் கோலத்தில்.....?" என்று பேசமுடியவில்லை, நாவின் சுரம் வறறி விட்டது.

"நான் யாருக்கென்று அழுவேன் மாதா? தெய்வம் உண்டைந்தான் இப்படி சீர்குலைத்த தென்றலும், அப்பெண்ணையாவது நன்றாக வைத்த திருக்கலாகாதா? அந்தச் சினிமாக்காரன் ஒடி-ஆடி ஓய்ந்து, இதை அநாதையாகப் பிச்சையெடுக்க விட்டுப் போய்விட்டான். இத்தனை எங்கே மறைந்துவிட்டான், எங்கே போகும் பாவம்? 'ராமசாமி முகலியா' சந்திரத்தில் மூன்று நாட்களாகப் பட்டியலாகக் கிடக்கிறேன். பிச்சையெடுத்த காசுக்குக் காட்டுவாங்கி இந்தக் கடித்ததை எழுதியிருக்கிறேன். இந்த அபாயத்திற்கு உங்கன் விட்டு ராணி யாகத்தான் வாழக் கொடுத்து வைக்கவில்லை, சமையல்காரியாக வேணும் என்று. போகிறவர் வருகிறவர்களின் விஷப்பார்வையிலிருந்து காப்பாற்ற உங்கள் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு மன்னருகிறேன். எனக்கு அபயமளித்து அழைத்துச் செல்ல யாரேனும் உடனே வரவில்லையானால், எதிரேயிருக்கும் கூலம் நதியீடம் அடைக்கலம் புக வேண்டியதுதான். இந்த அறிவுடம் கெட்டுப் பெண்ணிடம் இரக்கம் காட்டுவீர்களா?" என்று நாலு மாதத்துக்கு முன்பு கடித்து வந்தது. உன் அப்பாபோய்க் கூட்டிவந்தார்."

அம்மா கதறிக்கொண்டிருந்தாள். என் துயரமும் என்னை விட்டுப் பொன்னம்மாவிடம் தாவி ஓடிற்று.

* * *

அப்பப்பா! இந்தப் பொல்லாத விதியா பது என்னென்ன வினையாடுகளை யெல்லாம் கணத்தில் வினையாடிவிடுகிறது? ஒரே மணப்பந்தலில் சந்திக்கும் காலத்தை எண்ணிக் கொண்டிருந்த என்ணையும், என் அருமைப் பொன்னம்மாவையும் எவரும் நினை யாதவாறு அது பிரித்துவைத்தது. என் தலை யில் ஒரு சாரதாவையும், பொன்னம்மாவின் கழுத்தில் ஒரு சினிமாக்காரணையும் கட்டி, வாழ் மலில் என்றமே சந்திக்கமுடியாதபடி, எட்டாத தொலைக்கு விரட்டிற்று.

என்னைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தால் கிடைக்கும் வாழ்க்கையைவிட மேலான வாழ்க்கை

பொன்னம்மாவுக்குக் கிட்டியபோதிலும், என் னால் அன்று அதைக்கண்டு சந்தோஷப்பட முடியவில்லை. ஆனால், நான் மாலையிட்ட பாக் கியவதி—பாக்கியவதியா? அபாக்கியவதி— ஒரு வரும் என்னுடன் வாழ்க்கை நடத்தி விட்டு, என்வசித்த தொடர்பை விரிக்கும் பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்து, பிறந்த குழந்தையுடன் மூட்டை கட்டியதும், அதை யொட்டி, என் ஜாதகத்திலிருந்த ஒரு தோஷத் துக்கே அவள் பரியாக நேர்ந்ததென்று வெளிப் பட்ட உண்மையும்—இவைபோலவும் நிகழ்ந்த பின்னர், பொன்னம்மாவின் வாழ்வைக் கண்டு என்னை சந்தோஷப்படாமலிருக்க முடிய வில்லை. "நீ பிழைத்தாய், பொன்னம்மா; இந்தப் பாவில்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, உன் வாழ்வை முடித்துக்கொள்ளாமல் இம்மட்டும் தப்பி னுயே; நீ எங்கேயாவது சுகமாயிருந்தால் சரி தான்" என்று ஆறுதலும், களிப்பும்கொண்டேன். ஆனால், இன்று அந்தப் பொன்னம்மா என்னை மனக்காது தப்பியும் விதியின் பிடியிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. யென்றறிந்தபோது, என் கோசு நிழலைய மறந்து அவள் வருங்கால நிலைவில் தனது விசனச் சக்கரத்தை ஓட்டிற்று என் மனம்.

பொன்னம்மா!

எவ்வளவு அழகான பெயர்! அந்தப் பெண்ணை பெயரைத் தங்கள் மகன்களுக்குக் குட்டியபெழுது, அவள் பெற்றோர், அங்குஞ்சைய வாழ்க்கை பொன்னாக மின்னது, இப்படி சுயத் தைப்போல இருண்டைத்து போகும் என்று எண்ணியிருப்பார்களா?

பொன்னம்மா என் ஒன்றுவிட்ட மாமாவின் பெண். மாமாவுக்கு எங்கள் கிராமத்தான். ஏழைக் குடும்பம். உள்ளூர் பள்ளிக்கூடத்தில் தலைமை உபாத்தியாயகர இருந்து அவர் சம்பாதித்து வந்த நற்புதியாகத்தாம், அவருடைய சொத்து செம்பு எல்லாம், மாமா பரம சாது. மாமியோ பசு என்றால் பசுத்தான். இருந்தாலும் அவர்கள் இவ்வாழ்க்கையில் தோன்றிய தலைவித்து—மூத்த பிள்ளை சீனு—புலியாகத் தலைவருந்துதான்.

அவனுக்குப் படிப்பு ஏறவில்லை. மனிதத் தன்மை ஏறவில்லை. பிழைப்புக்கு ஆதாரமான ஏதாவது வழியிலாவது அவன் புத்திசென்றதா என்றால் அதுவும் செல்லவில்லை. மாமாவும் மரியும் அவனைத் திருத்த எவ்வளவோ சிரமம் பட்டார்கள்; ஆனால் அந்தப் புலியிடம் இந்தப் பசுக்களின் ஐயம் சயவில்லை.

"அவ்வளவுதான் என் பாக்கியம்" என்று மாமா மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக்

கொண்டு விட்டார். ஆனால் மாயியால் அவ்வாறு இருக்க முடியவில்லை. பின்னர்தான் போக்கு அவனைத் தாக்கிக்கொண்டு விட்டது. பொன்னம்மா ஐந்து வயதுச் சிறுமியாக இருக்கையில் மாயி மனக்கவலையினாலே மறுகி மறன்மடைந்தாள். அன்றுதொடங்கி பொன்னம்மா என்ற தாயிடமிடமிருந்து வந்தாள், அத்துடன் எங்கள் பசுமும் நேசமும் வளர்ந்தது என்று சொல்லவும் வேண்டும்? ஊர்க்காரர்கள், என் அம்மா-அப்பா கூட "ஏண்டா, பெண்டாட்டியை உன் கண் பார்வையிலே வளர்க்க வேண்டுமென்று, பாவம், அவள் தாயை அடித்து விட்டாட்டியா?" என்று கேலியாகச் சீண்டினார்கள். குழந்தை பொன்னம்மாவுக்குக் கொஞ்ச காலம் தாயை இழந்த சோகம் இருந்தது. பின்பு, என் அன்னை அவள் அன்பில் அவள் அதை மறந்து போனார்.

சீனுவோ, குறும்பம் போன போக்கு ஒன்றும் அறியாதவள் போல நடமாடி வந்தாள். தாய் இறந்த பிறகு சோற்றுச் சங்கடம் ஏற்பட்டிருப்பது ஒன்றுதான் அவள் உணர்ந்தது. மாமா எங்கள் அகத்திலே சாப்பிட்டுக் கொள்ளாமா? அவளும் தேவையானபோது அங்கேதான் வருவான்; உண்பான்; போவான். அப்படியே அவள் காலம் சென்றிருந்தாலும் சென்றிருக்கும்; ஆனால் என் தந்தை அதற்கு இடைஞ்சலாக வந்து சேர்ந்தார். அவள் வீட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம், அவர் அவனுடைய நடையுடை பாவலககளைக் கண்டித்தார். அவளைத் திருத்தி விடலாம் என்றாகூட நம்பினார். ஆனால் சீனா உள்ள சேந்தான் தெரியுமா? ஒருநாள் அப்பாவை வாயில் வந்தவாறு பழித்துவிட்டு ஒடிப்போய் விட்டான். போனவன் போனவன்தான். அவள் இருந்த இடமே வருவாள் என்று தெரியவில்லை.

மாமாவின் அந்நிக்காலமும் ஒருநாள் வந்தது. பொன்னை முன்னிட்ட மீதீது வைத்திருந்த பெண்களை அப்பாவிடம் கொடுத்து, பொன்னம்மாவையும் அம்மாவின் கையில் பிடித்துக் கொடுத்து, "அக்கா! நீ வளர்த்த பெண் இவள். ஊடுல்லாம் இவளை உன் வீட்டு மருமகனோன்றே அழைத்து வருகிறது. அப்படியே செய்து விடுவதாக வாக்களி; நான் நிம்மதியோடு சாகட்டுமீ" என்றார்.

அம்மா தேம்பிக்கொண்டே "அவள் என் மாதலின் மனைவியாண்டா, பஞ்சு. தெய்வம் அதற்காகத்தானே அவளை என்னிடம் ஒப்படைக்கச் செய்தது?" என்றாள்.

அன்று தொடங்கி உண்மையிலேயே தம்பதிகளாகிவிட்டதோடு நன்றம் எங்கள் இருவரிடையே ஏற்பட்டுவிட்டது. "அத்தான்" என்று குழைந்துவரும் பொன்னம்மா, இப்போது என்னைக் கண்டு நாணி மறைந்தாள்.

பற்றற்ற பாசத்தோடு அவளைப் பார்த்துவந்த என் கண்கள், இப்போது என் உடலின் ஒரு பகுதியாய் அவளைப் பார்த்துக் களித்தது. அவளுடைய ஒவ்வொரு பேச்சிலும், செயலிலும், என் நுழைவிலாத புதுமையையும், நிர்ச்சயம் எனக்குத் தென்பட்டன. அவள் வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு படியையும் என் உள்ளம் அகலெடுத்து மிழிந்தது. அன்றே என் இதயம் அவளைத் தனது ராணியாக்கிக்கொண்டு, அந்த ராணி உலகநியத்தனது பீடத்தில் அமரும் நன்னாளை ஆவலுடன் எதிர்பாராக்கி நின்றது.

அந்த நாளைப் பார்த்து. அப்போது நான் பம்பாயில் வேலையாக இருந்தேன், "இந்தச் சித்திரையில் உங்கள் திருமணத்தை நடத்தி விடவேண்டும். ஹோட்டல் சாப்பட்டு உன் உடம்புக்கு ஆகாது. ஒருமாதம் வீவு போட்டு விட்டு வந்தாலும், தாலியைப் போட்டு அவளை அழைத்துச் சென்றுவிடலாம். அந்தப் பயல் சீனாவுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். பட்டணத்தில் யாரோ ஒரு சினிமாக்காரனோடு கற்பிக்கொண்டிருக்கிறோம், அவன். அவன் வந்தால் வரட்டும். வரவில்லாட்டம் இருக்கட்டும், உனக்கு வீவு கிடைக்கிறதையொட்டி முகத்தில் தந்தை நிச்சயித்து விடுகிறோம்" என்று அப்பாவின் அடிமடம் வந்தபோது நான் எத்தனை இன்பம் அடைந்தேன். ஆனால்—

நான் வீவு வேங்குகொண்டு ஊருக்கு வந்தேன். எங்கள் விவாகத்துக்கு நாளை குறிப்பிட்டாகிவிட்டது. அந்தச் சமயத்தில், எல்லா ஏற்பாடுகளையும் தகர்த்துக்கொண்டு வந்து குதித்தானே, பரக்கலாம், சீனா. தனக்குப் பிழைப்பாளித்துவரும் சினிமாக்காரனுக்குத் தான் தங்கையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துவிட்டானோ. ராஜாத்திமாதிரி, பங்களா வாசலும், கார் சவாரியும் காத்திருக்கும் போது அவளை ஒரு குமாரத்தவின் மனைவியாக்க அவள் அருமதிக்கமாட்டானும்; இப்படிப் பல பல்.

அப்பா சொன்னார்; அம்மா கெஞ்சினார். பொன்னம்மாவும் அழுது மன்றுழுனார். ஆனால் அந்த முரடன் முரடனாகவே பேசினார். தன் தீர்மானத்துக்கு ஏறிராக நடந்தால், என்சையும் பொன்னம்மாவையும் கொன்றுபோட்டுவிடுவதாக அவள் பயமுறுத்தவே, எல்லாருமே பின் வாங்கிவிட்டோம். மிகுந்த சிரமத்தின்பேரில் பொன்னம்மாவின் கலியாணத்தைதேயினும் தங்கள் கண்முன்பு நடந்த அவனை இசையச் செய்தனர் என்பெற்றோர்.

என் மனைவியையும் உடனேயே சாரதாவுடன் நிச்சயமாபிற்று. எந்தப் பந்தவில் கூட இருந்ததோமோ, அந்த பந்தவில் நாங்கள் வெல்வோறு வாழ்க்கைப் பந்தத்தில் கட்டுண்டு

பிரிந்து சென்றோம். நெடுநாளைத் தீர்மானம் இப்படிக்கணத்தில் நிலைகுலைந்துபோனாலும், எல்லோருக்கும், பொன்னம்மா தன் பெயருக்கேற்ப, பொன் குழந்தை இடத்தில் சேர்ந்தது சிறிது ஆறுதலாக இருந்தது.

போக பாக்கியத்தில் மிதந்துகொண்டிருப்பதாகவும், கணவன் தன்னை அன்புடன் நடத்துவதாகவும் தான் ஆரம்பத்தில் பொன்னம்மா விடமிருந்து கடிதங்கள் வந்தன. அதைக்கண்டு என் பெற்றோர் மனச் சமாதானம் அடைந்தனர். என் உள்ளமும் சில காலம் இசிரித்தது. பிறகு தானே இறுதி, சாரதாவுடன் இணைந்து போயிற்று.

* * *

பிறகு நடந்தவற்றை அம்மா அன்று பிற்பகலில் என்னிடம் சொன்னார். துயரம் எப்படி என் வாழ்வை ஒரு நொடியில் வியாபித்ததோ, அவ்வாறுதான் பொன்னம்மாவையும் அது சூழ்ந்தது. சினிமாவைத் தொழிலாகக்கொண்ட அவள் கணவனவை வெறுகாலம் அதன் படுகுழிகளிலிருந்து தப்பியிருக்க முடியவில்லை. பெண்டிருள் மது அரக்கனும் சூழ்ந்து

கொண்டு சென்னிப்போல அவன் உடலையும் ரொத்தையும் அரித்து உண்டனர். அவன் கொள்ளைச் சொத்து கரைந்து வற்றி வறண்டது. நோய்வாய்ப்பட்ட அவன் உடலும் வீடுதலை பெற்றுக்கொண்டது.

வாழ்க்கை எங்கள் இருவருக்கும் கணநேர மின்னொளியைக் காட்டி இருள் திரையை இழுத்து முடிச் சென்றுவிட்டது. ஊருக்கு வரும்போது என் துயரம் தாங்க முடியாத துயரமென நான் கீனைத்து உருகினேன். ஆனால், இங்கே அந்தப் பேதைப் பெண்ணின் துயர இருள் படலம் விரிந்து கிடந்த கோரத்தைக் கண்டபோது என் துயரம் துயரமாகவே தென்படவில்லை. ஆம்; நான் ஆண்பிள்ளை; எனவே என் துயர இருளுக்கு விடிவு உண்டு! நானேயோ, அல்லது சிறிதுதூரம் சென்றே, என் சாரதாவின் இடத்தில் அமா ஒரு சாவித் திரியோ, சரலாவோ வந்துவிடுவான். ஆனால் அந்த அலைப் பொன்னம்மாளின் வாழ்க்கை இருளுக்கு இனி விடிவு ஏது? அவள் முடியுமட்டும், தான் விடியாத அகண்ட அந்தகாரமல்லவா அந்தக் கோலம்!

உயிரியிச்சையாவிக்கும் விவர்க்பூர்!

ஜம்மியின்

விவர்க்பூர்

உயிரியிச்சையாவிக்கும் விவர்க்பூர்! உயிரியிச்சையாவிக்கும் விவர்க்பூர்! உயிரியிச்சையாவிக்கும் விவர்க்பூர்!

உயிரியிச்சையாவிக்கும் விவர்க்பூர்!

விவர்க்பூர் பிராஞ்ச் ஆபீஸ்,
பெரியதேரு, சும்பகோணம்.

LIVER CURE Branch Office,
Parekh Mansion, Sandhurst Road (West).
BOMBAY-4

The Secret of her charm

நான் பிரஸிடென்ட் வெஜிடேபிள் ஹேர் ஆயிலை உபயோகித்திருக்கிறேன். அது கோசத்திற்கு ஆரோக்கியமளிக்கும் ஒரு சிறந்த கூந்தல் தைலம். என் அனுபவத்தில் கண்டேன். நல்ல கூந்தல் வளர்க்குக்கு அது உதவுவதுடன், தேகத்திற்கு குருமையையும் அளிக்கிறது.

T. R. Ravi Varan

PRESIDENT
VEGETABLE
HAIR OIL

RATHOD TRADING Co
SOWCARPET - MADRAS. I

முத்துக்
தோடு

முத்து, பச்சை இழைத்த வளை

முத்துக்
தோடு

ஜிமிசி

நெளி
மோதிரம்

ஜிமிசி

19932

Sasthy & Sasthy

JEWELLERS

33, EAST MADA STREET,
MYLAPORE P. O. MADRAS-4.

வெளியூர்க் கடிதம் - 6

சார்

அன்புள்ள—க்கு,

உனக்கு எழுதி எவ்வளவு நாளாகிறது! என் பேரில் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டாயோ? எழுதுவதற்கு விசேஷமாய் ஒன்றும் இருக்கவில்லை. அதனால்தான் கல்கத்தாவுக்கு வந்து ஒரு மாதத்திற்கு மேல் ஆகியும் கடிதம் எழுத உற்சாகமும் ஏற்படவில்லை. இன்னும் சில தினங்களில் இங்கிருந்து கிளம்பிவிடுவேன்வல்லவா? ஆகையால் கல்கத்தாவில் இருந்து எழுதியதாக இருக்கட்டுமே என்று இந்தக் கடிதம் எழுத வானேன்.

இவங்கைக்குப் போய்வந்த நண்பர் ஒருவர் அதன் லக்ஷீகரத்தைக் குபேர பட்டணம் என்று குறிப்பிட்டார். கல்கத்தாவையோ என்னவென்று வருணிக்கலாம்? பத்துக் குபேரர் வாழும் நகரமென்போமா? சீச்சி, பேச்சி எவ்வீல்குவா இவ்வளவு கஞ்சத்தனம்? ஒரு லக்ஷம் குபேரர் ஒருமிக்கக் குடியிருக்கும் நகரமென்போமே. 40 மைல் பரப்பிலுள்ள இந்தப் பெரும் பட்டணத்தில் ஒவ்வொரு மானிகையிலும் ஒரு குபேரன் வசிக்கிறார்! ஆனால் அதற்குப் பொருந்தமான அறகு, சுத்தம், அமைதி, பிரகாசம் இவையெல்லாம் எங்கேயோ, இவ்வளவு பணமும் எங்கே போய் விடுகிறது, எதில் செலவழிகிறது? அதற்குப் பதில் எளிதில் கூறிவிடலாம். ஆறு அடுக்கு மாடி கட்டி வாழும் பெரிய மனிதனின் மோட்டார் வண்டிகளை, பணியாள்கள், டாம்பிக் அளக்கிக் வாழ்க்கையின் செலவழிகிறது. கறப்படி மார்ப்க்கெட் ஸூமாவில் வந்து குவியும் பணம் கறப்பாகவா இருக்கும்?

வீடு கட்டியே இப்பட்டணத்தில் ஒருவர் எளிதில் ஜீவிக்கலாம். 5000 ரூ. உண்டானால் 40 X 60 அடி இடத்தில் முதல் தளம் ஏற்பட்டுவிடும். அதைச் சுமார் 200 ரூபாய்க்கு மாத வாடகைக்குக் கொடுத்து, டிபந்தனையாக 5000 ரூ. அவர்களிடமிருந்து பெற்று, ஆனால் யோராய்மாய் மாதமாகத் 50 ரூ. வாடகையில் தள்ளிக்கொள்ளச் சொல்லிவிடுவது. பிறகு காரியம் ரொம்ப எளிது! இந்த 5000 ரூ. வீற்கு முதல் மாடி வாடகைக்கு விடப்படும்;

அதில் கிடைக்கும் 5000 ரூ. வில் இரண்டாவது மாடி; இந்த ரீதியில் 4 மாடிகள் கட்டி ஐந்தாவது தளத்தில் நாமே குடியிருப்பது கட்டிடத்திற்காகச் செலவு செய்தது 5000; ரூ. அதில் இருந்து வரும்படி பிரதிமாதமும் 600 ரூ. வீற்கு குறையாது; நாம் வசிக்கவும் ஒரு வசதி ஏற்பட்டுவிட்டது; ஜீவிக்கவும் தவறாமல் பணம் கைக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. நிதானமான பணக்காரர் என்று சொல்லப்படுபவருக்கு இம்மாதிரி பத்து மாடி விகளாவது சொந்தமாக இருக்கும், இங்கே.

இந்தப் பெரிய நகரத்தை மழை நாளில் காணக்கூடாது என்று நான் அடிக்கடி சொல்லேன். என் அதிர்ஷ்டம் என்னவோ, பருவ மழை பெய்து, ஊரே பூஞ்சக்காளம் பிடித்து நற்றிமெடுக்கும் நாட்களிலேயே இங்கே வரும் படி ஏற்படுகிறது.

ஒவ்வொரு தெருவையும் அதிகாலையில் நகர சபை ஆட்கள் தண்ணீர் விட்டுக் கழுவுகிறார்கள். இதற்கென்றே பெரிய தண்ணீர் குழாய்கள்—GEYSER—தரையில் பதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவைகளை ஐஸ்நங்கள், இல்டப் பிரகாரம் திறந்துகொண்டு மாடு குளிப்பாட்டி, எண்ணெய் தேய்த்து உலாண்டுச்செய்து, போதாக்குறைக்கு, குழாய்களை ஊடாமல் திறந்த வண்ணைமே விட்டுச் செல்வதைக் கண்டால் நமக்குக் கோபம் வருகின்றது. தெருவில் வெள்ளம் போல் ஜலம்பெருகிறது. சிமிண்டுக் குப்பைத் தொட்டிகளை மாறும், மனிதரும் புரட்டித் தள்ளி, தெருமுழுவதும் சிதறி அருகி்கிடக்கும் வஸ்துக்களைக் காணும் நமக்கு வயிற்றுக்குமீட்டல் உண்டாகிறது. குப்பைத் தொட்டிகளில் இல்லூரில் என்னவெல்லாம் எறிகிறார்கள்; கடவுளே! முனிசிபல் கார்ப்பொரேஷன் சிப்பந்திகள் தவறாமல் காலையில் தெருக்களை அலம்பா விட்டால் அந்த நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்று என்னால் நினைந்துக்கூடப் பார்க்கமுடியவில்லை.

ஆனொரு நாள் போப்பரில் சென்னை வீதிகளில் மாடுகள் திரிவதாலும், ஆங்காங்கே கட்டிப் படுவதாலும் ஏற்படும் தொல்லைகளை ஒருவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்—அவரைக் கல்கத்தாவுக்கு

அழைத்து வந்து காண்பிக்க வேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றிற்று. மழை மழலென்று கருங்குன்றுகள் போல் திரியும் மடலில் எருமைகளை எந்நேரமும் கல்கத்தாவின் சிமிண்டு ரோடுகளின் காணலாம். அவைகளின் இருப்பிடமே சாலைகளும், ஆழிய புல் மைதானங்களும்: சில கட்டப்பட்டும், மற்றவை உல்லாச சாமிய் நொய்யுள் என்று ரிக்காரம் செய்து, புயல் பத்தைகள், நடைபாதைகளில் மலம் கழித்தும் திரிகின்றன.

சொல்லப்போனால், இந்தமாடுகள் செய்யும் அளர்ந்தமே கல்கத்தாவின் அசுத்தத்திற்கு முக்கிய காரணம். பம்பாய் நகரம்போல் ஊருக்கு வெளியில் பண்ணை ஏற்படுத்தி, மின்சார ரயில்களில், பாலை நகரத்துக்குக் கொண்டு வரும் வசதி இங்கே கிடையாது. இந்த நெடுக்கமான பட்டணத்தில் வசிக்கும் ஜனங்கள் அவ்வளவு பெருடைய தேவைக்கும் வேண்டிய அளவு பாலை 'சுப்பீன்' செய்ய இந்தக் காலங்கள் என்னதான் செய்வார்கள்? பாவம், இல்லாவிட்டால் இவர்கள் கையில் தான் பணம் எளிதும் செந்து கொழுத்துப்போக முடியும்?

இந்த அநீதிரமத்தைக் கண்டிக்கும் போலீசாரின் மிரட்டலையும் சிலவேளையில் காணலாம். ஒரே கூட்டமாய் நூறு எருமைகளைப் போலீசு ஆட்கள் திரட்டி, தட்டிப் போவார்கள்; நெருக்கேடி போவதற்கும், தலைக்கு ஐந்து ரூபாய் வீதம், பணம் கைமடும்; விடியக்கூட சிரித்துக் கொண்டே மாடுகளுடன் திரும்பி விடுவார்கள்! சட்டத்திற்கு உட்பட்ட நடக்கும் கேட்ட வழக்கம் இந்த ஊரில் கிடையாது. பயமற்ற நடத்தைக்குப் பேர்போன பட்டணம் தானே? தாலுவுக்குச் சமீபத்தில் எத்தனை கொள்கை, கொலைகள் நடக்கின்றன. ஐந்து பேர் சேர்ந்து பேசிக்கொண்டால் அது தரிச்சமம் பிரமாத சண்டையாடி, அந்த இடத்திலேயே இரண்டுபேர் குத்துண்டு கிடப்பார்கள்.

தபால் காரன் உட்பட இங்கே சகல ஆட்களும் லஞ்சம் எதிர்பார்க்கிறார்கள்; 'பக்ஷி' என்று வேணுமானால் மரியாதையாக இவர்கள் பெயரிட்டு அழைக்கட்டும், எனக்கு ஆசே தபாலியிலை. மணியார்டர் கொண்டு வரும் தபால் காரன் பெரிய தொகைக்குக் கூடி, சில்லறையாக ஒரு ரூபாய் உட்பட என்னிப்பணம் கொடுத்துவிட்டு நிற்பான். கிராமாந்தரங்களில் தவிர இம்மாதிரி நடப்பதை நீ கேட்டதுண்டோ? இதை மட்டுமா சொல்லுவது?

தபால் ஆபீசு நடைபெறும் அழகு சொல்லி முடியாது. ஸ்டாம்பு வராக் க்யூ, மணியார்டர் க்யூ, ரிஜிஸ்டர் க்யூ, விசாரிப்பு க்யூ, இத்தியாதி கூட்டப் பள்ள இடங்களில் இது சியாயம் தாதி என்று நீ கேட்கிறாய் அல்லவா? கூட்டம் க்யூவில் தான்! திறமையோடு வேலை செய்

யும் இரண்டே ஆட்கள் உண்டானால் க்யூபே ஏற்படாது. ஒரு நாள் மணியார்டர் அனுப்ப நான் போன பொழுது, வரிசையில் மூன்றுவதாக சின்ற, என்னுடைய முறை வருவதற்கு 3-மணி நிற்கவேண்டி வந்தது. இதற்குள் மணியும் 2½ ஆகிவிட்டதால் என் பின்னால் சின்ற பதினைந்து ஆட்களுக்கு அன்று மணியார்டர் அனுப்பப்பொழுது இருந்திராது. மணியார்டரைக் கையில் எடுத்து, கூப்பிட்டு எழுதியுள்ள ஒரு வார்த்தையைக் கூட விடாமல் படித்து மூலையில் ஏற்றிக்கொண்டு, நிதானமாய் "பங்குளா உங்கள் சொந்தமா?" என்று ஒரு கேள்வி என்னைக் கேட்டதும், எனக்கு வந்த கோபத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே! நம் ஊரானால் அவரைத் திட்டியிருப்பேன். பேசுவராத ஆஜை, போஜை பாஷையில் இந்தப் பாயுளை என்னதான் திட்டிவது? செயல் திறமை அவ்வளவு உண்டு இவர்களுக்கு.

வங்காளிகள் போஜைப் பிரியர்கள். நெய்ச்சுக்கரை சேர்ந்த கணக்கற்ற பலகாரங்களைச் செய்து உண்டு, உண்பித்துக் களிப்பார்கள், வியாபாரத்திலே பெரும் புள்ளிகளான ஆண்கள் பணம் சேர்ப்பதில் உயிரையே விடுவார்கள்; பணமும் வந்து குவியுமா அடுக்கக்கூடிய மெத்தை வீடுகள் கட்டி, கிணைக் முடியாத உயர்ந்த வாடகைக்குக் கொடுத்துப் பணம் சேர்ப்பார்கள். போக வாழ்வில் உடல் நலத்தையும் பெடுத்துக் கொள்வதில் ஈகற்றார்கள்.

வியாபாரமே இங்கு மார்வாளிகள், வங்காளிகளால் ஒங்கி நிற்கிறது. பணம் சேர்க்கப்படும் வகைகளைக் கவனித்தால் நெஞ்சு நடுங்கும். அமர்ந்துள்ள 'தக்த்ஜ விட்டு' எழுந்திராமலே, வசூல்கணக்கையும் பணம் கைமடும். ஒரு கை எழுத்து. அலைச்சல் கிடையாது! போன் மூலம் பேசிக்ொண்ட பணம் குவிக்கிறது.

இது பணக்காரன் வீட்டில், ஸ்திரீகளின் ஒற்றமையும், சோம்பேறித்தனம் நமக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஐயுறுவில் நிறைந்தவுடன் ஒரு விசாவமான 'தக்த்ஜ' இங்கேயும் தென்படும். 12 அடிக்குப் 12 அடி சதுரத்தில் செய்யப்பட்ட தணிர்த மர விசுப் பலகை, இதன்மேல் மெத்தை தைத்து நல்ல வீரிப்புக்களால் முடி இருக்கும். விசாரத்தியாக அராவும், சாய்ந்து படுக்கவும். நீண்ட திண்கள் தைத்துப் போட்டிருப்பார்கள். 10, 15 ஸ்திரீகள் கூடி, சல்லாபித்து, தையல் வேலை செய்து, சா குடித்து, ஆட்டம் பாட்டம் உட்பட இதன்மேல் செய்வார்கள். கைக்கு எட்டின மாதிரி போன், எலெக்டிரிக் விளக்குப் போத்ததற்கள் அமைந்திருக்கும். தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, ரொட்டி, தின்பண்டம், சதுரங்கள் ஆடும் காய்கள், வீட்டு முருகமன், மசன், பூடி. குழந்தைப் பெண்கள், தாதிக்கள் என்று

அனைவரையும் இங்கே காணலாம். இந்த, 'தகதி' வங்கத்திற்குப் பெயர் போனது; ஏழைகளின் கிருஷ்ணத்தில் கூட வரவேற்பு அறையில் சிறிய தகதி ஒன்று இருக்கும், கட்டாயமாக.

பணக்காரரின் வாழ்க்கையில் ஏழைக்குப் பங்கேடுகிறபடிதான்; ஏழைகள் வங்காளத்தில் ஏற்றுமடு ஏழைகள் தான். எங்குமே அப்படித்தானே? மழைக் காலத்தில் மழைக்குப் பயந்து ஜன்னல் கதவுகளை முடி விடுவார்கள்; குளிர் காலத்தில் குளிர்நுக்குப் பயந்து மூடுவார்கள். இவ்வாறு வருஷத்தில் ஒன்பது மாதம் நல்ல காலத்தை மேல்பாடாமல் வாழ்வதாலும், குழி நிலை புனை மயமாக இருப்பதாலும்—விட்டுக் கொய்வாப்புகை ஒன்று போதுமே—சதுப்புப் பூமியில் வாழ்வதால் மலேரியாவிற்கு அடிமையான பலவீன உடல், சக்யரோகத்திற்கும் சரியான பாதத்திரமாவிறது. இவ்வியாதி இந்த ஊரில் அநிகம் பரவிந்ருப்பது அதிகசயமில்லை. பச்சைப் புல் மொதாங்குகளை நிறைய உபயோகிக்கப்பெறாத செய்க்கிருக்கள்; அதாவது மாடுகள் இடந்தரும் அளவுக்கு!

பட்டணத்தை என்னவோ வெகு அழகாய் அமைத்திருக்கிறார்கள்; அதே முறையில் வைத்துக்கொள்ள இவர்களின் நாகரிகம் இடந்தரவில்லை. வீட்டைத்தான் எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள்? என்னதான் மழை பெய்தாலும், மாடி மீதிநுத்து புடைவைகளைப் படுத்தக்கள் போல் இப்படியா தொங்கவிட வேண்டும்? பணமும் நிறையத்தான் புரளுகிறது. ஏழைகள் கூட கப்ப, சாலர் இல்லாமல் உ சாப்பிடுவதில்லை. ஒரு செட ரூ. 1-8-1 என்று விற்கும் வங்காள பட்டாடில் பிச்சுக்களை வாங்கித் தயக்கமின்றி உபயோகிக்கிறார்கள்.

ரோஷன் ஆபிக் ஊழல் நம் ஊரைத் தோற்கடிக்கும். பேஷான பச்சரிசியும், புழுப்பிசியும் ஆட்டாவும் ரோஷனில் கிடைத்தாலும் ஜனங்கள் என்னவோ 'கறுப்பு' அரிசி வாங்கத் தயங்குவதில்லை, முக்யமாய்த் தென்னிந்தியர்கள். அவர்களே இங்கு ஒரு தனி உலகில் வாழ்கிறார்கள். தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடம், தென்னிந்தியர் கிளப், ஹோட்டல் இம்மாதிரி கிளப்பின் அறிக்கையில் அங்கத்தினரின் ஜாபிதாவில் அவ் மணமாவரா, பிழும்காரியா என்று விவரம் குறிப்பிட்டு இருப்பதைக் கண்டதும், எனக்குப் பலவீனத் முற்போக்கான சோசலிசுகள் மனதில் உதித்தன. ஒவ்வொரு கிளப்பினும் இந்த விவரங்களைக் கொடுத்தால், நம் தமிழ் நாட்டுக்குப் பிரத்யேகமான வரன் தெரும் வேலை எளிதில் முடியாமல்லவா? அதே கிளப்புகளில் ஒரு கல்யாணப்பகுதி அல்லது ஏஜென்சிகூட ஏற்படுத்தலாம்! அங்கத்தினராயிருப்பவர்கள் வரசல்கம் பெறவோ, கொடுக்கவோ கூடாது என்று நிபந்தனையையும் ஏற்படுத்தலாம்! நீ என்ன நிபந்தனையாகக் கிறாய்?

தெருவில் போகும் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்பது எனக்கு ஒரு தனி இன்பத்தைக் கொடுக்கும். விதம்விதமான ஜனங்கள் விதம்விதமாய் உடுத்திக்கொண்டு இவ்வளவு பரபரப்போடு எங்கேதான் போகிறார்கள்? ப்யா.....ப்யா..... (கொய்யாப்பழம்) மிஷ்டி..... மிஷ்டி..... (ரிக்காவின் மணி) சீடு ப்யா..... தாம்..... (இலக்கடலை) மக்னோ..... வியா (ஜஸ்கிம்) இம்மாதிரி சாமரம் வீற்பவரின் கூப்பாடு; புதுமசல் பஸ்கள்; இரண்டு அடுக்கு பஸ்கள்; மாடிகள்; பீரகு ஜனங்கள் ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் உள்ள கூட்டம். "ஆஜா வியா காளிகிட், காளிகிட்; சியாம் பஜார்; ஹொளடா, ஹொளடா; ருக்கே—; ஏத்தம் பந்தகே, ஜனே உதரோகா", இவை பஸ்கள் டக்டர்களின் கூப்பாடு—எதற்காகத்தான் இப்படிக்கூவி அழைத்தது 25 பேர் ஏறவேண்டிய இடத்தில் 55 பேர்கள் ஏறி முச்சுத்தியை அடிக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் பஸ்ஸில் பெண் என்று கூறிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு வரும் உட்கார இடமில்லாத தவிக்கவேண்டாம். ஒரு பெண் வண்டியில் ஏறினால், ஒரு ஆண்பிள்ளை எழுந்து நிற்கான், அவளுக்கு இடம்விட்டுக்கொடுக்க. இந்த வழக்கம் எனக்கு நிரம்பப் பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் வண்டிகளை, இவ்வளவு வேகமாய் ஓட்டவேண்டாமப்பா; எந்த விஷமம் குடைசாயுமோ என்று உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டே உட்கார வேண்டியிருக்கிறது.

வங்கத்தில் பெண்கள் அதிக முன்னேற்றம் அடைந்தவர்கள். ஆண்களுக்குச் சமனாக வேளியில் போய் வருகிறார்கள்! ஒரு வங்காளப் பெண்மணி என்ஸிடம் "உங்கள் தேசத்துப் பெண்கள் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாய் வேலை செய்கிறார்கள். இங்கே அதெல்லாம் கிடையாது. நன்றாக உடுத்தி வேளியில் சுற்றுவார்கள்; அடிக்கடி சாகுபடி பார்ப்பர்; வீட்டுக்கு வந்து நன்றாய்ச் சாப்பிட்டு, "தகதிப் பாய் ஊட்ட ஜாயங்கே" என்று சொன்னால். இது எங்கு மிக ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரு விதத்தில் அந்தமமா சொன்னது வரல்தத்தையே. கண்ணைக் கவரும் சிவன் இவர்கள் உடுத்திக்கொள்வது எனக்குப் பிடித்துத்தான் இருக்கிறது. எரியப் பருத்தி ஆடைகளையும் மரியமாய் இருக்கின்றன. தெருவில் இவர்கள் போகும் வேகத்தைக் கண்டால், ஏதோ அவராவேலையில் செல்வதாய்த் தோன்றும்; ஊர் சுற்றுவதால் ஒரு வேலையில் சேர்ந்து துத்தானே! ஒருவேளை ஏதோ சமைத்துச் சாப்பிடுகிறார்கள். கொய்யா அடுப்புப்பற்றி வைத்துச் 'சா' தயாரிக்கக்கூட இங்குக்குச் சோம்பல். காலையில் 4 மணியிலும், பிற்பாடு 1 மணியிலும் தெருவில் வரும் 'சா' வாலா வீடம் கணக்கு ஏற்படுத்திக் கொண்டு,

வாங்கிக் குடித்துவிட்டு, ஆனந்தமாய் இருப் பார்கள்.

இதெல்லாம் சாதாரண அந்தஸ்துள்ளவரின் பழக்க வழக்கம். மணக்காரர் ஏக குடும்பமாக இருந்தாலும், பெல் நாட்டாரைப்போல் வீட்டில் ஒவ்வொருவருக்கும் தனி அறையை இருக்கும் சாப்பாடுமுதல் அவரவர் அறைகளில் நடைபெறும். மணக்கசப்பு சிறிதும் இன்றி, மூன்று தலைமுறை ஆட்டினும் ஒற்றுமையோடு வசித்திருக்கள். இவர்களிடமே கற்றுக்கொள்ள அநேகம் நல் விஷயங்கள் உண்டு.

துணி மூட்டையோடு ஒரு சைனக்காரன் ஒரு நாள் வீட்டுக்கு வந்தான். ஹிந்தியோ, இங்கிலீஷோ அந்தப் பிரகிருதிக்குச் சரியாய்த் தெரியவில்லை; எனக்கோ சீனு பாஷை தெரியாது! எங்கள் சம்பாஷனை எப்படி இருந்த தென்று, அடியில் உள்ளதை நீ படித்தால் ஊகித்துக் கொள்வோம்:—“கம்யூனிட்டி சைனூ good; சியாங் good; அவருடைய Cousins no good; சியாங் காதிஸ் துணியைத் திரிந்து உருட்டி அடைத்து விடுகிறார்கள்; சைனூ ‘வேலி’ big like india; So He no hear.....Kuomintang ரொம்ப நல்லது; பணக்காரரை மட்டும் தொந்தரவு செய்யும்! அமெரிக்கா நல்லவன் இல்லை. இந்நேரத்தை, இந்தியர், பர்மா எல்லாம் அவனுக்கு வேணும்; நமக்கு சாப்பாடு கொடுக்கமாட்டான், ஆனால் யுத்த சாமான், துப்பாக்கி கொடுப்பான்..... சீனாவில் இப்பொழுது பெண்கள் படிக்கிறார்கள்; 40 வயதுப் பெண்கட Yellow Plague, Great Wall எல்லாம் படிக்கிறார்கள்;” இப்படி அரை மணி நேரம் எதெல்லாமோ சொன்னான். இவனுடைய அரசியல் ஞானமும், தேசப் பற்றும் வியப்பாக இருந்தன.

சீனப் பெண்களின் பாதங்களை முன் நாட்களில் கட்டிப்போட்டுச் சிறியதாக்கிக் கொண்டதற்கு ஆதாரமாய் அவன் சொன்ன ஒரு கதையைக் கேளு— 1000 வருஷம் முன்பு சிங் என்று அங்கே ஒரு ராஜா இருந்தார். அவருடைய மனைவி ஒரு புலி; (His wife no woman, tiger, tiger) அவனுடைய புலிப் பாதங்களை விரும்பாத அந்த ராஜா ‘இனி ஊரில் பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளுக்குப் பாதங்களை உடனே இறுக்கிக்கட்டிவிட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்.’ கதை அழகாக இருக்கிறதல்லவா? (Small feet nice woman) என்று கதையை முடித்தான். நம்மாத்து சின்ன.....க்கு ஒரு சிறந்த சீனப் பெயர் சொல்லேன் என்று நாள் கேட்டதற்கு, என்னமாதிரி பெயர் என்று பதில் கேள்வி கேட்டான். சிறிய கரும் புஷ்பம் (Little black flower) என்று அந்த சூனாத்தில் மனதில் தோன்றியதைச் சொன்னான். ஸியூ, ஹி, ஹிவா (Siu Hi Hwa) என்று நகலிந்ததற்கு கூப்பிட்டுவிட்டு, சிரித்துக்கொண்டே போய்விட்டான்; என்னுடைய சீன பாஷா ஞானமும், ஸீயூ—சிறிய, ஹி—கறுப்பு, ஹவா—புஷ்பம் என்கிற அளவில் முன்சீனறிற்று. அவனுடைய பெயர் ஸியூ, Mr. Liou! எங்கேயாவது மூட்டையோடு சைனூக்காரனைக் கண்டால், Mr. Liou தானே வென்று நீ இனி யோசிக்கலாம்.

பிரிய—, கடிதம் நீண்டுவிட்டது. கல்கத்தாவின் அசிங்கத்தையே அதிகமாய் வீவரித்து எழுதியது இருந்து, வங்கதேம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை யென்று நீனைக்கொடியோ—அப்படி எண்ணுக. ரவீந்திரரும், அரவிந்தரும், சித்தரஞ்சன் தாலும், கேஷப் சந்திரசென்னும் நேதாஜியும் அவதரித்த வங்கத்தையும் நான் வெறுப்பேடு?

மீண்டும் பிறகு எழுதுகிறேன்.

காவேரி

(உயர்ந்த தமிழ் மாதப் பத்திரிகை)

கல்கத்தாவில் ஏஜன்ட்ஸ்
ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்,

11, ஜாடின்தாஸ் ரோடு
ராஷ்டிரிகாரி அவின்யூ P. O.

கல்கத்தா 29

பம்பாயில் ஏஜன்ட்ஸ்

G. சாரநாதன்

9/65 சரஸ்வத் காலனி

மட்டுங்க.

ரூபவதி பி. எஸ். ஸரோஜா தனது
அழகான சருமத்தைப்பாதுகாக்க
லக்ஸ் டாய்லட்
சோப்பையே

தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்

இதோ அவர் ஏன் என்று
உங்களுக்கு சொல்கிறார்!

“ நான் லக்ஸ் டாய்லட் சோப்
பிற்கு நிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கி
றேன். நான் இந்த சுத்தமான
காரமற்ற சோப்பின் மென்மை
யான வெண்துரை எவ்வளவு அதி
சயமானழகையில் சரும அழகை
பாதுகாக்கிறது என்று அறிந்து
கொண்ட நாளிலிருந்து என் சரு
மத்தை பாதுகாக்கும் வேலையை
லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பிடம் ஒப்ப
டைத்திருக்கிறேன். மேலும், லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின் பரிமளம்
உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி தரு
கிறது.”

★ இனிய மணத்துடன்
கூடிய இந்த
வெண்மையானதும்
சுத்தமானதுமான சோப்புகள்
சருமத்தையும் வசிகரமாக
செய்யும்!

LT6. 248-172 TM

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்

ஆடிப்பண்டிகை

"அம்பர்"

அடியே கோபு! என்னடா இது? நாழியாய் விட்டதே..... நீ இன்னும் பூரஸ் பண்ணிண்ட பாடிவீசையா..... ராகுசாலம் வந்துவிடப் போறதே....." என்று கேட்டுக் கொண்டே பரபரப்புடன் உள்ளே வந்தான் சாம்பு.

"ஊம், ராகு காலமாகது, சனீசுவரன் காலமாகது? எல்லாம் புறப்பட்டால் போச்சு," என்றான் கோபாலன்.

"என்டா பழி! என்னடா விளக்கெண்ணெய் குடித்தவன் மாதிரி மூஞ்சியை முழு நீளம் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? பெண் பார்க்கப் போறவனு லட்சணமாயில்லையே! ஏன் மாமி, நீங்களாவது சொல்லக்கூடாதோ?"

"நான் என்னத்தைச் சொல்ற தப்பா! சொல்லிச் சொல்லித் தொண்டைதான் வறண்டு போச்சே," என்னமோ உங்க மாமா என்னை இவன் கையிலே காட்டிக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார். இவனை நம்பித்தான் நானும் உயிரோடு இருந்து வருகிறேன். விட்டிலே ஒருத்தர் முகத்தை ஒருத்தர் எத்தனை நாள்தான் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க முடியும்.....? விட்டிலே விளக்கேற்றிவைக்க ஒரு சமங்கிவிப் பொண்ணை..... ஒடி விளையாடத்தான் ஒரு குழந்தையா..... ஒன்னுமில்லவே... ஊம், எனக்கும ஒரு நாட்டுப் பெண்ணு, போக்குமுறையை ஒன்று வரப் போறதா— நானும் பார்த்து விட்டுத்தான் கண்ணை மூடப் போறேனே... ஊம், யார் கண்டார்கள்..... இல்லே நெடுக்கக் குறையோடுதான் சாகப்

EVAN

போறேனோ என்னமோ... ஊம்..." என்று அலுத்துக்கொண்டாள் ஜானகியம்மாள்.

"நீங்கள் வருத்தப்பட்டாயுங்கள் மாம், இதோ-ஆச்சு! இந்தத் தடவை எப்படியாவது இவனுக்குக் கால் கட்டு உண்டாக்காதபோனால் என் பெயரை மாத்திவச்சுக் கூப்பிடுங்கோ— அப்புறம் என் பேர் சாம்பு இல்லே;... நீங்கள் பார்த்தினீடே இருங்கள்... அப்புறம்தான் உங்களுக்குத் தெரியும், இந்த சாம்புவின் திறமையெல்... ..லாம்...!"

"நீ எப்படிடாப்பா முடிச்சு வைக்கப்போறாய்? என்னமோ, வட்சியப் பொண்ணும்... அப்படி வறணும் இப்படி வறணுங்கறும், நானும் ஒரு காலத்திலே இவன் அப்பாவுக்கு வட்சியப் பொண்ணாகத்தான் இருந்தேன். இப்போ என்னை விட்டுட்டுப் போயிட்டார், என்ன வட்சியம் வேண்டிக் கிடக்கு, எல்லாம் விதிப்படிதானே நடக்கும்?" என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டாள் ஜானகியம்மாள்.

கொஞ்ச நேரங்கழித்து மறுபடியும் "சாம்பு! நீயும் இவனுமாய் போய்ப் பொண்ணைப் பார்த்துட்டு வாங்ககோ, இவனுக்குப் பிடித்தால் அப்புறம் நான் வேணுமானால் ஒரு நாளைக்குப் போய் பார்த்துட்டு வருகிறேன்" என்று.

பிறகு சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அத்தான் கோபாலனும் அம்மாஞ்சி சாம்புவமாய் மாம்பலத்துக்குப் பெண்ணைப் பார்க்கப் புறப்பட்டார்கள்.

இதுவரை எத்தனையோ பெண்களைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தாயிற்று, அம்மா போய்ப் பார்த்துவந்தது பல பெண்கள். அம்மாஞ்சி போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தது சிலபெண்கள். அத்தானும் அம்மாஞ்சியும் சேர்ந்துபோய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தவை எண்ணிலடங்காதவை. ஆக ஒரு அஷ்டோத்தரம் முடிந்துவிட்டது! இப்பொது இருவரும் பார்க்கப் போகும் பெண் நூற்றொன்பதாவது! சகலநாமமும் ஆரம்பழாதி விட்டது.

காரியம் பலிதமாக, சித்தி விநாயகருக்கு நூறு தேற்காய்கள் உடைப்பதாக ஜானகியம்மாள் வேண்டிக்கொண்டாள். ஆனால் விநாயகருடைய அருள் கோபாலன் பக்கம் இருக்கும் போது அருள் என்ன செய்யமுடியும்!

* * * * *

மாலை இருவரும் திரும்பி வந்து விட்டார்கள். அத்தான் முகத்திலும் அம்மாஞ்சி முகத்திலும் சயாடவில்லை, சென்ற காரியம் 'காய்'தான் என்பதும் ஜானகியம்மாளுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. அவளும் இதைப்பற்றிப் பேசவேயில்லை. ஆனால் நாளடைவில் இந்தக் கவலையே அவளை வாட்டியது. எவ்வளவோ அந்தஸ்து சிறைந்த இடத்திலிருந்து வந்த அமீகான பெண்களையெல்லாம், கோபு தனக்குப் பிடித்தபில்லையென்று தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு வந்தது அவளுக்குப் பிடிக்கவேயில்லை.

கோபாலன் கல்லூரி மாணவன். தேசத் தொண்டன். லட்சியப் பித்தன். தனக்கு வருபவரும் அறிவும் அழகும் நிரம்பிய ஓர் தேச சேவகியாக இருக்கவேண்டும்—என்று எண்ணினான். ஆனால் அவன் எண்ணம் போல் 'லட்சியப் பெண்' அவனுக்காக இனி பிறந்துதான் ஆகவேண்டுமோ என்பதோ!

*சேசாமல் கல்லூரி வாழ்க்கையை ஒரு வாரது முடிப்போம். பிறகு பார்த்துக்கொள் ளலாம்' கவியாணத்தை" என்று கொஞ்சம் சிறுத்திக்கொண்டான்.

2

நாட்கள் சென்றன. அது மார்ச்சு மாதம். விடியற்காலம் ஜானகியம்மாள் முன்னதாக எழுந்திருந்து வீடு வாசலைத் தாழ்புற மெழுகித் கோலம் போட்டுக்கொண்டிருந்தாள். அது சமயம் எதிர் வீட்டுப் பக்கம் அவனுடைய பார்வை சென்றது. இவ்வளவு நாட்கள் வரை பூட்டிக்கிடந்த அந்த வீடு இப்பொழுது திறக்கப்பட்டு ரொம்ப சறு சுறுப்பாச்சு சுத்தம் செய்யப்படுவதைக் கண்டான். "சரிதான், யாராவது குடி வரலாம்; அதைப்பற்றி நமக்கென்ன!" என்று உள்ளே சென்றுவிட்டான்.

அந்த எதிர் வீட்டுக்காரர் உத்தியோகத்திலிருந்து 'ரிடையர்' ஆகிவிட்டார் என்றும், தை பிறந்தவுடன் அந்த வீட்டிற்குக் குடி வரப்போவதாகவும் பிறகு அறிந்து கொண்டான்.

* * *

அன்றுதான் தை மாதத்தின் முதல் நாள். ஜானகியம்மாள் வாழ்க்கம் போல் விடியற்காலம் எழுந்திருந்து வீடு வாசலை விடில்லாம் மெழுகிவிட்டுக் கோலம் போட வாசலுக்கு வந்தாள். அதே எதிர் வீட்டு வாசலில் ஒரு கார் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து ஒரு பெரியவர், ஒரு அம்மாள், இரண்டு குழந்தைகள் பதினாறு அல்லது பதினாறு வயதிற்குக் "ஒரு இளம் பெண் இவர்கள் இறங்கினார்கள்".

ஜானகி அம்மாளுடைய திருஷ்டி கடைசியில் இறங்கிய அந்த இளம் பெண்மேல்தான் பலமாக விழுந்தது. "ஆகா! தளதளன்னு தங்கக்கொடியாட்டமா என்ன அழகு! முகத்திலே கொள் களை!" என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான். பிறகு "ஊம், இது மாதிரி ஒரு பொண்ணை நாட்டுப் பொண்ணைக் கூறாததுக்கு நாணம் கொடுத்துவச்சிருக்கேடு இல்லையோ, இல்லே — இந்த லட்சியக் குரங்கு எப்படித்தான் பிடிச்சண்டு

வரப்போறதோ, ஊம்; யார் கண்டா" என்று குறை பட்டுக்கொண்டே உள்ளே சென்றுவிட்டான்.

3

மறுநாள் காலை யில் மாடியில் உட்கார்ந்து பரீட்சைக்காகப் படித்துக்கொண்டிருந்தான் கோபாலன். அவனுடைய கண்கள் மாத்திரம் புல்தகத்தில் இருந்ததே தவிர மனம் அதில் ஈடுபடவேயில்லை. எதிர் வீட்டு மாடியிலிருந்து வீணையின் இனிய நாதம் காற்றில் தவழ்ந்து வந்து அவன் காழியை ஒலித்துப் படிப்பைக் கெடுத்தது; உடனே அவனுக்கு ஆத்திரம் கிளம்பிவிட்டது! "இதே தடா சனியன்? எதிர் வீட்டிலே, பக்கத்து வீட்டிலே, எவ்வளவு பரீட்சைக்குப் படிப்பானே, என்று கொஞ்சமாவது ஞானம் இராது? நேற்றுப் போரவும் இப்படியே இருந்தது, இன்றைக்கும் விடிவதற்குள் ஆரம்பித்து விட்டதே!" இந்தச் சனியன் எப்பொழுது ஒழியும்? என்று சபித்தான்.

'பக்கத்திலாவது பார்வையைச் செழுந்தாமல் படிப்போம்' என்று விரைந்து எழுந்தது சென்று ஜன்னல் கதவுகளை யெல்லாம் 'பபர்' என்று நன்றாக மூடிவிட்டு வந்து உட்கார்ந்தான்.

ஆனால் அந்த வீணாகும் தடைபட்டவே யில்லை. அவன் செவியில் இன்னும் தெளிவாக வந்து தேவகானமாகப் பெழிந்தது! "ஊம், சுத்தமோசம்; இதைக் கவனித்தால் பரீட்சையில்க் கழிக்க வேண்டியதான்." என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்திருந்து பரோவைத் திறந்தான். கொஞ்சம் பஞ்சு சர எடுத்து இரண்டு கையுகளிலும் நன்றாக வைத்து அடைத்துக் கொண்டான். "ஊம், இப்பொழுது பார்ப்போம்" என்று வெற்றி வீரன் போல் நாதகாவிக்கு வந்து சாய்ந்துகொண்டு படிக்கலானான்.

சிறுது ரேரம் படித்தான். எதிரில் கடியா ரத்தில் மணி ஏழு ஆகிவிட்டது. இரு கையு களும் அடைபட்டு இருந்ததால் வேதனையாகவும் இருந்தது. மெதுவாகப் பஞ்சை எடுத்தான், அந்த வீணை கானத்ததைக் கானவில்லை. "அப்பா! ஒழிஞ்சு துட்டோம், ஊம், சரி, இன்னும் கொஞ்சம் படித்துவிட்டு, காபி சாப்பிட்டுப் போவோம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே படிக்க ஆரம்பித்தான்.

சீமே சமையலறையில் ஜானகியம்மாள் காபி போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அது சமயம், 'மாமரி' என்று யாரோ ஜானகியம் மாளைக் கூப்பிட்டுவது கேட்டு வெளியில் வந்தாள். ஜானகியம்மாளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

முன்பின் பேசிப் பழக்கமில்லாத அந்த எதிர் மீட்டுப்பெண் கூடத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள். 'வாடியம்மா!' என்று அவளை வரவேற்றான் ஜானகியம்மாள்.

"மாமி! இன்னிக்கு கனுவேலிலியோ? உங்களிடம் நெற்றிக்கு மஞ்சள் தீத்திக்க வந்தேன், தீத்தி விடறயளா?" என்றாள்.

"ஆகா! நன்னூத் தீத்தி விடறெண்டியம்மா. உன்மாதிரி பொண்களுக்கு நான் மஞ்சள் தீத்திவிட கொடுத்து வச்சிருக்கணுமே," என்று அந்தப் பெண்ணுடைய கையிலிருந்து மஞ்சளை வாங்கி நெற்றியில் தீற்றிவிட்டாள்.

"மாமி! நமஸ்காரம் பண்ணேன்" என்றாள் அவள்.

"இருடியம்மா, வெற்றிலை சீவல் கொண்டு வருகிறேன்" என்று வேகமாகச் சென்று வெற்றிலை சீவல் தாம்பாளத்தை எடுத்து வந்தாள் ஜானகியம்மாள். உடனே அந்தப் பெண்ணை கியம்மாளுக்கு உங்கல்காரம் செய்தாள்.

"ஆய்சோடே மகராஜியா நன்னியிருக்கணும். ரிக்கிரம் நல்ல ஆம்படையானு வரணும்!" என்று உள்ளிப்போடு ஆசீர்வாதம் செய்தாள் ஜானகியம்மாள்.

அந்தப் பெண்ணும் சிரித்துக்கொண்டே வெற்றிலை சீவல் எடுத்துக்கொண்டாள்.

"எண்டியம்மா! நீங்கள் இதற்கு, முன்னாலே எந்த ஊரிலே இருந்தயன்?" என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தாள் ஜானகியம்மாள்.

"வேலூரிலே இருந்தோம். அங்கே எங்கப்பா போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை யாக இருந்தார். அவரும் இப்பொதான் ஒரு மாதம் ஆச்சு ரிடையர் ஆகி; இங்கே சொந்த வீடு இருக்கிறபோது வேறு எங்கேயாவது எதுக்காகப் போறதுன்னு இங்கேயே வந்தாட்டோம், எங்களுக்கு நிலபுலமும் பூர்விகமும் இதே ஊர்தான்"

"ஓகோ! சரிதான்" என்றாள் ஜானகியம்மாள்.

"உங்கம்மா ஆத்துலே இருக்காளோன்னோ?" என்று கேட்டாள் மறுபடியும்.

"இல்லை மாமி! இன்றுதான் கொல்லையில் உட்கார்ந்துவிட்டாள். அதனால்தான் உங்களிடம் மஞ்சள் தீத்திக்க வந்தேன்" என்றாள்.

"எண்டியம்மா, நேத்திக்கு வீணை வாசித்தது நீதானே? ரொம்ப நன்னியிருந்தது!"

"ஆமாம் மாமி, நான்தான்"

"படிச்சிருக்கியோன்னோ, எவ்வளவுவரைக்கும் படிச்சிருக்கீ?"

"எல். எஸ். எல். ஷி. பாஸ் பண்ணிவிட்டேன். அதற்கு மேலே—ஸ்கூலுக்குப் போக வேண்டாம். வீணை சொல்லிக்கொன்னு எங்கப்பா சொல்லிவிட்டார். சரின்னு இப்போ ஆத்தோடே இருந்து வீணை கத்துண்டுவேறேன்"

"சரிதான், உட்காரேண்டியம்மா மின்னு கிண்டே யிருக்கியே"

அது சமயம், "அம்மா! அம்மா, காபி போட்டாச்சா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே 'டக் டக்' கென்று வேகமாக மாடிப்பலகையில் இறங்கி வந்துகொண்டிருந்தாள் கோபாலன்.

தன் தாயாருடன் கீழே பேசிக்கொண்டிருந்த அந்த அழகியைக் கண்டவுடன் அப்படியே 'பிரேக்' போட்டுவிட்டான் அவன் கால்கள். மேலே பேச அவனுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. அவனும் அவளைத் திறம்பிப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையில் தான் என்ன சக்தியிருந்ததோ! அவளைத் திருமுருக்காட்ச் செய்து விட்டது. பிரமித்து நிற்றபதைவிட அவனுக்கு வேறொன்றும் தோன்றவில்லை!

அந்தப் பெண்ணும் தன்னையறியாமல் கீழே குனிந்துகொண்டாள்.

பிரமித்துநின்ற கோபாலனை ஜானகியம்மாள் பார்த்தாள். "இது யாரு தெரியுமோடா கோபு? எதிர்நீட்டிலே நேற்று குடிவந்திருக்கானே அவாளாத்துப் பொண்தான் இவள்" என்று அறிமுகப்படுத்தினாள்.

"ஓகோ சரிதான்!" என்றாள் அலட்சியமாக.

"நாழியாயிருந்து; ஆத்துலே காரியம் இருக்கு. அம்மா கோவிச்சுக்குவர்; நான் போய் வறேன் மாமி" என்று கிளம்பினாள்.

"எண்டியம்மா! உன் பேரு என்ன? அதைச் சொல்லவில்லையே!"

"என் பேரா மாமி? என் பேர் லக்ஷ்மி" என்று சொல்லிவிட்டு, கோபாலனையும் லேசாக நிமிர்ந்து ஒருபார்வை பார்த்துவிட்டு, வேகமாக மறைந்தாள்.

அவள் மின்னல்போல் மறைந்த அந்தப் பக்கத்தையே எத்தனை நிமிஷங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் என்பது அவனுக்கே தெரியவில்லை.

"இந்தா, காபி ஆறிப்போறது. சாப்பிடு" என்று அவன் தாயார் கொன்னதும் தான் அவ

னுக்குச் சுய உணர்வு வந்ததுபோல் எண்ணினான்.

"அந்தப் பெண் யாரும்மா?" என்று அவ்-
சியமாகக் கேட்பவர்களைப் கேட்டான். ஆனாலும் அவள் குரலில் தடுமாற்றம் தொனித்தது.

பின்னாயினுடைய நிலைமையை ஜானசியம் மான் ஒருவாறு அறிந்துகொண்டான்.

"அதான் சொன்னேன். எதிர்வீட்டிலே ஒரு தோளின் ஆபீஸர் ரிடையர் ஆகி, குடிவந்திருக்கிறாரோல்வியா, அவர் மூத்தபொருள் தான் இவள். லக்ஷ்மினு பேராமம் இப்பருக்கு ஏற்றப்படுவோலே அமகு. முகத்திலே நல்ல கண்கள் சொட்டறது! எஸ், எஸ். எல். ஸி. பாஸ் பண்ணியிருக்காளாம்? நேற்று பூரா வீணையும் பாட்டும் அமர்க்களப்பட்டது. ரொம்ப நல்ல பெண்!" என்றுள் ஜானசியம்மான்.

"சரிதான்" என்று காபியைச் சாப்பிட்டு விட்டு மாடிக்குச் சென்றுவிட்டான் கோபாலன்.

அந்த லக்ஷ்மி கடாசகம் அவன்மேல் விழும் ததிலிருந்து அவனுடைய மனம் ஒரு நிலையிலேயே.

* * * *

நாளடைவில் ஜானசியம்மான் லக்ஷ்மியிடம் அன்பு பாரட்ட ஆரம்பித்தான். தினக்கதினமும் கோபாலன் காலைஜாக்குச் சென்றவுடன் லக்ஷ்மியைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து பொழுது போக்குவான். அவளுக்குத் தினம் விதம்விதமாகத் தலைவாழ்வு வைத்துப் பின்னிவிடுவான். நல்ல தின்பண்டங்கள் செய்து தருவான். அதிகம் சோல்வானேன்? லக்ஷ்மியின் குணம் பொருந்திய பேச்சும் அழகும் ஜானசியம்மாளின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவிட்டன. ஜானசியம்மாளும் தனது மாட்டுப்பெண்ணைகளை அவளை வரித்துவிட்டான்.

4

சைபிறந்தும் தன் குறை தீர வழி பிறக்கவில்லை என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த ஜானசியம்மாளுக்கு அந்த மாத முடிவிலேயே வழியுண்டாயிற்று.

ஜானசியம்மான் கோபாலனுடைய சம்மதத்தை அவனைக் கோகாமலேயே தெரிந்துகொண்டுவிட்டான். பிறகு காலத்தைக் கடத்தாமல் வலுவிலேயே லக்ஷ்மியின் பெற்றோர்களிடம் பெண்ணைக் கேட்டுவிட்டான். பிறகு கேட்கவா வேண்டும்? தைமாதக் கடைசியில்

ஒரு நல்ல சுபயோக சுபதினத்தில் கோபாலன் சியவதி லக்ஷ்மியை, சிரஞ்சீவி கோபாலன் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றான்.

லக்ஷ்மியைக் கைப்பிடித்த கோபாலன் அந்த வருஷம் பட்டிசையில் முதன்மையாகத் தெரிஞான். ஆனால் பிறரைப்போல் அவன் உத்தியோகத்துக்குக் கார்த்திருக்கவில்லை. உடனடிப்பம்பாயில் ஒரு பெரிய வேலை கிடைத்து விட்டது. அங்கே பார்ட் ஷர் விஷயம், இடம் முதலியவைகளைப் பார்த்துப் பிறகு கடிதம் எழுதுவதாகச் சொல்லிவிட்டுப் பிரியா விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆனால் அங்கேயே அவன் உத்தியோகம் தரிக்கவில்லை. சில நாட்களுக்கெல்லாம் பணர்ஸ்க்கு மாற்றப்பட்டான்.

அங்கே தற்சமயம் கலாட்டாவாக இருக்கிறதென்றும், சித்திரை பிறந்து வரவாமென்றும் தாயாருக்குக் கடிதம் எழுதிவிட்டான் கோபாலன்.

மேலும் அவர்கள் பிரிவை அகலப்படுத்துவதற்காக ரெயிலிலே ஸ்டிகரைக், தபால் ஸ்டிகரைக் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டன.

நாட்கணக்குகள் மாதக் கணக்காகிவிட்டன. சித்திரையும் போய்விட்டது. ஜானசியம்மாளும் பணர்ஸ்க்குப் போகமுடியாமல் ஆகிவிட்டது. கடிதங்களும் சிலசமயம் போய்ச் சேரமுடியாமல் சில சமயம் துண்டாட்டம், மாமியாரும் நாட்டுப்பெண்மும் மிகவும் வாடினர்.

5

மாமனார் நடராஜ அய்யர் மாப்பிள்ளை கோபாலனுக்கு ஆடிப் பண்டிகைக்கு வரும்படி தந்தி அடித்துவிட்டு வீரமடக்க் கடிதமும் எழுதிப்போட்டார். ஆடிப் பண்டிகையும் ஆலிவாஷிட்டமும் அதே மாதத்தில் வருவதாகவும், அத்துடன் ஆளுமாசமும் வைத்துக் கொள்வதாக உத்தேசமென்றும் கடிதம் எழுதினார்.

"எப்படியாவது ஒரு வாரத்திற்கு வீவு எடுத்துக்கொண்டு வந்து சேருகிறேன்" என்று கோபாலனும் பதில் தந்தி அடித்துவிட்டான் மாமனாருக்கு.

மாமனார் நடராஜ அய்யரும் ஆடி ஆளுமாசத்துக்கு வேண்டிய சீர் வரிசைகளை எல்லாம் மிகவும் ஜரூராக ஏற்பாடு செய்தார்.

லக்ஷ்மியின் முகத்தில் ஒரு தனி பிரகாசம் உண்டாயிற்று. ஆடிக்கு வரும் கோபாலனை உணர்ந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தான், அவருடைய ஆனந்தம் எல்லையில்லாமல் இருந்தது.

ஆடிப் பண்டிகைக்கு ஒரு வாரம்தான் இருந்தது. அதுல கோபாலன் ஒரு வாரத்துக்கு முன்னதாக வருவதாகவே விபரமாகக் கடிதம் எழுதியிருந்தான். புறப்படும்தேதி, கேரம், வண்டி, எல்லாவற்றையும் குறிப்பிட்டு மலமருளுக்குத் தந்தியும் கொடுத்து வைத்தான். மாறாக நடராஜ அய்யரும் எதிர்பார்ப்பதாகப் பதில் தந்தியும் கொடுத்துவிட்டார்.

அன்று தான் மாலு மெயிலில் கோபாலன் வருகிறான். நடராஜ அய்யர் மிகவும் பரபரப்பாக இருந்தார். முன்னதாகவே ஸ்டேஷனுக்குக் காண அனுப்பி வைத்தார்.

வேகு நேரமாயிற்று. ரயில் வண்டி வரும் வேளையும் காட்டுவிட்டது. ரயிலுக்கு அனுப்பியிருந்த காரையும் காணும். எல்லோரும் உள்ளுக்கும் வாசலுக்கும் நடை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் காரும் வந்து விட்டது. வெறும் காராக வந்ததைக் கண்டு அய்யர் ரொம்பவும் மனமடைந்தார். வாசலுக்கு ஓடிவந்தார். காரிலிருந்து இறங்கிய குரைவர் பட்டையாச்சிலையக் கண்டு, "எண்டா! மாப்பிள்ளை வரலையா?" என்று அதட்டிக் கேட்டார்.

"இல்லிவக சார்" என்று ஒடுக்கத்துடன்.

"என்ன சரியாகப் பார்த்தாயா—இல்லை அடையாளம் தெரியாமல் விட்டுட்டு வந்து விட்டாயா"

"என்ன ஸார்! நம்ம எதிரீ வீட்டிலேயிருந்து நல்லாப் பழக்கமான நம்ம சின்ன அய்யரைத் தெரியாதா எனக்கு? எல்லா வண்டியையும் நல்லாப் பார்த்துவிட்டேன், காணலிவக"

நடராஜ அய்யர் அப்படியே சோர்ந்து போய் உள்ளே நுழைந்தார். எப்படியும் இன்ன தேதி இன்ன வண்டிக்கு நிச்சயமாக வருகிறேன் என்று விபரமாகத் தந்தி அடித்திருந்தான் கோபாலன். கடைசியில் அவன் வராதபோது அ வருளுக்கு மிகவும் ஏமாற்றமாகிவிட்டது.

உள்ளே வந்த அப்பாவிள் முகத்தைக் கண்ட லக்ஷியக்கு விஷயம் விளங்கிவிட்டது. அவனுடைய நெஞ்சத்தின் ஆவலை அளவுகோலிட முடியாமல் அள்ளிக்கொண்டிருந்தான் கோபாலன். உடைந்து போனஉள் எடுத்துள்ள ஒரு பக்கத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு விட்டார்.

"அசடே, இதற்காக வருத்தப்படுவாரோ? பண்டிகைதான் இன்னும் நாலைந்து நாள்

இருக்கு. அவன் எப்படியும் வந்து விடுவான். கவலைப்படாதே. அவனுக்கு வீடுகிடைச்சுதோ கிடைக்கலையோ, இன்னிக்கி காலைக்கு ஏதாவது வட்டர் எழுதினாலும் எழுதுவான். வீடு மனசை அலட்டிக்காதே. போய் முகத்தை அலம்பி நெத்திக்கு இட்டுக்கோ" என்று மாட்டுப் பெண்ணைத் தேற்றினார் ஜானகியம்மாள்.

மறுநாள் கோபாலனிடமிருந்து ஒரு தந்தி வந்தது. தந்தி என்றவுடன் எல்லோரும் பறந்துகொண்டு வாசலுக்கு ஓடிவந்தார்கள். "வீவு இன்னும் உத்தரவாகவேலை. எப்படியும் ஆடிக்கு முதல்நாள் வந்துசெருகிறேன்." "சரி தான், இன்னும் வீவு கிடைக்கவில்லை அவனுக்கு, நானும் அப்படித்தான் எண்ணினேன். அதுக்கு அவனும் தான் என்செய்வான் பாவம்!" என்று நடராஜ அய்யர்.

* * * *

ஆடிப் பண்டிகைக்கு முதல்நாள். அன்று முழுவதும் சனிக்காமலையே ஓவ்வொரு வண்டியையும் முற்றுதகையிட்டார் நடராஜ அய்யர், கடைசி வண்டிக்கும் கோபாலன் வரவில்லை.

மறுநாள் பொழுது விடிந்தது. ஆடியும் பிறந்தது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஆடிக்கு வரும் புது மாப்பிள்ளைகளை வரவேற்று, சந்தோஷத்தில் ஆடிக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் ஆடிக்குக் கோபாலன் வராமல் ஏமாற்றியதை நினைத்து—மிகவும் ஏங்கி வாடிப்போனார் லக்ஷிமி.

"பார்த்தியளா...? கடைசியில் இந்தப்பிள்ளை வரவேயில்லை.... லக்ஷிமி முகத்தைப் பார்த்துக் கூடச் சகிக்கவில்லை. அப்படியே ஏங்கிப்போய் விட்டான். பாவமீ சம்பந்தியம்மாளும் ரொம்ப வருத்தப்பட்டாள்."

"அதுக்கு நாம் என்னடி பண்ணது? அவனும் வருஷத்துள்ள பதில் தந்தி கொடுத்தான். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை... ஒருகால் வண்டிதான் தவறிப்போச்சோ என்னமோ..." என்று நடராஜ அய்யர்,

"வேறு உடம்புக்கு கிடம்புக்கு என்னமோ ஏதோ....."

"அதெல்லாம் ஒன்றுமிருக்காது; அசடு மாதிரி பேரவண்டாம். வண்டிதான் தவறிப்போயிருக்கும்..... இல்லை, வீவு கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம்....."

6

கால மணி ஒன்பது இருக்கும். நடராஜ அய்யர் வீட்டுக் குழந்தைகள் அடுத்த

வீட்டில் புது மாப்பிள்ளைக்கு ஆளுமாதம் கொண்டாடுவதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது நடராஜ அய்யர் வீட்டு வாசலில் கார் வந்து கின்றது. குழந்தைகள் "அத்திம்பேர் வந்துவிட்டார்....." அத்திம்பேர் வந்துட்டார்....." என்று ஒரே மூச்சில் சத்தம் போட்டுக்கொண்டு உள்ளே ஓடின. ஸ்ரீனம் செய்துகொண்டிருந்த நடராஜ அய்யர் அப்படியே வாசலுக்கு அவசர அவசரமாக ஓடிவந்தார். அவரைப் பின்பற்றி எல்லோரும் ஓடிவந்தார்கள்.

குட், ஹாட், பூட், ஸ்டூடன் துரை மாதிரி உள்ளே நுழைந்தான் கோபாலன். அவனுடன்

ஆங்கில உடை தரித்த இன்னொரு யுவனும் கூட நுழைந்தான்.

"வாருங்கோ... மாப்பிள்ளை! ஏன் இப்படி...! வண்டி வேட்டா..... என்ன? இப்போ ஏது

வண்டி.....?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வர வேற்றூர் நடராஜ ஆய்னர்.

"வாடாப்பா கோபு!" என்று தழுதழுத்த குரலுடன் பாசத்தோடு பிள்ளையை வரவேற்றான் ஜாஷ்வியம்மாள்...

கோபாலனை அள்ளிப் பருகுபவன்போல—தன் மலர்க்கண்களால் வரவேற்றான் லக்ஷ்மி.

"எனக்கு விஷ கிடைக்கத் தாமதமாகிவிட்டது. கடைமீயில் பிரயாணத்தையே நிறுத்தி விட்டேன். ஆனால் இதோ இருக்காரே—இந்த நண்பரால்தான் நான் இன்று இங்கே வர முடிந்தது. இவர் இங்கு ஒரு கம்பெனியைப் பார்வையிடுவதற்காக ஏரோப்பிளேவில் கிளம்பினார். என்னையும் அழைத்து வந்துவிட்டார். இவர் உதவியில்லாது போனால் நான் இன்று இங்கே வரமுடியாது... முதலில் இவரை உபசரிப்புகள்...!" என்றான் கோபாலன்.

உடனே எல்லோரும் வந்தவரை உபசரிக்க ஆரம்பித்தனர்.

* * *

அன்று பகல் மணி மூன்று இருக்கும். மாடியறையில் கோபாலன் பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது மாடிப்படியில் யாரே ஏறிவரும் சப்தம்கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

குவிந்தபடியே அன்ன நடை நடந்து வந்து எதிரில் நின்றான் லக்ஷ்மி. அவன் கையில் டிபன் தாம்பாளம் இருந்தது.

"அடா! ஏன் இவ்வளவு வெட்கம்... ரொம்பக் குவிந்தால் கழுத்து வலிக்காது?...!" என்றான் கோபாலன்.

அவள் பதில் பேசவில்லை. குவிந்தபடியே மேஜைமீது டிபனை வைத்துவிட்டு நின்றாள்.

"எங்கே! இப்படிக் கொஞ்சம் நிமிர்ந்து பார்..." என்று எழுந்திருந்தான்.

கொஞ்சம் நிமிர்ந்தான் லக்ஷ்மி.

"ஊம்... இப்படித்தான்...! இன்னும்... கொஞ்... சம்! ஊம்... அப்படியே இரு..." என்று அவன் முகவாய்க்கட்டையைப் பிடித்தான்.

உடனே அவன் 'கருக்' கென்று சிரித்தான்.

"உங்களுக்குத்தான் இத்தனை நாட்களாக என்னுடைய நினைப்பே இல்லையே!" என்று கடிந்து கொண்டாள் அன்புபொங்க.

"நினைப்பு இல்லாமல்தான் பறந்து வந்தேனே.....?" என்று அவளுடைய மலர்ச்சுரங்களை மெதுவாகப் பிடித்து இழுத்து ஆணைத்துக்கொண்டாள். அதிலிருந்து விடுபட அவளுக்கு மனமில்லை.

"ஆமாம், புரீஸிலிருந்து பறந்து வந்தீர்களே! எனக்கு என்ன கொண்டு வந்தீர்களாம்.....?"

"இதோ என்னையே உனக்குக் கொண்டு வந்து விட்டேனே—நான்தான் உன் பரிசு—இருந்தாலும் இந்த ஆடிப் பண்டிகையும் ஒரு நல்ல பண்டிகைதான் இல்லையா.....?"

"அதான் இல்லை.....பொல்வாத பண்டிகை.....!"

"ஏன்.....?"

"நல்ல பண்டிகையாயிருந்தால், என்னையும்—எங்கள் எல்லோரையும் ஒரு ஆட்டம் ஆட்டியிருக்குமா?" என்றான் லக்ஷ்மி தன்கயல் விழிகளை உருட்டிக்கொண்டே.

எப்பொழுதும் விரும்பப்படுவது-

டால்டாவில் தயாரித்த ருசிமிக்க ஜவ்வரிசிக்கவுழி

உடனுக்கு "உஷ்ணத்தை" தரும் மாவுரத்து ஜவ்வரிசியில் ஏராளமாக இருக்கிறது. ஜவ்வரிசி எனில் தீரணமாகக்கூடியது. தவிர உய்கள் குழந்தைகள் இத்தக்க உழைமிகவும் விரும்புவார்கள். 1 கப் ஜவ்வரிசியை 1 மணரி தேரம் தண்ணிரில் ஊறவைக்கவும். 1 கப் வடிகட்டின கெட்டியான வெல்லப்பாகுடன், சுக்கு, 1 தேக்கரண்டி உப்பு இவைகளை சேர்க்கவும். தெளிவாகும்வரை பாகையும் ஜவ்வரிசியையும் அடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்சவும். பத்திரத்தை குளிர்ந்த தண்ணீரால் கழுவினபின் அதில் கூடைமுண்ணாற்றி உறைப வைக்கவும். பிறகு 1 கப் வெல்லத்துடன் 2 பெரிய ஸ்பூன் தண்ணீர் சேர்க்கவும். அடுப்பிலிருந்து இறக்கி 2 பெரிய ஸ்பூன் அளவு எலுமிச்சை சேர்க்கவும். உழை பத்திரத்திலிருந்து அகற்றி பாகை அதன்மேல் ஊற்றி, முந்திரிப்பருப்பு முதலானவைகளை மேலே தூவவும். டால்டாவின் தயாரித்த உணவு குடாகவேலா, ஆறியோராய்ப்படி, இருந்தோராற்றும்குளி மிக்கராய் இருக்கும். டால்டா ஒரு சத்தமான தாவரக்கொழுப்பாகையால் அது அறிவதேரம் குட்டைத்தங்குகிறது—எனவே, உணவுகள் ஒருங்காக முழுவதும் பக்குவமடைவதற்கு போதுமான சாவகாசம் அளிப்பிறது.

உஷ்ணமான வேளைகளில் அருந்த
ஆரோக்யமளிக்கும் பானங்கள்!

இவ்வச ஆரோகனைகளுக்கு இன்றே—அவ்வது
என்று வேண்டுமானாலும்—எழுதுங்கள்!

தி டால்டா அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்
தபர் பெட்டி. நெ. 353, பம்பாய் 1

BYM. 120-179 228

ஜெய் ஸோம்நாத்

தொடர் கதை

கே. எம். முன்ஷி — ஸுரேந்திரநாத் சாஸ்திரி
மொழி பெயர்ப்பு — கீழையூர் தி. சேஷாத்திரி

7

“கோகாபாபாவின் கோபத்துக்கு எல்லை இல்லை. வார்பிடியில் கைதங்கியிருந்தது. கோபம் கொண்டு மீசை தடித்தது. கண்கள் புகை கக்கின. உறங்கிப் படுவேனா தாண்டி வீழ்த்த புலி போல் அவர் கிணை செய்ய ஆரம்பித்தார்: “அட கோழையே! என் கையிலிருந்து நழுவு முயலுகிறாயா?” நாங்கள் அவர் என்னத்தை அறிந்து கொண்டோம். அவர் அந்தச் சேனையைப் பின் தொடர்ந்து அழிக்க விரும்பினார். ராணிகள் துணுக்குற்றனர். செளஹான் வீரர்கள் தயங்கினர், எண்ணிக்கையுள் அடங்கி நிற்கும் அவர்கள், என் ஆற்றலை மீறி நிற்கும் யவனர்களுக்கெதிரீர் என்ன செய்ய முடியும்? மஹாதேவனே காப்பாற்றினாலும் கூட யம ஜடைய வாயிலில் நுழையாமல் தப்பமுடியாது. என் கற்பனை ஒய்ந்து நின்று. வேறு வழியின்றி நான் சிவகவுசம் சொல்ல ஆரம்பித்தேன்—வாய்க்குள்ளேயே!

“மிறகு கோகாபாபா தொண்ணூறு வயதாகியும் மங்காது மலர்ந்து விளங்கும் தம் ஓரியால் மற்றவரைத் தம் வழி காத்துக் கொண்டு சொல்லலுற்றார். அந்தச் சமயம் பகவான் ஸோமநாதரே தான் அவர் நாக்கில் அமிர்து பேசுகிறார் என்று நிச்சயிக்கும்படி இருந்தது. அவர் சொன்னார்:

“நான் தென்னூறு வருஷங்களாக ஸோமநாதரை வழிபட்டு வந்திருக்கிறேன். எழுபது வருஷங்களாக இந்த பாலைவனத்தின் வாயிலைக் காத்து அதன் காவலரனாக இருந்து வந்திருக்கிறேன். என் கட்டளை பெறும் ஒரு பறவைகூட இந்த வழி பறந்து சென்றது கிடையாது, அவ்வாறிருக்க நான் இந்த மிஸேச்சனை உள்புக

விடுவதா? அதுவும் லோமநாதருடைய திருவிக்கிரஹத்தை உடைக்கப்போகும் ஒரு யவனனையா? ஏ! குலத்துக்குப் பளுவாய் வந்து விடாந்தவர்களே! நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள்—கோழைத்தனத்தால் கொண்ட கீர்த்தியை உண்டு வாருங்கள். என் வாழ்நாள் முழுவதும் லோமநாதரின் ஜயம் சுவிவந்திருக்கிறேன். என் உயிரின்வரை அந்தக் கடவுளுக்கு ஒரு தீங்கும் ஏற்பட விடேன்."

"கோட்டைக் காவலாளன் இதைக்கேட்டு, குமுறல் நாவுடன் சொல்ல ஆரம்பித்தான்— 'பாப' சத்தானுவோ எண்ணிக்கையில் அதிகமாயிருக்கின்றான். அவர்கள் சேர்ந்து செருக்கிலுலே நாம் எல்லாம் பறந்துவிடுவோம்.' ஆம், அவன் சொன்னது முற்றிலும் உண்மைதான். ஆனால் கோகாபாபவா இதை எல்லாம் கேட்டுப் பொறுக்கிறான்! அவர் அப்பொழுது சிறி எழுந்த எழுச்சியில் அங்கே கோட்டைக் காவலன் தலை சிதறியிடப் போகிறதோ என்று பயந்துவிட்டேன்."

"சிங்கம்போல் குரல் கொண்டு அவர் உறுமினார்: 'முட்டாளே! எதிரிகள் எண்ணிக்கையைக் கண்டு அஞ்சுவது வீரமல்லவடா! இது கோழைகள் கூறும் சொல். இன்று என்னுடைய முற்றத்தைத் தாண்ட யவனன் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறான்...இனி நீயும் நானும் உயிருடன் இருக்க என்ன உரிமை இருக்கிறது? லோமநாதர் கொடுத்த கட்டளை நிறைவேற்றிற்று? அதை நழுவுவிட்டு நமக்கு ஸூட்சைவைத்துக்கொள்ள என்ன உரிமை? லோமநாதரின் நம்பமே இங்கே அனுப்பிற்று. அவரேதான் இன்று நம்க்கு அமைக்கிறார், புறப்படு. ஏற்பாடு செய்ய.' இப்படிக்கட்டளை யிட்டுவிட்டு, பாபாதம் வான உருவிக் கொண்டார். அதுவும் இருட்டைல் குழப்பட்டுத் துடித்துப் புரளும் மின்சுழல்போல் ஒளித்து வெளியேற்றிற்று. 'ஆகா! ஆகா! வீரத்துக்கு வாழ்த்து! என்று சொன்ன எனக்குச் சற்றுநேரம் சுயநிலை மறந்தது. கோகாபாபாவைப் போன்ற வார்த்தை சொல்லத்தான் எந்த வீரன் பிறந்திருக்கிறான்? பிறகு என்ன! எல்லாச் சகோதரர்களும் பின்னே பேரர்களும் தங்கள் வான உருவி ஏந்தினர். பெண்களின் வண்டியல் எல்லாம் கவித்து ஒலித்தன. நானும் விடாமல் சிவகவசம் சொன்னேன்."

"ஓம்! ஓம்!" என்ற குரல் நலாய்க்கங்கள் வரும் ஓட ஆரம்பித்தது. 'கிளம்ப' என்று உத்தரவீடப் பல வாதியங்கள் வாய்திறந்து ஒலி கொடுத்தன. குதிரைகளும் ஓடக்கங்குளம் சந்தோஷமாகக் களைத்தன. குங்குமப்பூ, குங்குமம் அங்கங்கே அலங்காரக் ஆரம்பித்தன. சாமந்தா! தேவகைக்கூடப் பார்க்கக்

கொடுத்து வைக்காத அந்தச் செளஹான் வீரர்களின் படை எழுச்சியை நான் பார்த்தேனடா! என் கண்கள் அதற்குக் கொடுத்து வைத்திருந்தன அப்பா! ஆனந்த நீர் கிறைந்து அந்தக் கண்கள்! இவர்களையும் கண்ட அந்தக் கண்கள் வானத்தில் மீண்டு சிவனும் பராவதியும் பூமாரி பெய்வதைக் காணவைத்துக் களித்தன."

"கோகாபாபா ஜிகை வேலைப்பாடமைந்த மேலங்குகள் தரித்து, தலையில் குங்குமப்பூ நிறம் கொண்ட தலைப்பாகை யணிந்து மார்பிலே சிவந்த பூக்களாவன மாலையைத் தரித்துக் கொண்டார். செளஹான் வம்சத் தோற்றம்களும் இருப்பில் கச்சையணிந்து மீன்றனர். நான் பூஜைத் தட்டுத் தயார்செய்து கடவுளுக்கு அர்ச்சனை செய்தேன். தேவரீயார (சன்னைக்கே எழுமும்) வீரர்களுக்குக் குங்குமப் போட்டு இட்டேன். கடவுள் ஆகியும் கூறினேன். குரியன் சந்திரன் இருக்கும்வரை கோகாரானுவின் புகழ் மங்கக்கூடாபென்று வேண்டினேன். வாய்மறகு கொண்டு கோகாபாபா என்னை அழைத்து எவ்வோரும் கேட்கும்படி, 'நந்தித்தேயரி' தங்கள் தந்தை எனக்குப் போட்டிருட்டு முடியணிய்த்தார். இன்று சிவனுலகு செல்ல எனக்கு நீங்கள் நெற்றி மூலை குட்டியிருக்கிறீர்கள். பிராமணதோவா! எனக்கு ஒருவாக்குக் கொடுங்கள். செளஹான் வீரர்கள் உயிர் துறந்ததும் அவர்கள் மனைவிகளை அக்னிதேவன் கைபீல் ஒப்புவித்துவிடுங்கள்? என்று சொல்லியே அவர், 'சன்ன பெண்களே?' என்று அவர்களை விளித்துக் கவினார். அவர்கள் குங்குமம் அங்குதைகள் எந்தி ஜனனயல் களில்மேல் மீண்டு கொன்றிருந்தனர். என்ன எங்கிருந்தால் கைவசம் செல்லத் தைமீல் இருக்கிறதா?' அவர் குரலில் பெருமை விரம்பே மிழிந்தது. அவர் எதோ விவாகமண்டபத்தில் வேண்டியவர்களுக்கு அழைப்புக் கொடுப்பதுபோல் பேசினார். தம்பரமலர் போன்ற அந்த மங்கையர்கள் முதங்களில் அழைப்பின் இனக்கம் ஆனந்தமாய்ப் பரிணமித்துப் பரவிற்று. எல்லாக் கண்களும் இன்பக் கண்ணிர் சொரிந்து மீன்றன. வீரர்கள் 'ஜய ஜயம்மாத்!' என்று வெற்றி முழக்கம் செய்தனர்."

"வாயிற் கடவுள்கள் திறந்தன. எழுந்துவரும் குரியன் பொன்னிறத் திரைமலர்களை இடை இடில்லியமல் துவ ஆரம்பித்தான். செளஹான் வீரர்களையும் உடைகள் அவைகளை உண்டு மீன்றின. அவர்கள் உருவிய வாட்களை அந்தக் கிரைவங்களை வாரிச் சிறந்தசெய்து எதிரிகளின் கண்களைத் தாக்கினார். சங்கிலி யணிந்த குதிரைகளும் ஓடக்கங்குளம் இடத்த வீரர்களைத் தாங்கி, கோட்டையிலிருந்து கீழே இறங்கின. எவ்வோருக்குமுன் பரங்கு கஜகுரத்தினில் செளஹான் முடிமணி மாப மோதா

போய்க் கொண்புருந்தார். நாடும் கோட்டை மேலிருந்து இந்தக் கிழக்கண்களால் அந்த அழகைப் பார்த்துக் கொண்டோலிருந்தேன். பாலைவனத்தின் தலைவர் தம் பெருமையைக் காப்பாற்ற, தம் பரிவாரங்கள் முழுவதையும் பங்கிட்டு இட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தார். கோகாப்பாபா நீ தயன்! பெருமையை முற்றிலும் உரிதாராவன்! தேவதைகளும் சந்தன மழை பொழிந்தனர். கோகாபாருக்குமே குங்கும் பம்பொழிகளை எந்தி வலிவெற்றுக் கொண்டிருந்தது. சந்தனக்குழம்பு தெளிந்தது. அது தம்மேல் பட்டவுடன் கோகாப்பா மீண்டும் என்னைத் திருமீசிப் பார்த்தார். பெருங்காலம் வாழ்ந்து பெருமைபெற்று அந்த முகம்—என்பக்கம்—அவருடைய குருவின் பக்கம்—உள்ளின்புத்தின் எதிரொளி கொண்ட இனிய நகையுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.

திருமீசிய அவர், "இதுவரைநான் வாழ்ந்தாகி விட்டது. இன்று நானே வீரகதையை வரவேற்று அணையப் போகிறேன்" என்றார். என் உணர்வுகளை அடைந்தது. "இல்லை—ராஜா! உன் பெருமை வாழ்க!" என்றேன்.

"இழே நின்றயவனர் சேனையும் இந்தத் தேவருக்குரிய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இன்பமடைந்து மனது குளிர்ந்து வாய்விட்டு வாழ்த்தவும் தொடங்கிற்று. முதலில் எந்தக் காரணத்துக்காகக் கோகாப்பாபா ஒதுங்கி ஓடும். இந்தச் சேனையைத் துரத்த எண்ணமிட்டார் என்று ஒருவருக்குமே புரியவில்லை. கொஞ்ச நேரம் சென்றதான் சொளறான் வீரர் கொல்லுவோ சாகவோ துணைந்து அணிவகுக்கிறார் என்று கண்டனர். யவனர் சேனையில் அல்லாறோ அக்பர்! என்ற முறையில் கிளம்பிற்று. பச்சைப் பாகை அணிந்த சிவந்த தாடிக்கொண்ட அந்தக் கஜினி அமீர் யாணமேல் சுழற்றி கட்டளைகள் பிறப்பிக்க ஆரம்பித்தார். சேனையும் வசூ அஸ்திரங்களால் சொளறான் வீரர்களுக்கு வரவேந்தித் தர ஆரம்பித்தார். கோகாப்பாபா தலையசைத்தார். கடலின் ஆத்திரம் கொண்ட அலைகளில் செல்லும் படகைப்போல அவரும் மேலேறத் தொடங்கினார். அவருடைய கர்ஜனையைக் கோட்டைகூட ஆவலுடன் எந்தி, தான் சரியாகப் புரிந்துகொண்ட தற்கு அடையாளமாகத் திருப்பி எதிரொலித்துக் காட்டிற்று. அவர் கை திருமீசிய இடம் உள்ளாம் மனிதர் அற்று விழுந்தார். அவர்க்குங்கும்பு நிற்பாகை அந்தக் கூட்டத்தினர்தான் ஒளித்து மின்னி மேலேறிச் செல்வது நன்றாய்த் தெரிந்து—கொஞ்சம் மறைந்து—மறுபடியும் தெரிந்தது....."

என்று சொல்லி வந்த நந்தித்தன் கண்கள் அவளை எமாற்றி அவன் உள்ளம் தழுந்தது

குரல் கதையைத் தொடரவிடாமல் அழ ஆரம்பித்துவிட்டது. சாமந்தன் பித்துப் பிடித்தவன்போல் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தான்.

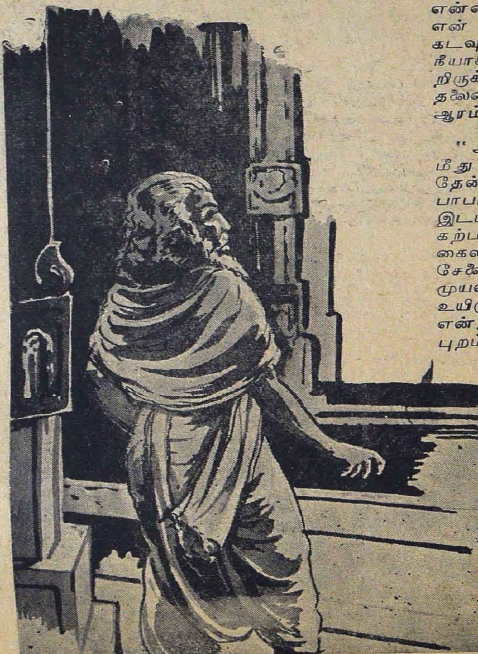
"மீன்நிற்று...அப்பறம்...ஆம்.....விழுந்து விட்டது. ஆயிரக்கணக்கான எதிரிகள் தங்கள் வாக்களால் அவரை வெடிப் வீழ்த்தி விட்டனர். முடிந்துவிட்டது. கோகாப்பாவைச் சிவபெருமான் கைவாசத்துக்கு அழைத்துச் சென்றிருவிட்டார். எனக்கு என் கடமை பாக்கியிருந்தது. ஆகவே தீழிற்று. ஸோமநாதர் கோயிலுக்குச் சென்றேன். அங்கே எல்லோரும் ஒருங்குகூடியிருந்தனர். சில கடைக்காரர்களும் சேவகர்களும் நடுங்கியவாறே நின்றகொண்டிருந்தனர். அவர்களைப் பிள் வாயில் வழியால் முதலில் வெளியேற்றினேன். தானே இருக்கத் துணியாத கோழையைக் கொன்று அல்லது கொலைக்களத்துக்கு அனுப்பி என்னவாயம்?"

"என் பெயனுக்கு ஆயுதம் தாங்கிச் சமர் புரியத் தெரியாது. இருந்தாலும் அவனையும் கோகாப்பாபாவும் அனுப்பியிருந்தேன். உயிருடன் இருக்கிறவர்களுக்கு மோகும் தரும் நாய்கள் உயிர் விடுகிறவர்களுடன் இருக்கத் தயங்கலாம்! கோட்டையின் நான் மட்டும் தனித்து விட்டேன். நெடுங்கல்லைத்தாங்கி என் கடமையைச் செய்தாகவேண்டும். குழந்தாய்! அப்பா! மகனே! எனக்கு இந்த முடிவுதான் நேரும் என்று நன்றாய்த் தெரியும்!" என்று சொல்லி நந்தித்தன் பெருமூச்சு விட்டார். அவன் குரல் கந்தத்தது. அவன் அழவே ஆரம்பித்து விட்டான். துக்கத்தின் பெரிய மகியின் கீழ்க் கிடந்து நகங்கிய சாமந்திய அவன் கண்ணீர் கூடக் கைவிட்டுக் கலங்க வைத்தது.

"மீறகு, அப்பா! நான் இக் கிழக் கைகளால் என் கடமைகளைச் செய்தேன். கோயில் முற்றத்தில் சந்தன மரங்கள் கொண்டு சிதை அடுக்கினேன். அப்பா, எந்தச் சிறுமிகளுக்கு நான் என் கையால் விவாகம் செய்து வைத்ததேனோ, எந்த அழிய யுவதிகளுக்குச் சீமந்தம் முதனிய மங்கள காரியங்கள் செய்து வைத்தேனோ, யாருடைய வழி விளக்குகளுக்கு நானே வித்யாரம்பம் செய்து வைத்தேனோ அந்தச் சிறுமிகளை, அழகின்கு, மெல்லியவர்களை நன்கு உடுத்து வெளியேற்றினேன், கால் சிவம்பு ஒலிக்க, காற்றும் கண்டு நடுங்க, அவர்கள் பூமியின்மேல் அஞ்ச நடந்து, எனக்கே தெரியே வந்து கின்றனர், என் காலடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனர். அவர்களைக்கண்டு கண்ணிலே குமுழிப்பீட்டுக் கிளம்பிய நீர் என் பார்வைவை மறைத்தது. எப்படியோ அவர்கள் இளநெற்றியைக் குங்கும் சந்தனம் கொண்டு

அலங்கரித்து மணமாட்டினேன். அவர்களும் அழகைப் பூட்டுத்து, சூரியனைப் பூஜித்தனர். குலதேவதைகளை ஆராதித்துக் கொண்டனர். பிறகு காதலனுடன் சேரச்செல்லும் கன்னியர் போலக் கவிசாட்டும் முகங்கள் தாங்கி, தங்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் உடன்கட்டை ஏறச் சித்தமாகி என்னைத் துண்டினர். என் மருமகனும் என் காலில் விழுந்தான்..." நந்தித்தன் பெருமூச்சு அவன் வாயை அடைத்துச் சீறி வெளியேற்றும்.

"பிறகு அந்த வீரவனிதைகள் தங்கள் இவிய தொண்டையின் சூயிற்குரலால் பாடிக்கொண்டவாறே சிதையின் மீதேறி அமர்ந்து கொண்டனர். அட, கடவுளே! சம்பூரி நான், அவர்கள் குரு, அவர்களுடைய தந்தை—என்

கையால் தி வைத்தேன். என் உடல் ஒவ்வொரு அங்கவயறும் அலறி நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. என் கண்கள் எதிரே லோமநாதர், என் கலமை இரண்டும் உரு எடுத்து நின்றனர்.....சாமந்தா! நெடுப்புப்பற்றி எரிய ஆரம்பித்தது—பர, பர சத்தத்துடன். கடவுளே! அந்த வீரம், அந்தச் செளந்தரியம்—அதன்யும் தயங்கியே எரிக்க ஆரம்பித்தான்—ஆவலுடன் தழுவினான். முகம் சிவக்க அவர்களை அனைந்துகொண்டான். அவர்களுடைய அந்த நிலையைப் பார்க்க அஞ்சினேன் நான். அவர்கள் வேதனைக் குரலைக் கேட்க என் காதுகள் பயந்தன. நான் ஓடினேன்—ஓரே ஓட்டம். கோயிலுக்குள் சென்று சுவாமி பாதத்தில் தலையை மோதிக்கொண்டேன். நன்றாய் அலறி அழுதேன். என் உயிரையே வீட்டுமடிவு செய் தேன். ஆனால்.....அப்பா! உன் தாந்தா என்னிடம் வாக்குப் பெற்றிருந்தான். அது என் சுதந்திரத்தைப் பறித்துவிட்டது. கடவுளே! கருணைக்கடலே! என்னை என் நயாக அந்த நிமிஷம் என்னை அழைத்துச் சென்றிருக்கக்கூடாது?" மீண்டும் நந்தித்தன் தன் தலையைப் பூமியில் அடித்துக்கொண்டு அழ ஆரம்பித்தான்.

"அப்பா! பிறகு மறுபடி நான் கோட்டை மீது ஏறினேன். அங்கிருந்து இழைப் பார்த்தேன். ஏழு நாழிகை நேரங்களுள் கோகாபாபாவின் வீரர்களுள் ஒருவராவது இருந்த இடம் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு வீரனும் கற்பனைக்கும் எட்டாத வீரச்சொல்லுகள் புரிந்து கைவாசத்தைய அடைந்துவிட்டிருந்தான். யவன் சேனையின் ஒரு பகுதி கோட்டையின்மேல் ஏற முயன்றுகொண்டிருந்தது. சரி, நம்முடைய உயிருக்கும் உலைவைக்க ஏற்பாடாய்விட்டது என்று எண்ணிக்கொண்டேன். சுவரில் பின் புறம் வழியாகச் செல்லும் சுரங்கத்தின் ரூபகம் வரவே அதைச் சென்றடைந்து அதில் நுழைந்துகொண்டேன். குதித்துக் கூத்தாடிக்கொண்டு அல்லாஹோ அக்பர் என்று முழங்கிக்கொண்டு யவன் சேனையினர் ஏறி வந்தனர். அவர்கள் திறந்த வாயில் வழியாகவும் யாராவது உள்ளிருப்பார்களோ என்ற பயத்துடன் மிக மெதுவாக அடிமேல் அடிவைத்து நடந்து வந்தனர். ஆனால் உள்ளே இருந்த கேள்வி கேட்பாரற்ற தன்மையைக்கண்டு அவர்கள் வாயைப் பிளந்தனர். உங்கர சத்தத்துடன் அவர்கள் நாற்புறமும் பரவி, கோயிலின் முற்றத்தில் வந்தனர். நான் இடுக்கு வழியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் அங்கு எரிந்துகொண்டிருந்த சிதைகளைக் கண்ணுற்றனர். அவைகளில் உடலை

அக்கினிக்குத் தத்தம் செய்துவிட்டு அமரத்தாவம் அடைந்துகொண்டிருக்கும் அறுநூறு வீரப் பெண்மணிகளைப் பார்த்தனர். இதைக் கண்ட அவர்கள் வெருண்டோட ஆரம்பித்தனர். ஆனால் அவர்களில் இருவர் மட்டும் தங்கி, கோயிலுக்குள் சென்றனர். அவர்களுள் ஒருவன் விமானத்தின் மீதேறிக் கொடியை எடுத்து உடைத்து எறிந்தான். மற்றொரு சனிசுவரன் நம் கடவுளுடைய லிங்கத்தை இரண்டாய் உடைத்தெறிந்தான். ” என்று சொல்லிவிட்டு அந்த ராஜகுரு ‘ஏ கடவுளே—இதையெல்லாம் பார்ப்பதற்கு எதற்காக என்னை உயிருடன் வைத்தாய்?’ என்று அவறி அழ ஆரம்பித்துவிட்டார்.

“இந்தப் பிரேத உலகத்தில் நான் ஒருவன் தான் உயிருடன் இருந்தேன். என் உயிரையும் விட்டுமுடியாத நிலையில் நான் அங்கிருக்க இயலவில்லை— ஆகவே ஓடினேன் அவ்விடத்தைவிட்டு. வழியில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சில வழிப் போக்கர்கள், ‘பாவம் ஏழைப் பிராமமணன்’ என்று கண்டு, என்னைப் பப்

பரியா கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டுப் போயினர்.”

ஒருவாறு முடித்தான் நந்தி தத்தன்.

“பிறகு யவனர் சேனை?.....” சாமந்தன் வினவினான்.

“யவனன் சேனை பப்பரியா பக்கம் வரவில்லை, ஆனால் சபாதலகும் சென்று நேரடியாகப் போய்விட்டது. ஆனால் சிலர்மட்டும் இங்கே வந்தனர். இல்லாவிடில் சுவாமியையார் உடைக்கிறார்கள். நான் இங்கேயே தங்கி விட்டேன். நீங்கள் யாராவது இங்கே வருவீர்கள் என்ற ஒரு நம்பிக்கை எனனை இங்கே வைத்துக்கொண்டிருந்தது.”

“அப்படி என்றால் கோகாபாபாவின் குடும்பத்தில் இப்பொழுது.....” என்று ஆரம்பித்த சாமந்தன் வளர்த்ததைகளை அவன் உள்ளிருந்து அவறி எழுந்த பெருமூச்சுத் துண்டித்து விட்டது.

“அப்பா, ஆம், நீ ஒருவன். உன் தந்தை....”

"அவருக்கு என்ன ஆயிற்றென்று அந்தக் கட்டுவன்தான் அறியவேண்டும்." என்று சொன்ன அந்தக் குழந்தையைத் தாவி அணைந்து நந்தித்தன் கட்டிக்கொண்டான். இருவரும் இதயம் விட்டு அழ ஆரம்பித்தனர்.

அத்தியாயம்—8

உறுதி வழியில்

1

கணினியின் சேனை ஸஜைன சேனாநாதர் வீரனைத் தொட்டிற்று மேற்கு முகமாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் ஆயிற்று; இரண்டு நாள், மூன்று நாள் ஆயிற்று; காங்காவது நாள் சேனையின் இருந்த இடையர்கள் சத்தம் போட ஆரம்பித்தனர். "இது என்ன பிரபாஸி போகும் வழியார்? இந்தப் பாசுவனத்தின் வழியிலே இருங்கி எங்காவது பிரபாஸிக்குப் போய் யாராவது கேட்டிருக்கிறார்களா?" என்று அவர்களிடையே எழும்பு சந்தேகம் கேள்விகளாக மாறிப் பலர் காதல்கள் வழியே நுழைந்து வாயின் வழி வெளியேறி, சேனையிற் மருத்துகாத்களிலும் விட்டிடுகின்றது, அவன் ஸஜைனனை மிரட்டி வைத்தான்.

ஐந்தாம் நாள் சூரியன் எரிக்க ஆரம்பித்தான். சூதிரைகள் பிணங்களாக ஆயின. பலதிரைகளும் வாட ஆரம்பித்தனர். எங்கும் மழையும் துக்கமும் பரவிய கின்றது. கணினி சுவர்கள் காதினும் இந்த நிலை வீழ்ந்தது. ஸஜைனனும் சுவதானுக்கெதிரி கொண்டுரைப்பட்டான். அவனும் தன் முதல் நிலையிலிருந்து மாறுவதாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் ஆறாம்நாள் எல்லோருடைய நம்பிக்கையும் புதைத்துவிட்டது. ஒட்டகங்களும் செருவே செல்ல மறுத்துவிட்டான். சேனையில் குழப்பம் ஏற்பட்டது.

பத்மாவதியைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு ஸஜைனன் கீழ்மதியாய் கின்றான். இந்த வழி சென்றால் அன் வலில் வாடி வரும், ஆனால் அவன் வார்த்தையை இனி யார் நம்புவார்? சேனையிற் பிழை மட்டுமே நம்பிக்கொண்டிருந்தான். மானக் காற்று அடித்துக்கொண்டிருந்தது. மனைப் பறக்க ஆரம்பித்தது யான்கள் படுத்தும் பெருமூச்சுவிட ஆரம்பித்தனர்; சூதிரைகள் புரள ஆரம்பித்தனர்; ஒட்டகங்கள் திருப்ப முகம் காட்டி ஒட ஆரம்பித்தனர்; ஜனங்கள் தண்ணீர், தண்ணீர் என்று அலற ஆரம்பித்தனர்.

சுல்தான் சேனைக்கு ஆறுதல் கூறினான். மருதை விளித்துப் பின்வருமாறு உத்தரவிட்டான். "நீ ஸஜைனனை உடனழைத்துக் கொண்டு சில பூமியாக்களுடன் ஒருநாள் பிரயாணம் மூன்றைப் பார்த்துவா. மற்றச் சேனையை மூன்று பகுதியாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பகுதியாக மேலேறச் செய். பலமற்ற வர்கள் யானை குதிரைகளுடன் கடைசிப் பகுதியில் எல்லோருக்கும் பின்னால் வரட்டும்." இது ஸஜைனனுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. இருந்தாலும் வேறு வழி? அவன் மேற்கே இறங்கும் மேகங்களைக் குறித்துத் தனக்குத்தானே வேண்டிக்கொண்டான். "எருதரமுத்தியே! உன் புவல்கள் எல்லாம் எங்கே சென்றன? என்னும் தாமதம் செய்கின்றாய்?"

2

சூர்வார் சேனையிற், மருதயின் ஸஜைனனும் சென்றான். ஒரு நாழி அல்லது இரண்டு நாழிப் பிரயாணம் போய்விட்டபார்க்கள். அதற்குள்ளேயே மணற் கழல்கள் ஏழ ஆரம்பித்தன. ஓரிருமுறைகள் ஒட்டகங்கள் மாட்டிக்கொள்ளத் தெரிந்தன. ஆனால் நல்லகாலம் பிழைத்தன. பூமியாக்கள் சொன்னது சரியாகி விடும்தோல் இருந்தது. ஆனால் ஸஜைனன் அசைந்துகொடுப்பதாகக் காணும், மருதும் ஆட்டம்கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

ஒவ்வொரு கீழிஷமும் மேற்குத் திசை உருண்டு எழும் மணல் தூண்களிடையே மணைய ஆரம்பித்தது. மருத் ரத்தவியிற் கொண்டு ஸஜைனனைப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். ஆனால் அவன் என்னவோ அப்படியேதான் இருந்தான், அசையாமல் நகைமுகமாகொண்டு,

காற்றுக் கொதித்துவர ஆரம்பித்தது. மணல் தூண்கள் சுழன்றெழும்பி வர ஆரம்பித்தன.

மருத் வாகை உருவினான்; "அட சயித்தான், நீ யாருட?" என்று பாய்ந்தான் ஸஜைனன் விடம்; அவன் ஸஜைனனுடைய எண்ணத்தை அறிந்துகொண்டான்.

"அட யாரு? யார், நாடு?" ஸஜைனன் ஆடாணாஸம் புரிந்து சொன்னான். "நான் கோகாபாபாவின் பையன். இந்தப் பாசுவனத்துக்கு அரசன். அடே, மிலேச்சப் பத்தரே! பார்த்துக்கொள். ஸோமநாதரிள் மூன்றாம்கள் திறந்துவிட்டது. அதோபார்." என்று அவன் அவரிடம் வரும் புவல்க் காட்ட ஆரம்பித்தான். அவனும் அதைத் தோற்கடிப்பவன் போல் அவரைச் சிரித்தான்.

வருநின்ற புவலுக்குப் பின்காட்டி, பத்மாவதி திரும்பிசின்றது. ஆனால் அசையவில்லை.

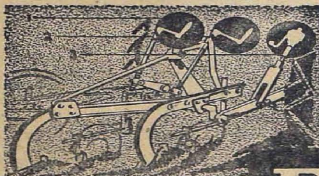
உங்களுடைய விவசாயப் பண்ணை சாதனங்களை விருத்தி செய்து அதிக லாபம் அடைய இதுவே தகுந்த தருணம்.

**PLAN YOUR
1950 MECHANISATION
Now!**

The Fordson Major with the Famous F-A Moulded Plough

பண்ணைக்கு உகந்த விவசாய சாதனம் **புர்ட்ஸன் மேஜர் டிராக்டர்**. காரணம்? அதை ஒட்டும் செலவு குறைவு. ஒவ்வொரு காலன் ஆயிலுக்கும் அது செய்யும் வேலை அதிகம். ஸ்பேர் பார்ட்டுகளும், ரிப்பேர் சார்ஜுகளும் சொல்பம். மேஜர் ஹைட்ராலிக் பவர்ஸ்டீப் என்னும் கருவி மிகவும் சிறந்தது. இதனால் மேஜரினுடைய உபயோகம் அதிகரிக்கிறது. **புர்ட்ஸன்** ஆயுதங்கள் வேசாகவும், ஆனால் பலம் பொருந்தியதாகவும், ஏற்றச் சலபமாயும், ஓட்டச் செனகரியமாயும், இடம்விட்டு இடம் மாற்ற எளிதாயும் இருக்கும். இதனால் காலத்தைச் சிக்கனப்படுத்துவதுடன், உழைப்பில் அதிக உபயோகத்தையும் அளிக்கிறது. **மேஜர்புர்டர்** அவைகளையும் வாங்க லாபகரமாயுமிருக்கும்.

Three screw levers within easy reach of the tractor seat enable the F-A plough to be accurately adjusted in work.

1. Depth Control
2. Front furrow width for side land work
3. Levelling

You get more work
out of a Fordson

Fordson

MAJOR TRACTOR

ஸிம்ப்ஸன் & கம்பெனி லிமிடெட்

புர்ட்ஸன் மேஜர் டிராக்டர் கலரி

202, 203 மவுண்ட்ரோடு, சென்னை-2

டீலர்கள் : பெங்களூர், உதகமண்டலம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஹைதராபாத் (Dn.)
டெப்பார் : கோயம்புத்தூர்

தூணிகள்
வெண்மையாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...

தூணிகள்
பிரகாசமாக
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...

ஸன் லைட்
சோப்பினால்
தான்

தூணிகள் அடித்து வைக்காமலே வெண்மையாகவும் பிரகாசமாகவும் சலவை செய்கிறது!

B. 128-50 TM

கொஞ்சர்கூட அசையக்கூடாது என்று ஸஜ்ஜன் இட்ட கட்டணையை அது காலை ஊன்றி வைத்து நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்தது.

அந்த நேரம் அவனுடைய உள்ளம் பெருமையால் மலர்ந்தது. மற்ற யாரும் செய்ய முடியாத ஒரு வேலையை அவன் தனியே செய்

திருந்தான். அவன் யவன சேனையை எமன் வாயிலில் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிட்டான்.

புயல் சீறிச் சிதறிற்று. ஸஜ்ஜன் கண்கள் வருந்தின. பத்மாவதியும் அமைதி குன்றிற்று—என்ன இங்கே நின்றே சாவதா? அவன் கண்ணுக்கெதிரே நீண்ட தாடியும்

பச்சைப் பாகையும் காட்டும் அந்தப் பயங்கர அமிர் தோன்றினான். புயலில் சிக்கி, பறக்கும் மணரிறான்களில் மோதுண்டு படிந்து புரளும் ஏராளமான பிணங்களுக்குமேல் பறந்து மண்டலமியும் கழுஞ்சு கூட்டங்களும் தோன்றின!

மிகுதும் மற்றப் பூமியாக்களும் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓட ஆரம்பித்தனர். வழியில் இரண்டு ஓட்டங்கள் கால் நடுவியிருந்தன. அவைகளின் மேலிருந்து பூமியாக்களும் விழுந்தனர். மகுத் திரும்பிப் பார்க்கவேயில்லை. எப் படியாவது ஓடி, சேனையைத் திரும்பச் சொல்வதுதான் அவனுக்கு முதல் வேலை.

சுல்தானை அடைந்து நடந்தவற்றைச் எல்லாம் சருக்கமாகச் சொல்லி முடித்தான். உயிருக்குத் தப்பி ஓடுவதைவிட வேறு ஒரு வழியும் கிடையாது. அந்தப் பெரிய பிந்திரி வீரன் அந்தப் பயங்கரமான சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படவிருக்கும் பேராபத்தை உணர்ந்தான். அவன் உடனே ஓர் ஓட்டகை மீதேறி, பெரிய பெரிய சாத்தார்களுடன் கொடியும் பறையும் தொடர, அங்குமிங்கும் சுற்றிச் சூழன்று சேனையில் கலவரம் ஏற்படாமல் உத்தரவிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான். அவன் அடையாளத்தைக் கண்ட பகுதியில் அங்கங்கே வீரர்கள் தைரியமும் நம்பிக்கையும் கொண்டனர். அவன் குரலைக் கேட்ட வீரர்கள் நடுங்கி அமைதி கொண்டனர். இரண்டாவது பகுதியும் கலவரம் நீங்கி அமைதிப்பிச்சு சரியான முறையில் நடந்து கொள்ள ஆரம்பித்தது.

முன்னூவது பகுதிக்கும் அதே உத்தரவு இட இரண்டு சாத்தார்கள் விரைந்து அனுப்பப்பட்டனர்.

முதற் பகுதியில் ஓட்டம்தான். அதை அடக்கச் சுல்தானும் மிகுதும் அங்கே வந்து சேர்ந்தனர். அங்கே கட்டளைகளைக் காது கொடுத்துக் கேட்டபிறகல்லவா அமைதி ஏற்படப்போகிறது! அதைக் கேட்க யாருக்கு நேரம்? மேற்குத் திக்கிலிருந்து மணல் தான்கள் புறந்து வேகமாக வந்துகொண்டிருந்தன. சுல்தான் பாய்ந்து சீறிவரும் புயலைப் பார்த்தான். முதல் பகுதியில் அமைதி ஏற்படுத்தவது கஷ்டம் என்றும் படவே இரண்டாம் பகுதிக்கு வேகமாகச் சென்று அடைந்தான். முதற் பகுதி இப்பொழுது சேனையாக இல்லை. ஓடி, விழுந்து விழி நிற்ரும் மனிதர் மிருகங்களின் கூட்டமாகவே தென்பட்டது. காற்று நெருப்பை வாரி விசிறிக்கொண்டிருந்தது. மணற் சமூகங்கள் ஆகச் சருட்டி எடுத்தன. திரும்பிப் பார்த்தாலே.....!

எல்லோரும் உயிரையும் சற்று மறந்து மேற்குப் பக்கம் பார்த்து நின்றனர்.

பத்மாவதி இதுவரையில் பார்த்திராத வேகத்துடன் ஓடிவந்துகொண்டிருந்தது. அதனுடைய கால்களில் மின்னல் வேகம் இருந்தது. அதற்கு இன்று நாம் இந்த உலகத்து உயிர் அல்ல. தேவலோகத்து உயிர் என்று தோன்றிக்கொண்டிருந்தது.

அதன்மேல் ஸஜ்ஜான் சூரியதேவன்போல ஏறி வந்துகொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பின்னால் எரிக்கும் மணலின் சமுழம் கத்தைகள் வந்துகொண்டிருந்தன. அங்கிருந்து, 'ஸ்யஸோமநாத்!' என்ற ஓர் வீர முழக்கம், ராசுஸ முழக்கம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

புயல் சேனையில் ஒரு பகுதியை அடித்துச் சருட்டிவிட்டு அடங்கிவிட்டது. அது அடங்கிய பிறகு ஓலவொரு வீரன் மேலும் நாக்குமுறும் மணல் முட்டிடிருந்தது. அங்கேயு ஸஜ்ஜான் பாத்மாவதியும் ஒருவர் கஷ்டத்தை தடுவர் பார்த்துக்கொண்டே மாறாத அமைதியை அடைந்துவிட்டனர்.

3

ஈஸ்தானுடைய ஆச்சரியம் தரத்தக்க மூளைத் திறனின் காரணமாக எஞ்சிய சேனையில் அமைதி நிலவ ஆரம்பித்தது. பகவிலேயே நடக்க உத்தரவு கொடுத்தது. சாப்பட்டு அளவில் குறைத்து, பார்த்தனையில் ஈடுபடுத்தி, குராசான் வீரர்களை விட்டுப் பயமுறுத்தி, பல விதமாகச் சேனை சிதறவைத்த தடுத்துச் சேனையை ஒழங்குபடுத்தினான் இந்த விதக் கஷ்ட நிலையில்தான் சுல்தானின் திறன் வெளி யாயிற்று.

மறுநாள் சுல்தானுடைய கூடாரத்தில் முக்கியமான தலைவர்கள் சேர்ந்தனர். ஒவ்வொருவரும் குறைவைத்திருந்தனர். யானைகள் நடக்க மறுக்கின்றன. குதிரைகள் உடலுக்கும் உயிருக்கும் இடையே சம்பந்தம் அற்றுப்போக ஆரம்பித்து விட்டன! தண்ணீரும் தீளியும் குறைய ஆரம்பித்து விட்டன. வறித்துக்கள் மனம் ஓடிந்து விட்டனர். முஸல்லமர்கள் உற்சாகம் இழந்து விட்டனர் பூமியாக்களுக்கு வழி தோள் விடுவேயில்லை, பின்னால் ராஜபுத்திரர்களுடைய சேனைகள் சண்டைக்கு ஆயுதங்களைத் திட்டமிடிகின்றனர். இப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அநேக புகர்கள் தகையணியில் தன் உடலே சாத்தி அம்நீந்திருக்கும் சுல்தான் காதுகளில் விழுந்தன—அம்பபோல்! அடர்ந்த பருவங்களின் கீழே விழித்துச் சூழ்ந்த கண்கள் அவர்களை எடைபட்டுக் கொண்டிருந்தன. மகுத்

ஒருவன் மட்டும்தான் மிகவும் உற்சாகத்துடன் காணப்பட்டான். கழனி கொடுக்கும் ஒவ்வொரு புத்திமதிக்கும் குரானிலிருந்து ஆரக்களை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். இவ்வளவில் வாயிலிலிருந்து யாரோ இருவர் சுல்தானிடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று செய்தி வந்தது. இதைக் கேட்ட எல்லோரும் முகங்களிலும் பலவித எண்ணங்கள் நிறமிட்டன. உற்சாகம் கொண்டவர்கள் மனம் மகிழ்ந்தனர். நம்பிக்கையற்றவர்கள் பெருமூச்சு விட்டனர். சுல்தான், "கொண்டுவா அவர்களை உள்ளே!" என்று உத்தரவிட்டான். மகுத் உற்சாகத்துடன் எழுந்து அவர்களை அழைக்கச் சென்றான். மற்ற எல்லோரும் எதிர்பார்த்து வாயிலினோக்கி வாய் திறவாமல் அமர்ந்திருந்தனர்.

கொஞ்ச நேரம் சென்றதும் மகுத் இருவரை அழைத்துக்கொண்டு உள்ளே வந்தான். அவர்கள் இருவரும் சாமந்தனும் நந்தித்தனும். பாலைவனத்தில் குஜராத் தீர்ந்த குறுக்கு வழியைத் தேடி அவ்நதபோது அவர்கள் கழனி சேனையின் தண்டைப் பார்த்தனர். சாமந்தன் "நான் ஜாலோரிருந்து சுல்தானுடைய தலைவனின் தூதராக வந்திருக்கிறேன்!" என்று சொன்னான். காவலரானிகள் இதை நாயக்கினிடம் சொன்னார்கள். நாயக் தன்னுடைய அதிகாரியிடம் சொன்னான். அதிகாரிகளின் சங்கிலியைப் படிப்படியாய்த் தாண்டி அந்த விஷயம் சுல்தானுடைய காதுகளில் எட்டிற்று.

இருபத்தொரு ஆண்டுகள் கொண்ட சாமந்தன் இப்பொழுது யமன் போல் தோற்றம் அளித்தான். அவன் கண்கள் கலக்கமற்று ஜோதி மிதறந்து நின்றன. மகுத்தில் இளமையின் அழகலைகள் ஒழிந்து கலவைக் கோடுகள் பின்னணியிட்டு நின்றன. என்னிவி என்னிக்கைட்டை எடுத்து அவன் உள்ள விஷம் அவன் கண்களில் முகத்தில் அவனுடைய குரலில் பரவி வழிந்து கொண்டிருந்தது. அவன் வாய் அதிகம் திறக்கவில்லை. திறந்தால் விஷம் அம்புகள் வெளியேறியேன். அவனுக்குப் பின் நந்தித்தன் மனதுக்குள்ளேயே சிவ கவசத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே குனிந்த தலைபுடன் மெதுவாக நடந்து வந்தான்.

அவன் எந்த நிலையிலும் சாமந்தனை விடுவதில்லை என்று திட சங்கல்பம் செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவர்கள் வந்தவுடன் அங்கு உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் எல்லோரும் காத்தைத் திட்டிக்கொண்டு வாயைத் திறந்தனர். சுல்தான் உயர்ந்த குரலில் "மகுத், அவனை இங்கே கொண்டுவா! திலக்! இதை எங்கிருந்து வருகிறான் என்று கேள்?" என்று உத்தரவிட்டான். திலகன் எழுந்து வந்தான்.

பிறகு இருவருக்கும் இடையே நடந்த சம்பாஷணை முறையே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பித்தது.

"நீ எங்கிருந்து வந்தாய்?"

"ஜாலோர், மார்வார் வழியாக"

"யாரனுப்பியது?"

"சுல்தானுடைய ஆள்தான்."

"என்ன செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறது?"

"அதைச் சுல்தானிடம் மட்டும்தான் ரகசியமாகச் சொல்லும்படி கட்டினேன்." இதைச் சொன்னபோது சாமந்தன் சுல்தானை "இதை நீன்று ஒன்றிய மனம் காட்டும் பார்வையால் பார்த்துச் சொன்னான்."

"அந்தத் தலைவன் எங்கே இருக்கிறான்?" திலகன் கேள்வி.

"இவர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்களே! சொல்லலாமா?"

"ஆம், ஹொம்ப்ளான் அவ்வீதமே உத்தரவிடுகிறார்."

"தலைவன் இந்த உலகைவிட்டுப் பறலோகம் ஏறிவிட்டார்."

"என்ன? என்ன?" எல்லோரும் அரசமரியாதையைக்கூட மறந்து அலறினர். சுல்தான் சற்று முன் நகர்ந்து வருத்தம் தோய்ந்த குரலில் "எங்கே, எப்பொழுது, யாரால்?" என்று கேட்டான்.

ஜாலோர் வழியில்—இன்று இருபது நாட்களுக்கு முன்—வந்து விரைக் கையால்...!"

"நீ உண்மை சொல்லுகிறாய் என்பதற்கு அடையாளம்?"

சாமந்தன் முடிச்சிலிருந்து தலைவனுடைய ரதன் பதித்த இடைவாளை எடுத்துக் காட்டினான். மகுதியிடம் கொடுத்தது. "இதோ அடையாளம்" என்றான்.

அதை அடையாளம் கண்டு கொண்டனர். இருவரும் ஒரேசமயத்தில்—"உலக ரஷக்களே! இது அவனுடைய கத்திதான். நீங்கள் அவனுக்குப் பரிசளித்த அதே கத்திதான்." என்றனர். குபுதேரம் வரையில் ஒருவரும் வாயை திறக்கவில்லை.

"நீ என்ன ஜாதி?" சுல்தான் திலகனைக் கேட்க வைத்தான்.

"ராஜபுத்திரன்"—சாமந்தன் பதிலிறுத்தான்.

"தலைவன் கத்தித்தந்தபோது ஏதாவது செய்தியும் சொன்னானா?"

சாமந்தன் அசையாத விழிகளின் தாழ்ந்தியிருநீள் ரம்பம் போட்டு அறுக்குமீதமாக. "நீங்கள் ஜாலோருக்கும் மாவாருக்கும் லஞ்சம் கொடுக்கத்தானே அனுப்பினீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

இந்தக் கேள்வி மிகவும் துணிச்சலான கேள்வி.

"பிறகு?"

"ஜாலோரும் மாவாரும் அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் இருவருடைய சேனையும் குஜராத் சேனையுடன் சேர்ந்து உங்கள் கழுத்தை நெறிக்க வழி பார்த்து நிற்கின்றன" அவன் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் சிறந்த வீரன்விட்ட அம்புபோல இதயத்தில் செருகிப் பாய்ந்தது.

மீண்டும் ஒரு முறை பயங்கர அமைதி நிலவியற்று. முழுக்கிப் பாயும் பயல்களும் அவர்கள் வாயை மூடிவிட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் முதலில் விழித்தவன் சுல்தான்தான். அவன்கள்கள் எதிரே கையை வைத்து, 'அல்லாஹ்!' என்று கூவினான். சாமந்தனைத் தவிர மற்றவர் எல்லோரும் மனம் ஓடிந்து நின்றனர்.

சாமந்தன் இந்த நிலையைப் பார்த்தான். ஒரு மறை ஆகாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டான். பிறகு யாரும் அறிவதற்கு முன்னமேயே தன் இடையிலிருந்த கத்திரை உருவி எடுத்துப் பாய ஆரம்பித்தான். தன்னை மறந்து நின்ற மகுடையும் திலகையும் தாண்டி அவன் ஒரே பாய்ச்சலில் சுல்தானிடம் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான். கத்தி மின்னிற்று. சுல்தானுடைய கழுத்தில் ஒளிபட ஆரம்பித்தது. "ஹா ஹா!" என்ற சத்தத்துடன் எல்லோரும் துடித்து நின்றனர். சுல்தான் நின்றிருந்தான். அவன் தன்னுடைய வலது கையைத் தீட்டி, சாமந்தன் வலது தோளை அழுத்திப் பிடித்தான். அந்தப் பிடியில் கை தக்பட கத்தி கழுத்துக்குள் பாய வலுவற்று நின்றவிட்டது. மேலும் சுல்தான் தன் இடது கையைச் சூழ்ந்ததையும் போல் சாமந்தனை கட்டித் தள்ளினான். பிறகு அவனை முறுக்கி அமுக்கினான். அவனுடைய பலத்தின் பெருமை, அமுங்கி நின்ற சாமந்தன், ஹா ஹா என்று அலறும் சேய்தரங்கள், வான் உருவி வரும் தோழர்கள் எல்லோரையும் தன் பலம் இழுத்துக் கொண்டிருந்தது. அவன் முகத்தில் செம்மை படர்ந்தது. அவன் வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் ஆர்த்து எழுந்தன. மஹழத்தைக் கொலை செய்வது என்பது எளிதல்ல; அல்லாஹோ அக்பர்! என்று கர்ஜித்தான் அவன். சாமந்தனை முறுக்கிய முறுக்கில் அவன் வலது கை வளைந்து கத்தி கீழே வீழ்ந்தது. இரண்டு கைகளாலும் வாரி எடுத்துச் சுல்தான் அவளை உதறி

எறிந்தான். ஒரே கணத்தில் சுல்தான் எல்லை யற்ற தன் பலத்திற்கு ஒரு ஆபீர்வமான் சாட்சியம் கொடுத்து விட்டான். அங்கு நின்றவர்கள் மனதில் மடிந்து கொண்டிருந்த நம்பிக்கை மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்தது. அவர்கள் சுல்தானைப் பக்தியுடன் வணங்கி நின்றனர்.

சாமந்தன் விழாமல் தத்தளித்துச் சமாளித்துக்கொண்டான். அவளை உயிரைக் குடிக்கும் அநேக வாள்கள் சுற்றின.

"நிறுத்து!" சுல்தான் கட்டளை இட்டான். "வாளை உறையீல் இடுங்கள்" அவன் கட்டளை உடனே நிறைவேற்றப்பட்டது. சாமந்தன் நிமிர்ந்து நின்றான். சற்றும் பயக்குறிகள் காட்டாது அவன் நின்ற பார்த்த நிலை சபையை ஆச்சரியத்தில் தத்தளிக்க வைத்தது. அவன் சுல்தானை ஆத்திரமும் ஆச்சரியமும் கவந்த கண்களால் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான். சுல்தானும் பெருமை பொங்க அவனையே பார்த்தான்.

"யாரும் அவனைக் கொல்லக்கூடாது. அல்லாவுக்குத் தன் பக்தனை உயிருடன் வைத்துக் கொள்ளத் தெரியும்."

திலகன் சுல்தானிடம் விண்ணப்பம் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

"ஐமாம்புனான்! இப்பொழுது ரூபாகம் வந்தது. இந்தப் பிரமணன் கோகா ரானு வின்குரு. நானும் எவ்வளவோ நாழிகையாக யோசித்துப் பார்த்தேன். இப்பொழுது தான் ரூபாகம் வந்தது. நான் முதலில் கோகா பார்க்கும் சென்றபொழுது இவனை அங்கே பார்த்தேன்."

நந்தித்தன் தலை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அவன் திலகனை அப்பொழுதே அறிந்து கொண்டிருந்தான்.

"கோகாரானா?" மகுதுக்கு வார்த்தைகள் வெடித்து வந்தன. அவனுடைய ஒரு கையுள்ள தன் முந்தானை ஆயிரக்கணக்கில் நம்முடைய சேனை வீரர்களை ஊதிவிட்டானே!"

சுல்தான் வீரன். வீரத்தனத்தின் நாடக மேடையில் தலைவனுடைய பதவியை ஏறே எப்படியோ பெற்றவனல்ல! சரிபாசன் சமயத்தை அறிந்து மற்றவர் உள்ளத்தைப் பறிக்க நன்றாய் அறிந்தவன் அவன். மகத்தான நேரங்களில் தானும் உயர்ந்து பெரியவனாக ஆகும் திறமை அவன் பழகிப் பழகிக் கை கொண்டது. சிரித்துக்கொண்டே புகழ் பாடும பார்வைய ஏந்தி, அவன் முன்னே நிறுந்தான். ஒரு கையினால் மகுதையும் திலகனையும் நகரச்சொல்லிச் சைகை காட்டினான்.

தன் வலது கையைச் சாமந்தனுடைய தோளின் மேல் வைத்தான். அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்.

எல்லோரும் மௌனமாய்க் கண்களையும் காதுகளையும் திறந்து நின்றனர்.

“திலகா! கோகாராணவின் பையனிடம் சொல். கோகாராணவின் குடும்பம் மஹமூத்தின் கீர்த்தியைக்கூட விழுங்கிவிட்டது. கோகாராணவிடம் நான் அன்பை, அவருடைய நேயத்தை வேண்டி நின்றேன். அவரே என்னுடைய ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை வெட்டி மாய்த்துவிட்டார். முந்தானை கோகாராணவின் பேரன் ஒருவன் ஏக்களைப் புயலில் இட்டுச் சென்று என் சீசையையே நிலை குலைய வைத்துவிட்டான். இன்று நீயோ மிகவும் தைரியமாக என் உயிரையே வாங்க முயன்றுவிட்டாய்!”

திலகன் இந்த வார்த்தையைச் சாமந்தனிடம் மொழி பெயர்த்துச் சொன்னான். சாமந்தன் அதைக் கேட்டு, ஆர்வத்துடன் “அப்படியா! கோகாராணவின் பேரன் இப்பொழுது எங்கே? அவர் என் தந்தையல்லவா?” என்று கேட்டான். அதைக் கேட்டவுடன் அவன் அஞ்சா உள்ளமும் கரைய ஆரம்பித்தது.

“சரி என் பாட்டனரைக் கொன்றாய் விட்டது. என் தந்தையும் மாண்டார். இனி என்னை எப்பொழுது கொல்லப் போகிறீர்கள்?”

மஹமூத் விரன். வீரத்தன்மை அறிந்து அதற்கு வணக்கம் செலுத்தவும் அவன் அறிவான். “போ, உன்னை விடுவீத்து விடுகிறான். ஆனால் சிறு பையா! அல்லா என் பக்கம் இருக்கிறார் என்பதை மட்டும் மறவாதே!”

இந்த வார்த்தைகளின் மொழி பெயர்ப்பைக் கேட்டதும் சாமந்தன் குந்தித்தெழுந்தான்! “அட மிலேச்சா! என் தேவாதி தேவன் சங்கரன், உலகத்தை அழிக்கும் கடவுள் இருக்கும் வரையில் உனக்கு ஓர் பேரா வலா? அது நடக்குமா?”

இதைக்கேட்டுச் சல்தான் சிரித்தான். “மருத்து அழைத்துச்செல் இந்தக் கிழவனையும் சிறுவனையும். இவர்களிடம் மிகவும் நல்ல ஒட்டகங்களைக் கொடு. பத்து நாட்களுக்கும் காப்பாட்டையும் கொடுத்து இவர்களைச் சுதந்திரமாய் அனுப்பிவிடு” என்று உத்தரவு கொடுத்துவிட்டு, தன் சீர்தார்களைப் பக்கம் திருட்டி, “என் அல்லா என் பக்கம் இருக்கும் வரையில் நான் இந்த மாதிரியான வீரர்களுடைய வீரோத்ததை வேண்டிக்கொண்டே இருப்பேன்” என்று சொல்லிமுடித்தான்.

மீண்டும் ஒருமுறை மருத்து பக்கம் திரும்பி, ஒதுக்க ஒன்றைக் கெளரவம் எக்களிக்கும் குரலில்—“மருத்து இவனுக்கு மயிரக்காம்புகூடக் கேடுதல் ஏற்படக்கூடாது. அப்படிச் செய்து பவன் தலையை உடனே வாங்கிவிடு!” என்று உத்தரவிட்டான்.

(தொடரும்)

காவேரி சந்தா விகிதம்

இலங்கை, பர்மா & உள் நாடு

மலேசா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு

	ரூ. ஈ. பை.	ரூ. ஈ. பை.
ஒரு வருஷம்	6 0 0	7 8 0
அரை வருஷம்	3 0 0	3 12 0
தனிப் பிரதிஜன்றுக்கு	0 8 0	0 10 0

ஏஜன்ஸி இல்லாத இடங்களில் டிபாஸிட் கட்டி நாளையும் பொறுப்புமுள்ள

ஏஜண்டுகள் தேவை.

ஸர்குலேஷன் மாணேஜர், “காவேரி,”
பெளண்ட் ரோடு, சும்பராணம்.

இண்டோ கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

மதராஸ்

ஸர். A. ராமஸ்வாமி முதலியார்,

K. C. S. I., D. C. L. (Oxon)

சேர்மன்

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 18,75,000

ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 10,75,000

சென்னையிலுள்ள ஆபீஸ்கள் :

நேதாஜி ஸ்பாஷ் சந்திரபோஸ் ரோட், மயிலாப்பூர்,
திருவல்லிக்கேணி, தியாகராயநகர் & பெரியமேட்ட.

தென்னிந்தியாவிலுள்ள எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும்
கிளை ஆபீஸ்கள் உள்ளன.

DON'T WORRY!!

Try "KUMARI" (Tablets) to remove your anxieties over difficult days and tear of periodical delays at any stage, under any circumstances and prevent future troubles! Speedy and harmless! Thousands satisfied!!! Normal potency Rs. 3. Special Rs. 5. Extra Special Rs. 8. (V. P. Extra)

Mrs. P. DEVEE, F. D. S. (C. M.)

TOLLYGUNGE, CALCUTTA - 33.

கீழ்க் கண்டவர்களிடமும் திடைக்கும் :—

(1) இண்டோ மெடிகல் சபினஸ், 29-வைத்யநாதமுதலி தெரு, சென்னை-1., (2) ராஜா மெடிகல் ஹால், 31-தர்மராஜா தெரு, மங்களூர் கன்ட்ரோல்மென்ட்., (3) C. கன்னியா தாயுடு & சன்ஸ், கோலம்ப., (S. I.) (4) தீயூடவுள் ஏஜன்ஸர்ஸ், 804 B. "ஹரிநிவாஸ்" வீட்டுவோட்ட ரோடு, தாதர், மும்பாய் 14.. (5) ஸித்தி, 172-A, பிளீஸ்ஸஸ் தெரு, (ஹனு மான் மத்திச் மேல்புறம்) மும்பாய்-2.. (6) ஷா கம்பெனி, மங்களூர் (S. K.) (7) ஓவர்ஸஸ் ஜெனரல் ஏஜன்ஸி, 72, அம்பாஷ் தெரு, கோலாலம்பூர் (மலேசியா).

Wanted Stockists in Unrepresented Areas on Favourable Terms

READ WHAT SATISFIED CUSTOMERS SAY!

K. P. Bombay—"More than four months' overdue was restored to its usual state after using only 2 phials of Special Tablets."

V. K. East Africa—"Tried many similar products. None ever worked but only one packet of your Extra-Spl. tabs. brought wonderful results."

K. L. R., Ceylon—"Remember, I brought two phs. of your medicine which relieved my patients wonderfully. Send 6 phs. more per return."

Mrs. David Bangalore—"Your KUMARI is a miraculous preparation. You have saved my life. I must introduce this to my friends."

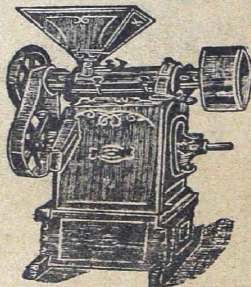
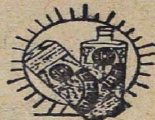
Almost daily, lot of unsolicited appreciations pouring in our files from differnt parts of the World.

முழந்தைகளுக்கு
இன்றியமையாத
டானிக்

டோங்கரேயின் பாலம்ருதம்

K. T. டோங்கரே அண் கோ பம்பாய்-4.

எமது முதல்தரமான
சொந்தத் தயாரிப்புகள் !!

மாவு மில், நெல் மெஷின், சீயக்காய்
மெஷின், காபி மில், தண்ணீர் பம்புகள்
முதலியனவும் அவற்றின் ஸ்பேர் சாமான்
களும் எமது தொழிற்சாலையில் எமது
சொந்த மேற்பார்வையில் தயாரிக்கப்
படுகின்றன !

மற்றும் பெல்டிங்குகள், டேவிஸ் எமரி,
பேரிங்குகள் முதலிய மில்லுக்கு வேண்
டிய சகல சாமான்களும் எப்போதும்
கிடைக்கும் !

கே. சுவாமிநாதன் & கம்பெனி

24, எர்ரபாலு செட்டி தெரு, சென்னை.

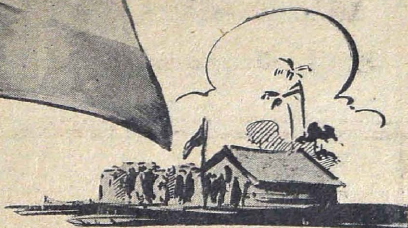
பிராஞ்சுள்: பெனிங்டன் ரோட், தஞ்சாவூர்.

No. 22, சில்வர் ஜூபிலி பர்ட் ரோட், பெங்களூர் ஸீடி.

தொழிற்சாலை: 7, வாக்டரக்டல் ரோட், சென்னை.

யட்டுக் கொடி

வை. சுப்ரமண்யன்

ராஜசேகரனின் இளம் உள்ளத்தில் அந்த ஆசை ஏற்பட்டதன் மூலகாரணம் தேசிய உணர்ச்சியா, அல்லது இளம் பிராயத்தின் இயற்கையான சபலமா என்பது நிச்சயமாகத் தெரியாது. அந்த லக்ஷியம் அவன் மனத்தில் குடிகொண்டு விட்டது; அதைப் பூர்த்திசெய்துகொண்ட பின்னரே அவன் மனம் திருப்தி அடையும்.

தன் விட்டின் முகப்பில் ஒரு பெரிய கம்பம் நட்டு, அதில் ஒரு பட்டுக்கொடியைக் கட்டிப் பறக்க விடவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டான் அவன். பட்டுக் கொடி-ஆசை வேலில் சிறை வேறுகிற விஷயமா? ராஜசேகரன் எங்கே? அந்தக் கொடியின் பொறுமானமான ஐந்தாய் ரூபாய் பணம் எங்கே? ஆயினும் எந்தப் பாடு பட்டாவது ஒரு கொடியைச் சம்பாதித்துத் தன் விட்டின் முகப்பில் கட்டிவிடவேண்டுமென்று நினைத்தான் அவன்.

அவனுக்குப் பட்டுக் கொடியின் ஆசை மனத்திலே தோன்றி நிலைப்பதற்கான மூல சம்பவம் இதுதான். அவன் எஜமானன் கடைக்கு விற்பனைக்காகப் பட்டுக் கொடிக்கும், சாதாரண கதர் மூலர்களைக் கொடிக்கும்மா ஆயிரமாயிரம் கொடிகள் ரகம் சகமாக வந்திருந்தன.

ராஜசேகரனின் எஜமானன் எள்பவர் நகரின் பிரபல நியூஸ் ஏஜண்ட் ஒருவராகும். அவருடைய கடையில் விற்பனைக்கு வராத பத்திரிகைகளை கிடையாது. பத்திரிகைகளைக் கூவி விற்பனை செய்வதற்காக, அவரிடம் ஏராளமான பையன்கள் அண்டிக் கிடந்தனர். அவர்களுக்குச் சம்பளம் என்று ஒன்றும் கிடையாது. முதலாளி கொடுக்கும் பத்திரிகைகள் பூராவையும் விற்றுக்கொடுத்தால் இன்றைக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பையனுக்கும் சராசரி ஆறரை அல்லது ஏறாணக்காசு கிடைக்கும். அநேகமாகப் பையன்களுக்குக் கிடைக்கும் கிராக்கியெல்லாம் தினசரிப் பத்திரிகைகளிலேதான்.

ராஜசேகரன் மட்டில் கொஞ்சம் அதிகமாகவே சம்பாதித்து விடுவான். பத்திரிகைகளைக் கூவி விற்பது ஒரு பங்கென்றால், பேசாமல் நுழைநரிபோல் தனக்குத் தெரிந்த சில விடுகளில் பத்திரிகைகளைக் கொண்டுபோய் வற்புறுத்திப் போட்டுவிட்டு மெள்ள இரவு

நேரத்தில் கடை கட்டும் சமயத்திற்குப் பணத்தைப்பெல்லாம் வசூல்செய்து கொடுத்துக் கமிஷன் பெறுவது இரண்டு பங்களாகும்.

நியூஸ் ஏஜண்டுக்கு மிகவும் மனசுக்குப் பிடித்த ஊழியராக இருந்தார் ராஜசேகரன். எல்லோரையும்விட வயசில் சின்னவன் என்ற காரணத்துடன் குட்டியாகியாக இருந்த காரணத்தினால் வேறு அவர் மனைதக்க கவர்ந்திருந்தான் அவன். எப்போதும் சிறித்த முகத்துடன் தமாஷாகவே பேசிப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ராஜசேகரன், நடந்து சென்று சாவதானமாகச் செய்து முடிக்கவேண்டிய காரியங்களுக்கே ஓட்டத்தைத்தான் மேற்கொள்வான். எனவே அவனுக்கு அந்த 'நியூஸ் மார்ட்' இருந்த பிராந்தியத்திலேயே 'மேயிங்' என்ற சிறப்புப் பெயர் ஏற்பட்டுப் பிரசித்தமாகி விட்டது.

2

தம் அபிமானத்திற்குப் பாத்திரமான அந்தப் பையனுக்கு அந்த நியூஸ் மார்ட் முதலாளி சுதந்திரத் திருநாளை முன்னிட்டுச் சென்ற வருஷம் ஒரு 'ஸ்டைட்' கதர் டிரெஸ் வாங்கித் தந்திருந்தார். அவருக்குத் தேசபத்தி மிகவும் அதிகம்; பழைய காலத்துப் பிரசித்தமான மனிதர். உப்பு சத்தியாக்கிரமம், ஒத்துழையாமையுமாக இயக்கம் முதலியவற்றில் கலந்துகொண்டு சிறைக்குச் சென்றிருந்த தியாகிகளுக்கு அவரும் ஒருவர், எல்லாவற்றையும் எப்போதும் தேசிய மயமாக்குவதில் அவருக்கு ஆவாழியான ஆர்வம்; கடையில் தேசியச் சின்னங்களைக் குறிக்கும் முறையிலே அவங்காரங்கள் செய்வார்; கடையினர் பெயரைத் தேசத் தலைவரின் பெயரைக் குறிக்கும் முறையில் குட்டியிருந்தார். பத்திரிகைகளுடன் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் இதே மாதிரியாகக் கொடிகளைத் தருவித்து வீற்பனை செய்வது முதலான தேசியத் தொட்டியை காரியங்களைக் கவனித்து வந்தார்.

வருஷந்தோறும் பத்திரிகை விற்கும் பையன்களுக்கு அனுகூலாக கொடியை இனாமாகக் கொடுத்துத் தம் வீட்டிற்குச் சென்று அதைப் பறக்கவிட்டுக் கொடி வணக்கம் செய்வதைச் சொல்வார். அந்த முறையில் இந்த வருஷமும் சுதந்திரத் திருநாளன்று காலையில் ராஜசேகரனுக்கும் ஒரு கொடி கிடைக்கும். கொடி என்றால் சாதாரண மூவாணக் கொடிதான். ஆனால் அவனது வட்டியும் பட்டுக்கொடி! மற்றப் பையன்களெல்லாம் முதலாளி கொடுக்கும் கொடியை வேறு தெருக்களில் தலைமறைவாய்த் சென்று விற்றுக் காசாக்கித் தம் வயிற்றை நிரப்பிக்கொண்டுவீடுவர். ஆனால், ராஜசேகரன் சென்ற முன்று ஆண்டுகளாகச் சுதந்திரத் திருநாளன்றும், காந்தி ஜயந்தியன்

றும், இப்படியாகத் தேசியத் திருநாட்கள் ஒவ்வொன்றன்போதும் தன் வீட்டுக்கெதிரே கம்பம் நடர், கொடியேற்றி, சதாவாகக் கூடியிருக்கும் குழந்தைகள் பெரியோர் முன்னிலையில் தன் மெய்மறந்து 'தாயின் மணிக்கொடி பாரி' என்ற பாட்டுடை உணர்ச்சி ததும்பப் பாடிக்கொண்டிருப்பான். பன்னிரண்டு வயசுக் கிரம்பாத சிறுவன் ஆதலால் விஷயத்தை இத்துடந்தான் முடித்துக்கொள்ள முடிந்தது-அவனால்; இன்னும் பெரியவரை பிறகு பிரசங்கங்கள் செய்வதற்கெல்லாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தான்.

இந்த வருஷம், சொல்லப்போனால் அவனுக்கு இருண்டு லட்சியங்கள் கூட மனத்தில் புதைந்து கிடந்தன. ஒன்று பட்டுக் கொடி; இரண்டாவது தன்னுடைய வீட்டின் முகப்பில் கொடி யேற்றத்துக்குப் பிறகு மேடைபொன்றமைத்து அதன்மீது நின்று குப்பத்து மக்களடங்கிய கூட்டத்தில் பிரசங்க அரங்கேற்றம் செய்யவேண்டும் என்பது.

இந்த வலியங்களை மனசில் கொண்டவனாகவே வளைய வந்துகொண்டிருந்தான் அவன்.

3

இன்னும் நான்கு நாட்களில் சுதந்திர தினம் வரப்போகிறது. 'மேயிங்' ராஜசேகரன், வீட்டில் தன் தாயாபிடம் பேசிக்கொண்டே அவன் போட்ட சாதத்தைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

"அம்மா நானு இன்னம் மூன்று நாளு பகல் சோத்துக்கு ஊட்டுக்கு வரமாட்டேன். ராவிக்கித்தான்—அதுகூட பன்னன் மணிக்கு மேலேதான் வருவேன்; இப்பவே சொல்லிப் பட்டேன்!"

"என்னுடாப்பா அவ்வளவு அலுவலு வந்திடிச்ச உனக்கு இப்போ?" என்று மகளின் அடிப்புச்சற்றும் உணராத காரணத்தினால் மேற்பேசிக்கக் கேட்டான்.

"நானு நான் போன சுதந்திர நாள் வருதே, நென்ப்பில்லயாமா உனக்கு?"

"வந்தா என்று? சுதந்திரத்தை மூட்டைக் கட்டி உன் தலைமேலே வச்சா, 'ஊட்டுக்குக் கொண்டு போடா'ன்னு யானு சொல்லிப் போறங்களடா, மவனே?" என்று விதண்டையாகக் கேட்டான்.

"என்னம்மா, அலுத்துகிணு பேசேறே? சுதந்திர நாளுமபோது முதலாளி கடைக்கி நெறய சுதந்திர மலருங்க வரும். ராப்பவா கூவி வீக்கவேணும்—பகல் நேரத்திலே

கடைக்கார அம்மாதிட்டு சாப்பாடு வாங்கி சாப்பிட்டுப்படுவேன். ராவிக்கித்தான் வருவேன் என்கிற துக்காக சொன்னேன்!" என்று விளக்கம் கூறினான் 'மெயில்'.

"சரிதான், சரிதான்; இப்பத்தான் புரிஞ்சுக்கினேன்! அப்படியானால் நல்ல துட்டு சம்பாரிப்பியோடா, கண்ணு! பாதித்துட்டு நீ வச்சுக்க; பாதித்துட்டு எனக்குக் கொடுத்திடு."

"கொடியெல்லாம் வேறே விப்பேன், அம்மா! ஆடு முதலாளி கொடிக்குக் கொடியே குடுத்திடுவார்களும் துட்டுக் குடுப்பார்களும் தெரியலை."

"கொடி விக்கிற துட்டுக்குத் துட்டுக் குடுத்தார்கு பத்திரிகைத் துட்டையெல்லாம் என் கிட்ட முறக்கவே கொடுத்திருப்பா, கண்ணு. நான் இப்பாவாடு கடையத்தை மார்வாடி கிட்டியிருந்து துட்டுக்கறேன்."

"சரி, அம்மா" என்று சொல்லி விட்டான், பெரிய மனுஷன் தோரணையில். அவன் விட்டுக்குரிய பெரிய மனுஷன் அவனோதான்; அவனுக்குத் தகப்பனார் இல்கு. தாயாரும் நானு வீடு கனில் பாத்திரம் தேய்த்து வீடு கூட்டிப் பணம் சம்பாதித்தார். ராஜசேகரனும் தன் சம்பாத்தியத்தை அப்படியே விட்டில் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிடுவான். அந்த வயதில் பொறுப்பு ஏற்றி நட்டுக்கொள்ளத்தக்க மனப்பண்பு பரப்படிருந்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் ரிடியல் மார்ட் முதலாளிதான்.

சாப்பிட்டுக் கை கழுவியவுடனே கடைக்குச் சென்றான் 'மெயில்'. அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தார் கடை முதலாளி. அவன் கடையை யணுகும்போதே அவன் காத்தை அகாத பத்திரிகைப் பையன்கள் குரல்கள் அவனுள் ஆவேசத்தை எழுப்பின.

"தாங்கின கண்ணு கடைக் கண்ணுப் போயிடுச்சேடா, 'மெயிலுப்' பையா! நானு நானு முந்தியே மென்டு முணு பத்திரிகை மலர் கொண்டாந்து கடையிலே போட்டுட்டாங்களை! நீ இனிமே எத்தனை விப்பே? துட்டுச் சேருமா உனக்கு?" என்று கேட்டார்.

"குடுங்க முதலாளி, மலர் ஷ்டாக் பூராக்குடுங்க. இந்த மட்ரான் சிட்டி பூராப்போயி வித்திட்டு வெளக்கு வக்கங்காட்டியும் வந்திட்டுறேன்" என்று உற்சாகமாகப் பேசினான் 'மெயில்' ராஜசேகரன்.

கடை முதலாளி அடுக்கு அடுக்காய் அவன் கையில் புத்தகங்களை வைத்து அடுக்கினார். ராஜசேகரன் தயங்கினான்.

"என்னடா, பையா?"

"கொடிங்களளாம் விக்கவேண்டாம்?"

"நானக்கி—நானக்கி! நாளை மொத கொடி விக்கணும். இன்னிக்கெல்லாம் நானு நல்லா இல்லை!"

ராஜசேகரன் மெல்லத் தன் அபிபிராயை முதலாளிக்குத் தெரியப்படுத்தினான்.

"நானு இந்த தபாமானுவாரியாகக் கொடிங்க விக்கப் போறேனுங்க!"

"வில்டா ராஜா! நான் உனக்கு இந்த தபா ரெண்டு கொடி குடுக்கறேன்."

"பட்டுக்கொடி வித்தா எப்படிங்க? கொடிக்கி கொடியா? துட்டு குடுப்பிங்களா?"

கடை முதலாளி சிரித்துவிட்டுச் சொன்னார்:

"பட்டுக்கொடி கூவி விக்கக் கொண்டார் இப்பா, பையா! ஆர்மெண்டே வந்த கொடிங்க. அதுகூட ஒண்ணுக்குப் பாதிதான் வந்திருக்கு. மிச்சமும் வந்தால் கடையிலே கட்ட ஒரு கொடி மிச்சமோ அதுவும் மிச்சமேதோ!..."

அவர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதே கடையின் முகப்பில் கம்பத்தின் உச்சியில் பட்டுக் கொடி பளபளத்துக்கொண்டே பறப்பதுபோல் ஒரு தோற்றம் அவனுள் எழுந்தது. அந்தப் பளபளப்பில் சென்ற வருஷமே அடிமையாகிப் போயிருந்த அவன் உள்ளம் அதன் நினைவால் அடித்துக்கொண்டதானிருந்தது. இப்போது முதலாளி இப்படிச் சொன்னதும் அவன் நம்பிக்கை அசைகிறும்போல் உணர்ந்தான். 'வில்டா கொடுத்தாவது ஒரு கொடி வாங்குவதற்குத் தன்னுடைய இயலப் போகிறதா' என்று ஆதங்கப்பட்டுத் து அவன் மனசு.

"ஒரு கொடி என்றால் ஆவதுங்க?... எம்மாந்துட்டு?"

"அதை ஏண்டா நீ கேக்கறே? கொடி வாங்கிக் கட்டப் போறியா உன் ஊட்டம் பட்டுக் கொடி?"

"ஆமாருங்க; போன வருஷமே புடிச்சு ஒரு பட்டுக் கொடி வாங்கிப் பறக்க விட்டனாமனு எனக்கு ஒரு ஆசைங்க. அதை கையினாலே தொட்டுக்கூடப் பறத்ததில்லீங்க..."

"நீ என்னடா அதிசயம்? எத்தினியோ பணக்காரங்கூடத்தான் காயித்ததிலே கொடி கட்டிச்சுத் தத்திர விளக்க கொண்டாடிப் புட்டுருங்க... இல்லாத போடு போன வருசம் ஆறு ருவா வித்த கொடியை இந்த வருசம் எட்டு ருவா குடுத்தா வாங்குவாங்க?"

"வில்கையைத் தெரிந்துகொண்டதும் அந்த இடத்தைவிட்டு நடுயினான் ராஜசேகரன்.

அவள் மனத்தில் ஆயிரம் எண்ணங்கள்; கடைசியில் தன் ஆசையைப் பணம் கொடுத்துத் தான் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்தான்.

4

மூன்று நாட்கள் சென்றன; மூன்றாம் நாள் பகிர் இரவு; விடிவதால் சுதந்திரத்திற்கு நாள். நகர் 'ஜேஜே' என்று முழங்கியது. ஆங்காங்கே திபாலங்காரக் காட்சிகள் கண் கொள்ளாக் காட்சியாயிருந்தன. ஒரு கட்டிடத்தின்மேல் வைத்த கண்ணை வேறு கட்டிடத்திற்கு மாற்றுவதெனில் இயலாத நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. நகர்க்க் கட்டிடங்கள் அப்படிக்கவாந்தன எல்லோரையும்.

கண்ணைச் சிமிட்டுவதுபோல் சிமிட்டிக்கொண்டிருந்த ஒரு வரிசை வீண்க்குகளின்மேல் கண்களைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தான் ராஜசேகரன். அவன் மனத்திலும் அப்படியே தான் தில் நினைவுகள் விட்டு விட்டுத் தோன்றின. அவன் கையில் எழுபத்தாறு ரூபாயும் சில்லறையுமிருந்தன. அந்தப் பணமெல்லாம் சுதந்திர மலர்கள் வீற்ற பணம். அதுதவிர அன்று பத்து மணியுடன் கொடி வீற்பணியில் வந்த பணம் பூராவையும் முன்னமேயே கொண்டுவந்து கட்டிவிட்டான் முதலாளியிடம். இப்போது அவன் முதலாளியிடம் தன் கமிஷன் நாலு ரூபாயும் சில்லறையும்போக அறுபது ரூபாய்தான் கட்டவேண்டும். அவர் மலர்க்கணை எண்ணிக் கொடுக்கையில் ரூபாய் பீச்சுகாக—அவர் ஆயுளிலேயே முதன்முறையாக—பத்துப் புத்தகங்களை 'மேயில்' வையணிட—அதிகமாகவே கொடுத்துவிட்டார். ஒவ்வொரு மலரின் விஷயும் ஒரு ரூபாய். ஆக, பதினாறு ரூபாய்க்கும் அவன் உரிமையாளனுயிருந்தான்.

இந்தப் பிரச்சனையில்தான் வெகு நேரமாக முன்னையப் போட்டுக் குழப்பிக்கொண்டிருந்தான் ராஜசேகரன். அதற்கு முந்தின நாடைய சம்பந்தத்தையெல்லாம் அவ்வப்போது அவன் தாயாரிடம் கொடுத்திருந்தான். இப்போது பேசாமல் அறுபது ரூபாய் பணத்தையும் கொண்டபோய் முதலாளியிடம் கட்டிவிட்டு மீதியுள்ள பதினாறு ரூபாயில் பக்கத்துத் தெருவிலிருந்து எட்டு ரூபாய் கொடுத்து ஒரு பட்டுக்கொடி வாங்கிக்கொண்டுவிடுவது என்று தீர்மானித்துக்கொண்டான். அது தவிர, சாதாரணக்கொடி வீற்றுக்கொடுத்ததற்காக முதலாளி கொடுக்கக்கூடிய சாதகக் கொடியையும் பேருக்கு வாங்கிக்கொண்டுபோய் விடுவது என்று தீர்மானித்தான். அதிகப்படியாகப் புத்தகம் கொடுத்ததை முதலாளியிடம் பிரஸ்தாபிக்கவே கூடாது என்று எண்ணிக்கொண்டான்.

முதலாளியிடம் பணத்தைக் கொண்டு கட்டினான் ராஜசேகரன். அவன் மனம் ஒவ்வொரு கணமும் உண்மையைக் கூறி விடுவொருவனாய் அந்தக் கொண்டிருந்தது. பீச்சுகம் கட்டப்பட்டு மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு விட்டான் அவன்.

கணக்குகையெல்லாம் பார்த்து முடித்த முதலாளி என்னவோ நினைத்துக்கொண்டு மனத்தைப் புண்படுத்திக் கொண்டிருந்தது முகபாவத்தில் நன்கு தெரிந்தது. முதலில் ராஜசேகரன் கணக்குகளைத் தீர்த்தனுப்புவதற்காக அவன் பக்கம் திரும்பினார். மற்றபயங்கள் சென்று விட்டன; அவன் தாள் கடைசி. பணத்தையெல்லாம் எண்ணி வாங்கிக் கொண்டார். அவனுக்குரிய கமிஷன் நாலு ரூபாயையும், சில்லறையை யும் எண்ணிக் கொடுத்தார்.

"சரி; பத்திரிகைக் கணக்கெல்லாம் தீந்து போக. கொடி கணக்கு என்று? எத்தனை கொட்டி வித்தே?" என்று கேட்டார் முதலாளி.

"இருநூத்திமுணு கொடி வித்தேன் மொத்தம்! அப்பப்ப பணம் கட்டிட்டேன்."

"உனக்கு என்ன வேறும்?"

"ஒரு கொடி குடுங்க போதும்!" என்று ராஜசேகரன். அதற்குமேல் அவரை ஏதற்கு வற்புறுத்த அவன் மனம் விரும்பவில்லை—அவன் செய்திருந்த அந்தக் காரியத்தினால்—

பின்புறத்து ஷெல்பிலிருந்து முதலாளி ஒரு பொட்டணத்தை எடுத்துக் கொடுத்தார் ராஜசேகரனிடம். கொடுத்து விட்டு, "பிரித்துப் பாருடா, மேயிலு" என்று சந்தோஷம் பொங்க.

ராஜசேகரன் பிரித்தான்; அதனுள்ளே ஒரு பட்டுக் கொடி மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. கொடியில் விசிய பளபளப்பு அவன் முகத்திலே 'டால்' அடித்தது.

"இருப்தியாய்டிச்சாடா?" என்று கம்பீரமாய்க் கேட்டார் முதலாளி.

ராஜசேகரன் நெஞ்சு அடைத்துக்கொண்டிருந்தது. அவன் தேகம் மயிர்க்கூசடிநின்றுகிடந்தது. சந்தோஷத்தினால் ஏற்பட்ட ஆனந்த பால்பழம், தன் துரோகச் செயலால் தன் உள்ளத்திலிருந்து கெளங்கிப் பொங்கி வந்த அழகையும் அவன் கண்களில் கங்கையாய் வர்ஷித்துக்கொண்டிருந்தன.

"ஊம்" என்று தலையசைத்துக்கொண்டே கடை வாசலை விட்டு நகர்ந்தான். கூனிக்

குறுகிக் கிடந்த அவன் தேகம் அந்த உத்தமர் முன்பு தரித்து நிற்க இடப்படவில்லை.

5

வழி நெடுக்கச் சிரித்துக்கொண்டு போன ராஜசேகரனுக்கு இன்னது செய்வதென்றே புரியவில்லை. தன் காரியத்துக்காகத் தன்னையே மிகவும் நொந்துகொண்டான். அவர் முன்பு அந்தப் பணத்தை வைத்து அவர் காலில் விழுந்து சுதருமற் போனோமே என்று எண்ணினான். இப்போது கூட ஒன்றும் மோசமில்லை; போய் அப்படியே செய்யலாமா என்று எண்ணினான். அவன் மனம் துளியவில்லை; நடுநடுங்கியது உடல் பூராவும். தன் லக்ஷியம் கைகூடியும் தன் மனம் சமாதானமடையவில்லையே என்று நினைத்தான். 'மறுநாள் எப்படி இந்த மனக்கறையுடன் கொடி வணக்கம் செலுத்துவது? திருட்டுத்தனம் செய்வதுதான் சுநந்திர தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்குரிய வழி' என்று எண்ணிப் பார்த்தபோது அவனுக்கு அவமானமாக இருந்தது.

தாரத்தில் ஏதோ 'கியால்' லைட்டுகளுடன் ஒரு கூட்டம் முன்னேறிவருவது தெரிந்தது. என்னவென்று நிதானித்துப் பார்த்தான். கூட்டத்தை அவன் அடைந்தபோது, விஷயம் விளங்கியது. மறுநாள் சுநந்திர தினத்தை யொட்டி ஏழை ஜனங்களுக்கு வஸ்திரம் வாங்கிக் கொடுத்து அன்னமீடுவதற்காக நிதி திரட்டும் நோக்கத்தில் இருபது முப்பது கார்கிரஸ்

Sevenson

தொண்டர்கள் தேசிய சிதம் பாடிக்கொண்டு பஜனை பண்ணிக்கொண்டே வந்தனர். கூட்டத்தின் இரு புறங்களிலும் நாலாந்துபேர் உண்டிகளை வைத்துக் குலுக்கிக்கொண்டே, "அன்னதான தருமம்" என்று கூவிக் கொண்டே போவோர் வருவோரிடம் பணம் வருவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

ராஜசேகரனின் கண்கள் ஒரு கணம் தன் முடிவை எண்ணி மலர்ந்தன. அடுத்த கணம், தன்னைப் பார்த்தும் அலட்சியமாய்த் திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருந்த உண்டிக்காரரை அருகில் அழைத்தது. அந்தப் பத்துரூபாய் நோட்டை அந்த உண்டியினுள் சிரமப்பட்டுத் திணித்தான், தன் முதலாளியின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டே.

சற்றுத் தூரம் சென்று கூட்டத்தைக் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் நெஞ்சில்

சற்றுமுன் அடைத்துக் கொண்டிருந்தது இப்போது நெகிழ்ந்து கொடுத்தது. கிம்மதியாக மூச்சு விட்டதொடங்கினான் அவன்.

மறுநாள் சூரியோதய சமயத்தில் குப்பத்து ஜனங்கள் செய்த சந்தோஷ ஆரவாரத்தி விடையே 'மெயில்' ராஜசேகரன் மகாத்மா காந்தியின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு கம்பத்தின் உச்சிக்குக் கொடியை ஏற்றினான்.

பட்டுக்கொடி பறந்து பளபளத்துக் கொண்டிருந்தது. பட்டுப்போன்ற மனமும் கொடியின் கூட ஆகாயத்தில் சந்தோஷத்துடன் பறப்பதுபோன்று உணர்ந்தான் ராஜசேகரன்.

MEHTA'S SPECIALITIES

Well-known for their efficacy and Medicinal values

1 SUNDARI ELIXIR

For all kinds of female irregularities in menses and a great uterine tonic.

2 PHOSPHORUS OIL

A great pain relieving oil ever prepared in annals of medicine.

3 MASTANA PILLS

Unique in the field, combining both Allopathic & Ayurvedic systems, curing general debility, Rheumatic pains, Hay fever & what not.

4 DRAKHYASAVA WITH GOLD & MAKARDHWAJA

A great Blood Purifier & digestive & Potential Tonic.

Stocked by all important Chemists & Druggists of South India

K. S. MEHTA & CO.

250, China Bazaar, MADRAS.

பெண்களுக்கு மட்டும்

ஷிபாலி செளத்ரி — சாரி

தபால் பெட்டி—

சீசோலாவின் பதில்களை மொத்தமாய் இங்கே கொடுக்கிறோம்; சகோதரி களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை!

(1) பழுப்புநிற — Brown ஜோடுகள் துணியில் கீறல்கள் கோடுகள் விழுந்து பழுசாய்த் தெளிந்தால், சிறிது அயோடின் Iodine திராவகத்தை ஒரு தட்டில் ஊற்றி, சிறிய பிரஷினால் கோடுகளிட்டு தடவிக்காயவைப்புகள். பிறகு மறுபடி ஒரு தடவை இதேமாதிரி பூசி அதுவும் காய்ந்தவுடன் வழக்கம்போல் பாலிஷ் போடவும்.

(2) தபாலுக்குப் பார்க்கக் கட்டி அனுப்பும் கயிறற்ற முன்னடியே நனைத்து சரமாகிப் பார்க்கலைக் கட்டவும். கயிறு காய்ந்ததும் பார்க்கலை இறுக்கிப் பிடித்துக்கொள்ளும். இந்த யோசனை எனக்கு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கிறது.

(3) துணியில் படும் எண்ணெய்க் கறைகளை நீக்க எவ்வளவோ உபாயங்களில் இதுவும் ஒன்று. செய்து பார்க்கவும். நீல கிரித் தைலத்தை—பூகலிப்டஸ் ஆயில்—சுத்தமான பிளானல் துணியில் எடுத்து அழுக்கான இடத்தில் தடவித் தேய்க்கவும். கறை நீங்கிப்போகும்.

(4) சீலாக்களின் கல் கார்க்குகள்—Glass Stoppor—சில வேளைகளில் நீக்க முடியாமல் பிடித்துக்கொள்ளும்பொழுது கையாளும் உபாயங்களில் இதுவும் ஒன்று! இன்னொருவர் கையில் சீலாவைப் பிடித்து கொள்ளச் செய்து, ஒரு கயிறற்ற அதன் கழுத்தில் சுற்றி, தயிர் கடைவதுபோல் மூனும் பின்னும் இழுக்கவும். இதனால் ஏற்படும் உஷ்ணம் கண்ணாடியை விரியச் செய்து, அடைப்பும் எடுட்டுப்போகிறது.

(5) நிலாவில் படுத்து உறங்குவதால் எனன கெடுதல் உண்டாகும் என்று ஒரு சகோதரி கேட்கிறாள்; எனக்குத் தெரிந்த

வரையில் பிரமாதமாக ஒன்றுமில்லை யென்றுதான் சொல்லுவேன். யாராவது இம்மாதிரி சொல்வதைக் கேட்பது வேண்டாமாலை கெடுதல் செய்யும்; நிலாவினால் தீங்கு ஏற்படாது! ஒவ்வொரு இரவும் லக்ஷக்கணக்கான பிராணிகள் நிலவில் உறங்கவில்லையோ? மனிதனுக்குமட்டுமா பரந்த வெளியில் படுத்துத் தூங்குவது கெடுதல் செய்யும்? சூரியனிடமிருந்து பெறும் சந்திரனின் குளிர்ச்சியான வெளிச்சமல்லவோ நிலா?

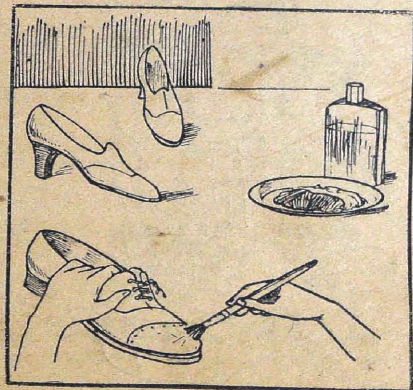
சீசோலா

சில சீனப்-பழமொழிகள்

மரம் வாங்கக் காட்டுக்குப் போகவேண்டாம்.

மீன் வாங்கவும் குளத்தங்கரைக்குப் போகவேண்டாம்.

தந்தம் ஒரு எவியின் வாயில் இருந்து வரவில்லை.

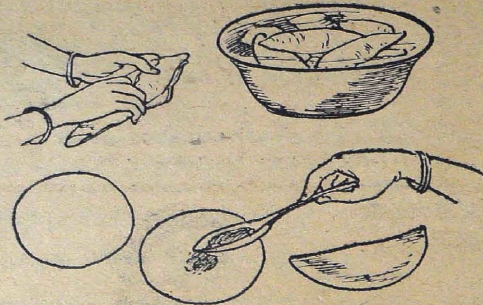

பிகைப்படுத்துவது என்றால் ஒரு பாம்பின் படம் வரைந்து அதற்குக் கால்கள் போடுவது.

போக்கிலியைத் தீமை செய்யத் தூண்டுவது குரங்குக்கு மரம் ஏறப்பழக்குவது போல்.

சொந்த செளகரியத்துக்காகக் காரியங்கள் செய்து கொள்வதில், பிறருக்கு அசௌகரியம் விளைவிக்காதே.

பணம் நிறைய இருந்தாலும் விலைக்குக் கொள்ளமுடியாத பொருள்களை எப்படி வாங்குவாய்?

மன்னனுக்கும் ஏழை உறவுகள் உண்டு.

சொத்துள்ளவனுக்கு அழக்காரணம் உண்டு; ஏழை நிம்மதியாய்த் தூங்குவான்.

ஏழை குறை கூறக்கூடாது. பணக்காரன் பெருமை அடித்துக்கொள்ளக்கூடாது.

நன்மை செய்யும்போது விளைவை எண்ணாதே; உன்னை ஒருவன் பேச்சால் கெடுத்தால் பயப்படாதே; நீ கெடுதி செய்யப்பயப்படு.

உன்னை முதலில் திருத்திக்கொள்ளு; பிறகு மற்றவரைக் கவனி!

சமையல் பகுதி.

(1) சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கினால் செய்யத் தித்திப்புச் சோமாசிகள் ஒரு தனி ருசியாக இருக்கும். கிழங்கை வேகவைத்து, தோல் நீக்கி மசித்து, சுமார் 5-வீசை கிழங்குக்கு ஒரு டேபிள் ஸ்பூன் என்கிற அளவில் அரிசி மாவுடன், எலப்பொடி போட்டுச் சேர்த்துப் பிசைந்து கொள்ளவும். சிறிய உருண்டைகள் உருட்டி, பூரிபோல் பரத்திக்கொண்டு, மத்தியில் தேங்காய்ப் பூர்ணம் வைத்து, சோமாசி வடிவத்தில் நன்றாக முடிவிடவும். நெய்யில் இவைகளைப் போரித்துச் சர்க்கரைப் பாகில் தோய்த்து எடுக்கவும்.

பூர்ணம்:— தேங்காய் துருவி, சர்க்கரை அல்லது வெல்லம் சேர்த்துக் கெட்டியாய் கிளறவும்.

பாகு:— கால் வீசை சர்க்கரைக்குக் கால்படி ஐலம் சேர்த்துக் கெட்டிப் பாகு ஆகும் வரை காய்ச்சிக்கொள்ளவும்.

(2) சிக்கனம்!

வெயில் காலத்தில் இதைச் செய்யலாம். உடைந்து, மிருதுவாய்ப்போய், டப்பாளின் அடிமில் தங்கினிரும் பிலகோத்துத் துண்டங்களை வீணாகாதீர்கள். ஒரு கண்ணாடிக் கிண்ணத்தில் பிலகோத்துத் துண்டங்களைத் தூளாக்கிப் போட்டு, மேலே பழத்துண்டங்கள், ஜாம் இவற்றினால் நிரப்பவும். வாழைப்பழத்

துண்டங்களை அப்படியேயும், ஆப்பில், பேரி இவைகளைத் துண்டித்துச் சிறிது வேகவிட்டும், கிஸ்மில ஏப்ரிகாட் முதலிய உலர்ந்த பழங்கனையும் இதில் சேர்க்கலாம். கிண்ணத்தை ஜஸில் வைத்துக் குளிரச் செய்து, சரப்பிடும் சமயத்தில் மேலே கெட்டிப்பால் ஊற்றி உபயோகிக்கவும்; தேவாமிர்தம் போல் இருக்கும்.

3. படி பாலை இரண்டு டீஸ்பூன். சர்க்கரை சேர்த்து 3 படி ஆகக் கெட்டியாக்கிக்கொள்ளவும்; இதுதான் கெட்டிப் பால்!

(3) **பேஜைக்குடா!** (தயிர் சாதத்தைக் குறடுபோட்டு இழுப்பதுபோல் உள்ளே செலுத்தும் இந்தத் துவையலுக்குப் பெயர் பொருத்தமில்லையா?) மிளகாய்த் தொக்கு என்று நங்கள் சொல்லும் இதைப் பச்சைமிளகாய் மலிவாய்க் கிடைக்கும் நாளில் செய்யவேண்டும். ஒரு வருஷம் வேண்டுமானாலும் வைத்திருக்கலாம்; கெட்டுப்போகாது. அவ்வப்போது கோசை இட்டில் இவைகளுக்குத் தனியாகச் சட்ணிசெய்ய வேண்டியதில்லை.

3 விசை பச்சைமிளகாய்.
ஒரு நார்க்தங்காய் அளவு புளி.
வெல்லம் 10 அச்சு.
பெருங்காயம் 3 பலம்.
நல்லெண்ணெய்.
உப்பு.

பச்சைமிளகாயைச் சுத்தம் செய்து காய்புகளை நீக்கிக்கொள்ளவும். ஒரு பாணலியில் ஒரு கரண்டி நல்லெண்ணெய் ஊற்றி மிளகாயை அதில் நன்றாய் வதக்கவும். ஆறின பிறகு ஆட்டுக்கல்லில் மிளகாய், உப்பு, புளி, வெல்லம் பெருங்காயம் இவைகளைப் போட்டு வெண்ணெய் போல் அரைத்து ஒரு கரண்டியின் உதவியால் எடுத்து, தொக்கை ஒரு ஜாடியில் போட்டுவைக்கவும். தேவையானபோது, சிறிதளவு எடுத்து, சுடுகு தாளித்து, தொக்கைக் கொஞ்சம் வதக்கி உபயோகிக்கவும். மிகக் குறைந்த அளவே சரப்பிடவேண்டும் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

நவராத்திரி பண்டிகையை முன்னிட்டு

பட்டுப் புடவைகள் பாவடைகள்,

&

நூல் ஜவுளிகள்.

ஏராளமாக குறைந்த விலையில்
தருவித்துள்ளோம்.

இன்றே விஜயம் செய்யவும்

**நூக் மணி ஸில்க்
எம்போரியம்**

Phone: 58

பெரிய தெரு, கும்பகோணம்.

H. O. மயிலாப்பூர் ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

14, சன்னதி தெரு

மதராஸ் 4.

PHONE: 84188

அழகும் ஆரோக்கியமும்!

இப்பொழுதெல்லாம் நவீனப் பெண்கள் கீரம் 'களுக்குப் பதிலாகக் காப்கறிச் சத் துக்களை உபயோகிக்கின்றனர். இதனால் கிட்டும் பலன் சிறிதும் குறைவானதில்லை.

கக்கிரிக்காய்த் துண்டத்தை முகத்தினமீதும், கழுத்திலும் தேயுங்கள்; காயந்தபிறகு அலம்பி விடலாம். இந்தச் சிகிச்சை முகத்தின் சர்மத்தைத் தளரவிடாமல் இறுக்கிப் பிடிக்கவும், பளபளப்பாக்கவும் சிறந்தது. கக்கிரிக்காய் உண்பதற்குப் பிடித்தவர்கள் தோலுடன் இந்தப் பதார்த்தத்தைச் சாப்பிடலாம். தலைமயிர் கருகருவென்று வளரும்; முகத்தில் பருக்கள் நீங்கி வசிகரம் தோன்றும்!

தையல் பகுதி.

(1) ஒன்பது வயதுள்ள விமலாவுக் கேற்ற பிராக்கு, இந்த அழகிய பூக்களையும், இலைகளையும் பிராக்கில் இந்தப் புது

மாதிரியில் தையுங்கள். தனியாக ஒரு துணியில் தைத்து, பிராக்கில் சேர்க்கலாம். அதிலேயே இரண்டு சிறிய பாக்கெட்டுகள் ஏற்படுவதைக் கவனியுங்கள். பூக்களுக்கு இரண்டுவித மஞ்சள் நூல்களும், மத்திக்குக் கறுப்பும், இரண்டு நிறத்தில் பச்சை நூல்கள் இலைகளுக்கும் தேவை.

(2) இந்த அழகிய சிறிய ஜம்பர் பூப் போட்ட துணியால் ஆனது. பூக்களின் நிறத்திற்கு ஏற்ற நிறத்தில் ரிப்பன்களைப் பொறுக்கிக் கொண்டு லேசாக tack செய்து தோள்பட்டையிலோ அல்லது கைக்குக் கீழேயோ முடியவும். படத்தில் உள்ள சட்டை அழகாயில்லை?

தி ஸ்ரீ வெங்கடேசா மில்ஸ் லிமிடெட்

வெங்கடேசா மில்ஸ் போஸ்ட்

உடுமலைப்பேட்டை

100 நெ. வரை மெல்லிய ரக நூல்கள்,
மல், காடா ரகங்கள் உற்பத்தி
செய்வதில் பிரசித்தி பெற்ற
இந்திய ஸ்தாபனம்

மானேஜிங் ஏஜண்டுகள் :-

G. V. கோவிந்தசாமி நாயுடு அண்ட் கம்பனி

பண்டிட் டி. கோபாலாச்சாரியின

ஜீவாமிருதம்

ஆயுர்வேதத்தின்படி பருவியினந்தயிர்

ஆரோக்யத்துக்கும்
பலத்துக்கும்

வான்விறா

1896 - 1948

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் லிமிடெட், மதராஸ் 17.

நல்முத்துமாலை

கோமதிசுப்ரமணியம்

“கீதா போட்டிருக்கிற மாலையை எனக்கு வாங்கித்தாம்மா” என்று முரண்மூலமுத பாணுவின் குரல் உச்சஸ்தாயியில் புரண்டெழுந்தது. அந்த வார்த்தை உள்ளே நின்று கொண்டிருந்த சாவித்திரியின் இதய வெளியில் நரராசமாப்ப புகுந்து பலத்த போராட்டத்தைக் கிளப்பிவிட்டதோடு சிற்காமல் வாசலிலும் பெரிய போராட்டத்தைக் கிளப்பிவிட்டிருந்தது. இப்போராட்டம் எந்நிலையில் முடியுமோ என்றிற திடிலுடன் வெளியே எட்டிப் பார்த்தார் சாவித்திரி.

கழுத்தில் கிடந்த நல்முத்து மாலையை இரு கைகளாலும் கெட்டியாகப் பற்றிக்கொண்டு தட்டுத்தடுமாறி ஓடிவந்த கீதாவைக் கண்டு பதறிப்போய்த் தூக்கித் கொண்டாள் சாவித்திரி.

அத்தை கீதாவைத் தூக்கிவிடவும் பாணுவின் ஓட்டம் தேங்கிவிடவே அவளது ஆவேச வெறியும் சற்றுத் தேங்கி நிற்க வேண்டியவந்தது. பாணு குழந்தைதான் ஆனாலும் தன்னைச் சமாளித்துக்கொண்டாள். எப்படியாவது தான் வீறும் பிய மாலை வேண்டும். அந்த மாலையைப் பெறும் யோசனை குறுக்கு வழியில் ஓடியது. சட்டென அத்தையின் புடவை முந்தானையைப் பிடித்துக்கொண்டு கொஞ்சத்தொடங்கினாள் பாணு.

“அத்தை, எனக்கு கீதாவின் மாலையை வாங்கித்தா” பாணுவின் கெஞ்சும் வீழ்கள் சாவித்திரியின் மனதைக் கலங்கச் செய்தன. இந்த மாலை தவிர வேறு எந்தப் பொருளைக் கேட்டிருந்தாலும்கூட இதற்குள் பெற்று, திருப்தியுற்றிருப்பாள். ஆனால் இந்த மாலை விஷயம் அப்படிப்பட்டதல்லவே. இந்த மாலையை எடுக்கவோ பிறருக்குக் கொடுக்கவோ எந்த அதிகாரமுமற்ற சாவித்திரியால் எப்படி அந்தக் குழந்தையைச் சமாதானப் படுத்த முடியும். அது அவள் பாயத்தைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம். அவள் யோசனைக்குக் குழந்தைகள் காத்துநிற்கவில்லை. ‘மாலை எனக்குத்தான்.’

‘இல்லை எனக்குத்தான்’ என்று அவர்களுக்குள் சொல்புத்தம் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

தன் குழந்தை விரும்பிக் கேட்டும் கொடுக்க மனமில்லாமல் பாசாங்கு செய்யும் மதனியிடம் கொறுப்புத் தோன்றியது, வாசலில் நின்று கொண்டிருந்த லலிதாவாக்கு. அவள் வெறுப்பு பானுவின் முதுகுக்கு நெருப்பாக மாறியது.

“அப்ப நாயே, பிச்சைக்கார நாயே, மாடீ யாயே பண்ணேமுளைக்கு” என்று முதுகில் பளிர் பளிர் என்று இரண்டு அறை வைத்து, குழந்தையைக் கையைப் பிடித்துக் கரகரவேன்று இழுத்தாள்.

லலிதாவின் வெறிகொண்ட செய்கையால் திருக்கிட்ட சாவித்திரி தாக்கிரியும், இப்படி லிருந்த குழந்தையைக் கீழே இறக்கிவிட்டு, அடிபடும் குழந்தையை ஆர்வாசப்படுத்த நோக்கினாள்.

“என் லலிதா, இப்படி வெறிகொண்டவள் போல் குழந்தையைத் தாக்கிரியும்; இப்படிக்கொடு குழந்தையை” என்று அவள் கைக்குள் ளிருந்த குழந்தையின் கரம் பற்றினாள்.

“உன் ஜோலியைப் பார்த்துக்கொண்டு அப்பால் போ மதனி. என் குழந்தையை அடிக் கவோ உதைக்கவோ எனக்குப் பாத்யதை உண்டு.”

ஆம், அவளுக்குப் பாத்யதை இருக்கிறது. குழந்தையை அடிக்கிறாள். எனக்கு மாலையைக் கொடுக்கப் பாத்யதை இல்லை. அதனால் குழந்தை அடிபடுகிறாள்.

இரண்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? சம்பந்தம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, பாத்யத்தை என்ற ஒரே காரணத்தால் குழந்தை அடிபடுகிறாள்.

குழந்தையைத் தெய்வத்துக்குச் சமம் என்கிறார்கள். இங்கே தெய்வம் அடிபடுகிறது. அடிபடும் தெய்வத்தைக் காக்க அவள் மனம் துணிவிடாது, ஆனால் செயல் பலிக்கவில்லை.

சாவித்திரியின் பரிவு எரிதிற நெருப்பில் எண்ணெய் வார்ப்பது போலிருந்தது. நல்மையை நாடித் தரவேண்டிய பரிவு அதிக துன்பத்தைத் தேடி வந்தது. அவள் பரிவு கொண்டதைச் சாக்காகக் கொண்டு பின்னும் ஐந்தாறு அடிகள் அந்தப் பிஞ்சு முதுகைப் பதம் பார்த்தன. பானுவை அறைந்த ஒவ்வொரு அறையும் சாவித்திரியின் நெருசில் அடிக்காமல் அடித்தது என்பதைச் சாவித்திரி உணர்ந்துகொண்டதா னிருந்தாள்.

இதுவரை எதுகேட்டாலும் இல்லையென்று சொல்லாமல் கொடுத்துவந்த உணக்கு இன்று மட்டும் என்ன வந்துவிட்டது. திடீரென்று மாறுபட்ட மனத்திற்குக் காரணமென்ற என்று கேட்டது போலிருந்தது லலிதா என்ற ஆக்ரோஷ சிலை.

மதிப்பற்ற தனமாகத் தரமுற்த்ததற்குத்தண்டணயாக இந்தக் குழந்தை அடிபட்டு அவரு வதைப் பார்த்து மனம் துடித்துப் போ என்று சொல்லாமல் சொல்லியபடி மேலும் மேலும் அறைந்துகொண்டே குழந்தையைக் கையைப் பிடித்து, கரகரவேன்று இழுத்துச் சென்றாள் சாவித்திரியின் நாத்தனார்.

துடித்துச் செல்லும் குழந்தையின் குரல், தெருமுனை திரும்பியும் காற்றோடு கலந்து வந்து செவிகளில் பேயறைவதுபோல் அறைந்து கொண்டிருந்தது. அணு அணுவாய் மங்கி மறைபும் ஒலத்தை உற்றுப் போக்கிய வாரே வாசற்படியிலேயே கின்றபடி கின்று கொண்டிருந்தாள் சாவித்திரி.

199320
2

“என்னவழி மேல் விழி வைத்து யாரை எதிர் கோக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய். நான் வந்ததுகூடத் தெரியாமல்” என்ற அவள் கணவனின் குரலுக்கேட்டு, சுயநிலைவு பெற்றுள்.

பேயறைந்தது போல் கின்று அவள் வந்ததைக் கண்டு திடுக்கிட்ட ராமன், “என், சாவித்திரி, உன் புகழ் ஏன் இப்படி இருக்கிறது” என்று பதறினான்.

“ஒன்றுமில்லை” தலையைத் தாழ்த்திக்கொண்டார், கவலையில் விழிகளை அவன் கண்டுவீட்பு போடுகிறேன் என்று பதறினான்.

“ஒன்றுமில்லையா. என்னிடம் மறைக்கப் பார்த்திருப்பீ” அவள் முகத்தை கிமிர்ந்தினாள். வாசலில் தன்னையின் குரலுக்கேட்டுத் துள்ளிக் குதித்து ஓடிவந்தாள் கீதா. அவள் வெற்றியின் மகிழ்ச்சியைத் தந்தையிடம் தெரிவிக்கும் ஆவலில் ஓவ்வொரு கிமிஷமும் துடித்துக் கொண்டிருந்த கீதா ‘அப்பா அப்பா’ என்று ஓடிவந்து காலைக் கட்டிக் கொண்டாள்.

ஆவலுடன் குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்ட ராமன் என்ன நடந்தது என்பதின் அறிஞரியாகத் தலையைசைத்தாள் கீதாவிடம்.

அவள் தலையைசைப்பின் அர்த்தத்தை அறிந்தோ அறியாமலோ தனது மனப்பொருமலை வெளியிட்டாள் கீதா.

“யானு இந்த மாலையை கேக்காப்பா...”

விஷயம் புரிந்துவிட்டது.

“ஓகோ இதற்குத்தான் இந்தநகை கலக்கமாகும்!” என்று விஷமமாகச் சிரித்தாள்.

“அத்தை திட்டு திட்டென்று திட்டி லுப்பா...”

“திட்டினாலா, உன் அம்மா சீதனச் சொத்தென்று கொடுக்கமாட்டேனென்றாலுக்கும்...” இந்த வார்த்தை பொருமிக்கொண்டிருந்த சாவித்திரிக்குச் சீற்றத்தை உண்டாக்கினாள்.

“என்னுடைய சீதனச் சொத்து ஒன்றுமே உங்க தங்கைக்கு கொடுக்கலைப்படுகிறது.”

விக்கலும் வீம்மலுமாக வார்த்தைகள் வெளிப்பட்டன. “இல்லைமென்று யார் சொன்னது? இது உன் அம்மாளின் உடையாகக் கொடுத்தது. அதுவும் சாவித்திரியையே சேர்த்திக்கொண்ட ஆசையாகக் கொடுத்தது. அவள் கூறிய ஓவ்வொரு வார்த்தையும் அவள்

மாலையைத் தர மறுத்த உண்மைக் காரணத்தைத் தேடிக்கொடுத்து.

பொங்கிப் பெருகிய அழுகையை அடக்க முடியாமல் உள்ளே ஓடிவிட்டாள் சாவித்திரி. அவளது நினைவுகள் எங்கெங்கோ சென்று கலந்தன.

3

சாவித்திரி மீனாகியம்மாளின் செல்வப் புகழ்வி. சீமந்த புத்திரி, அருந்தவப் புகழ்வி எல்லாம் அவள் ஒருத்தியேதான். சற்றே பணக்காரர் கோஷ்டியைச் சேர்ந்த மீனாகியம்மாளுக்கு நெடுநாளாக ஏற்பட்டிருந்த பிள்ளையில்லாக் குறையைத் தீர்த்த சாவித்திரிக்கு எவ்விதக் குறையும் ஏற்படக் கூடாதென்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டவள் போல் எவ்விதக் குறையுமின்றி வளர்த்து விட்டாள் மீனாகி? பள்ளிப் படிப்பு முடிந்து வாழ்க்கைப் பாடம் ஆரம்பமாகவேண்டிய காலம்.

அந்தப் பருவம்தான் மீனாகியம்மாளைச் சற்றக் கவலைக்குள் ஆழ்த்துவதாயிருந்தது. தன் மகளை வளர்த்த அருமை தெரிந்தோ போற்றியோ பேணுகிற மாமியாரும் கணவனும் அமைய வேண்டுமே என்று பரிதவித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவள் தவிப்பை அறிந்ததானாலே என்னவோ புருஷன் வழி வாக்கம் என்று எவ்வித பிக்கல் பிடுங்கல் ஒன்றுமே யில்லாத ராமன் மாப்பிள்ளையாகவந்து வாய்த்தான், மாப்பிள்ளை கண்ணுக்கு அழகுதான். ஏதோ சுமாரான உத்யோகமும் பார்த்திருந்தான். அவன் உத்யோகம் பார்த்தும் பணத்திற்குத் தன் மகளைத் தேர்வேறு செலவுக்கு ஒருவருமில்லை. ஒரே ஒரு தங்கை இருக்கிறவளும் பம்பாயோ புளோயோ போர்த்தெரியாத ஊரில் இருக்கிறாள். அடிக்கடி வந்து தன் மகளை ஹிம்சைப் படுத்தாமாட்டான் என்கிற இரட்டிப்புச் சந்தோஷத்தில் கவியானத்திற்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகவே பணம் செலவிட்டு விட்டு வாசலிலேயே நடத்திவைத்தான்.

உலகத்தில் நாம் நினைப்பதுபோலவே எல்லாம் சந்தோஷமாகவே முடிந்துவிட்டால் அப்படிமல் வாழ்க்கையேது. வாழ்க்கையின் ரஸப்பாஸங்களை உலகத்தைத் தான் உரைப்பாடினாலேது. சாதிப்பாத்தது நடவாமல் உரைவதுதான் வாழ்க்கை. உரைந்ததின் முடிவுதான் இப்பத்திற்கு அடி. அவன் கொண்ட சந்தோஷத்தை அதிக நான் கிடைக்காட்டிவிட்டால் இது நான்வரை அயல் தேசத்திலே வேலையாக இருந்த சாவித்திரி தன்னைத்தான் புருஷனை ராமன் வசிக்குமிடத்திற்கே மாற்றிவிட்டாள். இந்த விஷயம் மீனாகியம்மாளின் வழிநிலை

தி யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்க் லிமிடெட்

கல்கத்தா

அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 8,00,00,000
வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4,00,00,000
சேலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 2,00,00,000
ரிஸர்வ் ரிதி ரூ. 52,50,000

ஹைட்ரோகிராஃபர்

G. D. பிரீலா—சேர்மன்

சர்வீஸ் பிரஸாத்த் கோயென்சா
(வைஸ்-சேர்மன்)

ரமண்லால் ஜி. ஸ்ரீராயர்
(வைஸ்-சேர்மன்)

ஆந்த் சரண் லா
பைஜநாத் ஜலான்
கோவின்ந்தலால் பங்கர்
மதன்மோகன் R. ரூயியா
மஹாதேவ் L. தஹானுகார்

மோஹன்லால் L. ஷா
மோதிலால் தபூரியா
நவீன் சந்த்ர மபட்லால்
P. D. ஹிமத்திங்கா
R. L. நோபனி

ஜெனரல் மானேஜர்

B. T. தாகூர்

இந்தியாவிலும் பர்மாவிலும் உள்ள முக்கிய நகரங்களில்
70 பிராங்குகளுக்கு மேலும், உலகெங்கும் சேவைசெய்யத்
திறமை மிக்க ஏஜன்ஸி வசதிகளும் உள்ளன.

முனைக்கு
குளிர்ச்சியையும்
கேசத்துக்கு
வளர்ச்சியையும்
கொடுப்பதில்
நிகரற்றவை

டி.எஸ்.ஆர்.

கோகுல் ஷேரர் ஆய்ல்
சந்தனத் தைலம்
அரைக்கீரைவிதை தைலம்
கோகுல் அம்பர் வக்தி

**டி.எஸ்.ஆர். & கோ,
கும்பகோணம்.**

இணயிலா வாசனை
தயாரிப்புகளுக்கு
டி.எஸ்.ஆர்.